
“kimdi o?”

jonathan etrafına bakıyorken yanındaki rose yine dellenmiştir

“BİRİ DAHA DELİRDİ! DELİ!”

genç kız sesin geldiği yere koşuyorken jonathan da arkasından fırlamış, önüne çıkanları ittiriyorken ilerde bir yerde miss natalie faye’in çılgınlığını duymuş, olaya el koyacakken profesör cudrow onu durdurmuş, biraz beklemesini rica eder. İki profesör beklerken lonna cetvelini sallayarak oraya koşuyordur..

rose, sam’le boğuşan kölelerin arasında bağıra çağıra jesse ve duncan’a vuruyorken sam de jaden’la boğuşuyor, ama ikisi de birbirini alt edemiyorken daha çok elleri havada birbirine vuruyordur. İki delikanlı da sanki ölümcül dövüşü sürüdürüyormuş havasında sesler çıkarıyorken tanrıçalarını ısırarak vampir genç kızın boynunu emmeye başlamış, faye kendini onun kollarına bırakırken gözlerini kapatmış, ölümünü bekliyordur.

Lonna elindeki cetveli sallayarak orada neler olduğunu sorarken liv elini ağzına kapatmış, göz göre göre tanrıça öldürdüklerini söyler. Yanındaki anna da iki elini kalbine kapatmış, zavallı kızın kendini salmasını izliyorken az sonra parendeleriyle oraya ulaşmış eliza, owen’ı ensesinden tuttuğu gibi çeker ve yere fırlatırken serbest kalmış faye’in baygın bedenini piz yakalar..

“..erkekler tuvaletinde chris’le öpüşüyordu-“

“e dickie’yle çıkmıyor mu o kız?”

“ben duyduklarımı söylüyorum, gerisini bilmiyorum..”

nicole kulağına gelenlerle gözleri büyüyerek o tarafa bakarken erkekler tuvaletinin tarafından veronica geliyordur. Nicole insanları ittirerek oraya giderken veronica arkadaşını görünce bir çılgılık atar

“NICOLE! NE YAPIYORSUN SEN BURADA! KONSERİME Mİ GELDİN-AH TANRIM!”

veronica abartı bir mutlulukla nicole’ün üzerine zıplarken fare kadın onu tutuyor, pop star zıplamaya başladığında onu omuzlarından tutarak geri iter

“veronica, sen chris’i mi öptün?”

“chris kim-ha o çocuk! evet süper yakışıklı, ayrıca şeyi koca-“

“VERONICA!”

“süper öpüşüyor görmen lazım, hatta dur bulalım sen de öp-CHRIS! CHRIS AŞKIM NERDESİN!?”

nicole gözleri büyüyerek veronica’nın ağzını kapatır ve onu uzaklaştırmaya çalışırken veronica çırpınıyor, o sırada saatler 2’yi vuruyorken meleklerin üzerindeki büyüler çözülüyordur..

saat 2’yi vurup büyüler çözülürken lonna owen’ın bacaklarına vurmaya çalıştığı cetveli geri çekip başını silkeler ve etrafında olan bitene bakarken ağzı aralanır.

Rose bağırıp çağırıyor, ama bir an sonra nerede ve kim olduğunu hatırlarken onu tutan jesse genç kızını yere bırakır. Rose tişörtünü çekiştirerek etrafına bakıyorken bütün gece bağırımdan acıyan boğazını tutar.

Faye sahte baygın halinden uyanıp gözlerini açtığında piz'in şapkasındaki kuşu görmüş, kaşlarını çatarken birazdan delikanlı görüş alanına girdiğinde ona nasıl olduğunu sorar. Faye iyi olduğunu söyleyerek doğrulurken piz'in elini tutuyor, diğer elini de kıpkırmızı olmuş boynuna koyar.

Owen yattığı yerde opera salonunun tavanını izliyorken az önce onu cetvelle dövmeye çalışan lonna'ya bakar, sonra elini gözlerine kapatarak olduğu yerde biraz daha yatarken korkunç derecede susadığını hissediyordur.

Cora üzerindeki büyüün kalktığını hissederken dans etmeyi bırakmış, saçlarını düzelterek üzerindeki file blüzü çekiştirir. O sırada etrafına toplanmış erkek sürüsü de kendine gelirken genç kız dudaklarını ısırarak derhal oradan uzaklaşır.

Anna ve liv birbirlerine bakıyorken yumruğu havada kalan eliza da onlara döner. Üç kız birbirlerine bakarak yüzlerini buruştururken az sonra faye'in gelip eliza'yı çekiştirerek çıkışa yönelmesiyle liv ve anna da hızla onları takip eder.

Alexa sonunda büyüün kalkmasıyla yürümeyi bırakmış, ağrıyan bacaklarını ovarak diğerlerini arıyordu. Birazdan sam ve jaden'ı görürken onlara el sallayarak yanlarına gider ve ikisinin ortasına geçerek kollarına girerken az önce kız gibi dövüşen delikanlılar bu sefer bir erkeklik yapıp alexa'ya destek olurlar.

Herkes birer ikişer ortadan kayboluyorken lonna elindeki cetvelin alınmasıyla o tarafa döner ve jonathan'ı görürken delikanlı kolunu açmış, şaşkınlıkla altına giren lonna'yı da alarak hayatlarının en garip balosuna bir nokta koyar ve çıkışa ilerler..

SOUNDTRACK / *Wheatus - Teenage Dirtbag*

Ertesi gün...

Veronica sabah erkenden kalkmış - bütün gece uyuyamamış - banyoya girip çıkıyor, gereksizce ortalığı toparlıyor, notlarını ve kitaplarını 7. kere düzenliyorken onun tıkırtı ve hışırtılarına uyanan nicole artık dayanamayarak yorganı üzerinden atarak arkasını döner

“veronica yeter!”

veronica elindeki şeylerle donarak arkadaşına bakarken dün akşamki pop star makyajı ve saçından eser yok, üzerinde siyah bir sweatshirt, saçları da sımsıkı toplu, en dikkat çekmeyecek şekilde duruyorken mavi gözleri stres saçıyordur

“özür dilerim.”

“bütün gece de yatakta döndün hışır huşur-“

“sevgilinin en iyi arkadaşıyla sen sevişmedin tabii-oh rahat!”

“ben mi seni tuvalete attım!?”

“evet, bir de sen azarla!”

veronica sesi titereyerek tekrar önündeki düzensiz kağıt yığınının dönerken nicole onun üzerine fazla gittiğini fark etmiş, yorganı iyice iterek yataktan kalkar ve arkadaşının yanına gider

“azarlamıyorum-“

“bağırıyorsun!”

“bağırmadım veronica-“

“yeter, hışır huşur, ben mi seni tuvalete attım-ben mi istedim!? Büyü altındaydım!”

“büyüyünce bu bahane pek işe yaramayacak farkındasın, değil mi? bunun için bizi büyü altına soktular-”

veronica bir şey söylemeden önüne döner, yarım saattir düzeltmeye çalıştığı kağıtları topluca alıp çalışma masasının çekmecesine tıkar ve çekmeceyi kapatıp banyoya kaçarken nicole kapanan kapıya seslenir

“çişim var, çabuk çık-“
“JADENLARA GİT!”

nicole yüzünü buruşturur ve hiç sesini çıkarmadan veronica’nın iskemlesine oturup iyi bir arkadaş olarak onun çıkmasını bekler..

“günaydın!”

liv’in günaydınına rose’dan sadece bir fısıltı gelirken genç kız eliyle boğazını tutar

“sesim kısık-“
“deli gibi bağırınca-“
“liv!”

liv gülerek tamam der ve sakın olmasını söylerken rose sesini kaybetmiş, ama ten rengini ve güzelim saçlarını geri almışken oscarı da alarak yatağına girer

“gözlerinde makyaj kalmış..”

liv dönerek aynaya bakarken dün gece göz kapaklarını aşındıra aşındıra sildiği makyaj hala oradadır. Genç kız feryat ederek yine banyoya koşarken kurbağa vraklar, rose da gülümseyerek oscar’ın tüylerini okşamaya devam eder..

MELEKLER VE ŞEYTANLAR

Cumartesi gecesi Mars gezegeninin en ünlü melekleri taktıkları maskelerle adeta birer şeytana dönüştü. Dönüştükleri şeytanların çoğu etrafa fazla zarar vermese de kendilerini oldukça sarsmış görünüyordu.

Maskelerin ardındaki kazanovalar, kapalı kapılar ardındaki bomba değerinde sırlar, tek gecelik prensesler, çılgınlıklar, kana susamış vampirler ve Miss Natalie... Bunlar gecenin ardından meleklerin kanatlarında kalan izlerden sadece birkaçı.

Pazar gününün sakinliği şimdilik ters yöne çırpılacak kanatların rüzgarını kesse de, yavaş yavaş dün geceden izi kalan maskeler indikçe kaçılan rüzgar fırtınaya dönebilir.

Pazartesi günü çıkacak sayıyı sakın kaçırmayın...

Maskeli baloların her zaman böylesine eğlenceli olması dileğiyle,
NL.

“Blog mu açtın!?”

nicole içeri dalan jonathan’ın ardından kapıyı kapatırken delikanlı ona döner

“nicole daha yeni uyandık, sen nasıl olur da bu kadar çabuk bir blog açıp, üzerine de bir yazı yazabiliyorsun? Sen de mi zaman gezginisin nesin!?”
“benim için çalışan melekler var concon-“

“kütüphanedeki bilgisayarlarda *bir tane bile* boş yok! Millet birbirinin üzerine çıkıyor seni okumak için..”

nicole gözleri parlayarak gülümserken jonathan gözlerini devirerek kendini nicole’ün yatağına bırakır. O sırada veronica’nın boş yatağını görünce kaşlarını çatar

“veronica mı yazıyor blogları, o nerede?”
“TUALETTEYİM!”

jonathan banyo tarafından gelen cırtlak sesle yüzünü buruşturur ve yataktan derhal kalkarken nicole’ü de geçip odanın kapısını açar

“kendinize gelince bizi bulursunuz, kahvaltıya gidiyoruz..”

nicole olur diyerek kapıyı delikanlının suratına kapatır ve arkasını dönüp banyo kapısından ona bakan veronica’yı görürken masumca gülümser..

“duydunuz mu nicole-“
“blog açmış evet. duymayan mı kaldı?”

piz bilmediğini söyleyerek masaya oturuyorken sağındaki iskemle hala boştur. Delikanlı başını kaldırıp diğer masaya bakar ve faye’i diğer kızların arasında oturur bulurken tekrar önüne döner. Piz’in karşısında oturan jaden ona bakıyorken ağzındaki mısır gevreğini çiğniyordu, ağzının kenarından akmak üzere olan sütü silerek konuşur

“kızlar dedikodu yapacaklarmış o yüzden o masaya geçti..”

piz başını sallarken jaden bir kaşık daha gevrek alır ve onu izlemeye devam ederken piz rahatsızca elindeki ekmeğe biraz reçel sürer..

“MISS NATALIE NABER!?”
“MISS NATALIE BİZİMLE KAHVALTI ETSENİZE!”

lonna elindeki tepsiyle masaların arasından yürüyorken etraftan gelen seslere aldırılamamaya çalışıyordu-

“MISS NATALIE PERUĞUNUZ NEREDE, ÖYLE DAHA GÜZELDİNİZ!”

lonna dişlerini sıkarak bir an dururken sonra derin bir nefes alır ve tırnaklarını zavallı tepsiye geçirerek yürürken önüne çıkan jaden’ı görünce başını kaldırır

“bırak, değmez-“
“ne demek değmez, suratını dağıtayım da görsün peruk kimmiş-“
“morgan git otur, hadi..”

jaden arkadaki masaya parmağını sallar ve bir şeyler homurdanarak tekrar önüne dönerken lonna da tepsiyle beraber kızların masasına yürür..

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - Teenagers*

*Their gonna clean up you looks with all the lies in the books to make a citizen out of you.
Because they sleep with a gun and keep an eye on you son so they can watch all the things you do.*

“şu siyah şeyi çıkar dedim sana-“

veronica omuzlarını silerken nicole onun aksine parlak turkuaz bir kazak giymiş, yeşil gözleri de cin gibi parlıyorken ikisi beraber yemek salona girdiklerinde bütün masalardaki fısıldaşan kafalar nicole’ün olduğu tarafa döner. Genç kız gördüklerine gülümseyerek el sallarken veronica’yu iteleyerek büfelerin olduğu tarafa gider, iki tabak alıp birini de veronica’ya verirken fısıldar

“saçmalama, dik dur, normal ol-“
“olamıyorum! Sanki alnımda yazıyor!”

nicole baş parmağıyla bastırarak veronica’nın alnını siler ve gülümser

“artık yazmıyor, sildim.”

Veronica gözlerini devirerek gülümserken nicole onların arkasından gelen birkaç arkadaşına gülümser ve gecelerinin nasıl olduğunu sorarken dün akşam ne var, ne yok her şeyi duymamış gibi davranır..

“bana da *liv o dudaklardan bize de yok mu?* dediler, ama güldüm geçtim..”

lonna tabağındaki zeytinleri öldürüyorken başını kaldırıp liv’e bakar

“*öyle daha güzelmişim.*”
“sen ne zaman başkalarının dediklerini takmaya başladın?”

lonna yanındaki ikizine bakarken cora da ona bakıyordu

“evet?”
“bugün.”

Cora *pffft*layarak önüne dönerken lonna bir zeytini ağzına atar, haşince çiğnerken dün gecenin seks tanrıçası ilk defa konuşur

“sen en azından kötü bir peruk taktın, ben seks tanrıçası oldum, *seks*. Bütün gece birileriyle öpüştüm, *ben*.”

Kızlar başka yerlere bakarak gülüyorken faye yanında oturan liv’in koluna vurur

“gülme, çok utanıyorum. Hayır, bir yerden sonra kimi öptüğümü de hatırlamıyorum..”
“hatırladıkların kim peki?”

faye kıpkırmızı kesilirken lonna keyiflenmiş, masaya yaklaşır

“hadi söyle-“
“hatırlamıyorum!”

masadaki kızlar hep bir ağızdan *aa*alırken faye çatalını onlara kaldırır

“yapmayın-“
“hadi faye, azıcık anlat-“
“jaden’ı öptün mü mesela?”

bütün bakışlar cora’ya dönerken genç kız ellerini açar

“ne var? sanki siz merak etmiyorsunuz, şuna bak..”

herkes yan masadaki jaden’a bakarken delikanlı yanındaki jesse’yle ağzına en çok zeytin sığdırma yarışması yapıyordur. Kızlar hafifçe yüzlerini buruşturarak önlerine dönerken faye mırıldanır

“güzel öpüşüyor..”

bu sefer de bir anda ooolar yükselirken faye gülerek ellerini yüzüne kapatır..

owen bir bardak portakal suyunu kana kana içiyorken yanındaki sam kafasını kaşıyarak arkasına yaslanır

“bir ay sonra yılbaşı tatiline gidiyoruz, umarım dönünce herkes baloyu unutmuş olur..”

“gidene kadar nicole hepimize işkence çecktirecek-“

“blog açmış..”

erkekler bir kez daha dertlenirken sam’in gözü owen’ın ojelerine takılmıştır

“dostum çıkar şunları..”

owen da parmaklarına bakarken güler ve ojeleri kazımaya başlarken duncan ne yapıyorsa tabaklardan uzakta yapmasını söyler..

“süper bahama adamı geldi..”

kızlar gülerek liv’in işaret ettiği yere dönerken veronica masanın altından nicole’ün bacağına sıkır. Nicole onu hafifçe tekmeleyerek dick’in olduğu tarafa bakarken gülümser

“hey! Dickie!”

veronica parmaklarını nicole’ün bacağına saplarken fare kadın dişlerini sıkarak pop starın elini iter. Dickie kızların yanına gelmiş, tüm yakışıklılığıyla gülümserken konuşur

“naber kızlar?”

“ananas kokteylin nerede dick?”

delikanlı gülerken eğilerek hala tabağındakilerle oynayan veronica’nın yanağından öper

“kahvaltın bitince sen mi gelirsin ben mi geleyim?”

“ben seni bulurum..”

dickie tamam diyerek genç kızı tekrar öper ve elini sarı at kuyruğundan geçirirken veronica hala önüne bakıyordur. Dickie diğer kızlara da uslu olmalarını söyleyerek gülücüklerle uğurlanırken veronica onun arkasından bakmış, tekrar masaya döndüğünde bütün gözler ona dönmüştür. Liv tek kaşını kaldırarak sorar

“evet? bekliyoruz..”

veronica iç çekerek başını eğerken yanındaki nicole sütünden büyük bir yudum alarak yine saftirikleri oynuyordur..

“sen mi öptün, o mu öptü?”

“o öptü, ama ne önemi var ki liv?”

liv çok önemi olduğunu söylüyorken rose da başını sallıyordur, konuşur

“chris sarhoş değil miydi dün gece? Yani büyüünün etkisiyle..”

veronica başını sallarken rose gülümser

“o öptüyse sarhoş olduğu için ne yaptığını bilmiyor olacak-“

“o kadar kolay değil işte! Hem ben de karşılık verdim-“

“taş olsan verirsin, çocuğun pantolonu yoktu-“

“cora, dick böyle bir şey olduğunu öğrenirse, ki şimdiye kadar duymamasına bile şaşırdım, duyduğunda çok üzülecek-“

“zannetmiyorum. Bak faye de jaden’ı öpmüş, lonna üzülüyor mu?”

lonna cora’ya bir bakış atarken ikizi sırttır. Lonna biraz eğilip sağ tarafındaki veronica’ya bakarak konuşur

“jaden benim sevgilim değil, o yüzden aynı şey değil. Sen yine de hazırlıklı ol..”

veronica’nın yüzünü yine bozulurken cora cıklayarak lonna’nın kolunu dırter..

“ben dickie’yi bulmaya gidiyorum..”

veronica diğerlerine el sallayarak masadan kalkarken nicole’ün tarafına bakmaz. Nicole uzaklaşan arkadaşının arkasından sonra görüşürüz diyerek el sallarken kaşlarını çatarak önüne döner

“ben ne yaptım şimdi?”

“neden dickie’yi çağırdın?”

“sen de üzerine gidiyorsun nicole-”

“bunu da açık açık dergiye yazmayacaksın heralde-“

“bence hiçbir şeyi yazmamalısın hakkın yok-“

“hey!”

nicole itiraz ederek ellerini kaldırırken kızlar bir anda ona karşı olmuşlardır. Sarışın kızın yeşil gözleri teker teker onları süzüyorken konuşur

“ben kimseye kötü bir şey yapmamıştım. Birincisi, dickie zaten bizi görmüştü, arkamı dönüp *süper gizli arkadaşlık* yapsaydım daha beter belli olacaktı. İkincisi, öğrendiğim hiçbir şeyi isim vererek yazmıyorum. Siz tahmin ediyorsunuz, bana gelip çattığınızda da doğru ya da yanlış bir şey söylemiyorum-“

“ama belli oluyor..”

nicole, anna’ya bakarak *eh, ama* derken anna başka bir şey söylemez, diğer kızlar da sessiz kalırken nicole bir an daha hepsine bakar, sonra tepsisini alıp ayağa kalkar

“hepinize afiyet olsun..”

ve arkasını dönüp giderken kızlar birbirlerine bakarak biraz daha sessiz kalırlar..

SOUNDTRACK / Samantha Ronson - Built This Way

*Did you ever feel like you wanna be someone else for just one day,
Did you ever feel like you wanna see through another pair of eyes,
Did you ever think I'm a wannabe with anyone else for just one day,
Did you ever you really think of me when i walked away?
And I wonder, if I'm just built this way,*

*Cause every man that I know, makes me feel like 'I'm too plain'
When it's over me and my selfish ways, go back to start again..*

Nicole kendini bahçeye atmış, bugün rüzgar daha sert esiyorken nicole belki ona öyle geldiğini düşünerek hala yeşil olan çimlerde yürümeye devam eder. Yanından geçenler onun duymaması için seslerini alçaltıyorken nicole göz ucuyla onlara bakıyor, hepsinin yüzünde aynı garip gülümsemeyi görüyorken herkesin ondan çekindiği bir anda genç kıza dank eder ve gözleri dolarken derin bir nefes alarak Pierce binasına doğru adımlarını daha da hızlandırır..

Nicole odasına adım atıp kapıyı ittiği gibi ağlamaya başlarken onu böyle ağlatabildikleri için bütün arkadaşlarından nefret ediyordur. Ağladığı için de kendinden nefret ediyorken kendini yatağa atar ve yastığına sarılırken şu anda herkesin onun arkasından konuştuğunu düşünüyordur. Genç kız burnunu çekerek yastığına biraz daha sarılırken yan döner ve bacaklarını kendine çekerken eve dönmek ister..

“dedikodu kazanı bitti mi cimcimeler?”

cimcimelerin keyfi yokken jonathan kendi cimcimesinin saçlarıyla oynayarak diğerlerine bakar

“ne oldu size? Nicole nerede?”

“bize kızdı, gitti..”

“lafını mı kestiniz ne yaptınız?”

“biz bir şey yapmadık..”

jonathan liv’e bakarken genç kız eliyle nicole’ün boş iskemlesini gösterir

“bazen bencilce hareket ediyor, biz de öyle olduğunu söyleyince kızdı-“

“ne dediniz tam olarak?”

“tam olarak söyleyemem, ama sürekli insanlar hakkında dedikodu yapıp kalplerini kırdığı için laf soktuk biraz..”

jonathan, cora’nın saçlarını bırakırken genç kızın iskemlesini tutarak liv’e bakar

“sadece sen mi söyledin, hepiniz bir anda mı söylediniz?”

kimse sesini çıkarmazken jonathan teker teker onlara bakar

“hepiniz bir anda mı saldırdınız?”

kafalar sallanırken jonathan hayal kırıklığına uğramış, liv’e bakar

“size haksızsınız demiyorum, ama onu böyle bir günde masadan kaçırabildiğinize göre çok üzerine gitmişsiniz liv. Sen nicole’ü tanıyorsun-“

“ama artık birinin söylemesi lazımdı jonathan-“

“kahvaltı masasında mı? hepiniz birden mi? gerçekten kiminle problemi vardı?”

“veronica..”

“o nerede?”

“o burada değildi..”

jonathan başka bir şey söylemezken iç çeker ve eğilip cora’nın başını öper, sonra diğerlerine bakar

“ben gidip kardeşimi bulayım..”

kimseden yine ses çıkmazken jonathan onları bırakarak döner ve çıkışa ilerler..

“nicole, aç kapıyı, benim..”

jonathan üçüncü kez kapıyı vuruyorken nicole’ün içerde olmaması ihtimalini düşünmüyordur bile. Büyük ihtimalle kızarmış bir suratla karşılaşacağını da biliyorken birazdan kapı açılıp tuvalet kağıdıyla burnunu silen kızarık suratlı bir nicole görünürken jonathan hafifçe gülümser

“yalnız geldim, girebilir miyim?”

nicole başını sallayarak kapıyı biraz daha açar ve delikanlıyı içeri alırken kendisi gidip yatağa girer, yorganı da üzerine çekerken jonathan da kapıyı kapatmış, onun yanına gidip yere oturur

“kızlarla kavga etmişsiniz-“

“etmedik, onlar nefretlerini kustular..”

“kimse senden nefret etmiyor nicole-“

“sanki düşmanmışım gibi laf sokmasını biliyorlar ama..”

genç kız ağlayacağını anladığında jonathan’a sırtını dönerken delikanlı uzanarak onun beline sarılır ve başını kardeşinin sırtına yaslar. nicole sessizce ağlar..

“ben kötü biri değilim ki jonathan-öyle miyim?”

jonathan cıklarken nicole arkasını dönerek onun yüzüne bakar

“bencil miyim?”

“bazen..”

“ne kadar bazen?”

“çok bazen, ama biz seni tanıyoruz, alışkınsınız-“

“önce liv saldırdı. *Liv*, jonathan..”

nicole’ün gözleri yine dolmuşken jonathan bu sefer yerden kalkar ve ayakkabılarını çıkarıp nicole’ün yorganını kaldırır

“çekil biraz..”

nicole kenara kayarken jonathan sıcak yatağa girer, yüzünü de nicole’e dönerken genç kız burnunu çeker

“bir daha dedikodu falan yazmayacağım.”

“*tabii.*”

Nicole gülerek başını yastığa saklarken jonathan uzanarak ona sarılır

“veronica’ya ne yaptın bilmiyorum, ama yakında geçer. Diğerlerini de bir güzel utandırdım. Bir problemleri varsa teker teker gelmelerini söyledim..”

“teker teker gelseler ağlamazdım..”

“biliyorum, ben de öyle dedim-“

“ağladı deme-“

“demedim..”

nicole tamam derken jonathan arkasındaki duvarda bir leke görmüş, kaşlarını çatır

“sümüğünü duvara mı sürdün sen?”

nicole gülerek hayır der ve jonathan’ın karnını sıkıştırırken delikanlı hala o lekenin sümük olduğunu iddida ediyordur..

SOUNDTRACK / Gina Rene & Gabriel Rene - Mean Gurl

“liv şu ders not-“

liv elindeki ders notlarını sam’in önüne yapıştırırken tekrar kendi kitabına döner ve dudağını kemirerek SKAP okumaya çalışırken zaten her şey çok karışıktır, hiçbir şey de anlaşılmıyorken liv kitaptan nefret ederek iki kapağı birbirine vurarak kitabı kapatır. Gordon kütüphanesinde tek tük çalışanlar kitabın sesiyle kafalarını kaldırırken liv *pardon* diyerek yanındaki sam’e bakar

“anlıyor musun sen?”

“evet..”

“neden? Ben anlamıyorum..”

“neden?”

“canım sıkkın çünkü..”

sam hafifçe gülümserken liv kollarını kavuşturarak arkasına yaslanır

“ben nicole’le kolay kolay kavga etmem..”

“bugün ettiniz, tebrikler-“

“sam, dalga geçme.”

“geçmiyorum..”

liv onun doğruyu söylediğini biliyorken dudağını kemirmeye devam eder. Sam kendi notlarına bir şeyler daha karalarken yanındaki liv bacağını da sallamaya başlayınca delikanlı kaşlarını kaldırarak ona bakar

“ne olduğunu soracağım, her şeyi söylemek zorunda kalacaksın, kabul?”

liv büyük bir istekle başını sallarken sam de gülümser ve bütün kitapları toplayıp kalkarken liv de onun arkasına takılır, ikisi kütüphaneden çıkarlar..

“evet, oturalım..”

liv sam’in yatağına otururken owen eliza’yla beraber sinclair’de çalışıyordur. Oda sadece ikisine kalmışken sam da liv’in yanına oturur

“nicole’e neden kızdın?”

“bencil kızın teki oldu çıktı..”

“kime bencillik etti?”

“veronica’ya, çok kızdım.”

Sam susarken liv elini sallar

“sor, sorabilirsin..”

“veronica’ya nasıl bencillik etti?”

“veronica bugün dickie’yle konuşmaktan çekiniyordu, dün akşam bir şeyler olmuş, kısacası bir süre kaçmak istiyordu. Dick içeri girince ben geldiğini söyledim, herkes o tarafa döndü, nicole hemen elini kaldırıp *dicikiiieeee* diye çağırdı..”

sam, liv'in nicole taklidine gülerken liv öfler

“tamam, ben geliyor demiş olabilirim, ama o inadına yaparmış gibi bir de seslendi. Ben de sinirlendim, veronica ne kadar üzgündü, görsen..”

“sen nicole’e ne dedin?”

“pek bir şey demedim, ama ben *neden dickie’yi çağırdın* diyince diğerleri de konuşmaya başladı, ben engellemedim. Herkes aklında ne varsa söyledi, nicole de üzüldü. Ben olsam ben de üzülürdüm, ama sam, ben aylardır onu uyarıyorum, benim de bir sınırim var. ben ister miyim herkes benim güzel arkadaşşımdan nefret etsin?”

“istemezsin-“

“istemem tabii! Nicole benim kanımdan gibidir, hepsi öyle, ama kalın kafalı oldukları zaman dövesim geliyor. Onlar da bazen beni dövmek istiyorlardır eminim..”

sam gülümserken liv konuşmaktan yorulmuş oflar

“ağlıyordur şimdi, kalktı gitti! Gitme nereye gidiyorsun, otur kavga et adam gibi. Lafını soktu gitti. Sonra jonathan geldi bir de o *çok hayal kırıklığına uğradım liv bidibidi* yaptı sinir oldum.”

“gidin konuşun?”

“bilmiyorum, hala kızgınım. Şimdi nicole’ü öyle görürsem özür dilerim, severim öperim. Azıcık üzülün..”

sam gözlerini kısarak şeytan bir bakış atarken liv dayanamayarak güler

“onun da özür dilemesi lazım ayrıca, otursun düşünsün biraz..”

“nicole dergiyi bırakmalı mı sence?”

“hayır, o da onun kişiliği, ama genel olarak çenesini biraz tutması lazım.”

Sam başını sallarken liv yüzüne düşen saçları geri iterek sam’e bakar

“severken kavga etmek de zor!”

sam gülerken liv oturmaktan da sıkılmış, kalkıp elli kere dolaştığı odayı bir daha dolaşır..

Veronica restorandan çıkmış, ama pek uzağa gidememişken biraz sonra dickie’nin o tarafa geldiğini görünce ellerini cebinden çıkarır ve hızla bir nefes alarak dikleşirken delikanlı gülümseyerek yürüyor, sorar

“hey, nasılsın?”

eğilip onu sarı saçlarından öperken veronica üzerindeki siyah bol kıyafetle oynuyor, iyi olduğunu söyler, sonra derin bir nefes alırken konuşur

“dickie, konuşmamız lazım..”

dick ona bakarken sessiz, sorar

“ne konuşacağız?”

veronica yine derin bir nefes alır, sonra kararlı, başını kaldırarak konuşur

“dün gece kazara, büyü altında, gerçekten, tamamen kaza sonucu, ben ve chris öpüştük..”

dickie ona bakıyorken veronica onun gözlerine bakıyor, tekrar bir nefes alır, elleri yumruk olmuş, bir cesaretle devam eder

“chris’in öyle bir şey düşünmediğinden eminim, tamamen maske yüzündendi, ama yine de sana söylemem lazım, başkasından duyma, chris’e de kızma lütfen, o gerçekten kötü bir şey yapmadı, lütfen kavga etmeyin, ve lütfen bana da kızma dickie, dün gerçekten bütün gece uyuyamadım, çok üzgünüm ve seni kırmak istemiyorum, bu konuda hassassın, olman gerektiği gibi, ben de hassasım, chris de hassas, ve o da çok üzgün görünüyor, lütfen kızma, daha ne diyebilirim bilmiyorum..”

veronica susarak ona bakarken yüzünde karar anının bekleme işkencesi var, ona bakar, dcikie derin bir nefes alırken gerideki arazilere bakar, sonra ona döner ve yürüyüp eğilir, onu öperken veronica rahatlayarak gevşer, kollarını onun boynuna dolarken dickie de dürüst kız arkadaşını kendine çeker..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Car Wash

1 hafta sonra..

“kaldır-biraz daha-sağ-hayır sol-diğer sol jonathan!”

jonathan *eeeh!*leyerek yarım saattir yerini beğendiremediği dekoru bırakıp cora’ya döner

“prova yapıyoruz zaten, orada dursun!”
“durmasın! Asıl halini görmem lazım!”

jonathan genç kıızı başından çekip dudaklarına yapışır ve gerçek halini gösterirken cora gülerek ona sarılıyordur. Onların yanından geçen nicole yüzünü buruşturarak kendi oyuncularına ilerlerken sağdan gelen liv’le çarpışır. İki kız birbirine bakar ve bir şey söylemeden ayrı yönlerle giderken onları izleyen sam gözlerini devirerek elindeki dekor parçasını boyamaya devam eder..

“hala mı küs bunlar?”

faye jaden’a başını sallarken delikanlının üzerindeki gömleğin en üst düğmesini iliklemeye çalışıyordu

“başını kaldır biraz jaden-“
“çok sıkıyor-“
“dayanacaksın-tamam oldu, indirebilirsin..”

jaden başını indirip yakayla boynunun arasına parmağını sokarak nefes almaya çalışırken faye gözlerini devirir

“abartma, o kadar sıkı değil-“
“ikisini barıştırmamız lazım..”

faye önlerinde duran kravat yığınının partneri için bir tane seçmeye çalışırken jaden da eliyle kumaşları karıştırıyordu

“sen de yardım edeceksin..”
“bence kendi haline bırakın-“
“bırakamam, nicole bir haftadır gıcıklıkta rekora koşuyor..”

faye gülümserken sonunda beğendiği kravatı çeker, kutu derhal başkaları tarafından alınırken jaden da arkasında asılı duran siyah ceketi alıyordu. Faye kravatı bağlarken konuşur

“ikisi de inat ediyor, bir iki gün sonra düzelirler. Sen istemiyorsan nicole’den uzak dur-“
“kravatları kim aldı biliyor musunuz?”

faye, piz’in sesiyle jaden’in kravatını biraz daha sıkarak başını o tarafa çevirir, hızla az önce kutuları alan çocuğu gösterirken piz gülümseyerek teşekkür eder ve çocuğun tarafına uzaklaşırken faye tekrar önüne döndüğünde jaden onun kızarmış yanaklarına bakarak sırtır

“faayee piz’ee aaa-şmkk-“
“sus jaden.”

Jaden başka bir şey söylemek için ağzını açar, ama kravatı boğazını sıktığı anda susarken faye onun ceketini de düzeltip omuzlarına vurarak arkasını döner..

“boğazım acıdı, dinlenelim biraz..”

katharine yanındaki su şişesine uzanırken owen da parmaklarını açıp kapatarak dinlendiriyordur. Delikanlı ilerde elbise provası yapan eliza’yı izliyorken yanındaki katharine onunla konuşunca o tarafa döner

“eliza’yla çıkıyor musunuz owen?”

owen başını sallarken katharine gülümser

“prensi elimden kaçırdım desene..”
“artık prens sayılmam aslında..”
“eh üzölmeme gerek yok o zaman..”

owen gülerken katharine de gülüyor, onların sesini duyan eliza o tarafa dönüyorken onun elbisesini düzelten anna genç kızın eteğini çekiştirerek bir şey olmadığını söyler. Eliza tekrar önüne dönerken ellerini beline koyarak eteğinin uçlarını iğneleyen anna’ya bakar

“bir şey olduğundan bakmıyorum zaten-“
“owen yine katharine’e takılacak kadar salak değildir-“
“hiç belli olmaz-“
“sen onları bırakıp düz durursan daha çok işe yarayacaksın, dik dur.”

Eliza dik dururken anna aferin diyerek uzun siyah eteği iğnelemeye devam eder..

“şu şapkayı da al..”

jonathan ona uzatılan fötr şapkayı alıp kafasına takar, elindeki metal bastonu sallayarak poz verirken cora gülüyor, kendi kabarık eteğini sallarken biraz sonra ikisinin başının üstünde miss danielle’in madalyonunu taşıyan bir çift melek kanadı uçuşmaya başlar. Jonathan ve cora kanatların kime geldiğini anlamak için uzaklaşırken cora kendi başı üzerine yaklaşan kanatlarla kaşlarını çatır

“bir şey mi yaptım?”
“o elbiseyi giymen bile günah. Ondandır.”

Cora gülerek concon’a vurur ve eteklerini tutarak sahneden inerken salonun diğer tarafından lonna da başındaki meklele o tarafa geliyordur. İki rosenthall salondan çıkarken diğerleri bol bol güröltü yaparak 3 hafta sonraki dönem sonu gösterilerine hazırlanmaya devam ediyordur..

SOUNDTRACK / *Pink - Eventually*

Cora ve lonna miss danielle'in odasına girdiklerinde müdürün karşısında oturan bakır rengi dalgalı saçlarıyla genç bir kadın arkasını döner. Kızlar onu gördüklerinde bir an duraklarken genç kadın yüzündeki endişeli ifadeyi saklamak istercesine hafifçe gülümsediğinde cora eteklerini bırakarak sorar

“dylan, anneme bir şey mi oldu?”

“anneniz iyi-“

“sen neden geldin? Sen hiç gelmezsin dylan, ne oldu?”

dylan'ın yeşil bakışları lonna'ya dönerken miss danielle oturduğu yerden konuşur

“cora, lonna, lütfen oturun..”

ikizler müdürün sesiyle o tarafa bakarken miss danielle dylan'ın yanındaki iki boş koltuğu gösterir

“oturun lütfen. Miss Leary sizi bir süreliğine alıp annenizin şu anda istirahatte olduğu-“

“anneme ne oldu-“

“miss danielle, annem neden istirahatte-“

miss danielle elini kaldırarak dylan'ı işaret eder. Genç kadın oturduğu yerde biraz daha dönerek ikizlere bakar

“kızlar, annenizin bir süre dinlenmeye ihtiyacı var.. Endişelenecek bir şey yok, şu an iyi. Siz yokken tatsız şeyler yaşandı, inkar etmeyeceğim, o yüzden gwen sizi bir süre için yanında istiyor. Venüs'te değil. Trelia'ya taşındık-“

“Trelia!?”

“annem Trelia'ya gittiye-“

“kızlar, lütfen. Gwen iyi-“

“kötü olduğu zamanlar neden gelmedin dylan!?”

lonna'nın sesinin yükselmesiyle miss danielle tekrar araya girer

“şu an tartışmak için uygun bir zaman değil, lütfen şimdi, zaman kaybetmeden gidip eşyalarınızı toplayın, 1 saat içinde tekrar burada olun. Miss Leary sizi benim yanımda bekleyecek.”

Lonna dişlerini sıkarak müdüre bakar ve sakince başını sallar

“teşekkürler miss danielle..”

“teşekkürler efendim.”

Miss danielle ikizlere bakarak hafifçe gülümser

“rica ederim, ders kitaplarınızı da yanınıza almayı unutmayın.”

İki kız da başlarını sallar ve yerlerinden kalkıp sessizce odadan çıkarken miss danielle ve dylan bakışır..

Cora kapıdan çıktığı anda gözlerinden yaşlar düşmeye başlarken lonna'nın kolunu tutar

“lonna annem trelia'ya gittiye-“

“dylan anneniz iyi dediye iyidir. Yürü cora, ağlayarak vakit kaybedemeyiz-“

“babam-“

lonna *baba* kelimesini duyunca tüyleri diken diken olarak cora'ya döner ve kısık bir sesle konuşur

“o adam bizim babamız değil. Gittiğimizde de orada olmayacak, kendini hazırlasan iyi edersin-“
“ne-neden?”

“cora, yürü. Yolda konuşacağız nasılsa, hadi..”

cora gözlerinden yaşlar akarak eteklerini toplar ve hızlı adımlarla lonna'yı takip ederken birazdan iki kardeş beraberce yönetim binasından çıkar..

cora burnunu çekerek kitaplarını bir çantaya koyuyorken odanın kapısı açılır ve alexa yanındaki jonathan'la gülerek odaya girer. Cora kızarmış gözlerle onlara döndüğünde ikisinin de gülüşleri solar, alexa arkadaşına atılıp ellerini tutarken dehşetle onun gözlerine bakıyordur

“cora-ne oldu!?”

“annem biraz rahatsızmış, dylan, asistanı, bizi almaya geldi-“

“iyi mi şimdi?”

cora başını sallar, ama hala ağlamaklı, konuşur

“şimdi iyiymiş, ama bir şeyler olmuş, dylan söylemedi..”

alexa iç çekerek arkadaşına sarılırken jonathan da onun alexa'nın sırtına koyduğu elleri alır ve hafifçe gülümseyerek öper

“şimdi iyiyse problem yok, değil mi kelebek?”

cora gözlerini yavaşça kapatıp açarak başını sallarken jonathan onu alexa'dan ayırıp yanına alır ve hala çıkartmadığı kabarık eteklerini tutarken gülümser

“bunlarla mı gideceksin?”

“çıkaramadım bile, kitaplarımı alıyordum-sonra kafam karıştı-“

güzel sarışın yine ağlamaya başlarken jonathan onu tutarak alexa'nın yatağına oturtur. Alexa arkadaşının kitaplarını toplayıp çantasını kapatır ve gardroptan giyecek bir şeyler alırken sorar

“venüs'e mi gidiyorsunuz?”

“Hayır, trelia'ya. Annemin kiraladığı boyutlardan bir tanesi. Seneler önce yine çok ciddi bir hastalık geçirdiğinde oraya gitmişti, şimdi dylan yine trelia'da diyince..”

cora burnunu çekerek başını eğip ve elinin tersiyle gözlerini silerken jonathan da onunla beraber eğilip bakışlarını yakalar

“ağlama kelebek, bak iyiymiş annen, hem ne güzel onunla beraber olacaksınız. Kiralık boyutlarda zaman çabuk akar, tatil yapmış olacaksınız. Çok çok kötü bir şey olmuş olsa hemen yanınıza gelirlerdi. Belli ki halletmişler, annen de iyileşince kızlarım *da gelsin şöyle bir beraber sarılalım koklaşalım* demiş, değil mi alexa?”

alexa da başını sallıyorken elindeki elbiseyi cora'ya gösterir

“gel hadi çıkar üzerini, yüzünü de yıka, saçlarını da tara, annen çirkin saç görmesin, sevmiyor demiştin..”

cora usulca başını sallar ve kalkıp elbiseyi alarak banyoya girerken kapı kapandığında alexa ve jonathan kaşlarını çatarak bakışırlar..

“ne olmuş, söyledi mi?”

lonna üzerine gri bir tişört geçirirken anna’yı cevaplar

“söylemedi. Dişini çektirmiş olsa da söylemezdi, annemin kesin talimatı vardır. Dylan gerek olmadıkça adını bile söylemez..”

Anna başını sallarken lonna saçlarını bir tokayla toplar, çantasını almak için aynanın önünden geçip topladığı saçları görünce durur, tokayı çekip pembe saçlarını eliyle düzeltir ve havalandırır, sonra dönüp çantasını alırken anna gülümser

“ben aç dediğimde açmıyorsun, anne sözü işte..”

lonna da hafifçe gülümser, ama hemen sonra ifadesi yine solarken sırt çantasını takar, etrafına bakıp unuttuğu başka bir şey olup olmadığını kontrol eder, hazır olduğunu düşündüğünde kotunun belini çekştirerek anna’ya bakar

“Trelia’yla mars arasındaki zaman farkını bilmiyorum, ama çok uzun kalmayız herhalde..”

“haber verebilerseniz verin, merak etmeyelim..”

“eğer büyük bir şeyse her yerde duyarsınız zaten..”

“sence büyük bir şey mi?”

lonna başını sallarken sıkıntıyla iç çeker ve uzanarak anna’ya şöyle bir sarılır, sonra dönerek kapıyı açıp dışarı çıktığında kapıyı onun arkasından kapatan anna, lonna’nın boş yatağına bakarak dudağını kemirir..

dylan tekrar açılan ofisin kapısıyla o tarafa dönüp ayağa kalkarken kızlar sırt çantalarıyla kapıda bekliyordur. İkisi de konuşmayınca dylan miss danielle’e döner ve elini uzatır

“teşekkürler miss stevens.”

Miss danielle de ayağa kalkıp dylan’ın elini sıkarken konuşur

“rica ederim miss leary. Umarım melekleri uzun süre okuldan uzak tutacak kadar ciddi bir şey yoktur.”

“hayır efendim, kızlar en kısa zamanda dönecekler.”

Miss danielle gülümser ve arkada bekleyen ikizlere bakarak hafifçe başını sallarken cora ve lonna da aynı şekilde selam verir. Biraz sonra dylan ve ikizler odadan çıkıp kapı kapandığında cora derhal dylan’a döner

“konuşacak mısınız?”

“eve gittiğimizde konuşacağım..”

cora başını sallarken hafifçe eğilerek dylan’ın yanındaki lonna’ya bakar, ama pembe saçlı kız önüne bakarak yürüyorken sarı kelebek de üzgün bakışlarla önüne döner..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Oh Mother

Kısa bir araba yolculuğundan sonra Mars'taki geçiş merkezlerinden birine gelinmiş, Trelia için 3 kişi kayıtlara geçtiği anda ikizler ve dylan sadece onların girebileceği bir kapıyla trelia'da belirlenmiş noktaya geçiş yapmışlardır. İkizler yıllardır görmedikleri dağ evinin girişine adım attıklarında dylan'a dönerler. Genç kadının artık kaçıışı kalmamış, yüzündeki yorgunluğu saklamadan konuşur

“anneniz iki hafta önce ağır bir kaza geçirdi..”

cora'nın elleri derhal ağzına kapanırken lonna tek eliyle kavradığı çantanın askısını sıkar. Dylan onlara bakıyorken konuşmaya devam eder

“David onu yatak odasında yaralı olarak bulmuş, o gün onu buraya getirdik, şimdi daha iyi. Yukarda uyuyor olmalı, ama onu gördüğünüzde sakın olun-

“neden?”

dylan nasıl söyleyeceğini bilmiyor, bir an duraksar-

“neden dylan, annemin tam olarak nesi var-“

“yüzü yaralandı-“

“ne kadar-“

“oldukça,lonna. Sargıları geçen hafta çıkarıldı, ama hala tam olarak eski haline dönmedi. Gördüğünüzde sarsılmamanız için-“

“nasıl oldu?”

“bilmiyoruz, anlatmıyor.”

Lonna öfkeyle dişlerini sıkıyorken cora ağlıyordur. Dylan sarışın kızı kendine çekerek sarılırken lonna arkasını dönmüş, onları beklemeden hızla merdivenleri tırmanmaya başlar..

Lonna yatak odasının kapalı kapısını düşünmeden açıp içeri girerken yatakta yatan annesini gördüğünde karnına sert bir yumruk yemiş gibi bir adım geri atar. Genç kadının yüzü derin çiziklerin izleriyle dolu, üzerindeki uzun kollu geceliğin açık bıraktığı boynundan göğsüne kadar birkaç yara izi daha uzuyorken yorganının üzerine koyduğu elleri ara sıra titriyordur. Lonna gözleri dolarak kapıyı bırakır ve annesinin yanına ilerlerken onun arkasından giren cora dehşet içinde bir ses çıkarak dylan'a sokulur..

“anne? Biz geldik, duyuyor musun?”

lonna annesinin ellerini tutmuş, yatağın başında oturuyorken cora da diğer tarafta oturmuş, annesinin saçlarını okşuyordur. Gwen biraz sonra usul nefeslerle gözlerini açar, kahverengi gözleri önce pembe saçlı kızını görürken genç kadın hafifçe gülümser, sonra saçlarındaki dokunuşun sahibine dönerken diğer sarışın bebeği inci gibi yaşlar döküyordur. Gwen ellerini kaldırarak ikisine uzatır, kızları annelerinin eline sarılıp ona bakarken gwen bir an sonra ağlamaya başladığında kapıda onları izleyen dylan dışarı çıkarak kapıyı örter...

“anne ne oldu?”

gwen konuşmuyorken biraz sonra odada kocası david belirdiğinde lonna annesinin irkildiğini hisseder, kaşlarını çatarak david'in olduğu tarafa bakarken genç adam yüzünde endişeli bir ifadeyle kızlara bakıyor, konuşur

“kızlar, iyi misiniz?”

“baba-anneme ne oldu?”

cora annesinin yanından kalkacakken lonna bir anda atılır

“HAYIR!”

cora irkilerek tekrar yerine otururken lonna annesinin elini zorla bıraktığı gibi yataktan fırlar ve david’e atılarak suratına yumruğunu gömer

“DEFOL GİT BURADAN-“
“LONNA!”

gwen günlerdir çıkmayan sesiyle kızına bağıryorken lonna onu dinlemiyor, bütün gücüyle david’e saldırıyorken dizini genç adamın bacak arasına geçirdiği anda david iki büklüm olur. O sırada içeri dylan dalmış, lonna’yı tutup geri çekerken genç kız ağlıyor, bağıryor, tekmelerini savurmaya devam ediyorken yerde iki büklüm ona bakan adama haykırır

“PİSLİK HERİF! SEN YAPTIN! HEPSİNİ SEN YAPTIN!”

dylan şokla gözleri büyüyerek yerdeki david’e bakıyorken genç adam hızla gwen’e döner, genç kadın onun bakışıyla irkilerek yataкта gerilerken bu herkes için kanıt olmuş, cora annesine sarılarak başını tutuyorken dylan tek koluyla lonna’yı tutuyor, konuşur

“güvenliği gönderin-HEY! KIPIRDAMA DAVID.”

David olduğu yerde kalakalırken lonna yutkunarak başını dylan’a çevirir. Dylan daha önce elindeki güçleri hiç kullanmamış, ama şimdi sakınmıyorken david hareket etmek için kendini kasmaktan kızarmış, ama başaramazken biraz sonra odaya güvenlik görevlileri girdiğinde dylan onlara dönerek başıyla david’i işaret eder

“götürün.”

Görevliler bir de miss rosenthall’a bakar, genç kadın başını salladığında iki izbandut gibi adam david’in kollarına asılır ve onu yerden kaldırıp ite kaka götürürken dylan da onlara bakıyor, mırıldanır

“seni nereye götüreceklerse oraya gideceksin.”

David içinden bir şey çekiliyormuşçasına yine kasılırken kapı güvenliğin arkasından kapandığı anda dylan yataktaki gwen’e döner. Genç kadın gözlerinden iki damla yaş süzülerek cora’nın kollarında yatağa kendini bırakırken lonna da dylan’ın kollarından kurtulmuştur

“NEDEN SÖYLEMEDİN!? DYLAN HALLEDEMEZ MİYDİ?! NEREDEYDİ-DYLAN NEREDEYDİN!?”

dylan cevap vermezken lonna kahroluyordur

“O ADAM SANA VURMUŞ, ZARAR VERMİŞ! NE İÇİN!? SEN NASIL SUSTUN!? BEN SENİ ZORLA OKUMASAM KONUŞMAYACAK MIYDIN!?”

lonna nefes nefese yere çökerken aklı yorulmuş, kolları, bacakları, her hücresi sarsılmışken bir an sonra mavi gözleri kararak kendinden geçtiğinde en son annesinin onun ismini bağırdığını duyar..

“gwen nasıl yaparsın?”

gwen dolu gözleriyle dylan’a bakıyorken sesi titreyerek konuşur

“kızları buradan çıkaramam artık, ikisini de bulup öldürecek-“
“neden!?”

gwen başını iki yana sallarken dylan genç kadının lonna'nın başından çeker. Cora yataktaki kardeşinin başında duruyorken artık ağlamaktan bile korkuyor, annesiyle dylan'ı izliyordur. Dylan gwen'in kolunu tutuyorken konuşur

“ne yaptın? Anlaşmayı mı bozdun-“

“boşanmak istedim, yaptığı hiçbir işi ihbar etmeyecektim! İnanmadı, onu bırakırsam kızları öldüreceğini söyledi-“

“gwen seni tehdit ettiği anda bana söylemeliydin!? Ben onunla baş ederdim-“

“ben seninle konuşana kadar o kızları bulurdu dylan, yapamazdım!”,

“peki seni nasıl bu hale getirdi!? ölebilirdin gwen!”

gwen ellerini yaralı yüzüne kapatarak yere çökerken dylan ellerini saçlarından geçirerek yataktaki kızlara bakar

“lonna iyi olacak cora, alışkın değil, biliyorsun-“

cora başını iki yana sallarken annesine bakar

“ne kadardır sürüyor bu anne?”

annesi cevap vermeyince cora dylan’a döner

“söyle dylan. Lonna bugün david’in burada olmayacağını söyledi, nefret doluydu, o bir şeyler biliyordu-“

“bir süredir devam ediyor cora-“

“ben neden bilmiyorum!?”

sarışın kızın gözleri dolmuş, sesi titriyorken lonna'yı bırakıp yataktan kalkar ve annesinin yanına gidip yere çöker

“söyle anne! Neden ben bilmiyorum!?”

“bilemezdin-çok küçüksünüz cora, size gösteremezdim-“

cora annesini bırakarak gerilerken sesi korku doludur

“*bizi de mi kandırdın? Gücünü bize karşı da mı kullandın-anne-“*

“zorundaydım! İkinizin rahat büyümesi için! Size zarar gelmemesi için! Bilemezsiniz cora!”

“o adam sana bunları yaptı, ama ben ona hala *baba* dedim.”

Cora titreyerek kollarını kendine sararken gwen yere tutunarak dylan’a bakar, o konuşmak üzereyken yatak odasının kapısı açılır

“MISS LEARY! SENOR ROSENTHALL KAÇTI EFENDİM! GÜVENLİKTEKİ ADAMLARIN BİR KAÇINI KAYBETTİK-“

“nasıl olur-“

“yalnız değildi, onun şifrelerini kopyalayan biri yardıma gelmiş olmalı. Boyutun kilitlerini değiştirdik, kimse girip çıkamıyor-“

“güzel, tamam, kimse yerinden kıpırdamasın, zarar gören adamlarla ilgilenin-“

“boyut kilitlerini merkez masa’dan izinsiz uzun süre kapalı tutamayız efendim.”

“biliyorum, ben halledeceğim. Siz işinize dönün.”

Görevli başını sallayarak çıkarken dylan diğerlerine döner

“bu odadan çıkmayın. Gwen, ne anlatılması gerekiyorsa cora’ya anlat. Ben birkaç telefon görüşmesi yapacağım..”

gwen başını sallarken dylan dışarı çıkar..

“neden bizi öldürmek istiyor anne? Biz ona ne yaptık-“

“siz bir şey yapmadınız bebeğim. David benim onun sırlarını satacağımdan korkuyor.”

Cora sakın kalmak ve anlamak için bütün gücünü harcıyorken bir an yanında uyuyan lonna’ya bakar, sonra tekrar annesine dönerken gwen, pembe saçlı kızına sarılmış, usulca saçlarını okşuyordur. Cora ikisini izliyorken sorar

“neden david’den bu kadar korkuyorsun? Güçlü bir adam değil-“

“beraber çalıştığı adamlar güçlü. Onları ailemizden uzak tutmaya çalıştım, ama başaramadım cora.”

Gwen dudaklarını ısırırken cora annesine bakıyor, onun yıllarca nasıl bu kadar şeyi saklayıp, içi acımadan o adama baba demelerini istediğini aklı almıyor, deli gibi korkuyorken aklının bir köşesi de sakın olmasını söylüyordur. Artık her şey değişecektir..

Dylan venüs merkez masa’sı temsilcilerinden biriyle konuşmuş, gerekli izinler birkaç saate kadar halledilecekken şimdilik en küçük problemleri hallolmuştur. Sırada en zorlarından biri vardır. Dylan david’i nasıl alt edeceklerini bilmiyorken yıllardır adamın ensesinde olmuş, gwen’e zarar vermemesi için gücünün yettiği her şeyi yapmışken gwen’in başına gelenler onun da ne kadar körleştiğini, *uyuştuğunu* gösteriyordur.

Yıllar önce gwen ilk defa kendi işini kurduğunda dylan onun asistanı olmuş, david’in karısı için ayarladığı yüzlerce aday arasından sıyrılmış ve sadece asistanı olup takvimini düzenlemekle kalmamış, aynı zamanda gwen’in koruması olmuştur.

Gwen Rosenthall yaşadığı evlilik içinde sırlarını bir tek dylan’la paylaşmış, sadece ona gerçekten olanları anlatmışken dylan tek kelime etmemiştir. David’e saygıda kusur etmemiş, bütün sorumluluğu gwen’in üzerinde olsa da onu da patronu gibi görmüş, asla ona ters gelecek bir şey yapmamıştır, ama hep izlemiştir.

Rosenthall markasının ardından dönen kara paralardan, david’in gwen’in yardımıyla bağladığı işlerden, örtbas edilen karanlık işlerden dylan hep haberdar olmuştur. Gwen cephesinde medyaya bir şey sızması, kimsenin rosenthall malikanesinin kapılarının ardında ne olduğunu bilmemesi hep dylan’ın eseridir. Genç kadın birkaç kez ikisinin kavga ettiğini görmüş, kırılan eşyaları görmüş, söylenen sözlere tanık olmuşken hiçbir zaman bu kadar ileri gidileceğini düşünmemiştir, *düşünmemiştir*.

Genç kadın şimdi ne yapacağını düşünüyor, ortada gwen dışında korunması gereken iki çocuk olduğu sürekli beyinde yankılanıyorken bunu tek başına yapamayacağına karar vermiş, kalkarak telefonu bıraktığı yerden alır..

“ben bir süre için venüs’e dönmeliyim-“

dylan içeri girip lonna’yı uyanık bulduğunda lafını keserek gülümser

“iyi misin tatlım?”

lonna başını iki yana sallayarak sesini çıkarmazken dylan iç çekerek gwen’e bakar

“sen de dinlen gwen, bir saate kalmaz dönerim-“

“nereye gidiyorsun?”

“sizi koruması için biriyle anlaşacağım. Varolan güvenlik ekibi artık iş görmeyecek. David’in tanımadığı biri olmalı.”

“dylan kimsenin bilmeme-“

“bilmeyecek gwen. Bu zamana kadar bilmedi, şimdi de bilmeyecek merak etme.”

Gwen başını sallarken david’in yaptığı işlere ortaklık ettiği ortaya çıkarsa kendi başına da bela alacağını biliyor, en temiz şekilde işlerin hallolmasını umuyorken belki david’le konuşabilse-

“hayır, asla anne.”

Gwen başını lonna’ya çevirirken kızı annesine bakıyor, mavi gözleri öfkeyle doluyken konuşur

“asla. Lütfen.”

Gwen başını sallarken lonna uzanarak annesinin yüzüne dokunur ve neredeyse iyilemiş olan yaraları parmağıyla takip ederken cora arkasından mırıldanır

“biz buradayken daha çabuk iyileşiyorsun..”

gwen küçük kızına bakarak gülümser

“siz yanımdayken hep daha iyiyim cora-“

“gitmeyelim anne, burada kalalım.”

“hayır tatlım, her şey normale döndüğünde okulunuza döneceksiniz. Ben bunların hepsine sizin hayatınızın normal olması için katlandım, şimdi vazgeçemeyiz. Anlıyorsunuz, değil mi?”

iki kız da başını sallarken anneleri gülümser ve kapıda bekleyen dylan’a döner

“dikkatli ol dylan..”

dylan gülümseyerek olacağını söyler ve kapıyı kapatarak koridora dönerken saatini kontrol eder, sonra koridorun sonunda kullanılmayan bir odanın kapısını açıp içeri girdiğinde venüs’teki rosenthall moda merkezinin en üst katındaki ofisine adım atar..

SOUNDTRACK / David Arnold - Looking For Clues

Dylan kendi ofisinden çıkmış, hemen yanındaki Gwen’in ofisine geçmişken ilk yaptığı şey patronunun bilgisayarının başına geçip ne var ne yoksa kontrol etmek olmuştur.

Faturalar, moda haftalarının özetleri, işe alınan ya da işten çıkarılan insanlar, fotoğraflar, Gralia’da düzenlenen moda haftası-

“grelia’da moda haftası mı düzenledik?”

dylan kaşlarını çatarak kendisinin bilmediği, ama 3 sene önce yine Trelia gibi bir kiralık boyutta düzenlenmiş çok özel moda haftasının bilgilerine girmek için simgeye tıklar, ama karşısına yeni bir şifre kutusu çıkarken genç kadın *hmml*ayarak ona verilen bütün şifreleri sırasıyla dener. Hepsinde başarısız sonuç almış, ama en az 10 tane şifre denemesine rağmen sistem kendini kilitlememiştir. Her kim bunu buraya koyduysa kendine fazlasıyla güveniyor olmalı-

“güzel, akıllı, güçlü dylan..”

dylan irkilerek başını kaldırır ve karşısında duran david’i görürken ellerini klavyeden çekerek ayağa kalkar

“şu anda seni tutuklatabilirim-“

“ama yapmazsın. Miss rosenthall’ın kocası şirkette asistanı tarafından tutuklatırıldı haberinin altına yazılacaklardan korktuğun için öyle bir şey yapmazsın, değil mi sadık dylan?”

“bu kadar korktuğumuzu düşünüyorsan neden gwen’i ve çocukları rahat bırakmıyorsun? Sırların açığa çıkmayacak..”

david kendi kendine gülerken mavi gözleri tekinsiz bir ifadeyle parlıyordu. Aynı mavi gözler yıllarca cora ve lonna’nın genlerinin bir uzantısı olarak düşünülmüş, ama asla öyle olmamışken aksine rosenthalların üzerine birer kara bulut gibi çökmüştür. Yıllarca David Paul Cormac, Gwen Rosenthall’ın hem yeteneğini, hem de soyadını kullanmış, ona sağladığı rahat hayat karşılığında ne isterse yaptırmıştır.

“beni yakalatmış olmanız hiçbir şeyi değiştirmez dylan. Her şey rosenthall adı altında yapıldı. Gwen’e ait bu kocaman şirketin çatısı altında. Her imza onun elinden çıktı-“

“bilmiyor muyum sanıyorsun. Elbette seni ele verirse gwen de yanacak, bu yüzden ikinizin arasındaki o pislik her neyse senin de, gwen’in de güvencesi olmalı. Bırak ve git-“

“bu kadar ilerlemişken bırakmam, üzgünüm.”

David hafifçe gülümserken dylan içi donarak tekrar bilgisayar ekranına bakar ve bir şey söylemeden tekrar başını kaldırırken david konuşuyordu

“Gwen’e ve o uğursuz çocuklarına yaklaşamıyor olabilirim, ama bunu benim için yapacak bir sürü kaynağım var. Bunu aklında tutsun ve en kısa zamanda işlerinin başına dönsün. Bekleyen *dosyalar* var. Bunu aynen ilet dylan, olur mu?”

dylan dişlerini sıkıyorken cevap vermez, david hafifçe gülümser

“güzel, gwen döndüğünde maaşının artmasıyla ilgili bir şeyler düşünelim, hatırlat lütfen..”

ve *senor rosenthall* dönerek rahatça odanın kapısını açar, sonra çıkıp hisselerinin yarısına sahip olduğu şirketin koridorlarında rahatça yürürken arkada kalan dylan bilgisayar ekranındaki boş şifre kutusuna bakar..

“Grelia nedir gwen?”

dylan mutfaktan içeri girdiği anda soruyu patlatmış, gwen elindeki su dolu sürahiyle öylece kalmışken yüzündeki yaralar artık görünmüyordur. Dylan onu izleyen iki çift mavi göze aldırmandan gwen’e bakmaya devam ediyorken genç kadın sorar

“bilgisayarına mı girdin?”

“daha önce de yaptım, sen de biliyorsun, ama o zaman grelia diye bir şey yoktu-“

“grelia bir şey değil-“

“hala mı yalan söylüyorsun!?”

gwen sürahiyi tezgaha bırakırken dylan kızlara döner

“kızlar yukarı çıkar mısınız? Annenizle konuşmam gerek-“

“biz buradayken konuş-“

“lonna. lütfen..”

lonna dylan’dan nefret ederek oturduğu yerden kalkar, cora’yı da kolundan tutup merdivenlere giderken dylan lonna’nın boş bıraktığı yüksek tabureye oturup tezgaha yaslanır

“ben bilgisayarı karıştırırken david geldi. Yarım kalan bir işiniz varmış. *Dosyaların beklediğini* söylememi istedi-“

“grelia’dan ona bahsettin mi!?”

“hayır, ama sen bana bahsedersen iyi olacak..”

gwen rahatlamış, kollarını tezgaha dayayarak başını eğerken dylan onu izliyor, üzüntüyle konuşur

“iş sahte faturalar ve anlaşmalardan ibaret değil, daha büyük bir şey var, değil mi gwen?”

gwen başını kaldırmadan onaylarken dylan iç çekiyor, ikisini merdivenlerin başındaki köşeden dinleyen cora ve lonna kaşlarını çatarak birbirlerine bakıyordur..

gwen kızların yukarı çıkmasıyla beraber dylan’ı almış, evdeki çalışma odasına götürmüştür. Kapılar kapalı, üçüncü bir kişinin duyamayacağı tek odada dylan geçip koyu kahverengi koltukların birine oturmuş, odanın diğer ucunda gwen tavana kadar uzanan kütüphanenin en üst katına taşınabilir bir merdivenle ulaşmış, incecik bir kitabı çekerek çıkarırken dylan onu izliyordur. Gwen kitapla beraber inmiş, çalışma masasının üzerindeki dizüstü bilgisayarı alıp dylan’ın yanına geçerken konuşur

“eğer hala bilmek istediğine emin değilsen dönebiliri-“

“eminim. Yıllardır senin yanıdayım gwen, şu anda burada tıklı olmamızın sebebi de benim bilmemem. Ne kadar çok bilirim o kadar yardımcı olabilirim.”

“pekala..”

gwen bilgisayarın kapağını kaldırır, elindeki kitabı klavyenin üzerine koyarak tam ortasını açtığında incecik bir hafıza kartı bulur. Dylan dikkatle onun hareketlerini izliyorken gwen hafıza kartını bilgisayara takıp kitabı bir kenara bırakır. Birkaç saniye sonra kart otomatik olarak kendini çalıştırıp ekrana bir şifre kutusu çıkarır. Gwen ne olduğunu söylemeden hızla girip onaylar ve içinde yüzlerce dosya olan bir pencere açıldığında genç kadın konuşur

“Grelia bu dylan..”

dylan kaşlarını çatarak dosyaların isimlerine bakarken gwen bir tanesinin üzerine tıklayarak açar. İçindeki dökümana da tıklayıp oradan çıkan şifre kutusunu da geçtiğinde güzeller güzeli bir kadının resminin altında adres ve telefon numaraları ve birkaç paragraf yazı görüldüğünde dylan bakışlarını gwen’e çevirir

“kim bu insanlar?”

“bunların hepsi bugüne kadar hayatlarını kurtardığım venüs bakireleri..”

“*hayatlarını kurtardığın?*”

gwen başını sallarken dylan’a döner. Bakışları net ve keskin, sesi titremeden her zamanki miss rosenthall tonunda konuşur

“rosenthall adı altında kurulan şirketlerin asıl iş yaptığı kurum bir escort servisi. Ama bu senin ya da başkalarının bildiği gibi telefonla randevu alınan bir servis değil. Evrendeki en önemli zenginlerin kendi işlerinde pazarlama aracı olarak kullandığı venüs bakirelerinin tutulduğu bir kapan.”

Dylan boğazında kocaman bir lokma varmışçasına yutkunurken gwen’in ses tonundaki doğallık, kelime seçimlerindeki o günlük hava içini dondurmıştır. Yeşil gözler tekrar ekrana dönerken gwen konuşur

“Burada gördüğün kızların varlığından david’in haberi yok, asla da olmamalı.”

“david kim gwen?”

gwen’in de bakışları ekrana dönerken dylan bütün duyularıyla sırada gelecek olanları bekler..

“David Paul Cormac.. Bu escort şirketinin, daha doğrusu venüs bakireleri toplama kampının başkanı, kurucusu, sahibi, her şeyi..”
“ve senin kocan.”

Gwen başını sallarken dylan elini dudaklarına kapatarak yavaşça arkasına yaslanır ve gwen ona dönünce hafifçe başını sallayarak devam etmesini işaret ederken gwen de bilgisayarın kapağını kapatarak arkasına yaslanır

“David çocuklarımla babası değil, biliyorsun dylan..”

dylan başını sallıyorken yıllar önce öğrenip biraz olsun şaşırdığı şey şimdi çerez gibi geliyordur. Genç kadın dikkatle dinliyorken kaşları hafifçe çatılmıştır. Gwen ilk defa bunu birine anlatıyor, ailesi ya da gerçek arkadaşları hiç olmamış, sadece dylan varken artık çıkmaza girdiğini hissettiği için son silahını kullanıyordur, konuşmaya devam eder

“David’le beni kaçırıp kampa götürmek istediğinde tanıştım-“

“gwen-“

“dinle lütfen. Hamileydim, kızların babası dış uzay ordularına bağlı bir subaydı ve o sırada savaştaydı-“

“öldüğünü sanıyordum-hayatta mı?!”

“hayır, savaşta öldüğü haberini sonra aldım, o yalan değil.. ama olmasını dilerdim..”

gwen’in kahverengi gözlerinden uzak bir acı geçerken sesi tekrar asıl konuya döner

“bakireleri toplayan kamp için genç venüs kızları ne kadar önemliyse hamile venüs bakireleri onun 10 katı daha önemlidir. Ben ikizlere hamileydim ve güçlerimi kaybetmemiştim. David’in bulunduğu en iyi avlardan bir tanesiydim. Hamile venüs bakirelerini yalnız bulmak, hatta onlardan bulabilmek çok nadir bir durumdur dylan. Kampta şu anda milyonlarca hamile venüs bakiresi var, ama hepsi yapay yollarda döllendirilerek sadece üremek için hamile bırakıldılar. Fiziksel ilişkiye girmeden, güçlerini kaybetmeden hamile kalarak taze bakireler üretmek için. Ben doğal yollardan ikiz kızlara hamileydim ve yalnızdım. Şu ana kadar benim gibi bir bakirenin karşımıza çıkmaması iyi mi kötü mü bilmiyorum, ama ben tektim. Kendimi kurtarmam gerekiyordu, bu yüzden de david’in ne yapacağını anladığımda onunla bir anlaşma yaptım. Eğer beni ve kızlarımı serbest bırakırsa ona istemediği kadar venüs bakiresi bulup getirecektim-“

“gwen, nasıl yaparsın-“

“çocuklarımla hayatımı kurtarmak için o anda aklıma ilk gelen teklifi sundum. Yapabileceğim tek şey oydu. Venüs bakireleri birbirini hisseder. İşlerini yarıya indirebilirdim, kimse benden şüphelenmezdi-“

“peki neden evlendiniz?”

“david’in garantisi olarak. Beni kendine bağlayacak, çocukları resmi olarak evlat edinecekti. Bu kadar büyük bir pislik içinde olan bir adamın bembeyaz bir maskeye ihtiyacı vardı. Bir venüs bakiresi ve onun kadar güçlü ikiz venüs kızları kadar güzel başka bir maske bulamazdı, benim de başka bir kurtuluş yolum yoktu. Kabul ettim.”

İkisi de bir an sessizleşirken dylan yine parmaklarını dudaklarına bastırıp boşluğa gözlerini dikip bir süre düşünür. Gwen onun şu ana kadar duyduklarını sindirmesi için bekliyorken dylan tekrar düşüncelerinden uyandığında sorar

“kurtulamasaydın ne olacaktı? Kampta bu kızlara ne yapıyorlar?”

gwen’in bakışları kararırken dylan dikleşerek en ağır kısım için kendini hazırlar..

SOUNDTRACK / Rob Dougan - Clubbed to Death (Kurayamino Mix)

“bu kampı kendilerine araç olarak kullanan 42 isim var. Hepsi farklı şeyler için kullanıyorlar. Bazıları müşterilerinin gözüne girmek, bazıları kocalarını sınamak, bazılarıysa sadece kendi zevkleri için kullanıyor. En büyük pay ise bu 42 ismin aracılığıyla kendilerine oyuncak bir kadın almak isteyen insanlar oluyor. Çok büyük paralar dönüyor dylan. Kara paralar, ama büyük ve kimsenin sorgulamadığı paralar dönüyor. Güçlü ve zengin adamların yanında pırlanta gibi parlayan bir sürü kadın görüyoruz, ben onların yarısından fazlasının kim olduğunu ve nasıl o hale geldiğini biliyorum. İnsanlar ne kadar gelişmiş olsa bile içlerinde çiftleşme ve karşı cinse hakim olma güdüsü asla körelmiyor, david ve diğer 42 adam bu işten para kazanıyorlar, sanki asıl işlerinden kazandıkları yetmiyormuş gibi..”

gwen’in yüzündeki tiksinti dylan için onun dürüstlüğüne kanıt olurken gwen’in elleri bilgisayarı tutuyor, bakışları tek bir yerdeyken konuşmaya devam ediyordur

“Her ay en az iki bakire kampa alınıyor ya da kaçırılıyor, artık aradaki farkı anlayamıyorum bile. O iki bakirenin yanında 3 tanesini de ben grelia’ya yolluyorum. Yıllar geçtikçe david’in ve diğerlerinin bakirelere ulaşacak yollarını kısıtlamayı başardım. Her şey benim elimde. Kızların hepsini onlar için ben buluyorum. Benim bir seferde 10 tane bakire bulabileceğimden haberleri yok, ama yapıyorum. Adamlarım var, daha doğrusu kadınlarım demeliyim. Grelia’da onlara yeni bir hayat verdiğim kızların bir çoğu benim için çalışıyor. Ortadan kaybolmaları için hayallerinde bile göremeyecekleri miktarda harcamalar yapıyorum. Tek bir sözüm onların istediğini yapmaları için yeterli. Kontaklarımın bu konuda ne kadar gelişmiş olduğunu kampta söz sahibi olan bütün hissedarlar biliyor. Kaynakları onların önüne açtığım gibi bir anda kapatabileceğimi de biliyorlar. Kızlarım her gün güven içinde büyüdükçe ben de özgürleşiyorum, ama kampa verdiğim her bakire benim bir parçamı da alıyor-“

“bitiremez misin? gerçekten kaynaklarını kapatamaz mısın?”

gwen başını iki yana sallarken gözleri bir anda dolar

“kızlarımın hayatını tehlikeye atamam. İncecik bir ip üzerinde yürüyorum dylan, şimdi çekilemem, henüz altımdaki neti örmeyi bitirmedim. O zamana kadar böyle devam etmeliyim.”

“kampa verdiğin kızlara ne oluyor?”

“ilk basamak olarak beyinleri yıkanıyor. Buna gönüllü olan o kadar gözü dönmüş bilim adamı var ki, midemi bulandırıyorlar. Bakirelerin bütün benlikleri bir anda siliniyor. Ne dersene uyan, ye dediğinde yiyen, otur dediğinde oturan birer robot oluyorlar. O aşamadan sonra gruplara ayrılıyorlar. Genç ama çocuk doğuracak kadar güçlü genleri olmayanlar gençlikleri süresince bir sürü geçici göreve gönderiliyorlar. Tek gecelik zevkler, birkaç gecelik oyunlar, iş yemekleri, doğum günleri, seks oyunları. Hepsi bir anlık zevk için. Tabii ki karşı tarafın zevki, kızların hepsi ilk gecelerinde büyük bir acıyla kıvranıyorlar, ama neden olduğunu bilmedikleri ve işleri bittiğinde tekrar silindikleri için hatırlamıyorlar, ama bir anda güçlerini kaybediyorlar. Sonra da kullanılmıyorlar-“

“öldürülüyorlar mı-tanırım-“

“hayır. işimiz öldürmek değil, ortada kanıt bırakamayız. Tekrar silindikten sonra rastgele bir yere bırakılıyorlar. Sonrasında başlarına ne geldiğini biz kontrol etmiyoruz-“

“sahipsiz hayvanlar gibi sokağa mı bırakıyorsunuz?!”

gwen daha iyi bir kalıp bulamamış, mecburen başını sallarken dylan gözlerini dolarak başını eğiyordur. Gwen ona bakmadan konuşur

“bazıları ayak işlerini yapabilmek için eğitiliyorlar. Hemşireler, hasta bakıcılar, temizlikçiler, mutfak görevlileri-“

“en azından başı boş olmuyorlar..”

gwen çaresizce onaylarken dylan başını kaldırarak ona bakar

“peki ya diğerleri, çocuk doğurabilecek olanlar?”

“onlar en kısa zamanda yapay dölleme sektörüne alınıyorlar. 18 yaşının üzerindeki her bakire 5 sene içinde en az 3 çocuk yapmak zorunda. Nüfus ancak bu şekilde korunuyor. Bebeklerin çoğu özel boyutlarda büyütülüyor. Ne anneler bebeklerini ne de bebekler annelerini tanıyor-“
“hissetmiyorlar mı?”

gwen başını iki yana sallarken konuşur

“elbette birbirlerinin bakire olduğunu biliyorlar, ama doğurduğunu bile bilmeyen bir kadın ondan ilk anda ayrılmış çocuğunu hissedemez dylan, ne de çocuğu daha kokusunu bile bilmediği annesini. Hepsı birbirleri için sadece birer venüs bakiresi. Başka bir şey değil..”

dylan’ın yanaklarından yaşlar süzülüyorken genç kadın hafifçe öksürerek kendini toparlar ve yüzünü elinin tersiyle siler. Gwen bir an ona bakıp, sonra tekrar önüne dönerken anlatmaya devam eder

“3 çocuk kotasını dolduran her bakire görevlere gitmeye hak kazanıyor. Çocuk doğurmuş bakireler daha uzun soluklu görevlere gönderiliyorlar, onların güçlerini kaybetmeleri gibi bir durum söz konusu olmadığı için, fazlasıyla yaşlanmadıkları, ya da şans eseri birinin eşi olmadıkları sürece görevlere gitmeye devam ediyorlar-“
“yaşlandıklarında?”

gwen dönerek dylan’a bakar, ama bir şey söylemezken genç kadın yeşil gözleri büyüyerek cevabı kendi kavıyordu

“yaşlanan bakireleri öldürüyorsunuz.”
“çoğu zaten sürekli hafızlarıyla oynandığı için bir çok beyin ve sinir sistemi hastalığına yakalanıyorlar dylan-“
“tanrım, yeter-yeter daha fazlasını kaldıramayacağım..”

genç kadın yerinden kalkarak odada dolaşırken gwen konuşur

“bilmek istedin, bütün gerçekler bunlar-“
“BU ZAMANA KADAR BUNU NASIL SAKLADIN!?”
“bu dediğin şey benden ya da david’dan daha eski bir örgüt dylan ve ben olmasam evrende hala kendi benlikleriyle yaşayan bakirelerin sayısı iki elin parmaklarını geçemeyecekti. Grelia onların kurtuluşu. Her kurtardığım bakire için bir başkasını kurban etmem gerekse de hiçbir şey yapmaktan daha iyi olduğunu biliyorum. Geri dönemem, yaptıklarını geri alamam, varolan düzeni de şu halimle değiştiremem. Bu olanları kimse bilmemeli. Benim, senin, herkesin başı belaya girer-“
“bunu bana bilerek yaptın, değil mi? beni de işin içine sokmak, beni de bağlamak istedin.”

Gwen cevap vermezken dylan da ona bakıyor, başını iki yana sallayarak konuşur

“ama ben sordum, ben istedim. Çekip gidebilirdim, yapmadım. Bilmek istedim, kendi kendimi bu işin içine soktum, tanrım..”

dylan arkasındaki iskemlelerin birine otururken gwen elindeki bilgisayarla beraber ayağa kalkar

“david’le tekrar bir araya geleceğim, saklanarak bir şey başaramam-“
“ne başaracaksın? Başaracak ne kalmış ki? Her şey tıkr tıkr işliyor, her gün sokaklarda boş boş bakan, zavallı kadınlar dolaşıyor. En amansız hastalıkların pençesinde bir o kadar kadın ölüyor-“
“david’i öldürmem gerek.”

Dylan’ın gözleri büyürken gwen bilgisayarın içindeki kartı alıp aleti masaya bırakır..

“gwen sen ne dediğinin farkında mısın?”

gwen başını sallarken hafifçe gülümser

“sana her gün yüzlerce kadının hayatını kararttığını söylediğim bir adamın bundan daha aşağısını hak ettiğini düşünmüyorsun umarım?”

dylan bir an cevap veremezken gwen onu hazırlıksız yakalamış, konuşur

“david ölmeden bu iş bitmeyecek. Senelerdir onu nasıl kapana kıştıracağımı düşünüyorum, ama beceremiyorum. Açık vermeden yapabilmek imkansız dylan. Yardıma ihtiyacım var. david’in bilmediği ortaklarım çoğaldıkça işler daha iyi yürüyecek. Grelia’daki kızlar bana yardım edemez-“
“BENİM DAVID’İ ÖLDÜRMEYİ Mİ İSTİYORSUN!?”

gwen şşştlerken dylan elini ağzına kapatır. Gwen geçerek onun karşısındaki iskemleye oturur

“elbette öyle bir şey istemiyorum, ama birini bulacaksınız. Sanki bunların hiçbirini bilmiyormuş gibi, david sadece karısına şiddet uygulayan, kara para meraklısı bir adammış gibi, beni ve çocukları ondan koruyacak birini bulacağını söyleyeceksin-“

“ki bulacaktım-“

“ama o bulduğun adam bir koruma olmayacak, bir kiralık katil istiyorum dylan..”

dylan ne kadar tanrı biliyorsa hepsinden af dileyerek yine ayağa fırlarken gwen de onun arkasından kalkarak asistanıyla yüz yüze gelir

“senden başka kimsem yok-“

“gwen-biz-sen-kiralık katilin katil olduğunu david anlamayacak mı!? david ölünce ne olacak!? siz nasıl kurtulacaksınız-o kamptaki kadınlar-peki ya diğer 42 adam-“

“diğer adamları düşünme. David’in hayatta olması ya da olmaması onların umrunda bile değil. Hepsi birer piyon, ben başa geçtiğimde kıllarını bile kıpırdata-“

“BAŞA MI GEÇECEKSİN!? GEÇİP NE YAPACAKSIN-GWEN!”

gwen dylan’ın elini alıp tekrar ağzına kapatırken derin nefesler alarak dylan’a sakinleşmesini söylüyordur. Dylan da biraz sonra gözlerini kapatarak burnundan derin nefesler almaya başlarken bu odadan çıktığında nasıl bir daha böyle nefes alacağını düşünüyordur..

“yavaş yavaş her şeyi yıkacağım-“

“nasıl? Nasılnasıl nasıl!?”

gwen hafifçe gülümserken kendine o kadar güveniyordur ki, dylan’ın tüyleri diken diken olmuş, akıllı allak bullak öylece karşısındaki kadını izliyordur. Gwen sanki bir kek tarifi verirmiş gibi sakince anlatmaya başlar

“önce david’i ortadan kaldıracığım, temiz bir ölüm olacak. David zengin bir adam, düşmanları çok, bir süre mahkeme işleriyle uğraşacağız orası kesin. Avukatlar o işlerle uğraşacak. Biraz para, birkaç yalancı şahitle bir süre sonra olay çözüme kavuşacaktır. Örgüttekiler de rosenhalların sürekli göz önünde olmasını istemeyecektir. Ne kadar çok irdelenirse risk o kadar çok artar, o konuda arkamızı kollayacak bir sürü adam var. Tek sorun zaman.”

Dylan korkulu gözlerle dinliyorken gwen devam eder

“en az 6 ayımız bu ölüm işiyle geçecek. Tabii david ne kadar erken ölürse-“

“o kelimeyi kullanmazsan-“

“tamam, geçtik. Her şey durulduğunda örgütün başına kimin geçeceği olay olacak. Hisseler benim üzerime geçecek. Şirketler, paralar, evler, her türlü güç benim olacak. Örgütü yıkamasam bile tek bir

hareketimle üyelerin bütün işlerini bitirecek kadar maddi gücüm olacak, korkacaklar. İşte o anda avcuma düşecekler dylan-“
“korkuyorum.”

Gwen gülümseyerek korkmamasını söylerken dylan yine de korktuğunu söyler...

“zamanla örgüte her gün daha az kız gelmeye başlayacak, üyeler paralarını kaybedecekler, kimisi sırf ününü kurtarmak için geri çekilecek-“
“nasıl bu kadar eminsin!?”

gwen yıllar boyunca aynı senaryoyu defalarca yaşamış, herkesin en küçük bir terslikte nasıl kaçacak yer arayacağını biliyorken gülümser

“david’den sonra zaten yarısı gitmiş olacak, emin ol. Benimle savaşmak yerine gitmek isteyecekler, bırakacağım. Kimseyi cezalandırmak için kahramanlık yapmaya niyetim yok. Önümde çok uzun bir yol var dylan. Bu söylediklerimi yapmam yıllarımı alabilir. Bu süre içinde asla maskemi düşürmemeliyim, anlıyor musun? Sonunda her şey benim elime kaldığında kızları güvenle kurtaracak kadar param, onlardan sonra iflas ettiğimi açıklayacak kadar özgürlüğüm olacak-“
“iflas edeceksin-“
“ben hiç zengin olmadım, bu paralar benim değil dylan.”

Dylan başını sallarken gwen iç çeker

“tabii sokakta yatacağımızı söylemiyorum, ama saygınlığımı kaybetmeden işlerimi küçücük bir butiğe kadar düşürebilmeyi planlıyorum. Kendi yarattığım bir çekirdek varsa onu bulacağım, sonra eğer büyüyeceksem onunla büyüyeceğim-“
“gwen..”

gwen susarak dylan’a bakarken evet? der, dylan uzanarak patronunun, sırdaşının, arkadaşının elini tutarak konuşur

“bu söylediklerin, planların, özgürlük düşüncesinin seni nasıl rahatlattığını biliyorum, ama başaramaz-“
“yıllardır yeniliyorum dylan, sen sadece şimdi öğrendin. Daha çok yenileceğim, *yenileceğiz*, ama eğer hasar almadan kurtulmak istiyorsak önceden neyse o olmalıyız, anladın mı?”

dylan karşısındaki kadının ses tonunda çok uzak bir tehdit sezerken gwen başka bir şey söylemediğinde dylan da sadece başını sallar

“bırakıp gideceğim bir yer yok, en iyi av benim sanırım..”

gwen gülümserken dylan da korkudan içi titriyor, ama şu anda gwen’in elindeki en büyük silah olduğuna ikna olmuş, kendine güvenmeye çalışarak gülümser..

“anne! ANNE!”

lonna artık beklemekten sıkılmış, evin her köşesine sesleniyorken cora da arkasından koşturuyordur

“çalışma odasındalardır bağırma-“
“önce david sizi öldürecek diyor, sonra kendini odaya kapatıyor, korkmuyor musun sen?”

cora’nın mavi gözleri dehşetle büyürken lonna yine annesine bağırır. İki kız gidip çalışma odasının kapısına vurmaya başlarken biraz sonra gwen korkuyla açıp onları gördüğünde elini göğsüne kapatır

“bir şey oldu sandım-“
“kaç saat oldu ne yapıyorsunuz?”
“bir şey değil tatlım, şirket işleri-“
“anne, ölecek miyiz?”

gwen şokla cora’ya bakarken lonna araya girer

“sen dedin-“
“ben hata ettim lonna, sen de cora’yı korkutma lütfen. Kimse ölmeyecek, babanızla-“
“o bizim babamız değil.”

Gwen durur ve cümlesini değiştirir

“david’le aramızdaki anlaşmazlık-“
“ANNE ADAM SENİ PARÇALIYORDU!”

gwen dönerek dylan’a bakarken genç kadın öne çıkar

“kızlar, beni dinleyin-“
“hayır, kimseyi dinlemiyorum ben! Korkuyorum o adamdan! Anneme yapacaklarından-dylan sen daha iyi biliyorsun-“
“çocuklar ortada büyük bir yanlış anlaşılma var, öyle değil mi gwen, anlat lütfen..”

gwen ve dylan bir an bakışırken ikisi az önce *son bir kez* kızlara yalan söylemek üzere anlaşmışlardır. Gwen iç çekerek tüm gücünü toplar ve kızlarına dönerken dylan da ikizlere bakarak konuşur

“şimdi sesinizi çıkarmadan annenizi dinleyeceksiniz, anlaştık mı?”

lonna ve cora ilk defa sakin, sadece başlarını sallarken dylan bunu yaptığı için pişman, ama yine de yapması gerekiyorken gwen’e döner

“gwen onlara david’in bu işle bir ilgisi olmadığını anlatır mısın? aradaki yanlış anlaşılma kalsın..”

gwen başını sallarken kızlarının inanması gereken hikayeyi oldukça ikna edici bir şekilde anlatmaya başlar..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - F.U.S.S.

Lonna ve Cora ertesi gün okula dönmek üzere eşyaların toplamak için odalarına çıkmışlar, cora’nın ardından odaya giren lonna kapıyı kapatırken cora rahatlayarak yatağının başındaki sürahiye uzanarak kendine bir bardak su doldurur. Genç kızın gözleri dolmuşken lonna onun yanına geçerek oturur

“bizim iyiliğimiz için yaptı..”

cora suyunu bitirmiş, bardağı yerine koyarken kulakları çınlıyor, şu ana kadar annesine veya dylan’a asla karşı çıkmamış, ama az önce dinlediği hiçbir şeye inanmamak için kendini toparlamışken annesinin gücü bütün beyin hücrelerini sızlatıyordu

“neden peki? David kötü bir adam, neden bilmemizi istemiyor?!”
“başka bir planı olmalı cora..”

cora sinirle ayağa fırlarken lonna onun simsiyah olmuş saçlarına bakarak onun arkasından fırlar

“hayır! saçlarını sarıya çevir!”

“hayır-“

“cora! Saçmalama! Bizim karşı koyduğumuzu anlamamalılar, çevir dedim!”

“çeviremem! Hem ne var, david saldırmamış olsa bile annemiz zarar gördü, üzgünüm ve korkuyorum-“

“o zaman beyaz olman gerekiyordu-“

“aynı zamanda kızgıyım. Bırak lonna, banyodan eşyalarımı alacağım.”

lonna kardeşinin kolunu bırakırken cora dışarı çıkar. Lonna bir onun arkasından bakar ve kimsenin anlamamasını umarken bir an sonra onun da saçları siyah olmuş, sadece öndeki bir tutam açık pembe kalmışken genç kız kardeşini takip eder..

cora çantasıyla beraber aşağı inerken gwen siyah saçlı kızlarına bakıyor, ikisine de kollarına alarak kendine bastırır

“iyi olacağız, dylan benim için bir koruma bulacak, siz de okula güvende olacaksınız..”

iki kız da başlarını sallarken dylan kapının önünde onları bekliyordur. Cora annesinin kollarını çözerek dylan’a doğru gider, onu da geçip dışarı çıkarken gwen onun arkasından bakıyordur. Lonna uzanarak annesini öper ve saçlarını geriye atarak düzeltirken konuşur

“kendine dikkat et anne ve bir daha bir şey olursa bize haber ver..”

gwen hala kollarında olan kızına döner ve hafifçe gülümserken başını sallar

“iki hafta sonra gösterilerinize geleceğim, orada görüşürüz tatlım..”

lonna da tamam diyerek tekrar annesini öper ve dylan’la beraber çıkarken gwen kollarını kendine dolayarak onların bahçede açılan boyut kapısından çıkmasını izler..

cora okul koridorlarına girdiği gibi odasına koşarken lonna dylan’la beraber miss danielle’in ofisinde kalmıştır. Onların Traila’da olduğu süre içinde Mars’ta 1 hafta geçmiş, basına yansıyan haberler tam olarak gwen’in kızlara anlattığı gibi olmuşken miss rosenthall’a saldıranın kimliği henüz belirlenememiş, kocası ve asistanı bu işin peşindekileri araştırıyor gibi görünüyorken dergi ve gazetelerde örnek çiftin fotoğrafları yayınlanmıştır.

Miss danielle genç kıza iyi olup olmadığını sormuş, olumlu cevap aldığına ona geçtiğimiz haftayı özetleyen iki kitapçık vererek kardeşinin yanına yollamıştır. Dylan ne bir öpücük ne de bir hoşça kal görmüşken sesini çıkarmamıştır.

Lonna kendi odasına gitmek yerine cora’nın odasına girmiş, kapı açıldığı gibi alexa’nın endişeli yüzü ortaya çıkmışken lonna kaşlarını çatarak ne olduğunu sorar. Alexa arkadaki çalışma masasında bir şeyleri karalayan cora’yı gösterir

“çizimlerini mahvediyor..”

lonna o tarafa atılarak kağıtları cora’nın elinden alırken genç kız öfkeyle lonnanın kollarını iter

“bırak! Değiştireceğim!”

“ne yapıyorsun!? Rezil etmişsin-“

“ETMEDİM BIRAK!”

lonna cora’nın cırtlak sesiyle kağıtları masaya atar ve arkasını dönüp odadan çıkarken alexa orada öylece kalakalmış, sessizce kendi köşesine çekilir..

“geliyor-“
“elindekiler nedir-“
“çekilin, yoldan çekilin-“
“kelebek!?”

jonathan cora’nın önüne atlarken genç kız elindeki siyah boya kutularıyla durmuş, delikanlıya bakar

“işim var jonathan-“
“ne işin varmış güzellik, saçlar süper olmuş..”

cora teşekkür ederek jonathan’dan sıyrılır ve kendi dekorlarının olduğu köşeye giderken sahnedekiler siyah saçlı, narin ama öfkeli kızı izliyorlar, birer adım geri çekilirlerken cora boya kutularını bırakarak arkasını döner

“birisi bana yardım eder mi? şunlara biraz ortaya taşıyacağım-“
“ne yapıyorsun?”

lonna oturduğu yerden kalkarak sahneye çıkarken cora kardeşine bakıyor, cevaplar

“birkaç değişiklik yapıyorum, miss leti’den rica ettim, yeni kostümlerimiz birazdan gelir-“
“yeni mi?”
“ne değişti?”
“neden?”

cora diğer kızların sorularına aldırmadan kırmızılı ahşap dekorların birinin ucundan tutarak çekiştirmeye başlar. Kimse kılını kıpırdatıp da bir yardım girişiminde bulunmuyorken cora dönerek onlara bakar

“kendim yaparım o zaman..”

ve genç kız yerdeki boya kutularından birini alır, kapağını açıp arka arkaya duran dekoların üzerine boca ederken arkadan gelen *hiilere* ve diğer ünlemlere aldırmadan bütün kırmızı dekorları zift siyahıyla lekeler..

“hepiniz bunları giyeceksiniz..”

bütün o kırmızı tül ve dantellerin yerine simsiyah çarşaflar ve ne için kullanılacağını bilmedikleri siyah satenden kuşaklar gelmişken cora herkese birer set dağıtıyordur. Lonna kendi setini alıp kardeşine bakarken cora diğerlerine dönüp ellerini beline koyarak konuşur

“öncekinden çok daha kolay bir rutin olacak. Hepinizi kendi dekorlarınıza bağlayacağım. Jonathan senin de yüzüne makyaj yapacağız..”

jonathan neden ya da nasıl sormaya korkuyor, sadece başını sallarken cora delikanlının önüne gidip yüzünü tutar

“yarısını siyaha boyayacağım, diğer yarısını da beyaza, dudaklarını da kırmızı bir rujla boyayacağım, ama gülümsüyorsun gibi olacak..”

cora parmaklarıyla delikanlının yüzünde hayali bir gülümseme çizerken jonathan mırıldanır

“iskambil kartlarındaki joker gibi mi?”

cora başını sallar ve hemen sonra dikkatini başka bir yöne çevirerek kızlara dönerken anlatmaya devam eder..

SOUNDTRACK / Jordin Sparks - One Step At A Time

İki hafta sonra..

“ayakkabımın tekini alabilirsem-sam! ayakkabımın teki orada mı?”

liv kalabalık kulisin bir köşesinde diğer tarafa bağırıyorken sam hazırlanan öğrencilerin arasından liv’in dans ayakkabılarının tekini bulur ve sıyrılarak o tarafa giderken onun arkasından jaden yakalarını çekiştirerek faye’i arıyordur

“conrad bu kadar sıkı bir kravatla mı dolaşıyormuş!?”

faye gülerek jaden’ı yanına alır ve kravatı biraz gevşetirken onların yanında geçen dickie canavar gibi kükreme alıştırmaları yapıyordur. Delikanlı bir kez daha kükrediğinde yanındaki güzeller güzeli veronica eteklerini toplayarak ona döner

“kulağım sağır oldu yeter artık-“
“olmaz, çok haşın olmalıyım-“

dickie yalancı pençelerini veronica’ya savururken genç kız gülerek yönetmenleri nicole’e seslenir. Dickie’nin kükremesi ve veronica’nın çığlıkları arasında katharine kulaklarını hafifçe kapatarak alexa’nın yanında giderken sarışın kız üzerindeki uzun, gelinlik gibi beyaz elbisenin eteklerini düzeltiyordur

“piyanoyu ben ayarladım, başından kalkmayacağım zaten, senin sesin nasıl?”

katharine dudaklarını kapatarak başını iki yana sallarken alexa gülerek onun koluna girer

“heyecan yok, daha önce elli kere şarkı söyledin-“
“bütün evrenin karşısında değil-“
“evren değil, anneler babalar-“
“daha beter!”

alexa gülerek katharine’i sakinleştirmeye çalışırken onların arkasından piz üzerindeki şortun askılarını bağlaması için birilerini arıyordur. Delikanlı küçük jaden olacağı için suratındaki çiller ve rengarenk kasketiyle ortada dolaşıyorken jaden kendini görünce yine sinirleri tepesine çıkar

“ben değilim bu!? Rezil edeceksiniz-“
“jaden şu askıları bir bağlarsan-“

piz askıları fazla çekmiş olacak, bırakınca jaden’ın burnuna çarpmış, faye ve piz telaşla burnunu tutan jaden’ın başına eğilirken onları izleyen makyajlı jonathan kötüye bir şey olmayacağını bağırıyordur..

lonna perdeleri azıcık aralayarak dışarı bakıyorken opera salonu tıklımdır. Hala kapıdan çiftler giriyor, hepsi sanki gerçekten profesyonel bir gösteri izleyecekmiş gibi özenle giyinmiş, evrenin en zengin insanları çocuklarını izlemek için koltuklarını arıyorken lonna’nın mavi gözleri kendi zengin annesini ve yanındaki adamı arıyordur. Biraz sonra gözleri en ön sıraya doğru gelen annesini, yanındaki david’i ve arkalarından onu takip eden dylan’la, onun yanındaki tanımadığı adamı görürken genç kız geri çekilerek perdeyi kapatır ve üzerindeki siyah kaftanın upuzun kollarını toplamaya çalışarak kulise döner..

“annemler gelmiş. Dylan da burada, ama yanındaki adamı tanımıyorum-“

“yanından adam mı var?”

“şu bahsettikleri koruma olmalı..”

cora başını sallarken onların yanına gelen Mya bileğine bağlamaya çalıştığı siyah kuşak için yardım ister. Cora onun kuşağını bağlayıp yollarken kendisi profesör lesley'den ödünç aldığı siyah dövüş sopalarını ayarlıyordur. Lonna onu izliyorken bağlayamadığı papyonuyla jonathan yanlarına yaklaştığında cora sopaları lonna'ya bırakıp erkek arkadaşına döner..

“SON 1 DAKİKA!”

nicole uyarıyı duyduğu anda etekleri tutuşarak oyuncularına döner

“veronica! Replikleri unutma! Dickiei saldırgan ama sempatik ol!”

dickie onaylayarak üzerindeki yırtık gömlek ve yeleği düzeltir. Veronica da kendi prenses elbisesinin eteklerini daha da kabartırken sapsarı saçları dalga dalga omuzlarından dökülüyordur. O sırada miss natalie sahneye çıkmış, konuklara sıradaki oyunu sunuyordur

“Nicole Lysander'in yazdığı, Veronica Perish ve Dickie Sonnel'd'ın Sienna Adams ve Reynard Blaisdale olarak rol aldığı oyunun müzik düzenlemeleri de Sadie Townsend ve grubuna ait. Herkese iyi seyirler..”

Miss natalie'nin sahneden ayrılmasıyla ışıklar kapanır ve açılan perdenin ardından rengarenk bir bahçe dekoru belirirken yukardan sarkan güneşle beraber ışıklar tekrar yükselir..

SOUNDTRACK / *Jump 5 - Beauty and The Beast*

Güzel prenses eteklerini tutup döne döne bahçesine girdiğinde ellerini göğsünde bireştirerek başının üzerindeki kartondan güneşe bakar

“ne kadar güzel bir gün bugün!”

sahneden gülüşmeler duyulurken prensesin haberi yoktur, ama çalılıkların arasında habire kafasını dışarı çıkarıp geri sokan sarışın bir canavar bekliyordur. Güzel prenses arka planda çalan *kalbinin melodisiyle* adeta uçarak sahneyi dolaşırken sahnenin yan tarafında onları izleyen nicole de veronica'nın hareketlerini tekrarlıyordur.

Prensес biraz daha dolaşmış, ellerini sallayarak oradan buradan sarkan kağıt çiçekleri kokluyorken bir anda çiçekleri ve dekoru yırtarak canavar dickie ortaya çıkar. Prensес veronica bütün gücüyle bir çığlık atarken dickie kükrüyor, elini kolunu sallıyorken veronica ellerini yüzünün iki yanına yapıştırmış, şok dolu bir ifadeyle seyircilere döner

“şimdi ne yapacağım!?”

seyirciler gülüyorken veronica ellerini indirerek arkasını döner

“çok ayıp canavar, benim gibi güzel bir kızı böylesine korkutuyorsun-“

dickie bunun üzerine bir daha kükrerken veronica onu kolundan çektiği gibi ortaya çıkarır ve karmakarışık sarı saçlarını düzeltirken canavar dickie'nin kükremeleri durmuş, önündeki prensesi

izliyorken bir anda seyircilere dönerek yere diz çöker ve ellerini kalbinin üzerine bastırarak uğuldar. Canavar aşık olmuştur!

“hey! Canavar!”

aşık canavar arkasını dönerek prensesle göz göze gelirken veronica da kollarını açarak sevgi dolu bir şekilde güler

“sonunda birbirimizi bulduk!”

canavar da bir şeyler homurdanarak başını sallıyorken ikisi bir an sonra vals pozisyonunu almışlar, arkalarında çalan ve hiç de valse uygun olmayan müziğe dans etmeye başlarken dickie yanından geçtiği her dekora canavarca tekmeler vuruyordur. Ormandan çıkmış bir canavarın vals yapmasının ne kadar imkansız olduğu görülüyorken sonunda her yer yıkılışında prenses canavarı bırakır

“her yeri yıktın canavar!”

canavar üzüntüyle bir şeyler homurdanırken prenses omuzlarını silkerek önemli olmadığını söyler ve bir anda üzerindeki elbisenin eteklerini iki yana yırtarak üzerindeki kot pantolonla sahnenin ortasına gelir, saçları bir an sonra dümdüz olarak sımsıkı bir at kuyruğuyla toplanır, yüzünde bir gülümseme belirirken yerden kalkan dickie’yle birlikte sahnenin dört bir yanında nicole’ün ayarladığı diğer dansçı öğrenciler çıkar ve bu sefer anlam ifade eden figürler yapmaya başlarken kızlar veronica’yla, erkekler dickie’yle aynı şekilde giyinmiştir. Prenseler ve canavarlar sahnenin her yanında dans ediyorken veronica ve dickie de onların ortasında kendi hallerinde dans ediyor, delikanlı kendi prensesini kaldırarak havada çeviriyorken veronica’nın kahkahalarıyla herkes alkışlamaya başlamıştır.

1-B sınıfının en atletik öğrencileri danslarını bitirmiş, canavarlar prenseslerine ceplerinden çıkardıkları kağıt gülleri uzatırken dickie de veronicaya kendi gülünü vermiş, ikisi gülümseyerek birbirlerine uzanırken ışıklar yavaşça söner ve alkışlar eşliğinde perdeler kapanır...

nicole çığlık çığlığa veronica’nın ve dickie’nin üzerine atlarken üçü de gülüyor, arkaların kulise giren dansçı grupla beraber çığlıklar büyüyorken miss natalie’nin sesi tekrar duyulduğunda herkes yine sahnenin köşesindeki gizli yerlerine doluşurlar

“Sıradaki oyunumuzun yazarı ve müziklerinin söz ve müzik sahibi Alexa Morgan. Oyuncularımız ve rolleriyse sırasıyla şu şekilde, Liv Ellen, Tessa Reynolds Morgan. Sam Miller, Chris Morgan. Duncan Walter, Gabriel Morgan ve son olarak Lebranco Pizzollo-“

kulis tarafından bir *piz hocam!* duyulurken miss natalie de konuklarla beraber gülümseyerek düzeltir

“*piz*, Jaden Morgan’ı canlandıracaklar. İyi seyirler..”

Güzel profesör sahneden ayrıldığında tekrar ışıklar azalır ve kırmızı kalın perde aralanır..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Innocence

*Waking up I see that everything is ok
The first time in my life and now it's so great..
Slowing down I look around and I am so amazed
I think about the little things that make life great
I wouldn't change a thing about it, this is the best feeling..*

Boş sahnenin ortasına bir spot ışığı vurarak bembeyaz piyanosunun başındaki alexa'yı aydınlatırken genç kızın yüzünde huzurlu ve masum bir gülümseme vardır. İncecik parmakları tuşlara dokunarak şarkısını söylemeye başladığında onu izleyen tessa yanındaki chris'in elini sımsıkı tutarak gülümser..

Alexa yüzünü seyircilere dönmüş, parmakları hiç güç gerektirmeden tuşların üzerinde adeta kayıyorken genç kız etrafındaki her şeyin ne kadar mükemmel olduğundan bahsediyor, hayatı güzelleştiren küçük şeylerin hiçbirini değiştirmeyeceğini söylüyordur. Masmavi gözleri pırıl pırıl parlıyor, üzerindeki beyaz elbise omuzlarından dökülen sarı saçlarına ve pespembe tutama dokunuyordur. Güzel kız masumiyetin hiç kaybolmaması istediğini, yaşanan anın ne kadar kusursuz olduğunu ve asla geçmesine izin vermemeleri gerektiğini söylediğinde spot yavaşça söner, orkestra girer ve asıl sahne tekrar aydınlanır..

Guadalajara'da günlük güneşlik bir günde, küçük bir evin mutfağındaki dört insan görünürken simsiyah saçları üzerindeki beyaz elbisesiyle tezat oluşturan liv, mavi gözleri paralayarak yanındaki küçük jaden'in elini tutuyordu. Piz dizleri üzerinde çökmüş, yanındaki babası gabriel'in elini tutuyorken liv ve duncan'ın kollarını çekerek bir şeyler söyler. Seyirciler ne konuşulduğunu duymuyorken herkesin duyuları arkadan gelen alexa'nın şarkısına odaklanmıştı. Genç kız liv'in şu anda içinde olduğu yerin ne kadar güvenli, ne kadar mutlu olduğunu anlatıyordu. Oraya ait olduğunu ve ilk defa içindekileri özgür bırakabildiğini söylüyordu..

Liv eğilerek küçük jaden'in rengarenk şapkasının üzerinden delikanlının başını öper ve onu bırakırken piz babasının ve liv'in ellerini birleştirip dizlerinin üzerinde sahneden çıktığında liv duncan'a gülümser, sonra bir an sahnenin diğer ucundaki diğer morgan'a bakarken sam hafifçe gülümseyerek oturduğu yerde derin bir iç çekerek tekrar seyircilere dönüyordu. Genç morgan'ın üzüntüsünün yarattığı dalgayla duncan liv'i kollarına alır ve kendine çekerek gözlerinin içine bakar, sonra aniden eğerek bir yarım daireyle tekrar karşısına alırken liv'in elleri delikanlının kollarına bastıyor, yüzündeki heyecan açık açık okunuyorken masmavi gözleri parlıyordu. O sırada duncan gözlerini kapatarak genç kıza eğilir ama liv yüzünü çevirerek bir an gözlerini yumarken duncan'ın kollarından çıkar ve parmak uçlarında sekerek sahnenin ortasına gelir..

Genç kızın yüzünden bu sefer karmakarışık bir ifade varken duncan onu izliyor, onların ayrıldığını gören sam ise ayağa fırlamış, *tek bir hareket* bekliyorken liv yavaşça onun tarafına dönüp elini uzattığında duncan başını eğip ve sahnenin o tarafı kararırken sam gülümseyerek liv'in elini alır, ikisi birbirine dönerken sahnenin arkasında yavaş yavaş doğmaya başlayan bir güneş kararmış salonu aydınlatmaya başlıyordu..

Liv beyaz dans ayakkabılarının üzerinde bir peri kızı gibi etekleri havalanarak dönüyorken sam de ona ayak uyduruyor, ikisi bir rüyada gibiyken sapsarı bir güneş doğuyordu. Sahnein karşısında onları izleyen, bu masalın gerçek sahibi tessa kendin bırakmış, kızının sesiyle ve gördükleriyle ağlıyorken chris doğan güneşle aydınlanan mavi gözleri parlayarak karısına sarılıyordu..

Dans eden çiftin içindeki mutluluk o kadar güzel ki, her adımda ikisini de ağlatacak kadar büyüyorken ikisi de tam ortaya geldiklerinde birbirlerine uzanırlar ve yumuşacık bir öpüşle birbirlerine kavuşurken güneş yükselmiş, göz alıcı bir ışık yayarak bir an sonra yavaşça sönerken yine spot ortaya çıkmış, piyanosunun başında, gülen gözlerinden yaşlar süzülen alexa'yı gösteriyorken genç kız son notaya vurduğunda gülümseyerek iki yandan kapanan perdelerin arkasında, onun bıraktığı sessizliğin ardından bir anda patlayan alkışların arkasında kalır..

“makyajım akacak!”

jonathan dolmuş gözleriyle gülerek alexa'ya sarılıyorken diğerleri de liv ve sam'in üzerine atlamış, herkes yine yumak olmuşken rose alexa'nın kolunu tutarak çok stratejik bir şekilde aradıkları perdenin önüne götürür

“bak annenle babana, tam 2'yi 10 geçe tarafına bak-“

alexa ağlayan annesiyle ona sarılan babasını görünce yine gözleri dolarken rose'un elini sıkarak ona sarılır. O sırada katharine ve owen sahneye çıkıyorken eliza ve faye onları takip ediyordur. Alexa bu sefer siyahıyla değiştirilmiş piyanosunun başına geçiyorken katharine üzerindeki bordo elbiseyi düzeltiyor, eliza siyahlar içinde, fayese turuncu bir elbiseyle latty'nin rengini taşıyorken jaden yine yakalarını çekiştiriyordur.

Miss Natalie yine kapalı perdenin önüne çıkmış, elindeki kartları düzenleyerek seyircilere döner ve gülümseyerek sıradaki oyunu tanıtır

"Bu oyunumuzun senaryosu Owen Lysander'a, kullanılan şarkının sözleri Katharine Roseau, müziği ise yine Owen Lysander'e ait. Oyuncularımız ve rolleri ise sırasıyla şöyle, Owen Lysander, Ewan Lysander. Eliza Gruniér, Biana Gerard. Faye Calis, Latty Flacil ve Jaden Morgan, Conrad Lysander. İyi seyirler.."

Miss Natalie yine sahneyi öğrencilerine bırakırken kırmızı perde tekrar aralanır..

SOUNDTRACK / Katharine McPhee - Ordinary World

*The sun can't remember how to shine
And the colors all have faded into shades of gray
There's no life in this hollow heart of mine
Ever since you went away..*

*Close your eyes and feel me hold you
Can you lead me through this ordinary world
Let the sky cry, restless rain to wash away the miles
Between us, 'cause without you it's just an ordinary world..*

Az önceki spot yine piyanodan gelen notalarla bu sefer katharine'i aydınlatırken genç kızın simsiyah saçları dalga dalga omuzlarından dökülüyor, tek başına sahnenin bir köşesinde durmuş, usulca şarkısına başlarken seyircilerin arasında oturan ewan, latty'nin yanında rahatsızca kıpırdanıyordur. Onların gerisinde biana tek başına, tanımadığı insanların arasında oturuyorken siyah saçları yine genç kadının imzası olarak omuzlarından dökülüyor, kahverengi gözleri oğlunu görmeyi bekliyorken hafifçe çenesini kaldırarak izlemeye devam eder..

Katharine güneşin nasıl solduğundan, her yerin grinin ayrı bir tonuna döndüğünden bahsediyorken o gri evrende yaşayan adam, owen, oturduğu yerde aydınlatılır. Delikanlının kahverengi gözleri yeri izliyorken elleri koltuğun kollarını tutuyor, başı biraz sonra arkaya yaslanırken ona uzanan iki el delikanlının başını tutarak karanlıkların içinden çıkar..

Eliza ellerini owen'ın saçlarından geçirerek onun önüne geçerken delikanlının önünde diz çöker. İkisinin elleri birleşirken eliza gülümser, owen da gülümseyerek onunla beraber ayağa kalkarken geride kalan koltuk karanlıklara karışmıştır..

Eliza elini tuttuğu adamı onları takip eden ışıkla beraber sahnenin ortasına götürüyorken owen önündeki güzelliği izliyor, biraz sonra durarak genç kıızı döndürerek kendine çeker. Eliza owen'a sarılarak bir an öylece dururken ikisi de bekliyor, bir şeyin değişmesini, tekrar yerine oturmasını bekliyorken yavaş yavaş karanlıkta kalıyorlardır. Onların arkasından aydınlatılan büyük saatte zaman hızla akıyorken sahne tekrar aydınlatıldığında turuncu elbisesi içinde yere kapaklanmış bir faye görünür..

Genç kız başını kaldırdığında yaşlı gözlerle etrafına bakıyor, ama tek görebildiği karanlık oluyorken tam vazgeçtiği anda karanlıklardan owen çıkar ve yere eğilerek faye'e sarılırken genç kız o anda tekrar hayat bulmuş, dönerek delikanlıya sarılır ve o anda sahne aydınlanırken owen ve faye parlak ışıkla ellerini gözlerine siper ederler..

Sahnenin arkasında aydınlatılan yerde onlarca elin gölgesi görünüyorken hepsi bir yere ulaşmaya çalışıyordur. Owen ve faye korkuyla oraya bakarken lenarta saldırısı tekrar canlanmış, ışıklar sürekli açılıp kapanıyor, müziğin tonu yükseliyorken bir anda jaden ortaya çıkmış, faye'i owen'ın kollarından alarak kendine çeker ve diğer tarafta duran eliza'yı gösterirken owen şokla, yıllardır görmediği yüze bakar..

Eliza yavaş adımlarla ona yürüyor, ellerini kaldırarak ona uzatırken ikisinin parmakları birbirine değdiğinde bir anda sahnede damla damla yağmur yağmaya başlamış, owen eliza'yı belinden tutarak hafifçe kendine çektiğinde yağmur bir anda bastırır ve sadece sahenin bir köşesinde birbirine sarılarak oturmuş faye ve jaden'ı ıslatırken eliza ve owen kupkuru, sadece birbirlerini görerek yavaş adımlar atıyorlardır..

Owen gözlerini kapatarak eliza'nın kokusunu içine çekiyor, arkalarındaki saat de sadece onların adımlarıyla saniye atlıyorken owen yavaş yavaş geri çekilir ve eliza'yı kendi etrafında döndürürken genç kızın ona geri dönmesi gerekiyordur, ama owen onu tekrar tutmadan bir adım geri atarken eliza şaşkınlıkla kalakalmıştır. O sırada Katharine sesini yükselterek daha güçlü söylemeye başlarken hem sahnedekiler, hem seyirciler ne olacağını anlamış, faye jaden'ın kollarından çıkar, owen da genç kıza uzanırken ewan ve latty buluşur, yağmurun tuttuğu tılsım bir anda yok olarak sahnedeki herkesi ıslatırken owen faye'i kendine çekerek dudaklarına uzanır..

Eliza bir adım atarak ona gidecekken owen elini kaldırarak onu durdurur. Katharine'in de sesi bir an değişirken dünya'nın nefesini tutmasını söylediği yerde cümleleri yavaşlamıştır. Yerdeki jaden ve faye de ayağa kalkmışlarken Owen eliza'ya bakarak usulca özür diler ve arkasını dönüp faye'e bakarken genç kız şaşkınlıkla kalakalmıştır. O sırada Katharine sesini yükselterek daha güçlü söylemeye başlarken hem sahnedekiler, hem seyirciler ne olacağını anlamış, faye jaden'ın kollarından çıkar, owen da genç kıza uzanırken ewan ve latty buluşur, yağmurun tuttuğu tılsım bir anda yok olarak sahnedeki herkesi ıslatırken owen faye'i kendine çekerek dudaklarına uzanır..

Katharine şarkısını bitirirken faye ve owen öpüşüyor. Jaden bir şey söylemeden sahneden iniyorken eliza dönerek seyircilere bakar ve ıslanarak akan makyajını elinin tersiyle silerken şarkı biter, perdeler iki yandan gelerek sahneyi kapatır..

Eliza kuliste arkalara doğru ilerliiyorken owen onun arkasından fırlamış, kolunu yakalayarak yanına geçer

“eliza, özür dilerim, söyleyemedim-“
“git owen-“
“sen içinden geleni yap demedin mi-“
“BEN BENİ SAHNENİN ORTASINDA SALAK GİBİ BIRAK MI DEDİM?”

owen bir adım geri giderken eliza bütün makyajı suratından dökülüyor, arkasındaki iskemleye oturur

“politik kriz yaratacaksın!”

owen gülerken eliza onun bileği tekme atar, delikanlı acıyla yere eğilirken bu sefer eliza gülümser..

“o ne demekti-conrad? Biliyor muydun sen-“

conrad hala sahneye bakıyorken yanındaki sienna iyice arkasına yaslanarak iki kardeşin arasından çekilir. Conrad ewan'a dönerek ellerini iki yana açar ve hiddetle fısıldar

“nereden bileyim!? Manyak manyak çocukları olan sensin-“
“hey!”
“kollarımdan aldın kız!”
“conrad!”

latty, ewan'ı arkaya yapıştırarak conrad'a parmağını kaldırır

“şimdi sırası değil, dön önüne-“
“öyle mi oldu ama sen söyle!”

latty öyle bir bakar ki conrad önüne dönerek yanındaki sienna'nın yanına saklanırken latty de arkasına yaslanmadan önce yavaşça arkasını döner ve biana'yla göz göze gelirken ikinci saniyeye kalmadan tekrar önüne döner ve sıradaki gösteriyi bekler..

kulis bir dolup bir boşalıyorken bir köşede konuşlanmış siyahlı grup hiç kalkmıyordur. Sonunda sahneye çıkacaklar tükenmiş, masa ördeklerinin gösterileri bile bitmişken jonathan *hadi bakalım* diyerek yerinden kalkar

“yolcuyuz biz artık..”

oturan herkes onlara el sallarken bakışlar yorgun, yüzler solgun ama mutludur. Herkes eve gitmeye hazırken son oyunun son andaki yaratıcısı siyah saçlı kız perdeyi aralayarak artık izlemekten çok muhabbet eden seyircilere bakar, sonra arkasını dönüp saçlarını sırtından alıp yüzünün iki yanından önüne akıtır

“kızlar sopalarınızı alın...”

kızlar sopalarını alarak sahneye çıkarken onları dekorlara bağlayacak olanlar da arkalarından koşturur. Cora erkeklerle dönerken hiçbirinin yüzü tanınmıyor, hepsi simsiyah bir boyayla boyanmış, üzerine kıpkırmızı maskeler takıyorken hepsi smokinleri içinde jilet gibi duruyorlardır. Cora başroldeki jonathan'ın papyonun düzeltip yüzündeki gülümseyen ifadeye tekrar bakar ve arkasını dönüp sahneye çıkarken jonathan yanındaki diğer erkeklerle döner

“bir gün gerçekten öldürecek beni..”

smokinlilerden gülüşler duyulurken miss natalie sahneye çıkmış, gecenin son oyununu tanıtmaya başlar

“Oyunumuzun müzikleri, senaryosu ve koreografisi Cora Rosenthal'a ait. Miss Rosenthal bu gece Gwen Rosenthal rolünde karşımızda olacak. Diğer karakterlerin hepsi isimsiz kalmakla beraber gerçek isimleri şöyle: Lonna Rosenthal, Alexa Morgan, Jonathan Lysander..”

Miss Natalie bütün ekibin isimlerini özenle saymış, son oyun için herkesin dikkatini istemiş ve iyi seyirler dileyerek sahneyi yine öğrencilere bırakmıştır..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Fighter

*After all you put me through, you'd think I'd despise you, but in the end I want to thank you
'Cause you made me that much stronger.*

Sahne simsiyah piyanonun üzerindeki kavanozun içinde çırpınan sarı bir kelebeği aydınlatarak açılmışken üzerinden örümcek ağları sarkan eski püskü piyanonun başında alexa vardır. Genç kızın makyajı akmış, üzerindeki uzun beyaz elbise artık beyaz değil, grileşen etekleri yırtılmış, saçları keçe gibi omuzlarından dökülüyorken parmakları tuşların üzerinde titreyerek hareket ediyordur. Yorgun ama kararlı melodinin arasında bütün sahne yavaşça aydınlanırken cora'nın sesi duyuluyor, genç kız simsiyah büyük lekelerle dolu, kalp şeklindeki kırmızı bir dekora bağlı, tavandan uçları yanmış, delikli kırmızı tüller sarkıyordur..

Simsiyah saçları arasından parlayan mavi gözleriyle cora, bu kadar yaptığı şeyden sonra ona kızgın olmadığını, aksine güçlendiğini söyleyerek isimsiz adama çağrısını yapar ve o anda bütün gece sakin

müzikle çalan orkestra gitarların ve davulların sesiyle tüm gücünü alarak girerken bütün sahne aydınlanır ve aynen cora gibi dekorlarına hapsolmuş 3 kız daha çıkarken kardeşinin yanındaki lonna elinde tuttuğu sopayı dekoruna vurduğunda arkalarındaki kırık kapıya bir spot vurur ve isimsiz adam, jonathan görünür..

Kalplerine siyah kuşaklarla bağlanmış siyah saçlı venüs kızları davulun her vuruşuyla bir darbe alıyormuşçasına irkiliyorken kapıdan çıkan jonathan elindeki metal bastonunu zillerin ritmiyle basamaklara vurarak aşağı iniyordur. Delikanlının yüzünü kaplayan kırmızı gülümseme tüyleri diken diken ediyorken isimsiz adam cora'nın önüne geldiğinde bastonunu genç kızın bacaklarını arasında yere vurur. Delikanlı yüzünün siyah tarafı seyircilere bakacak şekilde dururken daha da gülümsediğinde onun açık bıraktığı kapıdan diğer tutsaklar için başka isimsiz adamlar smokinleriyle çıkarak sahneye inerler..

Cora şarkısını adeta haykırıyorken sesi bir kez olsun titremiyor, elindeki sopayı isimsiz adama savuruyorken bileğindeki koruma bileziğinin birbirine çarpan boncukları spot ışıklarının altında parlıyordur..

Genç kız her davul vuruşunda kendini ileri atıyor, ama bağları onu yerinde tutuyorken jonathan bastonuyla üzerine gelen sopayı her seferinde kolayca ittiriyordur. Cora elindeki sopayı hızla kaldırarak iki eliyle tutarken şarkı nakarata girer ve diğer tutsak kızlar da cora'ya eşlik ederek opera salonunun tavanı titretirler..

Cora dekora bağlı ellerini çekerek kurtarmaya çalışıyorken bir türlü başaramıyordur. İsimsiz adamlar kızların etrafında dönüyor, ara sıra seyircilere dönerek gülümsüyor ve bastonlarının ucuyla kölelerini gösteriyorken kızlar ellerindeki sopaları aynı anda yere vurduklarında jonathan da kendi bastonunu kaldırır ve coranın başının hemen yanında dekora bastırır. Delikanlının yüzünün siyah tarafı artık cora'ya dönmüş, bakışları ne kadar nefretle dolu olsa da seyirciler sadece yüzünün beyaz tarafını görebiliyordur..

İsimsiz adamın nefesi de yüzüyle beraber gittikçe cora'ya yaklaşıyorken genç kız kendini dekora bastırarak, başını yana çevirerek şarkısını söylemeye devam ediyordur. İsimsiz adam elini uzatarak venüs kızının yüzünü tutar ve kendine çevirirken cora o anda sopasını delikanlının başının arkasından indirir ve jonathan'ı kendine bastırırken diğer kızlar da aynısını yapmışlar, bir an sonra dizlerini kırarak smokinli adamları üzerlerinden iterken adamlar yere düşer, bastonlar bir kenara uçarken kızlar sopalarını baterinin zil vuruşlarıyla beraber yere adeta saplarlar...

Kızların sopalarının vuruşuyla müzik bir anda hafiflemiş, sadece kemanların ve piyanonun uzun notaları duyuluyorken sahne bir anda donmuş, sadece kavanozdaki kelebek ve cora görünüyorken genç kızın dudaklarından dökülen sözler pişmanlığını anlatıyordur. Nasıl kanmıştır, tanıdığını sandığı adam nasıl bu kadar kalpsiz olmuştur, gözlerinden süzülen yaşlarla bunu soruyordur. Yalanlarla kandırmıştır, her şeyi saklamıştır, doğruyu, *kendini*..

Ama en sonunda cora'nın sesindeki pişmanlık da, gözlerindeki yaşlar da silinirken bir an sonra elindeki sopayı tekrar kaldırarak yere çarptığında müzik tekrar gücünü almış, davulların sert vuruşları arasından sihirli bir ışık yayılır ve cora'nın bağırışıyla bir anda yüzlerce sarı kelebeğe dönüşerek opera salonunun tavanına yükselir. O anda bütün kızlar siyah giysilerinden ve bağlarından kurtulmuş, hepsi kendi renklerine dönmüş, sarı, pembe, kırmızı ve mor elbiseler içinde, ellerindeki uzun siyah sopalarla duruyorken bütün isimsiz adamlar onların yerinde dekorlara hapsolmuş, karanlıklara gömülüydü..

Kızlar şarkılarını söylüyorken ellerindeki siyah sopalar onları daha güçlü yere bastırıyor, hepsinin gözleri parlıyordur. En sonunda dördü birden onları bu kadar iyi birer savaşçı yaptıkları için isimsiz adamlara *teşekkür ederek* ellerindeki sopaları yere çarpar ve sahne kararırken sert müzik susar, seyircilerden tek bir çıt bile çıkmazken biraz sonra en ön sırada oturan gwen rosenthall gözlerinden yaşlar süzülerek kızlarını alkışlamaya başladığında bütün salon yavaş yavaş kendine gelerek son gösteriyi tüm güçleriyle alkışlar...

Jonathan kulise girdiği anda elindeki bastonu bir kenara atıp cora'yı yarı yolda kolundan çeker ve o kızgın, nefret dolu, karanlık tavrına zerre kadar aldırmadan duvarların birine yaslayıp dudaklarına yapışırken kulisteki herkes coşmuş, bağıra çağıra alkışlıyordur. Jonathan hiçbirine aldırmadan kollarını kaldırarak duvara yaslar ve cora'yı kendi bedeniyle saklayarak dudaklarını aralarken ikisinin tadları birbirine karıştığında cora kollarını delikanlının boynuna dolar ve gözlerinden yaşlar süzülerek onu öperken yanlarından geçen lonna kardeşinin saçlarının tekrar yavaş yavaş sarıya döndüğünü gördüğünde gülümser ve kendisi de ensesini kaşırken tekrar pembe olur..

SOUNDTRACK / Aly & Aj - Deck The Halls

“sakla karneyi, sakla-“
“JONATHAN!”

jonathan yüzünü buruşturarak asansörlerden oreon lobisine giren babasına bakıyorken karnesini rulo yaparak arkasına saklamıştır, zira babası o karnedeki SKAP ve Davranış'ın yanında yazan zayıf notları görünce davranışını değiştirip onu kara deliklere SKAP'sız götürüp SKAP'le getirecektir.

“karneyi görelim-“
“yok karne-“
“arkasına saklıyor baba, bak benimkine..”

nicole kendi karnesini uzatırken jonathan dişlerini sıkarak elini kaldırır ve o sarı saçların bir avuç kadarını zevkle yolup üzerinde tepinmek istiyorken sadece gülümser ve sakladığı ruloyu çıkarıp babasına uzatır..

“niye bütün erkek nüfusu davranıştan kalmış? Odun mu yetiştirdik biz yıllarca?”

conrad yanındaki yılbaşı ağacını göstererek bunun bile süslenince bir şeye benzediğini söylüyorken ewan da onun arkasından owen'ın karnesiyle gelmiş, yüzü asıktır, sorar

“SKAP nedir tam olarak?”
“Sosyoloji, Kara Delikler, Arkeoloji ve Psikoloji..”

Ewan haalayarak owen'a bu dersten kaldığı için hak verirken conrad da onu geçtiğini söyleyerek yeğeninin karnesini alarak zayıf olan davranış notuna bakar

“owen bile zayıf almış, kesin bir odunluk geni var ama..”

lysanderler ısrarla birbirlerine bakıyorken arkadan gelen sienna kızının karnesiyle gurur duyuyor, oduncu kardeşlerin arasından geçerek çiçek kokulu salonda diğerlerinin yanına oturur

“delora'yı ne zaman çıkarıyoruz?”
“çıkarmadık mı?”
“bilmem?”

herkes birbirine bakarken kimse delora'ya bugün çocukların geldiğini falan söylememiştir, o da rahat rahat ortalıkta dolaşıyordur-

“aman tanrım!”

latty'le beraber diğerleri de fırlayarak salondan çıkarken herkes kendi çocuğuna sesleniyordur..

“zaten hepimiz aynı dersten kaldık-“
“siz kaldınız biz kalmadık..”

nicole, kızların lideri olarak jaden’ı geçip giderken liv de onu takip ediyor, ikisi gayet barışık görünüyorken bir köşeyi döndüklerinde karşıdan gelen delora’yı görünce bir an dururlar ve biraz sonra ikisi de hayatlarının en büyük çılgınlığını basarken birbirlerine sarılarak arkalarını döndüklerini gibi koşmaya başlarlar

“HAYALET!”
“ANNE!”
“BABA!”

kimse ne olduğunu anlamamışken herkes köşeye gidip bir eğiliyor, sonra aynı dehşetle dönerek koşmaya başlıyorken zavallı delora teker teker çocukları gördükçe ne yapacağını şaşırmış, kocaman gözlerle öylece orada durduğu için gerçekten hortlak gibi duruyordur. Çılgıklar koridorlarda yankılanıyorken çocuklar büyüklerle birleştiğinde unutkanların telaşları hayalet görmüş çocukların dehşetlerine karşıyordur

“biz size söylemedik-“
“DELORA O-RESİMLERDEKİ-“
“DİRİLMİŞ-“
“DOKUNMADIM! YEMİN EDERİM BEN DOKUNMADIM-“
“delora aslında hayalet değil çocuklar-“
“GÖRDÜM BEN-SEN DE GÖRDÜN! HEPİMİZ GÖRDÜK-“
“GELİYOR!”

çocuklar çılgık atarak annelerinin ve babalarının arkalarına saklanırken delora elleri belinde büyüklere bakar

“kimse bana haber vermedi..”

büyüklerin yüzleri buruşurken çocuklar dehşetle sadece resimlerde gördükleri ünlü delora’nın hayaletini izliyordur..

“çocuklar, favian delora’yı geri getirdi-“
“diğer resimlerdeki favian mı!?”

latty başını sallarken delora’nın yanına bir de favian gelmiş, herkes sanki kırk yıldır müzede duran heykeller canlanmış gibi onları izliyorken jonathan bir cesaretle öne çıkar

“neden bu kadar geç kaldın? Beceriksiz misin?”

liv onu kazağından çekerek yanına alırken jonathan *ne var!?* diyerek liv’in yanına yapışır. Favian gülümsüyorken onlar da çocukları çok iyi tanımıyor, cevap verir

“beceriksiz değilim jonathan, böyle olması gerekiyordu sadece..”
“iyi o zaman, hoş geldiniz-“

liv yine jonathan’ı çimdiklerden delikanlı sesini keserek annesine bakar. Latty gülümsüyorken her şey yolunda gibidir. O sırada faye saklandığı yerden çıkarak bir adım atarken delora da onu fark ettiğinde bir adım atar

“faye-“
“delora *teyze?*”

delora gözleri dolarak parmaklarını dudaklarına bastırırken faye dönerek annesine bakar, cuslov hafifçe başını sallarken faye tekrar delora’ya döner ve o tarafa giderek önce teyzesinin koluna dokunur, sonra onu tutar ve yavaşça sarılırken delora da bir an sonra daha bebekken bırakıp gittiği yeğenini sımsıkı sarar ve altın saçlarını okşarken faye onun ruh özüyle sanki havalanmış, nobesliğinde eksik kalan yer şimdi tamamken gülümser..

“bu kapının arkasında ne göreceğiz?”

bu sefer delora onlara önder olmuş, kendi ofisinin kapısını açarak aylardır mars’ta yaşayan büyük kurbağaları içeri alır. Ofiste geri kalan kurbağalar ve bir de daha önce hiç görmedikleri bir kız kocaman bir televizyonun başında oturmuş oyun oynuyorken faye teyzesine döner ve en önde benjaminle yarış yapan odette’i göstererek

“o-“
“benim kızım, favian’la *bizim* kızımız, odette..”
“sana pek benzemiyor-“

liv artık *eehh*leyerek jonathan’ı öne iterken delora gülümseyerek babasının kopyası olmuş delikanlıya bakıyor, açıklar

“odette’i evlat edindik..”

jonathan liv’i dürtüp *bak* diyorken liv aldırmadan büyük gruba ilerler

“biz geldik!”

benjamin ablasının sesini duyunca şöyle bir başını çevirir, bütün yüzü aydınlarak gülümser ve tekrar önüne dönerken son anda odette’in kurşunlarından kurtulmuş, heyecanla konuşur

“tam zamanında geldiniz-HADİ-EEEE ODETTE!”

benjamin *yine* ölerek elindeki kumandayı yere çarpar ve ayağa kalkarken odette de gülümsüyor, kendi kumandasını bırakarak doğrulur. Genç kız arkasında daha önce tanışmadığı, ama beklediği çocukları görürken daha da gülümser

“merhaba, ben odette-“
“selam odette-“
“naber-“
“ben concon-“
“nicole. saçların ne kadar güzel odette-“
“kaç yaşındasın odette-“

odette bir anda üzerine çöken sorularla şaşkına dönmüş, ama hala gülümsüyorken annesine bakar, delora elini sallayarak alışıcağını söylerken kurbağalar artık koridordaki hayaletten sonra yeni çıkan bir kurbağaya çabucak alışmış, yaş öğrenildiği anda daha günlük konulara geçilirken liv odette’i alarak bir koltuğa oturur ve kurbağaların büyük toplantısı başlarken delora mutlulukla odadan çıkar ve onları yalnız bırakır..

“anlatın bakalım biz yokken neler oldu?”
“delora hortladı..”

kurbağalar gülüyorken odette araya girer

“geçmişten geldik daha doğrusu..”
“ne kadar geçmişten?”

nicole’ün gözleri parlamışken odette sarışın kıza dönerek cevaplar

“2023..”

büyük kurbağalar kocaman gözlerle bakıyorken küçük ligler çoktan alışmış, karizmalarına karizma katıyorlardır. O sırada ofisin kapısı açılır ve jaden içeri düşerken etrafına bakar

“anna’ya anlatmam lazımdı, hayalet beni buraya yolladı, ne varmış?”

jaden ilerlerken yeni kızı görünce durur, odette de delikanlıyı görünce sessizleşmişken jaden yerde oturan owen’a bakarak kaş göz yapar. Owen gülerek odette’e döner

“Odette bu Jaden, arkadaşıyla telefondaydı..”

odette başını sallayarak önündeki yakışıklı delikanlıya bakıyorken jaden başını sallar

“öyleydi evet, sen..?”
“delora ve favian’ı kızıyorum, geçmişten geldim, 2023...”

jaden’in gözleri büyürken odette hafifçe gülümseyerek bakışlarını kaçırır ve yerdeki kumandalarla oynarken onun arkasındaki nicole kocaman sırtarak parmaklarıyla bir kalp çiziyordur ve o anda jaden’in oturmaya çalıştığı taraftan yüzüne bir yastık yerken kalp çizen parmakları acıyan burnunu tutmak için birbirinden ayrılır..

“vien ve eidan hayalet-pardon, delora geldiğinden beri scorchio’da. Dorian’ın yanına gittiler..”
“dorian hala scorchio’da mı!?”

benjamin şaşkın ablasına başını sallarken genç kız elindeki deri yastığa tırnaklarını sürtüyordur, nicole o şeyi yapmamasını isterken liv yastığı bırakıp sorar

“ne yapıyorlarmış orada?”
“dorian birini getirecekmış-“
“kimmiş?”
“söylemediler bize daha..”

liv hmmlerken ofisin kapısı açılır ve andrea’nın gülen yüzü görülürken çocuklar o tarafa dönerler

“evlere dönmek isteyen var mı-“
“HAYIR!”

andrea bir anda gelen cevaplarla olduğu yerde geri çekilirken gülerek tamam der ve kapıyı yine kapatırken koridorun sonundan scott geliyordur

“gidiyor muyuz?”
“gitmiyormuşuz. Suratıma haykırdılar..”

scott gülerken karısına omuzlarından sarılarak yürüyor, ikisi birlikte asansörlere gidiyorken andrea konuşur

“dorian sophia’yı yılbaşında getirebilse ne kadar güzel olur, değil mi?”
“getirecektir, hem çocuklar da bir aradayken-“
“odette’i çabucak kabullendiler-“
“çocuklar..”

andrea gülümseyerek onaylarken kabinin kapıları kapanır..

“dante niye habire kapıya bakıyorsun? gideceksen git?”

dante faye’e bakarak ellerini kaldırır

“kapıya falan bakmıyorum, kim bakmış?”
“kalkıp koşacaksın sanki-“
“yok öyle bir şey-“

ama o anda delikanlının cebindeki bir şey alarm verirken faye kaşını kaldırır, dante sırtarak yerinden kalkarken bir an sonra koşarak odadan çıktığında faye diğerlerine döner

“neler oluyor?”
“conrad bugün Rhea’ya uğrayacak, Mason’ı alacak-“
“neden?”
“hani her sene bir kere Mason deliriyor-“
“delirmiyor nathan!”

nathan brittany’e dönerek gayet de delirdiğini söylerken brittany kaşlarını çatır

“dalga geçiyorsunuz her sene adamla-“
“yılbaşı eğlencesi kızım, sen de katılsan-“
“dante neden delirdi peki?”

nathan bilmiş bir bakışla faye’e dönerken tek kaşını kaldırır, genç kız hala boş boş bakıyorken bir an sonra hatırladığında güler

“carrie için, doğru!”
“conrad’ın paçasına yapışmaya gitti *beni de götür!* diye-“
“ki o biraz zor..”

nathan benjamin’e katılırken nicole aşk için her şey mümkündür diyerek havada yine kocaman bir kalp çizip rahatlar..

“CONRAD BENİ DE GÖTÜR!”
“olmaz, git arabalarınla oyna-“
“conrad *nolur!*”

conrad gülerek yürümeye devam ediyorken dante etrafında pervane oluyordur, bir anda gelip önüne atlarken ellerini kaldırarak genç adamı durdurur

“o zaman carrie’yi getir-“
“olmaz.”
“neden!? Mason’a gitmeni o haber vermedi mi? o bakmıyor mu-“
“kız rahat rahat yılbaşı geçirsin diye mason’ı ellerinden alıyorum-“
“süper işte! Gelsin burada geçirsin-hadi conrad-“

“derslerinde de bu kadar inatçı olsan-“
“şimdi dersi falan karıştırma-“
“sus hadi sus, git, düşünürüz-“
“düşünme! Getir!”

conrad, delikanlıyı sarı kafasından tutarak geriye iter ve kendisi yoluna devam ederken dante sırtıtarak ellerini birbirine sürter..

“carrie! Grace kalfa! Kimse yok mu?”

conrad sarayın üst katında yürüyorken karlı Luplex’in aksine Rhea’da güneş yine pırl pırl parlıyordur. Conrad mason’ın odasına yaklaştığında tekrar seslenir, bu sefer içerden hem grace kalfanın hem de carrie’nin sesi duyulurken genç adam kapıyı açıp içeri girdiğinde yataktan kalkmak istemeyen bir mason görünce gözlerini devirir

“kalk mason, eve gidiyoruz-“
“olmaz! İstemiyorum!”

conrad onu bırakıp yatağın başında çaresiz kalmış bayanlara bakar

“bugün ne olduk?”
“daha yeni uyandı, ama dün akşam normal gibiydik-“
“değildik anneanne, hatırlamıyor musun? Dün akşam Verona’da ressamım ben diye dolaştı conrad, boya istedi verdik, duvarları falan boyadı..”

conrad gülerek mason’a bakarken genç adam yataktan kalkıyordur, parmaklarının pijamasının beline geçirerek dururken conrad’a bakar

“arabalarım hazır mı?”
“hazır efendim, siz giyinirseniz..”
“tabii hemen, carrie kaftanımı getir..”

carrie’nin gözleri büyürken conrad elini sallayarak herhangi bir şey getirmesini fısıldar ve her sene bu zamanda babasının ölümünden arta kalmış anlamsız tanrı güçlerinin kafasını karıştırdığı adama bakarken mason şu anda kendini kral sanıyor, aynaya bakarak saçlarını düzeltir ve hükümdar bakışını prova eder..

mason giyinmiş, aynada kendine bakıyorken conrad onun kafasının her saniye karıştığını bakışlarından anlayabiliyordur.

“Şimdi alıp seni eve götüreceğim, Luplex’e, güvende olacaksın. Beni tanıyorsun, değil mi?”
“tanıyorum tabii conrad ne saçmalıyorsun?”

mason gayet mundar bir suratla odadan çıkarken conrad peki diyerek carrie ve grace kalfaya döner. Yaşlı kadın artık bacakları ağrıdan kopacak gibi olunca yatağa oturmuş, yavaş yavaş dizlerini ovarken konuşur

“Conrad oğlum, iyi bakın da başına bir kötülük gelmesin..”
“gelmez grace kalfa sen merak etme, dinlen, kızların birine söyle senin işlerini elinden alsınlar, anlaştık mı?”

grace kalfa olur diyorken conrad onun asla öyle bir yapmayacağını biliyor, ama yine de söylemişken gülümseyerek carrie’ye döner

“şimdi sana gelelim..”

carrie güzel gözleri parlayarak gülümserken konuşur

“ben anneanneme yardım ederim conrad-“

“seni de götüreceğim, kimseye yardım etmeyeceksin..”

carrie’nin yeşil gözleri kocaman olurken grace kalfa gülümseyerek torununun güzel saçlarını okşar

“öyle ya, sen de git, eğlen, gül kızım-“

“ama anneanne-“

“hem sen kar görmeyi seversin, kar var değil mi conrad oğlum?”

“belime kadar..”

Carrie heyecanla dudağını ısırırken conrad’a bakar

“gerçekten gelebilir miyim?”

“seni bekleyenler bile var..”

genç kızın yanakları kızarıırken grace kalfa ve conrad gülümser..

SOUNDTRACK / Aly & Aj - Let It Snow

Conrad, mason ve carrie’yle birlikte oreon lobisinde belirirken onları bekleyen Voc yanındaki zemi’yi eşyaları alması için yollar ve kendisi de öne gelirken conrad kısa boylu adamı yanına alarak konuşur

“Mason’ın odası gece kilitlensin, kameralar da hiç durmasın, tuvalete banyoya da koyun-“

“tabii efendim..”

conrad memnun olmuş, dönerek arkadaşına bakarken mason yanındaki carrie’ye dönmüş onun burada ne işi olduğunu sorarak azartıyordu. Conrad olaya el koyarak Carrie’yi uzaklaştırır ve Mason’ı alıp götürürken Voc’a arkadaki kızı işaret eder

“çocukların yanına götür Voc..”

ve dönerek carrie’ye merak etmemesini söylerken Voc’u işaret eder ve onunla gitmesini söylerken Carrie en cici haliyle ondan biraz daha kısa olan adamın yanında yürüyerek üzerinde kocaman sayıların yanıp söndüğü iki kapılı bir kutuya ilerler...

“dante otur-“

“oturamam, ne kadar oldu?”

“40 dakika..”

“çok olmuş..”

dante odada dolaşıyorken arada yerdeki yastıkları havaya atıp tutuyordu. Yine bir yastık atıp tutma seansı arasında ofisin kapısı tıklatılırken dante yastığı arkadaki nathan’ın kafasına atar, koşup kapıyı açarken karşısında carrie’yi görünce bir an heyecandan dili tutulur. Genç kız da danteyi görünce içi hoplayarak gülümserken Voc onların iyi olacağını anlamış, iyi eğlenceler dileyerek uzaklaşır.

Dante biraz daha kapıda dikilmeye devam edince nathan onun arkasından üzerine abanarak kapıdaki carrie’ye sırtır

“naber carrie?”

“iyiyim nathan, sen nasılsın?”

nathan da iyi olduğunu söylerken kızlar içerden *carrie!* nidalarıyla kapıya koşarak genç kızı esir alırlar..

latty ofisinde oturmuş, delora da yanındayken ikisi birbirinde ayrılmıyor, biri nereye giderse diğeri de orada bitiyorken şimdi de beraber oturmuş, bu yılbaşında kimlere ne hediye yollanacağını tartışıyor, bir taraftan da delora’ya onun olmadığı yıllarda kimlerin ne hale geldiği anlatılıyordur. Delora listedeki bir dükün ismini göstererek sorar

“kaçıncı karısı bu?”

“5 ya da 6, bilmiyorum..”

“şampanya yazıyorum..”

latty tamam diyerek listeden bir şampanya daha eksiltirken ofisin kapısı tıklatılır. İkisi birden girilmesini söylerken kapı açıldığında ewan ve favian eşikte duruyor, ikisi de gülümsüyorken delora yerinden kalkarak o tarafa ilerler ve ökse otu altında duran ewan’ı tutup dudaklarına yapışırken latty gülüyor, favian gözlerini deviriyorken ewan elinde olanla yetinerek delora’yı belinden tutup ayaklarını yerden kesiyordur.

İkisinin öpüşmesi bittiğinde ewan dudaklarını yalayarak delora’yı sahibine verir ve latty’e döner

“yılbaşı süprizlerle dolu gerçekten-“

genç adamın lafı telefonun çalmasıyla kesilirken latty ahizeyi kaldırarak cevaplar

“latty..”

“*efendim collinsler döndüler, herkesi beyaz salonda bekliyorlar-*“

latty ahizeyi kapatarak odadakilere döner

“Vien ve Eidan dönmüş-tamam, teşekkür ederim, birazdan ineceğiz..”

ve telefon kapanırken ewan dorian’ı da getirip getirmediklerini soruyordur..

Latty ve Ewan’ın ardından Ludlow çifti geliyorken ewan kapıdaki kalabalığı görünce araya girer

“niye içeri girmiyoruz?”

“eidan herkes tamam olunca sokacamış..”

ewan o ne biçim saçmalık diye soruyorken onu duyan mason da katılır

“beni kapıda kim bekletiyorsa en kısa zamanda kellesini altın bir kutuda istiyorum..”

conrad zavallı adamın omzunu sıkarak olur diyorken mason omzundaki eli iterek ceketinin tozunu silkeler, sonra önüne dönerken beyaz salonun kapısı aralanarak eidan dışarı sıyrılır

“herkes geldi mi?”

“eidan ne saçmalıyorsun?”

“kellesini uçurun!”

eidan şokla mason’a bakarken genç adam gayet ciddi görünüyordur. Conrad aldırmamasını söyleyerek eidan’a devam etmesini işaret eder. Su büken önüne dönerek gülümser

“size bir süprizimiz var-“
“o kadarını anladık-“
“kapıyı açsan da girsek-“
“deniz kızı mı oldun vien!”

eidan gülerek sakın olmalarını söyler ve kapıyı ardına kadar açarken içeri giren herkes sırasıyla şaşkınlığa uğruyor, sonunda herkes şaşırılmayı başardığında eidan onları geçerek karısının ve kucağındaki küçük bebeğin yanına giderken konuşur

“bizim bir oğlumuz oldu..”

herkes şaşkınlıkları bir nebze azalmadan vien’e kollarında minnacık bebeğe bakıyorken anne va baba mutluluktan parlıyordur..

“ne zaman anladınız?”
“gitmeden önce..”

herkes saldırgan bakışlarla eidan’a dönerken vien gülerek araya girer

“emin değildik, ama oraya gidince sanki bir şey oldu bilmiyorum.. scorchio inanılmaz bir yer, keşke hepiniz görebilseniz..”

herkes başını sallarken kimsenin scorchio’yu düşünecek hali yoktur. Bütün gözler vien’in kucağındaki maviş gözlü minik adama dikilmişken andrea derin denizler gibi kokan bebeğin elini öperek eidan’a bakar

“adını ne koydunuz?”
“lucas..”

bütün herkesin *lucas* fısıltıları duyulurken yıllardır beklenen ufaklık bir anda gelmiş, geldiği gibi de kocaman bir sevgiyle karşılanmışken eidan vien’in saçlarını öperek parlayan gözleriyle dokunmaya hala kıyamadığı oğlusuna bakar..

Lucas teker teker herkesin kucağında dolaşıyorken şu anda ona sahip olan conrad küçük adamın başını koruyarak meraklı gözlerine bakıyor, çocuklar büyüdüğünden beri bu kadar küçük bir şeyi tutmamış, kocaman kalbindeki tüm sevgisiyle minnacık elleri tutuyorken vien’e bakarak gülümser

“senden nasıl bir şey çıktığını da görmüş olduk, saçlara bak..”

vien gülerken conrad lucas’ın şimdiden uzun olan siyah saçlarını hafifçe okşar ve eğilerek başını öperken onları izleyen sienna gülümseyerek arkadaşına döner

“Dorian ne yapıyor eidan?”
“sophia’yı getirmeye hazırlanıyor. Aslında bizden önce geleceklerdi, ama sophia biraz çekiniyor..”
“çok uzun zaman olmadı mı?”
“bir sene dolmak üzere, ama dorian ona baskı yapmak istemiyor. Sophia buraya dönerse annesini sanki gerçekten geride bırakacakmış gibi geliyor. Geri dönme konusu açılınca konu nasıl oluyorsa hemen edena’ya geliyor. Öyle olunca da Dorian kolundan tutup getiremiyor. Ama gelecekler, yakında..”

sienna başını sallarken andrea conrad’ın yanında duruyor, gülümseyerek lucas’ın küçücük ayaklarını tutuyorken konuşur

“dorian doğru zamanı bulunca mutlaka dönecektir. Evimizin artık burası olduğunu biliyor. Değil mi lucas? Değil mi bebeğim?”

conrad ufaklığı dikkatlice andrea’nın kucağına verirken genç kadın suyun oğlunu kollarına aldığı anda heyecanla eidan’a döner

“o kadar güçlü olacak ki eidan!”

eidan gururla gözleri dolarak başını sallarken vien zaten böyle bir mucizeye inanamıyor, hemen gözlerinden yaşlar süzölmeye başlar..

SOUNDTRACK / *Vince Guaraldi Trio - The Christmas Song*

Vien, Lucas’ı çocukların yanına götürmüş, kızlar güzel annenin etrafını sarmış, lucas’ın üzerindeki tulumun kenarını köşesine dokunuyor, parmaklarının ve ellerinin ne kadar küçük olduğunu söylüyorken çoğu beraber büyüdüğü için ilk defa bu kadar küçük bir bebek görüyorlardır. Allison minik adamın başının arkasında duruyorken gülümseyerek sorar

“ben de bu kadar küçük müydüm acaba?”

“ben babamın avcuna sığıyormuşum, çok güçsüzmüşüm..”

herkes awwlayarak benjamin’e bakarken vien gülümseyerek delikanlıya bakar

“çabucak güçlendin ama tatlım..”

benjamin de gülümserken vien yanında hiç elini uzatmadan oturan kenda’ya bakar

“kenda, sen tutmak ister misin?”

kenda hafifçe gülümseyerek vien’e bakar

“ya düşürürsem, böyle iyi-“

“düşürmezsin tatlım merak etme, bak kollarını benim tuttuğum gibi tut..”

kenda kollarını birbirinin üzerine koyarak hazırlanırken diğerleri açılarak genç kıza yer verir. Vien yavaşça lucas’ı kenda’nın kollarına bırakırken genç kız heyecanla kollarındaki bebeğin masmavi gözlerine bakar ve vien elini çektiği anda bir anda içine bir serinlik dolarken yutkunarak vien’e bakar

“garip hissetmem normal mi?”

“ne hissediyorsun?”

“bilmiyorum, ama şey gibi..”

kenda tekrar lucas’a bakarak bir an düşünür

“dalgalar..”

vien gözleri parlayarak gülümserken kenda küçük adamın gözlerine bakarak hafifçe gülümser, sonra onu yavaşça kaldırarak annesine uzatır

“ağlamasın..”

vien uzanarak oğlunu genç su kırandan alırken kenda kollarını tekrar kendine çektiğinde ellerinin titrediğini kimseye göstermemek için bacaklarının arasına sıkıştırır..

Conrad, Mason'ı alıp toplantı odalarının birine kapatır, gidip bir yere oturmasını söylerken kendisi de geçip karşısına oturduğunda mason telaşla bir anda atılır

“ne zaman geldim buraya ben!?”

“ben getirdim sakın ol-“

“conrad size yük olmak istemiyorum-“

“olmuyorsun saçmalama, her sene aynı şeyi söylemekten bıkmadın mı ayrıca?”

mason bıkmadığını söylüyorken bir an sessizleşerek bekler

“hala kendimdeyim..”

“o salak kral olmadığın sürece diğerleri eğlenceli-“

“kral mı oldum? Ne dedim?”

“önüne gelenin kellesini uçurup altın kutuda istedin..”

mason gülerken hala kendinde olduğunu anladığında biraz olsun rahatlar ve omuzları düşerken conrad ensesini kaşıyor, konuşur

“geçen sene yaptığımız şeyi hatırlıyor musun?”

mason sinirle conrad'a bakarken esmer adam keyifle güler

“komikti ama işe yaramıştı-“

“iki gün sanki 15 yaşıdaymışım gibi dolaştım. Pek komik değildi.”

“çocuklar çok eğlenmişti-“

“bu sene izin vermiyorum-“

“tamam 15 olmazsın, 6 olursun-“

“conrad kelleni uçururum.”

Conrad bir an dururken mason iyi olduğunu ve devam etmesini söyler. Conrad arkasına yaslanırken kollarını kavuşturur

“yine seni birisi olduğuna inandırmamız lazım-“

“kendim olduğuma inansam-“

“zaten kendinden bıktığın için böyle oluyorsun-“

“ben kendimden bıkmadım-“

“sus da dinle-“

“sen kim oluyorsun da bana sus diyorsun!”

mason oturduğu iskemleyi itip devirerek ayağa fırlarken conrad elini yüzüne kapatarak yorgun bir nefes bırakır..

Conrad yüce Mason hazretlerini Oreon kabul odasına götürmüş, kapıyı da üzerine kilitlemişken yan odada bütün ahali toplanmış, Mason'ın bu sene ne olacağını tartışıyordu. Ewan şoförü olmasını teklif etmişken her sene olduğu gibi bu sene de hizmet amaçlı kullanılamaz kuralı ewan'a hatırlatılır.

“sakın, zararsız bir şey diyelim-“

“kimseye karışmadan yaşayan bir çiftçi falan olsun-“

“ona tarla nasıl bulacağım ben, düzgün bir şey bulun-“

“yazar olsun.”

conrad hmmlayarak kenda'ya bakarken genç kız gülümser

“en sakın o olur bence. Son kitabı için harıl harıl çalıştığına inandırırız, evlerin birine koyup bir de bilgisayar verirsek-”

“çok güzel olur, kimin evi uygun?”

herkes fikri sevmiş ama eve almaya gelince geri basmışken bakışlar birbirlerinin üzerinde dolaşıyordur. Sonunda Chris konuşur

“Cameron’ın evi boş olacak, bu kış gelemeyeceğini söyledi. Orayı kullanabiliriz, güvenliği de uygun..”
“zaten havaya soktuk mu evden çıkmak istemez, kitap bitirecek daha..”

conrad işlerin bu kadar tıkrında olmasına tek kelimeyle *bayılmış* en hızlısından kalkarken liam’a döner

“gel liam şunu kafasını karıştıralım..”

liam zevkle conrad’ı takip ederken diğerleri de colm’un açtığı ekrandan kabul odasını izlemeye başlarlar..

SOUNDTRACK / *Jane Monheit - The Man With The Bag*

Liam ve Conrad odadan içeri girdiğinde Mason bir hışımla onlara döner

“ne işim var benim burada?”

Conrad onun şu anda tamamen boş olduğunu görünce hemen atılır

“Shaw! Dostum biz de seni almaya geldik! Oreon sana onur plaketi verecek dedik, saatlerdir bekletiyorlar, değil mi liam?”

liam tabii diyerek başını sallarken mason’a konuşma fırsatı bırakmadan gidip genç adamın koluna girer

“Sen evrenin en ünlü yazarlarından biri olarak burada boş boş beklemek yerine gidip evinde kendini işine vermelisin. Daha geçen gün *yılbaşı falan dinlemem, evden çıkmadan bir haftada yazar bu kitabı bitiririm arkadaşım!* diyen bir adam buralarda sürünüyor, çok kınıyorum, değil mi conrad?”

Mason bu sefer de conrad’a dönerken genç adam ellerini açar

“öyle! Dün hepimizi kığımızdan sürüyerek bir haftalık erzak aldırın, gerçi sen onları 1 ayda ancak yersin, ama işte böyle bir adamsın sen. Evini seven, yazmayı seven-“

“kitap mı yazıyorum? Ne yazıyorum?”

“ne yazmıyorsun ki!?”

conrad sıkışmış, kaş göz yaparak liam’a bakıyorken liam bir anda patlatır

“aşk romanları yazıyorsun, ağlatıyorsun hepimizi..”

“ben? Aşk romanı mı yazıyorum?”

liam ısrarla başını sallarken conrad arkada elini ağzına bastırarak kahkahasını yatıştırmaya çalışıyordur. Mason o tarafa dönerken hala boş gibidir, sorar

“Conrad sen benim romanlarımı okuyor musun?”

“okumaz mıyım, her gece yatmadan okuyorum, yastığım göz yaşlarımla ıslanıyor, nereden buluyorsun o kelimeleri bir anlasam!”

mason hmmlayarak önüne dönerken liam gözlerini devirerek conrad’a bir surat yapar, sonra tekrar mason’a dönerken konuşur

“artık eve gidelim, sen de yazmak için konsantre olmaya başla-“
“geç bile kaldık! Bu sefer arabayı hızlı kullanırsan iyi olur conrad, bu adamlar benim en değerli zamanlarımı harcadılar, yazmam lazım benim, plaketi başkası alsın..”

mason aceleyle odadan çıkarken conrad ve liam çakışır ve sırtarak mason’ı takip ederken yan odadakiler gülmekten yerlere yatıyordur..

conrad evin kapısı açıp önce kendisi girerken etrafa bir göz atar, tek katlı, ama geniş bir ev, koridorun hemen sonunda büyük yatak odası görünüyorken conrad kaşlarını kaldırır, sonra arkasını dönerken o daha konuşmadan mason içeri girer

“hemen koyu bir kahve yapmalıyım, çok soğuk bu ev..”

mason daha mutfağın nerede olduğunu bilmiyor, tam kafası boşalacakken liam onu kolundan tutarak mutfak tarafına götürür

“bana da bir bardak yaparsan ben de gider evi ısıtırım..”
“karşılıksız iş yapmaz mısın sen?”

liam asla diyorken mason gözlerini devirerek mutfağa girer ve tezgahın üzerinde asılı duran kupalardan ikisini alıp sonra kettle’a uzanırken conrad evi dolaşacağını işaret ederek uzaklaşır..

Conrad yatağın arkasındaki duvarı kırmızı olan devasa yatak odasına girdiğinde küçük bir ısılk çalar ve etrafına bakınırken odanın bir ucundaki çalışma masasında duran bilgisayarı gördüğünde o tarafa ilerler. Bilgisayarın başına oturup boş bir belge açar ve bir an düşünürken bu adamın yazdığı kitabın ismi ne olabilir diye düşünür, sonra kendi kendine gülerken belgeyi *Gözlerindeki O Derin Anlam* olarak kaydeder ve kapatırken dosyayı masaüstüne görülebilecek bir yere yerleştirir. Yazıcıdan birkaç kağıt alıp oraya buraya koyarken bir kaçını da buruşturarak boş çöp kutusunun içine atar. İşi bittiğinde geri çekilip odaya bakarken bu kadar seks kokan bir odada kitap yazabilen herhangi bir varlık olabilirse ona gerçekten plaket vermeyi düşünerek odadan çıkar..

Conrad ve Liam salonda yayılmış, cips yiyerek televizyon izliyorlarken Mason’ın eve tam olarak alışmasını bekliyorlardır. Ünlü yazar şu anda duş alıyorken liam banyonun kapısının açılıp kapandığını duyunca conrad’ı dürter, ikisi beraber ayağa kalkarlarken açık pembe bir bornozun içinde mason görüldüğünde conrad’ın ağzındaki cipsler boğazına kaçır, liam da gülerken onun sırtına vururken mason etrafı ne kadar döktüklerine bakarak yüzünü buruşturur..

“o bornozu da giydiyse artık alışmıştır, gidelim biz..”

conrad hala gülüyor, çoktan bilgisayarının başına geçmiş olan mason’a seslenir

“SHAW! BİZ GİDİYORUZ!”
“GÜLE GÜLE! ARAMAYIN! BİRİSİ ÖLDÜYSE KAPIMA GELİN, YAZIYORUM!”

conrad memnuniyetle kabul ederken liam içeri seslenerek sorar

“YARIN AKŞAM YILBAŞI PARTİSİ VARMIŞ, GELMEYECEĞİNİ SÖYLEYELİM Mİ YİNE?”

“ARTIK ÖĞRENSİNLER, DAHA ÖNEMLİ İŞLERİM VAR. HİÇBİR YERE ÇIKMIYORUM!”

liam ve conrad birbirlerine süper olduğunu işaret ediyorlarken conrad arkadaşına bol bol ilham dileyerek evden çıkar ve kapıyı kapatırken keyifle telefonunu çıkarır ve colm’u arar

“colm.. evet, yerleştirdik. Sen kamera görüntülerini alabiliyor musun?.. güzel, harika, geliyoruz..”

conrad telefonu kapatıp her şeyin kusursuz olduğunu söyler ve liam’la beraber arabaya binerken Mason Shaw, en son eseri *Gözlerindeki O Derin Anlam*’ı büyük bir istekle yazmaya başlıyordur..

SOUNDTRACK / *Pink - Trouble*

“benim bütün kış planlarım ona göre ayarlanmıştı Dylan..patronun bir daha moda şovu iptal ederken benim planlarımı da düşünsün... Paramı ödemiş olması onu haklı kılmaz.. Bazen çocuklarım olmadığına o kadar seviniyorum ki.. Ne istersem söylerim, 15 sene önce bebeği ölen benim..”

Cameron cebinden evinin anahtarlarını çıkarıyorken bahçesindeki hiç basılmamış karlara basarak ilerliyordur. Kapıya giden patika her zamanki gibi temizken cameron evin içi de bu kadar temizse kullandığı adamlara daha çok para vermeye karar vermiş, telefondaki dylan’a döner

“eğer rosenthallların aile problemleri biterse sen de atla buraya gel.. Ev kocaman, ikimize de yeter.. Kimseye haber vermedim, bir iki gün başımı dinler sonra ararım.. Ben de öpüyorum, *patronuna selam söyle..*”

Cameron gülerek telefonu kapatır ve anahtarı kapıya sokarken çok uzaklarda onun gelişini kameralardan gören Oreon’da işler karışlıyordur..

“cameron geldi!”

colm ve liam conrad’ın ofisine dalmışken genç adam kaşlarını çatarak ayağa fırlar

“hani kışın gelmeyecekti, chris’i bulun bana-”
“buldular bile, bilmiyordum conrad bizi aramadı..”

conrad herneyse diyorken gabriel de oraya gelmiş, arabasının anahtarlarını sallayarak konuşur

“ben gidip bakarım-“
“mason’ın aklını kaçırtmadan yaparsak iyi olur, biriniz önceden arayın..”

chris telefonunu çıkarıyorken colm conrad’ın ofisindeki ekranı da ayarlamış, cameron’ın eve girişini izliyordur..

cameron ahantarı çevirip içeri girecekken elindeki telefon tekrar çalar. Genç kadın arayanın chris olduğunu görünce gözlerini devirip daha içeri girmeden telefonu açar

“kokumu mu aldın-“
“cameron sakın eve girme!”

cameron korkuyla kapıyı bırakıp geri çekilirken karşı taraftan chris konuşur

“senin gelmeyeceğini düşünüp Mason’ı senin evine yerleştirdik-“

“mason kim ve sen benim yerime neden karar veriyorsun? Telefon diye bir şey var-mason kim?”

chris önündeki ekrandan ablasını izliyorken cevaplar

“Mason, Conrad’ın Rhea’dan çok yakın bir arkadaşı-“

“ve benim evimde ne yapıyor-chris donuyorum, eve gireceğim ve o adam gidecek-“

“hayır!”

“neden?!”

“Mason’ın güçleriyle ilgili sorunları var, aklı karışıyor, kendini başkası sanıyor-“

“evime delinin tekini mi soktunuz!?”

cameron’ın gözlerinden çıkan ateşi görenler endişeyle chris’e bakıyorken genç adam konuşur

“gabriel yolda, gelip seni alacak-“

“hayır efendim kimse beni almayacak, evime giriyorum ve o deli adamı dışarı atıyorum-“

“dışarı atmaya çalışırken aklını kaçırabilir cameron! Adam kendini evinde biliyor, sen bir yazarsın diye yutturduk, aksini söylersek bir daha kurtamayız..”

conrad aferin diyerek devam etmesini söylüyorken cameron aralık kapıya bakıyordu

“bana zarar verebileceğini hiç düşünemedin mi!? ya aramasaydın da ben eve girseydim-“

“seni görüyoruz merak etme-“

“ne!?”

cameron etrafına bakınıyorken chris başını kaldırıp kapının üzerine bakmasını söyler, cameron eşikte asılı olan ökse otunun arasında minnacık bir kamera görürken dişlerini sıkar ve elini kaldırarak esaslı bir hareket çekerken chris konuşur

“herkes izliyor, oreon’dayız..”

cameron küfrederek elini indirirken chris sesi de duyabildiklerini söylediğinde cameron kamereya bakarak ölümcül bir gülümseme gösterir

“bu adamı *şimdi* evimden çıkartıyorsunuz, ben de seni öldürmüyorum. Anlaştık mı?”

“gabriel seni alınca konuşuruz-“

“kimse beni almıyor! Bu adam evimden çıkacak-“

cameron bir anda açılan kapıyla geri çekilirken mason elinde bir bıçak, üzerinde de hala aynı pembe bornoz, dışarı çıkarak cameron’a bağırır

“KİMSİN SEN!? NE İŞİN VAR EVİMDE!?”

cameron bir çılgılık atarken telefona bağırır

“ADAM BENİ ÖLDÜRECEK!”

“öldürmez! Eve bakan kadın olduğunu söyle! Temizlikçiyim de!”

“DEĞİLİM BEN TEMİZLİKÇİ FALA-“

“KİMİNLE KONUŞUYORSUN!? AT O TELEFONU ELİNDEN!”

cameron telefonu bir kenara fırlatırken ellerini kaldırır

“tamam! Sakin! Temizlikçiyim ben!”

mason genç kadını şöyle bir süzer, üzerindeki ütülü pantolon takım ve topuklu çizmeleriyle pek temizlikçi gibi görünmüyorken cameron da nasıl durduğunu fark etmiş olacak konuşur

“şirketin patronuyum! Kontrole geldim!”

mason karşısındaki fazlasıyla güzel kadına bakarken elindeki bıçağı indirip bornozunun kuşağını biraz daha çekerek sıkıştırır

“pardon, tanıyamadım. İsminiz neydi?”

cameron gözleri büyüyerek bir anda sakinleşmiş adama bakarken yutkunur ve cevaplar

“cameron.. cameron morgan..”

“kabalığımı affedin miss morgan, kitabın çok önemli bir noktasında geldiniz, konsantrasyonumun bozulmasından pek hoşlanmam. Buyrun geçin, üşüyeceksiniz..”

cameron içeri falan girmek istemiyorken mason elindeki bıçakla kapıyı tutarak onun girmesini bekliyordur

“tabii önce bahçeyi kontrol edecekseniz-“

“evet! bahçe! Siz gidip kitabınızı yazın, ben otlara çiçeklere falan bakacağım. Böcek olmasın..”

mason tabii diyerek çok teşekkür eder ve kapıyı aralık bırakarak içeri girerken cameron elini deli gibi atan kalbinin üzerine koyarak kapının üstündeki kameraya ölümcül bir bakış atar..

cameron arabasında oturmuş, tırnaklarını kemirerek aralık kapıya bakıyorken kontağı çevirmiş, o adam çıktığı anda gazlayıp gidecekken telefonunu da kaybetmiştir zaten, gabriel’i beklemekten başka çaresi yok gibi görünüyorken biraz sonra girişe gabriel’in arabası geldiğinde cameron oturduğu yerde dikleşir. Tekrar kapıya bakar ve hala kimsenin olmadığını görünce eğilerek kapıyı açar, arabadan iner ve hala iki büklüm bir şekilde kapıyı kapatıp eğilerek gabriel’in olduğu tarafa giderken genç adam arabadan çıkmış, notre dame’ın kamburu gibi ona doğru gelen ablasına bakıyordur

“ne yapıyorsun cameron?”

“eğil! Eğil!”

gabriel kaşlarını çatır, ama bir an sonra cameron’ın onu çekmesiyle yere çömelirken ablasının gözleri korkudan açık bir mavi olmuştur

“bıçakla üzerime geldi!”

“ne!?”

“temizlikçiyim dedim, inandı, şimdi güya bahçeye bakıyorum-gabriel çıkar o adamı evimden..”

“çıkaramam, adam hasta-“

“söyle doktorlar gelsin o zaman! Neden benim evimde kalıyor?!”

cameron adeta inlerken gabriel onu kollarından tutarak kaldırır

“sakin ol önce, adam hasta dediysem zır deli değil. Yarım tanrı, ama babası yasaklıymış-“

“çok umrumdaydı! Çıkarın o adamı evimden!”

“çıkaramayız dedim, sen benimle gel-“

cameron kolunu kurtararak daha da dikleşirken oldukça büyümüş bir kadın olduğunu hatırlayarak evini gösterir

“burası benim evim, benim malım, benim sınırlarım, *benim benim benim*. O adam evimden çıkacak yoksa polisi ararım..”

gabriel tek kaşını kaldırırken cameron onun suratını eliyle ittrerek arkasını döner

“zaten sizi güzel okullara yollayan da kabahat, siz yapmazsanız ben yaparım.”

Cameron topukları taşları döve döve yürüyorken bir an kaydığında yanındaki arabaya tutunur ve dengesini bulurken arkasını dönerek gabriel’e bir bakış atar, sonra eve ilerlerken gabriel uzun zamandır bir yılbaşında ilk defa bu kadar eğleniyor, ablasını izler..

Cameron sessizce içeri girerken etrafına bakar, adam hiçbir yerde görünmüyorken cameron başını sağa eğerek yatak odasına bakar, ama görünürde kimse yokken genç kadın kapıyı yine aralık bırakarak ilerlemeye başlar-

“MISS MORGAN, MUTFAKTA KAHVE VAR, EĞER İSTERSENİZ..”

cameron korkudan kendini arkaya atar ve kapı çat diye kapanırken genç kadın ellerini kapıya bastırmış, yutkunarak yatak odası tarafına bakar

“TEŞEKKÜR EDERİM!”

“RİCA EDERİM!”

cameron yavaş adımlarla ilerliyorken evini inceliyordur. Her şey yerli yerinde görünüyorken genç kadın yavaş yavaş yatak odasına ilerliyordur. Kapıdan usulca başını eğerek içeri bakarken deli adam bilgisayarın başında durmadan bir şeyler yazıyordu. Arada kendi kendine bir şeyler fısıldıyor, sonra yazıyor, siliyor, bir daha yazıyorken cameron kaşlarını kaldırır

“işiniz varsa ben çıkayım, ama şu kısmı bitirmem gerek-gözlerinin feri çekildiğinde-olmadı, miss morgan?”

cameron bir anda ona dönen adamla yine kapının eşiğine sırtını gömerken doğal olmaya çalışarak gülümser

“evet?”

“yorgun bakışları nasıl tanımlarsınız?”

cameron bunun ne biçim bir soru olduğunu düşünürken deli adam konuşur

“gözünün feri kaçmış dediğimde olmuyor, hasta gibi oluyor, halbuki ben burada yıllardır yaşadığı acıların gözlerinde bıraktığı bulutlardan bahsediyorum-evet, bu..yılların ardında bıraktığı yağmur bulutları gözlerinin derinliklerindeydi..”

mason dönerek yine büyük bir istekle yazarken cameron onu izliyor, dudağını kemirirken mason yazmayı bitirmiş, iskemlesini iterek ayağa kalkar

“mutfakta olacağım, ihtiyacınız olursa çağırın..”

cameron başını sallarken kapıdan çekilir ve hala onun bornozunu giyen adama yol verirken elini saçlarından geçirerek etrafına bakar..

cameron elinde küçük bir çantayla dışarı çıkarken mason onu görmüş, elindeki kahve fincanıyla eşikte duruyorken sorar

“o elinizdeki nedir?”

cameron elindeki çantaya bakar, sonra mason’a dönerken cevaplar

“yatak odasının banyosunda kalmış temizlik malzemeleri, unutmuşlar, onu götürüyorum..”

mason başını sallayarak gülümserken kahvesinden bir yudum alır ve hala mutfak kapısında beklemeye devam ederken cameron da ona bakıyor, iyi günler dileyerek çıkış kapısına ilerler ve arkasına bakmadan dışarı çıkarken koşar adımlarla gabriel’in arabasına ilerler..

“bas gaza, gidelim..”

“gidemiyoruz.”

Cameron emniyet kemerini bağlarken yarı yolda kalmış, kaşlarını çatır

“ne demek gidemiyoruz? Kontağı çevir, vitesi at ve gaza bas-“

“seni burada bırakmam lazım..”

“neden!?”

“mason’a göz kulak olacak biri lazımmış, evi daha bilmiyormuş, birkaç gün onunla kalırsan çok iyi olurmuş-“

“hasta bakıcı gibi bir halim mi var? hayır-“

“kendi evinde kalırken para kazanacaksın desem? Yüksek seviyede bir devlet adamını koruyor olacaksın ve yapacağın tek şey *kendi evinde kalmak*. Çok para var cameron-“

“ne kadar çok?”

“bu evden bir tanesini daha yarın alacak kadar çok..”

cameron bir an dururken gabriel gülümser ve kaşlarını kaldırırken konuşur

“mutlu yıllar, sonra teşekkür edersin-“

“paraya ihtiyacım olduğunu nereden çıkardın-“

“işlerin iptal olduğunda sen kalkıp Luptex’e gelmezsin, en kötü Jupiter’de bir otelde kalırsın.

Durumların kötü olduğunu biliyorum..”

cameron yutkunurken emniyet kemerini bırakarak arkasına yaslanır, bir an kendi kendine düşünürken sonra gabriel’e döner

“temizlik şirketi patronu nasıl adamın evinde kalacak?”

gabriel sırtıırken cameron kaşını kaldırarak cevabı bekler..

Cameron ve gabriel beklendikleri toplantı odasına girdikleri anda cameron elindeki çantayı bir kenara bırakarak konuşur

“ne isterseniz imzalarım, ama şartlarım var..”

conrad ona imzalamasını istedikleri kağıdı uzatır. Cameron çekerek alır ve yazan tek cümleye bakarken elinde olmadan gülümser

“*Mason Shaw’ın aklını kaçırtmadan tek parça halinde teslim edeceğim.*”

Cameron diğer elini de uzatır, oraya da bir kalem gelirken genç kadın masaya eğilerek kağıdı imzalar, o arada arkasındaki erkek kurbağa grubu toplantı odasının dışındaki camdan genç kadının kalçasını izliyorken kafalar eğilmiştir. Cameron kağıtla işi bitince tekrar doğrulurken kafalar düzelir, conrad kağıdı alıp teşekkür ederken diğer tarafta ewan kendi adına bir çek imzalamış, cameron’a uzatır

“teşekkürler miss morgan..”

“sizinle çalışmak büyük zevk *kaptan*.”

Ewan hafifçe sırtıtarak çenesini kaşırken cameron genç adama göz kırparak tekrar conrad’a döner

“bir saat sonra beni hatırlamayacağını söylemişsiniz..”

“doğru..”

“o zaman o eve girip sonuna kadar kullanabilecek haklara sahip olan biri olarak gireceğim, bay shaw’ın sevgilisi..”

conrad bir an dururken sonra gülümser

“kabul.”

Cameron da keyifli, havadan tonla para kazanmış, uzanarak conrad’ın elini sıkarken oyun başlar..

SOUNDTRACK / *Kylie Minogue - Santa Baby*

Cameron üzerini değiştirmiş, sapsarı saçları açılmış, makyajı kusursuzken siyah çizmelerinin topukları evinin patikasında tıkırdayarak kapısının önüne gelir ve gayet rahat bir şekilde kapıyı açıp girerken içeri seslenir

“mason! Sevgilim, ben geldim!”

genç kadın içerden bir şeylerin düştüğünü duyarken gülümser..

cameron yatak odasına girerek evden çıkmadan önce aldığı çantayı yatağın üzerine koyar ve pırl pırl gülümser

“zledin mi beni hayatım? Aradım ama cevap vermedin, telefonunu yine kaybettin, değil mi? temizlik şirketinden geldiler mi? gelmelerini söylemiştim..”

cameron hiç ara vermeden ne söylemesi gerekiyorsa söylüyor, mason’ın suratındaki şaşkın ifadeye aldırımıyorken genç adamın birazdan inanacağını biliyordur. zerindeki paltoyu çıkarak yataktaki çantanın üzerine atar ve mason’ın iskemlesinin karşısında yatağa oturarak bacak bacak üstüne atarken konuşur

“*cameron bebeğim seni çok özledim!* demeni beklerdim, ama benim bornozumu giymen bile yeterince çeker, çok tatlısın hayatım!”

cameron yerinden kalkıp uzanarak genç adamın dudaklarına yapışır ve arsızca öperken mason’ın gözleri kocaman olmuş, ama biraz sonra cameron dilini genç adamın dilinin üzerine bastırđıđında nasıl olduysa bir anda her şey geri gelmiştir. Mason genç kadını kalçasından iki eliyle kavrayıp kendine çekerken cameron irkilerek iskemlenin kollarına tutunup geri çekilir

“ok pisim bebeğim, önce bol köpüklü bir banyo yapacağım, sen uslu olursun değil mi?”

mason mavi gözleri parlayarak sırttırırken cameron adamın yeterince yakışıklı olduğunu düşünüyor, ona göz kırparak doğrulur ve kalçalarını sıkın elleri çekerek banyoya giderken mason oturduğu yerde kaykılarak uzaklaşan bacakları izler..

Conrad'ın ofisindeki büyük ekranın başına herkes toplanmış, cameron'ın nasıl takır takır her şeyi saydığını izliyorlarken liam ağzına bir avuç patlamış mısır atarak güler

“süper bir kadın bu! Ben bile inanırım!”

gabriel sırtırken chris konuşur

“böyle izlememiz doğru mu? çocuklar falan-“

o sırada cameron mason'a eğilerek öpmeye başladığında conrad ve ewan kalkarak büyük cüsseleriyle ekranı bloke edip çocuklara dönerler

“evet, herkes odalarına-“

“ama baba-“

“en güzel yeri-“

“hey! Herkes odalarına dedim, şimdi. Sözümü dinlemeyene yarın hediyeleri koklatmam-“

“16 yaşına geldik baba-“

“sus sen concon, git hadi kalk..”

concon üfleyerek kalkarken diğerleri de onu takip ediyordur. Dışarda bekleyen jaden sırtırken jonathan onun omzuna vurur

“biz izlemesek bile herkes izliyor halanı-“

“sen izleme yeter.”

Concon *bidibidi* yaparak uzaklaşırken jaden da bir ıslık çalarak onunla beraber diğerlerini takip eder..

Cameron banyoya girerek kapıyı kapatır ve etrafına bakarak konuşur

“açık kamera varsa kapansın..”

ve genç kadın dijital bir sesin söndüğünü duyarken rahatlar, kolunun altındaki fermuarı indirerek üzerindeki siyah elbiseyi indirir, ayakkabılarından da kurtularak küvetin suyunu açarken soğuk taşın kenarına oturup akan suyu izlemeye başlar

“cameron, tatlım beni de içeri al..”

cameron gözleri büyüyerek kapıya bakarken işte şimdi ne olacağını bilmiyordur. Hani adam asosyal bir yazar, her gün yazan, evden bile çıkmayan bir adamdır. Şimdi bu kazanova tavırlar nereden çıkmıştır?!

“sen zaten yıkanmadın mı mason?”

“yalnız başıma o kadar eğlenceli olmadı, tekrarlayacağım, hadi..”

cameron yumruğunu avcuna vurarak şimdi ne yapacağını düşünüyorken dudağını kemirerek bir an düşünür, sonra yüzü aydınlanırken konuşur

“3 gün sonra tekrar gel bebeğim, reglim, biliyorsun.. takvimine baksan görürdün, şaşkın..”

kapı dışında mason ohlarken sorar

“papatya çayı getiriyorum o zaman sen küvete gir, rahatla sevgilim..”

cameron rahatlarken yavaş yavaş dolan küvete bakar ve birazdan gelecek papatya çayı ve köpüklerle ne kadar rahatlayacağını düşünürken çantasındaki çek adeta genç kadına şarkılar söylüyordur, cameron keyifle gülümser..

cameron saçlarını tepesinde toplamış, köpüklerin arasında uzanıyorken banyonun kapısı açılır ve elindeki kocaman bir fincan papatya çayıyla mason girerken genç kadın gülümser

“sağol sevgilim..”

mason üzerindeki bornozu çıkarmış, gri bir eşofman ve beyaz bir tişört bulmuş, onlarla gelmişken elindeki fincanı cameron’ın eline verir

“dikkatli tut, sıcak..”

cameron gerçekten teşekkür ederek alırken burnuna çayın içindeki balın kokusu geldiğinde daha da gülümser, bir yudum alarak keyifle bir ses çıkarırken mason onu izliyor, konuşur

“o kadar uzun zaman oldu ki, çok özlemişim..”

cameron awwlarken mason uzanarak genç kadının dudaklarını örter ve yumuşacık öperek geri çekilirken cameron hafifçe gülümser ve fincanın bir yudum daha alırken çok yanlış bir şey yapmadığını umarak *rahatlamaya* devam eder..

SOUNDTRACK / Ewan McGregor & Jane Horrocks - *You’re Just In Love*

Banyodan sonra cameron iyice mayışmış, açık mavi bir bornozla ortalıkta dolaşıyorken üzerinde sürekli bir çift göz olması içini ürperti-yordur.

Genç kadın yiyecek bir şeyler hazırlamış, hazırlarken mason ona sarılmış, öpmüş, tatlı tatlı konuşmuşken anlattığı hiçbir şey doğru olmasa da cameron ayak uydurmuştur.

Yemekten sonra ikisi de televizyonun karşısına geçmiş, cameron daha önce kimseyle izlemeye cesaret edemediği kadar saçma sapan bir romantik film açmış, ondan önce mason ağlamaya başlamışken cameron film bittiğinde dizlerinde uyuya kalan adamla başbaşa kalmıştır.

Genç kadın elindeki kumandayla kanalları dolaşıyorken iki ay öncesinin moda haftası görüntülerine takılır. Kendi mankenleri incecik topuklarla çıtı pıtı yürüyorken cameron hepsinin duruş ve yürüyüşlerinde hataları görüyor ve aklına not alı-yordur. O sırada kucağındaki adam bir şeyler homurdanarak başını sallamaya başlar, cameron televizyonun sesini kısarak onun tekrar uykuya dalmasını beklerken mason birazdan aniden uyandığında cameron irkilerek onun gözlerine bakar

“mason?”

“tanrım-tanrım..”

Mason yattığı yerden ayağa fırlarken cameron da ayağa kalkmış ona bakı-yordur

“mason? İ-yi misin?”

“seni tanımıyorum ben-nasıl geldim buraya? Tanrım, conrad nerede?”

cameron gözleri büyü-yerek kalkılırken yutkunur

“sevgilim neden bahsediyorsun-“

o sırada telefon çalarken mason dehşetle çalan alete bakıyor, cameron uzanarak telsizi kaldırır ve açarak kulağına götürürken konuşur

“evet?”

“benim, conrad. Telefonu mason’a verir misin cameron?”

cameron korkulu gözlerle telefonu mason’a uzatır

“conrad-“

mason atılarak telsizi alıp kulağına yapıştırır ve iki eliyle tutarak konuşur

“conrad! Kimin evindeyim ben!? Ne oldu!?”

“kendinde misin?”

“evet!”

“cameron morgan’ın evindesin, karşıdaki kadın da cameron. Chris ve Gabriel’in ablası. Seni bir yazar olduğuna inandırıp onun evine yollamıştık-“

“neden böyle bir saçmalık yaptınız?!”

“o anda en mantıklı gelen şey oydu!”

“ev sahibi neden benimle kalıyor ve neden bana *sevgilim* diyor?”

karşı tarafta conrad yüzünü buruşturarak ewan ve liam’a bakarken diğer tarafta mason cevap vermelerini gürlür

“bu sene de bu mu!? oyuncak mıyım ben!?”

“sakın ol, yine kaybedeceksin-“

“bundan sonra sana da güvenemeyeceksem artık ne yaparım bilmiyorum!”

“tamam özür dilerim, ama mason dinle-“

“hayır. dinlemiyorum, rhea’ya gidiyorum ben!”

mason telefonu cameron’a verip evden çıkarken genç kadın onun arkasından bakıyor, telefonu kulağına götürür

“ne yapacağım!?”

“durdur! Yine aklı gidecek, boyut geçişi yapamaz-“

“gidiyor-“

“koş o zaman!”

cameron telefonu koltuğa atarak koşar ve dışarı çıkarken karların üzerine yüz üstü yığılmış adamı görünce çıplak ayaklarına aldırmadan oraya koşar..

“mason! Tanrım-“

cameron adamı yattığı yerden kaldırarak elini boynuna koyar ve hala kalbinin atıp atmadığını kontrol ederken düzenli vuruşlar hissettiğinde rahatlar ve baygın adamı kolunun altından tutarak kendine sararken pozisyonları iyidir, ama yürümeleri imkansızken ayaklarının donması da cabasıdır.

Cameron sarıldığı adamı sarsarak uyandırmaya çalışırken muhtemelen korkunç bir şey yapıyordur, ama aldırılmıyorken mason uyanmadığında cameron onu patikanın üzerinde yere bırakır. Başının arkasında durarak kollarından tutar ve hafifçe kaldırıp çekiştirerek içeri götürürken kapının eşiğine geldiklerinde biraz daha kaldırır, sonunda bütün vücudunu içeri soktuğunda yerden yatan adamın etrafından dolaşp kapıyı kapatır ve etrafına bakarak sorar

“şimdi?”

ve yine telefon çalarken cameron mason’ın üzerinden atlayıp telefonu açar

“evet?”

“hala yaşıyor mu?”

“kalbi atıyor-“

“güzel, uyandırmaya çalış-“

“nasıl? Baygın insan nasıl uyandırılır-“

“insan nasıl uyanır bilmiyorum ama mason’a bir bardak soğuk su yeter..”

cameron *peki* diyerek elindeki telefonla mutfığa girer ve musluktan bir bardak su doldurup tekrar içeri döner

“emin misin conrad? Şoktan beyin kanaması geçirmesin?”

“hiçbir şey olmaz, alışkın, dök sen..”

cameron bardağı çevirip mason’ın suratına boşaltır ve sıçrayan sulardan kaçarken mason bağırarak uyandığında cameron telefona başardığını söyleyerek teşekkür eder ve aleti kapatıp mason’ın aklının oturmasını bekler..

her nereye oturacaksa..

“cameron? Ne oldu?”

cameron yine *cameron* olmuş, olduğu yerde dikleşirken ellerini iki yana açar

“bayıldın!”

“neden? Düştüm mü?”

“kar topu oynayalım diye tutturdun! Kapıdan çıkmadan ayağın kaydı düştün, ben de telaşlandım! Suyu döküverdim!”

mason onun dehşet dolu ifadesine bakar ve oraya giderek genç kadına sarılırken usulca konuşur

“geçti, korkma, iyiyim..”

cameron hafifçe gülümseyerek ona sarılırken mason sevgilisinin boynunu öperek saçlarını okşar..

“ben diyorum ki bu akşam uyumayalım!”

mason esnemesi yarıda kesilerek yatak odasının kapısındaki cameron’a bakar

“neden?”

“*neden*, şeyden, haftaya yılbaşı! o zaman da sabahlamamız gerekecek, her sene bir hafta önceden antrenman yaparız, unuttun mu yoksa? Ah tanrım kafanı çarpınca gitti mi yoksa her şey!?”

cameron endişeyle yatağa çıkar ve mason’un başını tutarken genç adam gülümser

“unutmadım, korkma, ama bir şey eksik?”

“nedir?”

“çikolatalı pasta..”

cameron *peki* diyerek gülümserken mason yataktan kalkar

“dolapta vardı, sen üzerine bir şeyler giy ve mutfağa gel..”

cameron tamam diyerek yataktan kalkar ve mason odadan çıkınca dolaptan giyecek bir şeyler kapıp yine banyoya girer..

SOUNDTRACK / Judy Garland - Have Yourself A Merry Little Christmas

Cameron üzerinde yeşil bir tişört, altında turuncu penye bir etekle mutfağa girerken dolaptan eline gelen giysileri görünce bir daha değiştirmek için geri gitmeye üşenmiştir. Öylece giyinip gelmiş, saçlarını toplayarak mutfak masasının bir kenarına otururken salondan eski bir yılbaşı şarkısı geliyor, sadece tezgahı aydınlatan ışık açık olduğu için içerisi yumuşacık bir sarıyla kaplıyken genç kadın bir anda içi huzurla dolarak dizlerini kendine çeker ve mason’ın iki dilim çikolatalı pastayla karşısına oturmasını izlerken gülümser..

“mum aradım ama bulamadım, bu sefer üflemedim..”

cameron gülümserken mason da gülerek lokmasını ağzına atar

“geçen sefer benim doğum günümü kutlamıştık, bu sefer sen yaşlanacaktın-“
“mumları bilerek çöpe attım zaten-“
“adi.”

Cameron gülerek çatalıyla büyük bir parça pasta daha keserken mason’ı izler. Genç adam rahat,huzurlu, oldukça da mutlu görünüyordur. Cameron acaba onun hep böyle kalıp kalmak istemediğini merak ederken içinde bir ses aslında *kendisinin* hep böyle huzurlu kalmak istediğini fısıldadığında cameron başını eğerek pastasına bakar..

“dokuz.”
“bilemedin yediydi, aç gözlerini..”

cameron gülerek gözlerini açarken mason az önce doldurduğu bardaktan kocaman bir yudum süt alır

“sıra bende, kolay bir şey seç..”
“olur, kapat gözlerini..”

mason gözlerini kapatınca cameron ellerini kaldırarak onun yüzünün önünde tutar ve parmaklarıyla 6’yı işaret ederken konuşur

“tahmin et..”
“altı..”

cameron derhal bir elini indirerek sayıyı 5 yaparken sırttır, ama bir an sonra iç çekerek diğer elini tekrar 1 yaparken mason kaşlarını çatar

“değiştirme! Bildim mi?”
“bildin, aç gözlerini..”

mason kocaman gülümseyerek gözlerini açarken cameron bir an onun parlayan mavi gözleriyle duraksar, sonra uzanarak genç adamın yüzünü tutarak kendine çeker ve ikisi masanın üzerinden birbirlerine uzanarak öpüşürler..

mason cameron’ın onu çekmesiyle genç kadına uzanmış, ikisinin dudakları birleşirken genç adam onu bir an bırakarak masanın etrafından dolaşır ve oturduğu yerde onu bekleyen kadının bacaklarının arasında durarak masaya tutunup ona eğilir.

Cameron mason’ın yüzünü tutuyor, bacaklarını kaldırıp genç adamın bacaklarına dolarken mason hafifçe gülümsediğinde o da gülümser ve biraz sonra izlendiklerini hatırlayarak geri çekilirken iç çekerek yalancı sevgilisine bakar

“biraz daha pasta?”

mason gülerken genç kadının dudaklarını öper ve tekrar buzdolabına giderken kar topu yerine onu yuvarlayacağından bahseder..

ikisi yine televizyon karşısında yayılmışken cameron artık gözlerini açık tutamıyor, başı geriye düşüyorken mason gülerken oturduğu yerden kalkar

“hadi uyu-“

“iyiyim ben, izleyelim, bak bu kadın diğeriyle sonra-“

cameron cümlesini bitiremeden esnerken mason onun başını öperek elinden tutar ve koltuktan kaldırırken cameron arkada kalan televizyonu gösteriyordur

“ama iyiyim ben-“

“yarın bir daha deneriz, hadi git yat-“

“sen?”

“ben biraz daha oturacağım..”

cameron bir an önündeki adama bakar sonra uzanarak onu yanağından öper ve bir iyi geceler fısıldarken yatak odasına girdiğinde mırıldanır

“ters bir şey olursa arayın..”

ve yorganın altına girip yastığına sarılırken daha uyuyorum diyemeden uykuya dalar..

SOUNDTRACK / *Black Eyed Peas - Don’t Lie*

Cameron gözüne gözüne gelen güneşi engellemek için altına girdiği yorganı ittirerek derin bir nefes alırken neredeyse kendini boğacağı gerçeğiyle yüzleşir. Sonra yerinden doğrularak başını silkelerken dün gece telefonun çalıp çalmadığını hatırlamıyor, ama eve oreon güvenlik güçleri girmiş olsa duyacağını düşünüyorken içerde bir şeylerin yıkıldığını duyunca sıçrayarak kendini yataktan dışarı atar..

Cameron koşarak salona girdiğinde düşen şeyin mason olmadığına o anda üzülür. Bütün salon gerekli gereksiz bir sürü eşyayla doldurulmuştur. Cameron’ın daha önce hiç kullanmadığı siyahlı beyazlı bir komodin, misafir odasındaki elbise askıları, nereden çıktığını *hiç bilmediği* bir bisiklet tekerleği ve bir sürü alet edevat etrafa yayılmışken genç kadın bir adım daha attığında mason’ın televizyonun arkasını açmış, içinde bir şeyler yaptığını görünce elini ağzına kapatarak yas dolu bir ses çıkarır. Onu gören mason sırtırtırken elindeki tornavidayı kaldırarak konuşur

“yılbaşıdan önce evde bozuk ne varsa tamir edeceğim, süper bir yıla gireceğiz!”

cameron yine inlerken başını sallar ve arkasını dönerek yatak odasına girip kapıyı kapattığında elini ağzından çekerek kendini yatağa atar, yastıkları yumruklayıp yorganı tekmelerken sakinleştiğinde yatağın üzerinde kalkarak etrafına bakar

“hanginiz yaptınız? *Gabriel*. Sen yaptın değil mi? seni...*velet!*”

cameron simetri takıntısıyla dalga geçildiği için kafayı yiyecek, kimsenin inadına onu aramadığını düşünüyorken belki de artık kimse izlemiyordur. Genç kadın bir deney yapmak için üzerindeki tişörtü çıkarır ve elini arkaya uzatarak sütyenini açmaya başlarken bir an sonra çalan telefonla parmağını tavana kaldırır

“biliyordum!”

ve genç kadın yataktan zıplayıp içeri koşarak telefonu son anda mason’ın elinden kaparken genç adamı televizyonuna yollayarak telefonla beraber banyoya gider..

“ne zaman normale dönecek?”

“bütün gece uyumadı, dinlenmesi lazım cameron..”

cameron kaşlarını çatarken karşı taraftan conrad konuşuyordur

“senin damarına basmak için etrafı dağıtmasını izlemedik-gerçi ben uyuyordum-“

“ne yapacağım? Uyuyup kalkınca deliriyor, ya asıl mason değil de başka birisi olursa?”

“olursa çaresine bakarız, ama uyuması gerekiyor-“

“nasıl yapacağım!? *Hadi mason ninni* yapınca uyuyacak mı?”

“bir erkeği yormak için başka yollar da var-“

“saygı sınırlarını aşmayalım komutan-“

“*spor yaptırmak gibi* diyecektim.”

Cameron susarak aynada kendine bakarken telefona *peki* der ve kapatıp banyodan çıkarken içeri seslenir

“MASON! KOŞUYA GİDİYORUZ!”

cameron ve mason yarım saattir koşuyor, tempoları oldukça hızlı olmasına rağmen adam *hala* yorulmamışken cameron artık dayanamıyor, yavaşlayarak durur ve elini dizlerine bastırarak derin nefesler alırken hala yerinde koşan mason’a bakarak sorar

“yorulmadın mı?”

“yorulmadım, ama sen yorulduysan dönelim-“

“senin yorulman lazım-“

“neden?”

cameron nefesini bırakıp başını eğerek ve bacaklarının arasından parkta yürüyen köpeklere tersten bakar, sonra tekrar başını kaldırırken gülümser

“bütün gece uyumadın, yine bir haftalık uyumama nöbetlerine girersen hastaneye gitmek zorunda kalacağız ve ben üzüleceğim..”

mason endişelenerek koşmayı bırakırken cameron’a bakar

“ama yorulmadım-“

“biliyorum, bir şekilde yorulman gerek. Doktor doğal yollardan uyumanın daha iyi olduğunu söyledi, biliyorsun..”

mason başını sallayarak bildiğini söylerken cameron onun koluna tutunarak geri döner

“hadi eve gidelim, sıcak bir banyo iyi gelir..”

mason itiraz etmeden yürürken cameron yanından geçen bir köpeği ezmek için zıplar ve arkasını dönüp sahibine bir bakış atarken mason onu çekiştirerek tekrar önüne çevirir...

SOUNDTRACK / Jon Schmidt - It Came Upon a Midnight Clear

cameron küveti sıcak suyla doldurmuş, lavanta kokulu tozlar ve köpükler atmışken kendisi buhardan bile gevşemiş, mason’ın daha buradan çıkmadan uyuyacağına eminken banyodan çıkıp yatak odasına girer

“banyo hazır-“

“cameron ben hasta mıyım?”

cameron böyle bir soruyu beklemiyor, bir an dururken mason mavi bakışları açık, onun gözlerine bakar

“o kadar çok bilmediğim şey varmı gibi hissediyorum ki.. sen söyledikçe hepsi geri geliyor, o zaman hatırlamadığımı fark ediyorum. Söyle lütfen, hasta mıyım?”

cameron ne diyeceğini bilemiyor, öylece bakakalmışken yutkunur ve şu anda telefonun çalmasını beklerken mason ayağa kalkmış, ona ilerler, genç kadının yüzünü elleri arasına alarak bakarken sorar

“doğruyu söyle, daha önce bana hiç yalan söylemedin sen, şimdi de söyleme, lütfen-“

“mason-“

“evet mi hayır mı?”

cameron artık bu kadar büyük bir yalan söyleyemeyeceğini biliyor, tek çıkış yolunu seçip genç adama uzanırken mason onun dudaklarını karşıladığında cameron onun hangi cevabı kabul ettiğini bilmeden genç adamı öper..

cameron mason’ın kucağında yatağa taşınırken sesini çıkarmıyor, genç adam eğilerek onun boynunu, yanağını sonra tekrar dudaklarını öpüyorken elleri yavaş yavaş genç kadının üzerindeki sıyırmaya başladığında cameron ona boynunu çevirerek gözlerini açar, karşıındaki duvarı izleyerek derin bir nefes alırken üzerindeki adam hasta olduğunu, belki de öleceğini düşünerek onunla sevişiyordur..

sevişiyordur.

Cameron’a bir anda her şey çok ağır gelirken mason’ın eli tam karnının üzerine dokunduğunda cameron diken diken olarak başını ona çevirir. İki çift mavi göz birbirine bakarken mason mırıldanır

“bebeğimizin ölümü için seni hiç suçlamadım..”

cameron’ın bakışları donmuş gözleri dolarak üzerindeki adama bakıyorken mason tekrar genç kadının dudaklarına eğildiğinde cameron artık onu öpemiyor, ağlayarak mason’ı üzerinde yavaşça iter ve onun altından kurtulup odadan çıkarken yataktaki adam uzaklaşan kadının arkasından bakıyor, gözlerinden bir damla yaş düşerek başını yastığa koyar..

cameron boş misafir odasına yatağın ucuna oturmuş, ellerini karnına bastırarak ağlıyorken telefon ısrarla çalıyordur. Genç kadın duymak istemiyor, artık bunu yapmak istemiyor, yere tutunarak kalkar ve salona gidip telefonu bulur, açıp kulağına götürürken burnunu çekerek konuşur

“ben artık yapmak istemiyorum-“
“cameron üzgünüm-“

cameron gabriel’in sesini duyduğunda elini ağzına kapatarak gözlerini yumarken elini çektiğinde minicik bir sesle sorar

“nasıl bildi?”
“bazen karşısındakini farkında olmadan okuyormuş, seni de okumuş olmalı-“
“ben artık yapmak istemiyorum gabriel, beni al, nolur..”
“geliyorum, tamam, 10 dakikaya oradayım..”

cameron başını sallayarak telefonu kapatır ve başını kaldırıp yatak odasına bakar. Usul adımlarla oraya ilerleyip yatakta uyuyakalmış mason’ı gördüğünde iç çekerek başını kirişe yaslar..

SOUNDTRACK / *Craig Armstrong - Glasgow Love Theme*

Cameron oreon’a döndüğünden beri odaların birinde, yatağında oturuyor, bacaklarını kendine çekip penceresinden simsiyah uzayı izliyorken mason’ın o gittikten sonra ne yaptığını, uyanınca ne olduğu bilmiyor, sormak da istemiyorken kollarını karnına biraz daha sararak oturuyordur.

Genç kadının sessizliğinin arasına kapının açılması sesi girerken cameron başını o tarafa çevirir ve en önde alexa, onun arkasından allison, jaden ve emily içeri giriyorken genç kadın gözleri dolarak yeğenlerine gülümser ve kollarını açarken alexa gidip halasına sınıksı sarılır, oturduğu yatakta yanına çıkarak iyice ona sokulurken allison da ikisinin ayak ucuna geçmiş, halasının bacaklarına sarılıp gülümserken emily de yatağın başıyla halasının sırtının arasına geçmiş hep çok sevdiği gibi omuzlarına masaj yapıyorken jaden elinde getirdiği koca bir kutu çikolatayı yatağa koyarak pakedini açmaya başlıyordur..

“hata benim, izin vermemem lazımdı-“
“hata hepimizin, cameron’ı okuyabileceği benim aklıma gelmeliydi..”

gabriel ve conrad boş ofislerin birinde oturuyorken celine içeri girer

“çocukları cameron’ın yanına yolladım..”
“iyi yapmışsın, sağol tatlım..”

celine kocasının omuzlarına sarılarak şakağını öper ve yanına geçip otururken conrad’a bakar

“sizin bir suçunuz yok conrad, hangimiz bilebilirdi ki? Okunacak o kadar şey arasından sadece o anıyı-“
“kadın bizden onu rahat bırakmamızı istedi, adamı evimden çıkarın dedi-“
“onu almanızı ben teklif ettim, senin bir suçun yok-“
“ben senden daha iyi biliyorum gabriel. Şimdi hem cameron’ı, hem mason’ı parçalamadan bir şey bulmamız gerek. Ben gidip mason’a sanki uzun bir uykudan uyanmış gibi yapabilirim, cameron nerede derse rüya gördüğüne inandırırım, ama cameron ne olacak?”
“atlatır-“
“bir daha mı?”

gabriel cevap verecekken ofisin kapısı tıklatılır ve ewan içeri girerken konuşur

“dorian ve sophia geldiler, görmek istersen-“
“sonra, siz hasret giderin-“
“cameron nasıl?”

conrad sadece başını sallarken ewan başka bir şey söylemeden ofisten çıkar ve koridorun sonundaki toplantı odasına girerken dorian ve sophia onu bekliyordur, genç adam gülümser..

“olaylı bir günde geldiniz..”
“olay nedir?”
“cameron’ı bilmeden incittik..”
“morgan?”

ewan başını sallarken sophia hızla dönerek babasına bakmıştır, o sırada ewan da hatırlarken hızla sophia’ya bakar

“anlaması imkansız, değil mi?”

genç kız bilmediğini söylerken dorian bu kadar zamandan sonra mümkün olmayacağını söyler. Ewan rahatlarSophia’ya bakarak gülümser

“sonunda geldiğine sevindim sophia, nasılsın?”

genç kız gülümseyerek iyi olduğunu söyler ve teşekkür ederken ewan onlara kalmaları için ayarladığı evden bahsetmeye başlar..

jaden elinde bir büyük şişe su ve beş plastik bardakla girerken haberleri verir

“dorian’ın yanında kimi getirdiğini öğrendim-“
“kimmiş?”

“kızını getirmiş, adı sophia’yımış, nasıl bir şey olduğunu görmedim, ama jonathan çok güzel bir şey dedi, toplantı odasına girerlerken görmüş..”

alexa *hadi bakalım* derken cameron başını emily’nin kucağına koymuş, sorar

“dorian evli miydi?”

“bunların bir boyutu varmış hala, oradan çıkıp gelmişler, bayağı uzun hikaye, sen kafanı yorma, al bak su..”

cameron gülerken jaden’in elinden bardağı alır ve önündeki allison’a verirken jaden diğer bardağı da doldurarak kardeşine uzatır..

cameron çikolataların ve dört tane utanmazın yardımıyla kendine gelmiş, koridorlarda dolaşırken conrad’ın ofisinin önüne geldiğinde kapıyı tıklatır ve içeri girerken telefondaki conrad ona oturmasını işaret eder. Cameron masanın önündeki koltukların birine otururken soluna döndüğünde büyük ekranda uyuyan mason’ı görünce yutkunarak tekrar önüne döner..

“tekrar özür dilerim cameron, iyi misin?”
“önemli değil, bilemezsiniz. Daha iyiyim, mason ne olacak?”

conrad ekrana dönüp hala uyuyan arkadaşına bakarken konuşur

“bu kadar uzun uyuduğuna göre uyandığında iyileşmiş olabilir, genelde bu zamanlarda deliksiz uyumaz..”

cameron başını sallarken o anda aklına gelir ve elini eşofmanının cebine sokarak buruşmuş çeki çıkarıp conrad’ın masasının üzerine koyar

“bunu kabul edemem..”

“manevi tazminat olarak al-“

“hayır, gerçekten, edemem. Geri alırsan beni daha mutlu edersin conrad..”

conrad başını sallayarak çeki masadan alır ve bir köşeye koyarken cameron yandaki ekrana bakarak konuşur

“uyanınca yaptıklarımızı hatırlayacak mı?”

“senin evinde olduğunu biliyor, onu hatırlayacaktır..”

“başka?”

“gerisini hatırlayacağını sanmıyorum..”

cameron *peki* diyerek başını sallar, conrad’a dönerek gülümser ve yerinden kalkıp ofisten çıkarken conrad sağ elinin yanında duran çeki eline alarak buruşuk kağıdı çevirir..

mason olduğu yerde dönerek gerinir ve gözlerini açarak esnerken luplex’te çoktan akşam olmuştur. Genç adam gözlerini ovuşturup sonra etrafına bakarken kimin evinde olduğunu anlayınca yataktan hızla kalkar, bir an durup kendini kontrol eder, iyileşmiş gibidir. Genç adam komodinin üzerindeki saate bakarak bir hesaplama yapar ve gerçekten iyileştiğine emin olurken odadan çıkarak içeri seslenir

“miss morgan? Evde misiniz? Miss?”

mason bütün odalara bakmış, ama onu bulamamışken dönerek tekrar yatak odasına girer

“beni izleyen biri var mı?”

biraz sonra telefon çalarken mason teşekkür eder ve kalkıp telefon sesinin geldiği yere giderken karşı tarafta conrad onun açmasını bekliyordur

“conrad?”

“benim, iyi misin?”

“iyiyim, geçti, bu sefer çabuk atlattım..”

“bu sefer çok iyi baktılar sana da ondan-“

“miss morgan nerede?”

“cameron’ı sen uyanmadan aldık..”

mason *aldık* kelimesindeki soğukluğu sezmiş, sorar

“canını yakmadım değil mi?”

“tam olarak yaktın diyemem, ama yanlış bir tele bastın..”

mason anlamadığını söylerken conrad konuşur

“seni almaya geliyorum, video kayıtlarını getiriyorum, orada görürsün..”

mason *peki* diyerek onaylarken bu kelimeyi son zamanlarda sanki çok duymuş, kafasını kaşıırken conrad telefonu kapattığında mason da telsizi tekrar yerine koyup duvara yaslanmış büyük bisiklet tekerleğini görünce kaşlarını kaldırır..

SOUNDTRACK / Rosie Thomas - Guess It May

*I'm still learning what love is
Everyday I wake up in your arms
I'm still trying to figure out what works
How to set off all your alarms..*

Mason bilgisayarın karşısına oturmuş, conrad oynatma düğmesine basarken video başladığında mason ilgiyle olanları izlemeye başlar..

Giydiği pembe bornozu görünce mason bir kahkaha atarken bilgisayarın başına oturmuş, durmadan yazışını izliyordur

“o kadar ne yazdıysam?”
“yazar olacaksın diye korktum bir an..”

mason gözlerini devirirken kameranın açısı değişmiş, kapının önündeki cameron görünmüşken genç kadın telefonda konuşuyor, dehşetle kapıya bakıyordur, o sırada kapı açılıp elinde bıçakla çıkan mason görünürken ekran karşısındaki adamın gözleri büyür

“nasıl izin verdiniz!?”
“bir şey olmadı, izlemeye devam et..”

mason önüne dönerken videodaki cameron elindeki telefonu karlara atarak temizlik şirketi müdürü olduğunu söyler. Mason gülerken sorar

“sonra nasıl benimle kaldı?”
“gelecek, biraz ileri sar, buraları senin yazım aşamaların, sıkıcılıkta çığır açtın..”

mason gülerek görüntüyü ileri sararken tekrar kapıdaki cameron görüldüğünde durur ve arkasına yaslanırken genç kadın içeri girdiğinde kamera tekrar mason’a döner, genç adam gayet büyük bir hırsla yazışını yazıyor, bir anda içerden gelen sesle irkilerek eli mouse’a çarpar ve alet yere uçarken ekran karşısındaki mason da duyduğu şeyle kalakalmıştır

“Mason! Sevgilim, ben geldim!”

“aptalsınız, conrad aptalsınız-“

mason cameron’la öpüşmelerini ve kadının kalçalarını nasıl sıktığını izliyorken elini yüzüne kapatır v başını iki yana sallarken görüntü yine değişir. Mason mutfakta kendi kendine bir şarkı mırıldanıyor, yüzünde hafif bir gülümseme bir kaşık bal alıp fincandaki sıcak şeyin içine koyup karıştırıyordur. İşi bitince kameranın açısı yine değişirken bir anda koltukta oturup film izleyen bornozlu cameron ve uykulu mason görünürken genç adam hızla conrad’a döner

“o arada ne oldu?”
“bilmiyorum, banyoyu izlemiyorduk..”

mason o arada ne olduğunu hatırlamak için aklını zorluyorken videodaki mason saçlarında dolaşan parmaklarla uykuya dalıyordur..

mason kafayı yediği ve bahçeden içeri sürüklendiği görüntüleri izliyorken gözünü ekrandan çekmeden sorar

“neden bu kadar şey yapmış, benim için mi?”

conrad bir an susarken masasında duran çeki hatırlar ve başını sallar

“kadının kalbi büyük..”

mason gülümserken conrad da gülümser ve ikisi beraber mason’ın cameron’a sarılmasını izler..

mason kendini kaptırmış pasta yedikleri zamanı ve oynadıkları oyunları izliyorken cameron’ın son anda tekrar 5’i 6 yaptığını görünce bir kahkaha atar. O sırada cameron onun yüzünü tutarak kendine çekerken mason’ın gülümsemesi bir an donmuş, nasıl öpüşüklerine bakar, hatta *hissederken* başını silkeleyerek bakışlarını başka bir yere çevirir..

Mason videoyu izledikçe, konuşmaları dinledikçe aklına cameron ve videodaki mason’ın yalancı ilişkileri hakkında gerçek olmayan ayrıntılar geliyordur. En sonunda en can alıcı ayrıntı gelirken mason şokla conrad’a döner

“cameron bebeğini kaybetmemiş miydi? Yıllar önce?”

conrad başını sallarken eliyle ekranı gösterir, mason o tarafa dönerken kendi söylediği şeyi duyduğunda küfrederek ayağa kalkar

“nasıl izin verdin conrad!?”

“ben bir şey yapmadım!?”

“benimle dalga geçmenizi anlarım, ama o kadar yaralı bir kadını nasıl benim yanıma yollarsın! Sana odette’le ilgili bir şey söylediğim zamanı hatırla! O kadın benim altımda yatıyormuş, tanırım..”

mason kafasına üşüşen bir sürü şeyle bir anda sendelerken conrad’ın omzuna tutunur

“iyi değilim ben-“

“mason-“

mason gözleri kayarak yere yığılırken conrad genç adamın başını yakalar ve yavaşça yere bırakırken bilgisayardaki video da kendiliğinden kapanır..

“mason! Uyan! Hey!”

conrad yerdeki adama bir tokat atarken mason acıyla inleyerek gözlerini açar ve arkadaşına bakarken doğrulur

“ne vuruyorsun?”

“gittin yine-“

“gitmedim burdayım, bayıldım sadece, cameron nerede?”

“ne cameron’ı?”

“en son buradaydı, yataktan kalktı, çok olmadık bir şey söyledim conrad, rezil bir adamım..”

conrad gözlerini kısarak mason’a bakıyorken bunun gerçek mi yalan mı olduğunu anlamıyor, bekliyorken mason da ona bakıyordur

“iyi misin sen? Cameron’ı sen mi aldın?”

“mason sen ne iş yapıyorsun?”

“Rhea’da senin elçiliğini yapıyorum, ayrıca oraya da dönmem lazım, ama önce cameron’ı bulmalıyım, çok kötü bir şey söyledim, çok..”

mason yerden doğrulurken conrad dehşetle çenesini ovuyor, işler işte şimdi karışırken conrad kalkarak mason’ı takip eder..

“sen burada bekle, ben cameron’ı getiririm..”

mason tamam der ve teşekkür ederken gidip iskemlelerin birine oturur. Conrad odadan çıkıp birilerini bulmaya giderken dorian’la beraber toplantı odasından çıkan ewan’ı bulunca kolundan çekip alır

“mason delirdi-“

“ne demek o?”

“her şey çorba oldu, adamı o kadar inandırmışız ki, videoları gösterinde bir anda anıları çorba oldu. Hem bu mason, hem bizim yarattığımız mason birbirine karıştı. Cameron’ı sevgilisi sanıyor, ama Rhea’da olduğunu biliyor..”

ewan boş bir ifadeyle conrad’ bakıyorken mırıldanır

“ben şoför yapalım demiştim..”

conrad onun kafasına vurarak yürütürken arkada onları dinleyen dorian başını iki yana sallayarak o kadar zamanda hiçbir şeyin değişmediği evinin koridolarında yürüyerek sophia’yı bıraktığı yerden almaya gider..

SOUNDTRACK / Rosie Thomas - Have You Seen My Love?

Have you seen my love? Is he far away?

Have you seen the one for me? His face lights up my day

I won't let one boy steal a kiss or call me his

Instead I'll wait for his voice to call out and carry these daydreams away

Cameron aynanın önünde saçlarını düzeltiyor, üzerindeki bembeyaz gömleği ve şık, gri eteğini otururken kapısı tıklatıldığında o tarafa döner

“evet?”

“benim, conrad-“

“gelebilirsin conrad..”

genç adam içeri girerken yanında ewan da gelmiş, elini kaldırarak selam verir ve kapıyı arkasından kapatırken cameron kaşlarını çatarak iki kardeşe bakar

“mason’a bir şey mi oldu?”

“mason sana aşık oldu cameron, daha doğrusu bizim onu sevgilisi diye yutturduğumuz cameron’a-“

“efendim?”

“seninle beraber geçirdiği günün videosunu izlettim-“

“neden?”

“hatırlasın diye..”

Cameron susarak arkasındaki dresuara yaslanırken conrad devam eder

“izledikten sonra kendinden geçti uyandığında hem asıl mason’ı, hem senin mason’ını hatırlıyordu-“

“nasıl böyle bir şey olabilir peki? Ya iyileşmemişse?”
“ya da artık tamamen bozuldu.”

Cameron gözleri büyüyerek ewan’a bakarken genç adam başını sallar..

“olabilir, senelerdir böyle oluyor, sonunda bir yerde durma kararı almış olabilir-“
“piyango bana mı vurdu!?”
“demek ki seninle yaşadıklarında tutunacak bir yer buldu-“

cameron sinirle gülerek doğrulur

“benimle hiçbir şey yaşamadı, hepsini biz uydurduk-“
“aslını istersen hiçbirini biz uydurmadık. Sevgili olmak isteyen sendin, gittin, oldun ve o andan itibaren her şey ikinizin arasında oldu. Mason senin yönlendirmelerle o hatıraları yarattı, biz yazıp eline vermedik-“
“ne demeye çalışıyorsun, açık açık söyle-“
“bir şey demiyorum, mason şimdi senden özür dilemek için aşağıda bekliyor-“
“neden!? Ben onun sevgilisi değilim, açıklasaydınız!”
“ben sana kalkıp *chris senin kardeşin değil cameron* desem sen *bana* inanır mısın? Chris’ten duymak istemez misin?”

cameron yine susmuş, başını çevirerek pencerelerden görünen siyahlığa bakar ve derin bir nefes alarak önüne dönerken başını sallar

“peki, ben söylerim o halde..”

ve genç kadın odadan çıkıp kapıyı açık bırakırken ewan ve conrad da hızlı adımlarla onu takip ederler..

cameron toplantı odasına girip kapıyı sıkıca kapatırken arkasını dönmeden önce bir saniye için düşünür, sonra dönerken mason ayakta, ona bakıyordu

“cameron, üzgünüm, inan seni üzmem istemedim-“
“önemli değil-“
“nasıl önemli değil! Aşmıştık, bitmişti, bir anda her şeyi tekrar ortaya çıkarttım, yıllarca konuşmadık, hiç olmamış gibi davrandık. Sen venüse gittin, moda şovlarına devam ettin, ben Rhea’da kaldım, koptuk, ayrıldık-“
“mason sus-“
“hayır-“
“SUS!”

Cameron masaya elini vurduğunda mason irkilerek susar ve genç kadına bakarken cameron gözleri dolmuş, ona bakıyor, konuşur

“ben senin sevgilin değilim. Hafızanı kaybettiğin zaman güvende olman için bu yalanı uydurdum, uydurduk, conrad, ben-her neyse. Ben senin sevgilin değilim, yalanla gerçek birbirine karıştı, videoları izledikten sonra, bizi görünce-“

cameron elini ağzına kapatarak arkasındaki iskemleye çökerken mason ona bakıyor, anlamıyor, anlamak istemiyor, masanın etrafından dolaşarak cameron’ın yanında yere çöker

“bana bak..”

cameron başını yanındaki adama çevirirken mason onun gözlerinin içine bakıyor, sanki bir şeyler arıyormuş gibi bekliyorken biraz sonra uzanarak genç kadının dudaklarına kendi dudaklarıyla dokunduğunda cameron nefesini tutarak gözlerini kapatır..

Mason usulca geri çekildiğinde cameron gözlerinden birer damla yaş akarak mavi gözlerini aralar

“bunların hepsi yalan, hiçbirini yaşamadık biz. Bebeğim öldüğünde ben yalnızdım-“

“cameron yapma-“

“ASIL SEN YAPMA! YALANDI DİYORUM! BİRİ BENİ BURADAN ÇIKARSIN!”

cameron yerinden fırlayarak kapıya asılırken mason onu kollarından tutarak kendine çeker ve sarılırken cameron elleri havada kalmış, onu bütün kalbiyle seven adamın kollarında, ama her şey yalanken genç kadın aklını kaçırmak üzere, öylece durur..

cameron mason’ın sırtına tutunuyorken ne kadadır öyle durduklarını ikisi de bilmiyor, öylece bekliyorlarken cameron konuşur

“bana inanmak zorundasın-“

“inanmazsam ne olacak, artık sen de ne yaşadığımızı biliyorsun-“

cameron mason’ı iterek genç adamın gözlerine bakarken sorar

“yalan olduğunu biliyorsun-“

mason başını iki yana sallarken cameron onun yüzünü tutar

“neden ısrar ediyorsun?”

“yalan değil-“

“saçmalama-“

“her şeyi gördün-“

“sen uydurdun!”

“benim sevgilim olduğunu da sen uydurdun! Ödeştik!”

cameron önündeki adamın suratına tokadı basar ve geri çekilirken mason onu gömleğinden yakalar ve kendine çekip dudaklarına yapıştırırken cameron elini genç adamın sarı saçlarına sokarak ne yapmak istiyorsa yapmasına izin verir..

mason toplantı masasındaki boş kağıtları iterek cameron’ı masaya yatırırken tavana yerleştirilmiş kameraların ışıkları söner. Mason altındaki kadının dudaklarına eğilirken yarı yolda cameron ona uzanmış, nefesleri birbirine karışarak öpüşürler. Cameron mason’ın üzerindeki tişörtü sıyıyorken genç adam onun dar eteğini bacaklarından sıyırmaya çalışıyordur, bir an sonra bir yırtılma sesi duyulurken cameron gülerken başını yana çevirir

“önce evimi, sonra eteğimi mahvettin-“

“alış..”

cameron tekrar mason’ın gözlerine dönerken konuşur

“yapmayız..”

“neden? Yalancı kraliçeler, asırlar sonra bulunan kardeşler varken bir biz mi yalancılıktan sevgili olamıyoruz?”

“seni beni tanıımıyorsun bile-“

mason sadece gülümser ve altındaki sarışının dudaklarına uzanırken cameron o anda kitap gibi okunduğunu anlamış, mason'ı saçlarından tutarak geri çeker

“ben seni tanımıyorum o zaman! Deli misin mesela?”

“sadece yılda bir kere-“

“keşke eve hiç dönmeseydim.”

“yalan söylüyorsun.”

Cameron uzanarak mason'ın alt dudağını yakalar ve hafifçe ısırp bırakırken konuşur

“haftaya yılbaşı, bu akşam yine antrenman var..”

“giderken pasta alalım..”

cameron gülerken mason da genç kadının bacaklarını kendine sararak ona eğilir..

SOUNDTRACK / Aly & Aj - Deck The Halls

Cameron sihirle tek parça haline gelmiş eteğini düzelterek toplantı odasından çıkarken mason da arkasında geliyor, tişörtünün bir yerinin açık olup olmadığının kontrol ediyordur. İkisi yürürken koridorun köşesinden sophia dönüyor, labirent gibi oreon'da babasını arıyorken sadece bir bardak su için çıkmıştır, ama şimdi geri dönemiyorken köşeyi dönünce birine çarptığında irkilerek çarptığı kadının kollarına tutunur

“çok özür dilerim-“

genç kıızı bakışları bir an donarken cameron onun ellerini tutuyor gülümser

“önemli değil, sen iyi misin?”

sophia başını sallarken cameron onu geçerek arkadaki mason'a yetişir. Sophia uzaklaşan kadının arkasından bakıyorken usulca bir teşekkür fısıldar ve önüne dönüp yürümeye devam ederken hala kayıptır, öfler..

sophia hala amaçsızca dolaşıyorken iş artık babasını aramak değil, *yaşadığımız yeri görelim ve tanıyalım* gezisi olmuştur. Genç kız birkaç kez girmemesi gereken yerlere girmiş ve kibarca kovulmuşken şimdi daha güvenli olduğunu düşündüğü bir yerde dolaşıyordur. Sıra sıra kapıların olduğu kat diğerlerine göre sessizken sophia omzundan önüne gelen at kuyruğunu arkaya atarak sessizce yürür. Karanlık bir köşeye geldiğinde duvarın kenarından eğilip orada ne olduğuna bakar ve o anda birisi çığlığı basarken sophia da bağırarak geriler ve karşıdaki duvara yapışır..

İlk çığlığın sahibi olan carrie dante'yle beraber karanlık köşeden çıkarken sophia duvarı tutarak onlara bakıyor, yutkunur ve konuşur

“korkutmak istememiştım, üzgünüm-“

“sen kimsin?”

dante daha önce görmediği kıza bakıyorken sophia duvardan çekilerek konuşur

“sophia marcell, dorian marcell'in kızılım. Siz kimsiniz?”

“dante calis, buraların sahibinin oğluyum. Neden burada dolaşıyorsun?”

“yolumu kaybettim-“

“nereyi arıyorsun ki?”

“babamı-“

“burası çocukların odalarının olduğu yer, burada bulamazsın, aşağı ineceksin..”

sophia tamam der ve teşekkür ederek geldiği yoldan geri dönerken dante onun uzun at kuyruğuna ve ince formuna bakıp tekrar carrie’ye döner. Genç kızın bütün keyfi kaçmışken sarı elbisenin etekleriyle oynayarak duvara yaslanır

“diğerlerinin yanına gidelim mi?”

dante mecburen olur diyerek carrie’yi takip ederken o sophia denen kız her kimse ilk hatasını yapmıştır, dante listesinin ilk maddesine yazar..

“yoruldum!”

conrad sienna’nın uyukladığı yatağa kendini atarken genç kadın yattığı yerde zıplayarak gülümser

“çöpçatanlık mı yaptın?”

“çılğınlar gibi, sen ne yaptın?”

“uyukladım..”

“hasta mısınız?”

sienna hayır diyorken arkasını dönerek conrad’la yüzyüze gelir ve yattığı yere biraz daha yerleşirken yeşil gözleri parlayarak konuşur

“ateşle su evine döndü, hava da yoruldu-”

“sienna benimle evlenir misin?”

sienna ifadesi donarak kalakalırken conrad gülümser

“evlenir misin?”

“şimdi mi?”

“şimdi biraz erken olur, yazın, çocukların okulu tatile girince..”

“doğru..”

“cevap?”

“bir de cevap mı bekliyorsun!?”

“soru sordum, nezaketen bir şey söyle-“

“evet!”

sienna uzanarak conrad’ın dudaklarına yapışırken conrad da gülerek onu tutar ve hiç de yorgun gibi görünmeyen havayı altına alırken sienna inleyerek bacaklarını genç adamın bacaklarına dolar..

Conrad yüzünde şapşal bir gülümsemeyle etrafta dolaşıyorken gün sonunda yılbaşı iznini alan çalışanlar teker teker oreon’dan ayrılıyor, conrad onların neşesiyle bir daha mutlu oluyordur. Mutlu conrad asansörlerin önünden geçerken dışarı fırlayan siyah saçlı bir kız üzerine düşünce gülümsemesi silinerek hızla kızı tutar

“hey!”

“o kutu beni öldürecekti!”

conrad *kutu* adı verilen asansöre bakarken kollarına geçen parmaklar kızın ne kadar korktuğunu gösteriyordur

“artık kurtuldun, kimsin sen?”
“sophia marcell-“
“dorian’ın kızı..”

sophia başını sallarken kutunun kapıları kapanıyordu, genç kız ters ters o tarafa bakarken conrad kollarına girmiş parmakları çıkararak gülümser

“babam nerede-“
“ben de onu arıyorum!”

sophia’nın sesi ağlamaklı çıkınca conrad gülümseyerek genç kızı omuzlarından tutarak önüne katar

“ben ewan’ın abisiyim, conrad. Gel seni babama götürelim..”

sophia içtenlikle teşekkür ederken conrad genç ateş kıranı onun bilmediği koridorlardan geçirir..

“sophia’yı gördün mü latty?”

latty ofisinden içeri dalan dorian’a bakıyorken kaşlarını kaldırır

“görsem bile tanımam muhtemelen-“
“tamam sağol.”

Dorian kapıyı bırakıp ortadan kaybolurken latty yine eşyalarını toplamaya döner, iki dakika sonra ewan içeri dalarken hızla sorar

“sophia’yı gördün mü latty?”
“sophia kim ewan!?”
“dorian’ın kızı-“
“tanışmadık, bilmiyorum-güvenliktekilere sorun, onlar görmüşlerdir-“
“tamam, sağol.”

Latty gözlerini devirerek çantasını masadan alırken ewan tekrar kapıya gelir

“bu akşam sana gelsem? Çocukları biana’ya bırakıyorum-“
“olmaz.”

Ewan aceleyi bırakıp kaşlarını çatarak doğrulur

“neden?”

latty gülerek ofisten çıkıp kapıyı kapatır

“delora geliyor-“
“delora her gün orada, bir gün de ben gelsem-“
“yılbaşında görüşürüz ewan..”

latty uzanarak genç adamın yanağını öper ve arkasını dönüp uzaklaşırken ewan onun uzaklaşan formunu izleyerek sırttır ve önüne döner..

“bu elimdeki kızın babası nerede?”

ewan karşıdan gelen sophia'yı görünce rahatlar ve gülümserken conrad onun omuzlarını bırakmış ellerini cebine sokar. Sophia dönerek conrad'a bakarken genç adam başını sallar, genç kız gülümseyerek önüne dönerken konuşur

“conrad’la era-yani sienna evleniyormuş..”

ewan ne kadar güzel derken sophia'yı yanına alır ve yürürken yol ortasında durup arkasını döndüğünde conrad onun büyümüş gözlerine bakıyor kısaca alkışlar

“senden iki kafa kısa insanlara karşı ilgin bu kadar işte..”

ewan geri dönüp abisini alır ve sarılırken conrad onu tutuyor, sophia'ya kıpırdamamasını söyler..

SOUNDTRACK / Ashanti - Hey Santa

1 hafta sonra..

“sarah şarapları soğutucudan çıkarır mısın?”

sarah, julia'nın doğradığı havuçlardan bir avuç çalıp kaçar ve arkada kalan küçük kardeşin itirazlarıyla gülerek şarapları çıkarırken biraz sonra büyük anne collins'in mutfağına amcası kevin'in kucağında küçük lucas girer. Şaraplar ve havuçlar unutulmuş, herkes içeri giren ufaklığa el kol yapıyor, öpücükler atıyorken her gün koşa koşa büyüyen lucas onların sevgisine ellerini çırparak gülüyordur.

Norah kızlarını kenara iterek torununu kucağına alırken lucas büyük annesinin omzuna tutunarak mutfaktaki diğer insanların ne yaptığını izlemeye başlar. Julia yine havuçlarına dönmüş, sarah şişe şişe şarapları çıkarıyorken kevin hiçbir şey yapmıyordur. O sırada mutfaktan bahçeye açılan kapı tıklatılır ve elindeki torbalarla Luke görünürken kevin atılarak kapıyı açmış, sonunda parmağına yüzüğü takabildiği nişanlısının elinden torbaları alır

“oreon ağırlayacağız diye benim zavallı nişanlım bunları taşıyor-“
“sen de oturduğun yerden kalkıp benimle gelseydin?”

kevin bir şey söyleyecekken arkadan onu koruyacak hiçbir itiraz gelmeyince genç adam annesinin kucağındaki lucas'ı gösterir

“ona bakıyordum!”

lucas da amcasıyla beraber bağırırken norah yüzünü buruşturarak herkesin sessiz olmasını ve işlerine devam etmelerini söyler..

“anne bu ağacı nereye koyacağız!?”

eidan tepesinden tutup çekiştirdiği ağacı içeri sokmaya çalışırken diğer uçta da vien ittiriyordur. Norah mutfaktan koşarak gelirken ellerini birbirine vurarak salonda boşalttığı köşeyi gösterir

“şuraya, hemen koltukların arasına bak boşalttım-“
“tekrar soruyorum neden son gün-“
“annelere soru sorulmaz, hadi taşı-kevin! Gel kardeşine yardım et!”

norah tekrar mutfağa giderken kevin koşarak vien'i uzaklaştırır ve ikinci ucu tutarak kaldırırken vien mutfaktan gelen bağırışların kaynağı olan oğluna gider. Genç kadın mutfağa girdiğinde sarah lucas'ı

kucağına almış, julia’yla beraber tekerleme gibi bir yılbaşı şarkısı söylüyordur. Lucas kocaman gözlerle onları izliyorken arada halalarının sesleri çatladığında gülerek bacaklarını sallıyordu. Vien gülerek onlara katılırken çorbalarla ilgilenen Norah ve etten sorumlu Luke da arkadan ara vokallerde kendilerini gösteriyordu..

“konukların listesini bana tekrar say kevin..”

kevin sabahtan beri 7. kez listeyi baştan okuyorken norah peçeteleri katlayarak dinliyordur

“Lysander ailesi, doğal olarak-“

“sarah örtüyü biraz daha sola çek-evet öyle-“

“anne dinliyor musun?”

norah yemek odasını denetleyen bakışlarını kevin’a indirirken gülümser

“tabii hayatım, oku, devam et..”

kevin öylesine devam ederken norah her isimde başını sallıyordu.

“sienna ve conrad-“

“güzel, tabii çocuklar da var-“

“evet, çocuklar da var-“

“devam-EIDAN SÜSLERİ ÜST KATTA BENİM ODAMDAN ALIN!”

“ellenlar ve kurbağa-“

“ÜST KATTA DİYORUM YA OĞLUM-HEMEN YATAĞIN YANINDA-“

“tom ve jerry-“

“BULAMADINIZ MI?”

“kırmızı başlıklı kız-“

“GELİYORUM-hayatım sen okumaya devam et ben duyuyorum-“

“tamam, örümcek adam, batman-“

“YATAĞIN ALTINDA DEDİM!”

eidan yukardan *yanında dedin!* diye bağırıyorken norah inanmıyor, kevin partiye üç gözlü homgropu da davet ederek listeyi bitiriyordu..

SOUNDTRACK / Aly & Aj - *Let It Snow*

Cameron rüyasının en güzel yerindeyken canı yatakta dönmek ister ve kolunu sağ tarafa savurarak dönerken bir anda yanında yatan birinin acılı sesiyle gözlerini açarak o tarafa bakar. Mason çıkan gözünün düşmemesi için tutuyorken cameron yüzünü buruşturarak onunla beraber doğrulur

“unuttum-“

“farkındayım-“

“çıktı mı-“

mason bir anda dönerek elini açıp bağırıırken cameron da çığlığı basar ve yataktan fırlarken mason gülüyor, yorganı üzerine toplar

“gerçekten gözüm çıksa böyle kaçacaksın yani, hiç yakalayayım, yerine takayım-“

“sus, sabah sabah..”

cameron saçlarını eliyle toplayarak yatak odasından çıkarken mutfaktan muhteşem kokular geliyordu. Genç kadın parmak uçlarında yürüyerek o tarafa giderken mutfakta carrie kahvaltı hazırlıyor, bir haftadır her gün olduğu gibi erkenden uyanmış, bir de şarkı mırıldanıyorken, ara sıra dışarda yağan kara bakarak gülümsüyordu. cameron dayanamamış genç kızın arkasından gelip bir anda belini tutarken carrie bağırarak elindeki ekmekleri havaya atar ve ellerini göğsüne bastırarak arkasını dönerken cameron gülümseyerek onun yaptığı tostlara, yumurtaya ve kocaman bir kase elma reçeline bakıyordu. carrie genç kadının kolunu tutarak onunla beraber yemeklere bakar

“elma reçeli sevdin diye mason dün biraz daha aldı-“

“ne zaman? Ben neden görmedim?”

“banyodaydın, sen hep banyodasın zaten, ondan mı saçların hep böyle güzel?”

cameron gülererek asıl onun saçlarının güzel olduğunu söylüyorken mason kapıya yaslanmış, sesini çıkarmadan iki sarışını izliyordu..

“babaaaa, ben hastayım..”

sophia öksürerek babasının yatağına çıkarken dorian yattığı yerden dönerek gözlerini açar. Sophia dudağını bükerek oturuyorken dorian doğrularak kızının ateşine bakar, sonra gözlerini devirerek geri yatarken sophia onun elini yakalar ve yine başına koyarken feryat eder

“hastayım! Gerçekten!”

“neren ağrıyor?”

“her yeriiiiimmm..”

sophia inleyerek yatağa yatarken dorian yorganın kendi üzerinden atıp kızının üzerine örter

“biraz daha uyursan iyileşirsin, akşam yemeğe gideceğiz-“

“gidemeeem hastayım..”

genç kız yine öksürürken dorian onun saçlarını düzelterek yeşil gözlerine bakar

“herkesle bir şekilde tanışacaksın sophia-“

“hepsiyle tek seferde tanışmak zorunda mıyım? Bir haftadır ne güzel oturuyorduk-“

“daha okula gideceksin-“

“gidemeeemmm hastayımmmmm!”

sophia yorganı kafasına çekerek sırtını babasına döner ve kıvrılıp kendini saklarken dorian eğilip yorganın üstünden onun başını öper, sonra kalkıp banyoya giderken sophia yorganı indirip oflar..

“önce peynir! reçel altta olursa kayar-concon hayır!”

brittany jonathan’ın elinden krem peyniri alıp kendisi sürerken nicole tabağına vurarak önüne ekmek konmasını bekliyordur. Kurbağalar mutfakta kendilerini beslerken latty dış kapıyı açarak içeri girer ve elindeki torbalarla kollarını açarak üzerindeki karları gösterirken gülerken çocuklara bakar

“ne kadar güzel yağıyor baksanıza!”

nicole oturduğu yerden inip gülümseyerek latty’nin yanına giderken ikisi beraber kapının dışında yağan karı izler. Jonathan koşarak annesinin paltosunda birikmiş karları alır ve erimeden son anda gidip brittany’nin pijamasından içeri atarken genç kız bağırarak zıplıyor, latty onlara bakmadan uslu olmalarını söylüyordur

“sienna gelince kızlarını tek parça vereceğim jonathan, sakın dur-“
“anne önce reçel mi sürülür peynir mi?”

latty ve nicole kapıyı kapatıp onların yanına giderken nicole ne s receklerse artık sürmelerini, açlıktan onları yiyeceğini söyleyerek tekrar yerine oturuyordur..

dante saat daha akşam yemeği vakti olmadan hazırlanmış, salonda oturuyorken annesiyle babası aşağı inip çıktıkça *gidiyor muyuz!?* diye kalkıyordur, ama saatlerdir kimse bir yere gitmiyorken dante artık akşam olsa da collinslere gitsele de carrie’yi görse diye  fleyerek oturmaya devam ediyordur

“annem gitmeden biraz atı tırın, hemen yemeğe oturmayız dedi, gel hadi-“
“a  değilim ben, erken gitsek olmaz mı?”

faye gülerek dante’yi kolundan  eki tiryorken ikisi mutfak yolundayken babaları da üst katta iniyor, onlarla beraber mutfağa girer

“meyve yemek isteyen?”
“ben yerim-“
“baba artık gitmiyor muyuz?”

calis dolaptan    tane elma çıkarıp herkesin eline birer tane atarken dante kendininkini tutarak babasına bakar

“erken gitsek, orada meyve yesek?”
“daha kimse gitmemi  t dante, carrie bile gitmemi  tir..”

faye babasıyla beraber elmasını yıkıyorken g l ms r, calis kızına göz kırıp yıkadığı elmayı oğluna verir, onun elindeki elmayı alıp yıkarken konuşur

“gerçi annenizin ba ı biraz ağrıy r, belki gitmeyiz-“
“hayır! anne! ilaç getireyim mi?”

dante koşarak yukarı çıkarken calis ve faye gülerek elmalarını ısırıyordur..

SOUNDTRACK / *Ella Fitzgerald - Sleigh Ride*

Ak ama doğru herkesin durağı Norah Collins’in saraydan bozma kocaman evi olmuş, konuklar teker teker kapıyı  alıyorken büyük aile evi pırıl pırıl ı ıklarla süslenmiş, bahçenin bir köşesinde ahşaptan uçan ren geyikleri varken kapının hemen üzerinde bir  kse otu sarkıyordur. Ewan ve Dorian sophia’nın arkasından yürüyorken genç kız kapının önüne geldiğinde başını kaldırarak sarkan otu gösterir

“bu nedir?”
“ kse otu..”
“kötü ruhları kovmak için mi baba?”
“hayır, altında iki insan duruyorsa birbirlerini  pmeleri adettendir..”

sophia dönerek ewan ve dorian’a bakarken kaşlarını kaldırır

“sizin gibi mi?”
“hayır, senin gibi-“

dorian kızının yüzünü alıp yanağından kocaman öper, o sırada ewan gülerek kapıyı çalıyorken kapıyı julia ve kucağındaki lucas açmıştır. Genç kadın konuklarını görünce yeşil gözleri parlayarak gülümser

“hoş geldiniz! Evimizin erkeği konukları karşılıyor..”

lucas ellerini sallayarak halasının kollarına vuruyorken ewan ufaklığın başını öper ve burnunu minnacık sıkıştırarak içeri girerken dorian ve sophia yan yana içeri giriyordur. Julia genç kıza elini uzatarak gülümser

“merhaba sophia, ben julia, eidan’ın kız kardeşiyim..”

sophia çok memnun olduğunu söyleyerek calder’in bu dünyadaki kardeşinin elini sıkıyor, bu da o kadını bir nevi halası yapıyorken genç kız hafifçe gülümseyerek etrafına bakar ve babası julia’yla konuşuyorken o ufak adımlarla içeri ilerler..

kurbağalar salonda ağacın etrafında yayılmış, jaden kutuları kaldırarak bir iki sallıyor, içinde ne olduğunun tahminlerini alıyorken benjamin herkesin söylediklerini listeliyordur. Jaden bir kutuyu daha kaldırıp sallayacakken dorian ve yanındaki kızı görünce kutuyu indirir. Dorian elleri ceplerinde, çocukların ne yaptığına bakıyorken konuşur

“çocuklar bu benim kızım sophia..”

herkesten birer ikişer *merhaba sophia*lar gelirken liv oturduğu yerden kalkınca dorian onları yalnız bırakarak uzaklaşır. Sophia babasının gittiği yere bakıp tekrar önüne dönerken liv gülümser ve elini uzatır

“ben liv, andrea’nın kızılım-demetra mı demeliyim?”

“gerek yok, buradaki isimleri biliyorum..”

iki kız gülümseyerek el sıkışırken liv arkasını dönerek herkesi teker teker tanıtır, eller kalkar, yüzler gülerken liv, dante ve carrie’nin tarafına dönerek önce sarışın kızı tanıtır. Carrie utangaç bir gülümsemeyle elini kaldırırken liv dante’ye döndüğünde delikanlı yine bütün evrenin sahibi gibi bakıyor, başını sallar

“biz tanışmıştık..”

sophia da bir şey söylemeden başını sallarken sırf bu çocuğun kabalığı için diğerlerini yargılamak istemez ve gülümseyerek tekrar liv’e dönerken siyah saçlı ve güzel gözlü kız konuşur

“Owen ve Kenda’yla da sonra tanışırsın, onlar da ewan’ın çocukları, ama yılbaşı için annelerinin yanındalar..”

sophia buna da başını sallarken odette kendisi gibi yeni olan kızın neler hissettiğini biliyor, arkadaşça gülümseyerek oturduğu yerde biraz yana kayar ve jaden’a yaklaşarak kendi yanını açarken konuşur

“gel sophia, biz de kutuların içinde ne olduğunu tahmin etmeye çalışıyoruz..”

sophia gülümseyerek otururken odette ona oyunu anlatıyor, jaden kutu seçmeye çalışıyordur. delikanlının yanındaki nicole onu dürtünce o tarafa bakar, nicole odette’le aralarındaki *artık var olmayan boşluğu* gösterirken jaden tek parmağıyla genç kıza alnından ittirerek kendine getirir ve yine kutulara döner...

Ewan mutfak tarafından şarap kadehleriyle geliyorken sağ elindekini dorian'a verir ve ateş kıranın durduğu yerde durup onunla beraber evdeki kalabalığı izlerken dorian ilerdeki sophia'yı ve çocukları izliyor, kızı gülümsedikçe genç adam da mutlu oluyorken ewan'ın sesini duyduğunda o tarafa döner

“sophia da biraz sana çekmişse yarın hepsinin lideri olup çıkar..”
“ben hemen ertesi gün sizin lideriniz mi olmuşum?”
“mitolojik bilgileri dikkate alırsak-“
“başlama ewan..”

ewan sırtırtırken dorian onun arkasından latty'i görmüş, gülümseyerek kadehini kaldırır. Ewan da o tarafa dönüp sonra tekrar dorian'a bakarken konuşur

“deli ediyor..”
“ne yapıyor?”
“hiçbir şey. Sanki ben yokum. Delora geldi, her şey mükemmel oldu, ben yine yok oldum-“
“sabır ewan, sabır-“
“sabır falan yok, ben yalnız kalacak adam değilim. Ben kendi içimde yalnızım zaten, içimde başka başka ewanlar var benim, dışardaki yalnız kalmasın..”

dorian başını sallıyorken ewan kendi kadehini ateş kıranınkine vurarak devam eder

“sen de yalnız kalacak bir adam değilsin mesela-“
“sen varsın, yeter..”

ewan sırtırtarak ona bir öpücük atarken dorian derhal döner ve başka bir köşeye gider. Ewan keyifle onun kaçışını izler, sonra arkasını dönerek latty'i göz hapsine alır..

“evlenmek için beni mi bekledin conrad?”
“sensiz düğün olur mu? bak, gittiğinden beri bir adam bile evlenmedi..”

delora gülerek conrad'ın koluna sarılırken conrad da keyifli, onun sarı saçlarını öper ve yanındaki nişanlısına bakarken sienna kucağındaki lucas'la oynuyordur. Küçük adam ellerini burnuna sürterek başını sienna'nın boynuna saklarken sienna, delora ve favian'a döner

“çifte düğün yapalım olsun bitsin bence..”

delora ciddi ciddi düşünürken favian ona uyduğunu söyler ama conrad ellerini kaldırarak araya girerken konuşur

“hayır, herkes kendi düğününü alsın-“
“tek başına evlenince beceremiyorsun conrad, gördük..”

conrad delora'ya bir bakış atarken utanmaz sarışın kadın şaka yaptığını söyleyerek cici cici güler, ama conrad yemez

“seni de göreceğiz, yok geçmişlerden geldim, yok sarayım yıkıldı, aman olmaz annemi isterim, ablam evlenmeden adımlı atmam diyen ben değilim-“

delora gülerek yine conrad'ın koluna dolanırken favian ve sienna bebek alışverişi yapıyordur..

“mason'la nasıl gidiyor?”

cameron ordövr tabaklarından bir şeyler alıyorken yanına yaklaşan tessa'ya bakarak gülümser

“iyi diyelim.. bu sabah gözünü çıkarıyordum..”

tessa kaşlarını kaldırırken diğer taraftan da celine eğilmiş, sırtır

“ne yaparken?”

“keşke onu yaparken olsa, esniyordum..”

tessa ve celine gülerken cameron cıklayarak küçük bir küp peyniri ağzına atar ve çiğnerken gözleriyle mason’ı arıyor, bulduğunda ona bakarak yanındaki bayanlarla konuşur

“hayatımda yaşadığım en garip ilişkiyi yaşıyorum. Adamı tanımıyorum, ama tanıyorum da-“

“her şey her zaman mantıklı olmak zorunda değil-“

“ama bu çok mantıksız-“

“sanki gabriel ve ben çok mantıklıydık, hatırlamıyor musun?”

cameron başını sallarken tessa da chris’le nasıl beraber olduklarını hatırlatır. Morgan kadınları mantıksız hayatlarında gayet mutlu olduklarını kabullenmiş, kadehlerini tokuşturur ve üçü de gülümseyerek birer yudum alır..

“nasıl gidiyor latty-“

“ewan’ı istiyorum artık.”

Delora gözleri büyüyerek aç kurttan uzaklaşırken latty boş kadehini bir kenara bırakıp delora’yı bir köşeye çeker

“sürekli etrafımda. Flörtler, gülüşler, bakışlar! Benim de bir canım var-“

“ben ne zaman seni ödölsüz bıraktım, söyle bana-“

“ben ihtiyaçları olan bir kadını delora-“

“kadınlığını yerim demek isterdim, ama demiyorum..”

delora başını eğerek sanki inadına yakışıklı olan ewan’a bakarken vah vahlayarak latty’e döner

“pek de yakışıklı-“

“delora!”

delora gülerken arkadaşına sarılırken latty de onu sımsıkı tutarak güler

“buradasın, dalga geçiyoruz, gülüyoruz, bunun için hangi tanrıya şükretmem gerekiyor?”

“zaman..”

“ona şükrediyorum o zaman..”

delora arkadaşını yanağından kocaman öper ve elini tutarak onu ewan’ın yanına götürürken latty yine çok ciddi ihtiyaçları olan bir kadın olmuş, dik durarak yürür..

SOUNDTRACK / Jessica Simpson - I Saw Mommy Kissing Santa Claus

Kurbağalar büyüklerin yavaş yavaş kadehleri devirdiğini gördükçe uslu uslu kutu bakmak dışında listede olan planları uygulamaya karar vermişlerdir. Grubun önderliğini Nathan almışken delikanlı ilerde eidan’la beraber tekilaları kafaya diken babasını görünce sırtır ve diğerlerine döner

“herkes yanına bir eş alsın-“

“eşli görev bak, nasıl karizmatik..”

nathan *heh*elerken jonathan uzanarak nicole’ü kolundan çekip yanına alır, diğerleri de derhal birilerini bulurken en son liv de sophia’yı yanına alınca geriye odette ve jaden kalmıştır. İki kişi sadece birbirlerinin kaldığını fark edince odette gülümser, jaden da onunla beraber ayağa kalkarken nicole ve alexa gizliden çakışıp nathan’ı dinlemeye başlıyordur

“şimdi, çok dikkatli olacağız-“

“geçen seneki gibi birisi yaralanacak bir şey olmasın nathan-“

“tamam olmaz sen ağlama yeter brit..”

brittany ona dil çıkararak yanındaki emily’nin omzuna yaslanırken nathan devam eder

“bu seneki oyunumu herkes çok sevecek, bütün detaylarıyla düşündüm-“

“övme kısmını geçsek-“

“hepimiz saklanacağız.”

“aman nasıl orijinal bir fikir, britanyum değil tritanyum alsan yine yetmez sana-“

nathan ağaçtan yuvarlak bir süs alıp jonathan’ın ağzına tıkar ve devam eder

“oyunun amacı anne ve babalardan saklanmak. En önce bulunan kaybeder-“

“ya hiç farketmezlerse!?”

“ne kadar sorumsuz anne baban varsa o kadar yüksek puan alırsın-“

“evrenin en saçma oyunu da bu-“

“sen bir sussana-“

“bence güzel-“

“ya bizi başkası bulursa?”

herkes susarken benjamin başını sallar

“atıyorum, beni annem yerine norah anne bulursa?”

“bonus! Norah anneyi kandırıp kendi lehine kullanırsan 30 ek puan alacaksın-“

“önce bulunanlara diğerleri nerede diye sorarlarsa?”

“sessizlik yemini ettiniz, oyun oynadığınızı söylemek yok, her nereye saklandınızsa sanki çok doğal bir şeymiş gibi çıkacaksınız. Söyleyen olursa genel kurbağa puanından 500 puan keserim. 10 sene bir daha diğerlerine yetişemez. Odette, sophia, size hoş geldin hediyesi olarak 1000er kurbağa puanı verdik, güle güle kullanın..”

Kızlar gülererek teşekkür ederken jonathan 10 senede ancak 3700 puan toplamış, nathan’ın koluna vururken sessizlik yemini oluşur ve oyun başlarken ilk tek taraflı kurbağa saklambaç turnuvası başlar..

Jonathan ve nicole gayet doğal, sohbet ede ede dolaşıyorken nicole etrafa bir göz atar, sonra jonathan’ı ittirerek kilerin kapısını açıp içeri girer. Büyük odanın bir duvarı şaraplarla dolu, diğer bir köşesinde kasa kasa konserveler ve sebzeler varken nicole kasaları işaret eder. İki kişi beraber kasaları çekebildikleri kadar çekerler ve kendilerine duvarın köşesinde bir yer ayarlarken jonathan oradan iki paket de cips kapar ve etrafı yüksek kasalarla çevrili odalarına girerken nicole en üstteki kola kasasının en arka sırasından iki kola alıp concon’un yanına eğilir.

Alexa ve allison bir köşede oturmuş birbirlerinin saçlarını örüyorken etrafta morgan ailesinden çok adam yok, ya amca, ya hala, ya da anne baba ortalıkta dolaşıyorken sonunda ortalık temizlenince iki kız da kalkar ve fırlayarak merdivenlere koşarken yukardan kimsenin inmemesini umuyor, hızla basamakları tırmanırlar. Üst kattaki odaların hepsinin kapısı açık, alexa sağa girelim diyorken allison sola girelim diyordur. Sonunda sağ da sol da bırakılmış, gayet dümdüz yürüyerek ikisi de Norah’nın odasına girerken

büyük yatağın altını tertemiz görünce ikisi de büyük anneye teşekkür ederek altına girer ve kıkırdayarak uzanırken şimdi tek yapacakları norah anne gelince çıkıp onu suç ortakları yapmaktır.

Liv ve sophia şimdilik oturuyorken dorian her 3 dakikada bir etrafta sophia'yı aramazsa daha iyi olacağını düşünüyorlardır. Herkesin saklanması için yarım saati var, 10 dakika öylece geçip gitmişken liv artık bir şey yapması gerektiğini biliyor, sıkılmış bir edayla ayağa kalkar ve kollarını esnetirken başıyla dış kapıyı gösterir. Sophia dudaklarını oynatarak *hayır* derken liv kaşlarını çatarak başını sallar. Sophia kollarını kendine sararak titrerken liv gözlerini devirerek başını iki yana sallar ve yine dış kapıyı işaret ederken sophia *peki* diyerek kabul eder ve liv'in gidişini izlerken bekler. Liv ortalığın temiz olup olmadığını kontrol etmiş, kapıyı açtığı anda sophia'yı çağırırken genç kız dönerek babasının nerede olduğuna bakar, arkasının dönük olduğunu görünce bir anda atılarak liv'in yanına gider ve kapıdan çıkarken liv kapıyı arkalarından kapattığı anda havuzun yanındaki küçük misafir evini göstererek sophia'yla birlikte o tarafa koşturur.

Dante ve carrie merdiven altındaki küçük odaya girmişler, dante ışığı yakınca carrie etraftaki eski oyuncakları ve kitapları görmüş, gülümser. İkisi yanyana oturunca dante başının üzerinden rastgele bir kitap çeker ve orta yerinden açıp önlerine koyarken carrie başını delikanlının omzuna yaslayarak ne hakkında olduğunu bile bilmediği kitabı okumaya başlar.

Faye ve benjamin evi inceliyor, nereye gidebileceklerini düşünüyorlarken faye girişteki büyük giysi dolabını gösterir. Benjamin beğenmemiş, yüzünü buruştururken faye eliyle duvardaki saati işaret eder. Benjamin dudağını kemirerek biraz daha düşünüyorken bir an sonra gözü babasının girişteki sehpa bıraktığı araba anahtarlarına takılır ve sırtarak faye'i elinden tutup götürürken genç kız onun araba anahtarlarını aldığı görünce keyifle gülümseyerek delikanlıyla çakışır ve kimseye görünmeden evden dışarı süzülür.

Brittany mutfaktan yiyecek bir şeyler alıp tekrar salona dönerken emily yerinde zıplayarak ona saati gösterir, brittany son 10 dakikalarının kaldığını görünce hızla koşuşturmaya başlar. İkisi de bir yerlere koşmaya çalışırken saklanmak için en uygun zamanı kaçırmaktan korkuyorlardır. Bütün büyükler ilk defa yemek odasında toplanmış, saniyeler içinde bir ya da bir kaç oradan kopacak gibi görünüyorken brittany elindeki tabaklarla üst katı işaret eder. Emily önde, brittany arkada, yukarı çıkarlarken emily norah annenin odasının işaret eder. İkisi oraya girip yatağın örtüsünü kaldırınca alexa ve allison onlara el sallar. Brittany biraz kaymalarını söylerken morgan kardeşler kabul etmiyor, gidip başka bir yer bulmalarını söylüyordur. Brittany elindeki tabakları yatağın altına sürüp kendisi de girerken biraz sonra yatağın altında dört kız, iki dolu dolu tabaktan yemekleri yiyerek norah'yı beklemeye başlar.

Jaden ve odette mutfakta takılıyorken jaden herkesin yemek odasına gittiğini görünce sırtır ve odette'i kolundan tuttuğu gibi mutfak kapısından dışarı kaçarken ikisi el ele tutuşmuş, koşuyordur. Odette nereye gittiklerini bilmiyor, fısıldayarak sorarken jaden bahçenin girişindeki garaj kapısının önüne gelmiş, donup yapışmaması için bırakılmış aralığa bakar, sonra dönüp odette'e bakarken kapının altından geçmesini söyler. Odette hiç itiraz etmeden eğilir ve üzerindeki elbiseye aldırmadan sürünerek kapının altından geçerken jaden onu izliyor, sırtarak o da genç kızın arkasından sürünür.

Nathan saklanacak bir yer arıyorken onun sürekli bir şeyler aradığını fark eden kevin delikanlının yanına yaklaşmış ve ne yaptığını sormuştur. Nathan önce saklamış, ama sonra kevin'ın da aslında bir çocuk olduğunu fark edince oyunu anlatmıştır. Kevin zaten asla büyümeyen bir bebek, kadehine biraz daha şarap doldurup nathan'a üst katı işaret eder. İkisi beraber çıkıp kevin'ın odasına girdiklerinde genç adam başını kaldırarak tavandaki kapağı gösterir. Nathan kesin kazanacaklarını söyleyerek yatağın üzerine çıkarken boyu yetmeyince bir an üzülür, ama kevin odadaki dolaptan katlanır, kısa ama kullanışlı bir merdiven çıkarmış, açarak ortaya koyarken çıkıp kapağı açar, içeri girip aşağı eğilirken nathan'a merdiveni yerine koymasını söyler. Nathan koyduktan sonra yine yatağa çıkar ve uzanarak kevin'in elini yakalar, zar zor kendini çekerek yukarı girerken kevin kapağı kapattığında nathan zaferini ilan etmemek için kendini zor tutar..

Bütün kurbağalar saklanmış, yarım saat dolmuş, şimdi yokluklarının fark edilmesini bekliyorken asıl oyun şimdi başlıyordur..

“nathan tatlım, hadi yemek-nathan?”

delialona boş salona bakıyorken kaşlarını çatır ve çıkıp üst kata seslenir

“NATHAN? ÇOCUKLAR?”

ama hiçbir yerden ses gelmiyorken delialona onların yatakların altında güлüştüklerini bilmiyor, telaşla etrafına bakınırken koşarak dış kapıyı açar ve bomboş bahçeyi gördüğünde tekrar içeri girerek kocasına seslenir

“COLM! ÇOCUKLAR YOK!”

“nasıl yok!?”

“sophia!”

“JONATHAN!”

herkes çocuğuna sesleniyorken scott dış kapıyı tekrar açıp bahçeye çıkacakken kapının yanında anahtarlarının olmadığını fark eder, kapıyı açıp dışarı bakar ve arabanın hala orada olduğunu görürken hımlayarak bahçeye çıkar ve arabaya ilerler. Onu görenler de o tarafa geliyorken arabanın içindeki benjamin ve faye gözlerini sımsıkı kapatmış, bu kadar çabuk bulunacakları için lanet ediyorken birazdan scott arabanın camını tıklattığında iki sarışın da o tarafa döner ve gülümserken scott kapıdakilere dönerek iki tanesini bulduğunu ilan eder. Haber büyükler arasında sevinçle karşılanırken yakın alanlarda saklanan kurbağalar derhal oldukları yerde daha gizli köşeler arar..

“diğerleri nerede?”

scott oğlunu karşısına almış, ısrarla sorguya çekiyorken ne benjamin ne de faye tek kelime söylemiyordur. Sadece gülüşleri bu işin bir oyun olduğunu söylüyorken ewan ayağını yere vurarak elleri belinde, etrafına bakar

“akılları sıra saklanacaklarını sanıyorlar..”

benjamin bir şey söylememek için kendini zor tutuyorken faye onun kolundan tutar ve kesinlikle konuşmamasını işaret ederken benjamin kollarını kavuşturarak oturduğu yerde arkasına yaslanır..

SOUNDTRACK / Jane Krakowski - Run, Rudolph, Run

“kevin da yok!”

norah terbiyesiz oğluna azarlar yağdırıyorken luke gülererek bulunca cezasının verileceğini söylüyordur. Ewan herkesi grupluyorken yukarı gidecekler merdiveni tırmanıyordur. Kimse oyunun kurallarını bilmiyorken kurbağaların tek avantajı anne ya da babası olmayan birini yanlarına çekmektir. En kolay ama en stratejik yer olan Norah anne yatağının altı amacına uygun çalışıyorken norah odasına girdiği anda kapının arkasında bekleyen allison kapıyı kapatıp kilitler

“norah anne! Yardımın gerek!”

norah başı dönerek bir anda dört bir yandan fırlayan ve fısıldayarak bir şeyler söyleyen kızlara bakar

“sen olmazsan kazanamayız-“
“bizi saklaman lazım-“
“30 ek puan var işin ucunda norah anne-“
“norah anne lütfen-“
“şşşt!”

kızlar derhal ağızlarını kapatırken norah anne emily’e döner

“ne biçim oyun bu? Anneleriniz sizi bulamayınca çok endişelendi, haberiniz var mı?”
“özür dileriz norah anne, ama kazanamamız lazım, yardım edecek misin?”

norah gülümseyerek başını sallar

“iyi olduğunuza göre oyunu bozmanın manası yok, anlatın ne yapacağımı..”

kızlar derhal atılarak anlatmaya başlarken zor bir şey yoktur, sadece ne yapıp edip anne babalarını buradan uzak tutmaları gerekiyordur. Eğer başka bir ekip daha görürse onlara yardım etmemelerini söylediklerinde norah güler ve onları tekrar yatağın altına yollarken odanın kapısını açarak gayet doğal dışarı çıkar

“burada değiller!”

“geliyor! Geliyor eğil!”

liv, sophia’nın kafasını bastırarak kapıya bakıyorken ewan ve dorian o tarafa geliyordur. Ewan son anda dorian’ı garaja yollar ve kendisi havuz evine girerken kızlar bir anda ortadaki koltuğun arkasından çıkarak ewan’a atılır ve ağızını kapatarak içeri alırlarken genç adam ne olduğunu şaşırmış, koltuğa bırakılır

“şeytan mı oldunuz!?”
“şşşt! Babam duyarsa kaybederiz!”

ewan şokla sophia’ya bakarken liv ewan’ın kolunu çekştirerek kendine baktırır

“bizim için çalışacaksın ewan-“
“o ne demek-“
“bak şimdi..”

sophia ve liv kuralları ewan’a anlatırken genç adam ilk şaşkınlığı atlatınca gülererek kabul eder ve azarı sonra işiteceklerini söyleyerek havuz evinden çıkarak ona bakanlara cevap olarak boş ellerini iki yana açar..

dorian garajın kapısını açması için eidan’ı çağırmış, ikisi açılan kapının önünde bekliyorken içerdeki jaden ve odette’i gördüklerinde ağızlarını açacak olurlar, ama ikisi de tepinmeye başlayınca ateş ve su kaşlarını çatarak onlara bakıyordur. çocuklar kendilerini kapının hemen yanındaki duvara yapıştırıp onlara içeri gelmelerini işaret ederken jaden eidan’ın elinden kumandayı alıp garajın kapılarını kapatır

“çok önemli bir noktadayız, yardım etmeniz gerek-“
“sophia nerede-“
“diğerlerinin yerini söyleyemeyiz, siz bize yardım edeceksiniz..”

dorian ters ters bakıyorken eidan ne döndüğünü sorar, jaden hızla anlatıp olayın özünü açıklarken eidan hemen kabul etmiş, dorian hala sophia'nın nerede olduğunu soruyorken jaden ve odette gözlerini devirerek yere çökerler..

Luke ve julia, kevin'ın odasındaki yatağın altına bakıp bir şey bulamadıklarında sarah içeri girer ve sessiz olmalarını söyleyerek tavandaki kapağı gösterir. Julia gülerken elini ağzına kapatırken sarah gayet ciddi bir sesle seslenir

“burada da yoklar! Neredeler tanrım! Yer yarıldı da içine mi girdiler?!”

o sırada luke dolaptan merdiveni çıkarıyorken julia iki elini de ağzına bastırmış, kendini kevin'ın yatağına atarken sarah koridora çıkarak bu sefer de uzaktan bağırır

“LUKE! JULIA! GELİN BİR DAHA ALT KATA BAKALIM!”

julia yattığı yerden tamam diyerek ayaklarını yere vurur ve gidiyormuş gibi yaparken yukarda kevin ve nathan çakışıyordur, ama o anda kapak açılarak Luke'un kahkahası duyulurken kevin küfreder. Kurunun yanında yaş da yanmış, nathan ayağını yere vurarak kevin'a burayı daha kaç kişinin bildiğini sorarken kevin *ama siz gitmiştiniz* diyordur, Luke bir kahkaha daha atar, ama o anda nathan dururken bir anda sırtır

“hey-hey! Kaybetmedik! Onlar anne ya da baba değiller! Luke, burada olduğumuzu bağırmayın!”

Luke aşağıdakilere susmalarını söylerken sarah neler olduğunu sorarak içeri girer ve kapıyı kapatarak julia'yla beraber yukarı bakarken nathan aşağı eğilmiş, kuralları onlara anlatıyor bu nadide fikri için tebrikleri kabul ediyordur..

Calis mutfakta her yere bakmış, buzdolabına bile bakmışken kilerde de kimse yoktur. Genç adam kapıyı kapattıktan sonraki tıkrıtları duymamış, mutfaktan çıkarak antredeki merdivenlerin başında dururken ensesini kaşır ve o anda basamakların altındaki küçük odayı görürken gülmseyerek o tarafa ilerler, kapıyı açıp hızla içeri bakarken dante ve carrie bir şeyin ortasında yakalanmış, ikisi de küçük odanın iki tarafına yapışırken calis tek kaşını kaldırarak oğluna bakar

“çıkın bakalım dışarı..”

dante bir şeyler homurdanarak dışarı çıkarken calis de yanakları kıpkırmızı olmuş carrie'nin elinden tutup çıkmasına yardım eder. İkisi dışarı çıktıkları gibi hızla salona giderken calis onları daha fazla utandırmak istemiyor kendi kendine gülerken başka yerlere bakmaya gider..

ewan olabildiğince herkesi havuz evinden uzak tutmaya çalışıyor her gördüğünü tekrar asıl eve sokuyorken garaj tarafından eidan ve dorian'ı da toplamıştır. O sırada jaden ve odette'i görmüş ama etkisiz eleman olarak sadece göz kırıp devam etmiştir. Şimdi eve giren üçlünün yanına conrad geliyorken ellerini birbirine sürter

“kilere baskın yapacağım, gelmek isteyen..”

üçü de conrad'ı takip ederken genç adam mutfğa girip kilerin kapısını açar ve arkasından vuran ışığın büyüttüğü gölgesiyle içeri gürler

“her kim varsa burada çıksın!”

genç adam içeri ilerliyorken ortalıkta şaraplardan ve sebzelerle kasalardan başka bir şey yok gibidir. Dört adam etrafalarına bakıyorken ewan eğilerek kasaların arkasına bakar ve concon'la nicole'ü görürken ikisi de parmaklarını dudaklarına bastırarak susması için yalvarırlar. Ewan gülümseyerek başını sallar ve arkasını dönerek conrad'a bakar

“yok kimse burada, çıkalım..”

conrad dönerek kardeşine bakarken ewan kasalara yaslanmış, gülümsüyordur-

“neden gülüyorsun sen, çekil oradan bakayım-“

“ne var? gülmiyorum-conrad bırak-“

conrad ewan'ı itip kasaların arkasına eğildiğinde oğluya kızını görünce *hahalar*

“çıkın bakalım oradan!”

jonathan ve nicole söylene söylene çıkıyorken concon dönerek amcasına bakar

“çok güzel yardım ettin gerçekten-“

“gülmeseydin bulmayacaktı!”

ewan gülerek ikisinden de çok özür dilerken conrad ikisini de önüne katmış annelerini üzmeyle utanıp utanmadıklarını soruyordur..

“saklambaç şampiyonuydum ben, bulmamız lazım bu çocukları!”

delora koşarak her köşeye bakıyorken latty de onunla beraber koşuyordur. İkisi beraber garajın önüne geldiklerinde kapının aralık kalmış yerine bakarlar, sonra dönerek birbirlerine bakarken ikisi de aynı anda yere eğilir ve içeri bağırırlar. odette de çığlığı bastığında delora ve latty çakışarak bulduklarını bağırırlar. Jaden kızların zaten bu çığlıklar yüzünden kaybettiğini söylüyorken garaj kapısını içerden açar ve mundar bir suratla dışarı çıkarken odette arkasından koşturarak özür diliyordu..

norah kendi odasının önünde lucas'ı oynatıyorken celine ve tessa önüne geldiğinde gözleri büyüyerek iki anneye bakar

“norah içerde birileri var mı?”

“yok-aa bak altını ıslatmış haylaz! Tessa sen şunu tutarsan-celine sen gidip banyodan hazır bezleri alırsan-“

celine birazdan alacağını söyleyerek güler ve norah'nın kapısını açarak içeri girerken tessa da elindeki lucas'la onu takip ediyordur. Norah dışardan onların odayı aramalarını izlerken yan odanın kapısı açılır ve kızlar norah annelerine birer öpücük yollayıp kapıyı kapatırken norah gülmemeye çalışarak içeri bakar

“yok dedim, bak çocuk hala ıslak-celine-aaa hadi ama!”

“her yere baktım kimse yok, ewan sen havuz evine bakmıştın değil mi?”

ewan gabriel'e başını sallarken dorian onun gülümsediğini görmüş parmağını kaldırarak oturduğu yerden kalkar

“sen! Yalan söylüyorsun!”

ewan da şokla ayağa fırlarken dorian önden dışarı koşar, ewan da arkasından koşuyorken ikisi de karlarda kayarak havuz evine koşuyordur. Ewan içerdekilere saklanmalarını bağıırken dorian ewanı karlara ittirerek eve girer ve yarı yolda yakalanan liv ve sophia'nın çığlıklarıyla kulağını kapatırken kızlar biraz sonra çığlığı bırakıp dışardaki ewan'a bağarmaya başlarlar..

“kimler kaldı?”
“allison, alexa-“
“brittany-“
“emily-“
“nathan-“
“kevin.”

Ewan etrafına bakıyorken geride kalanların anne babalarını öne alır

“başka kimse dolaşmayacak, yardım tekliflerini kabul etmeyin. Bu akşam burada ebeveynlerin bayrağı dalgalanacak!”

herkes gülererek *evet!* diye bağıırken gabriel kalabalığa bakarak eksik büyükleri sayar

“norah yok, luke, sarah ve julia da kayıp-“
“buradayız..”
“KİMLERİ KORUYORSUNUZ!?”

dördü de bir anda üzerlerine gelen kalabalıkla şaşırırken korudukları çocukların anneleri ve babaları üzerlerine geliyordur. Celine norah'ya bakıyor, avantajı kazandıracak ismi söyler

“kevin’ı da sen bulacaksın norah, kazanan mı kaybeden mi olmak istiyorsun?”
“anne boşver şimdi-“
“kadın zaten yorgun-“
“zaten saat de geç olmuş-“
“geri sayıma da az kalmış-“
“siz, siz utanmazlar! Kevin’ı siz saklıyorsunuz değil mi?”

julia'nın gözleri büyürken sarah *yok canım* diyor, luke gülererek artık kocaman adam olduğu söylüyorken norah hepsini büyütmüş, buradaki tüm annelerden daha anne, babalardan daha kurnaz, gözlerini kısarak şeytanca gülümserken parmağını kaldırır

“ben bilmiyor muyum sanıyorsunuz?”

ve norah dönerek merdivenleri tırmanırken diğerleri de arkasında koşturuyordur. Norah anne, oğlunun odasına girerek ellerini beline koyar ve başını kaldırarak tavan arasına açılan kapağa bakarak seslenir

“kevin! Nathan’ı da alıp orada çıkıyorsun, *şimdi!*”

sarah ve julia birbirlerini suçluyorken luke norah'nın elini sıkarak tebrik ediyordur. O sırada karşı koridordan dört kız çığlığı basarak gabriel tarafından bulunuyorken norah onlara dönerek kazandıklarını ilan eder. Dört kız da bu sefer sevinçle çığlık atarak norah annelerine koşuyorken annelerin annesi iki defa kazanmış, hem saklamış, hem de eliyle bulmuş gibi çıkartmışken bu akşamın şampiyonu kızlar takımı oluyordur..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Christmas Time

“3!”

“2!”

“1!”

“MUTLU YILLARI!”

herkes mutlulukla birbirine sarılıyorken lucas bağırarak büyüklerin arasında annesinin saçlarının arasına saklanmış, babası ikisine de sarılarak öpüyorken büyüklerin ellerinden kurtulan kurbağalar telefona saldırmak için koşturuyordu. Jonathan büyük bir zaferle telefonu ilk ele geçiren olmuş, diğerlerine el sallayarak sessiz bir yere giderken kelebeğin numarasını tuşlar ve telefonu kulağına götürürken telefon üç kere uzun uzun çalar, sonra bir anda kalabalığın sesi gelirken cora gülerek telefona bağırır

“rosethall malikanesi, ben cora!”

“kelebek!”

“jonathan! Bekle!”

cora, delikanlının sesini duyunca koşarak kalabalıktan çıkar ve parıltılı eteklerini toplayarak yukarı koşarken odasına girdiğinde rahat bir nefes bırakarak kendini yatağına atar

“mutlu yıllar..”

“sana da, parti mi var?”

“karnaval desek daha iyi olur, yine topuklularla dolaştırıyorlar beni..”

jonathan karşı taraftan awwlıyorken cora gülümseyerek yastığının kenarıyla oynuyordu

“haftaya yine okula dönüyoruz, beni özledin mi?”

“çok, sen?”

cora hıhımlarken odasının kapısı açılıp lonna nefes nefese içeri dalar ve kapıyı kapatıp ayağındaki ayakkabıları bir köşeye atarken cora yatağından kalkar

“lonna geldi-“

“kim arayan?”

“jonathan-“

“mutlu yıllar..”

“lonna mutlu yıllar diyor jonathan-o da sana diyor, jaden da diyormuş..”

lonna gülümseyerek cora’nın arkasından yatağa yatar, cora usulca bir *seni seviyorum* fısıldayıp telefonu kapatırken yanaklı al al olmuş, elindeki telefona bakıyorken lonna poposunu çimdikleyince zıplayarak o tarafa döner

“ne var!?”

“aramayacak diye ağlıyordun, bak daha 1 dakika olmadı. Şükret yılbaşı ortak evren zamanı..”

cora kocaman gülümserken ikizinin yanına uzanır ve tavanı izlerken lonna da bacaklarının yavaş yavaş çözüldüğünü hissediyor rahatlayarak gözlerini kapatır..

gwen iki kızının da yukarı koştüğünü görmüş, artık partinin de bitme zamanı gelmişken genç kadın yavaş yavaş ayrılan konukların arasında yürüyor, hepsine mutlu yıllar diliyorken birazdan david tarafından alınarak sessiz bir köşeye götürülür. Genç adam güzel karısına bakıyorken gwen altın rengi pırıl pırıl bir elbisenin içinde, açık sarı saçları omuzlarından dökülüyorken kahverengi gözleri ona bakan adamı izliyordur

“mutlu yıllar david..”

“sana da hayatım..”

genç adam eğilerek karısını öper, gwen geri çekilecekken david öpüşü derinleştirdiğinde gwen karşı koymaz ve onun zavallı aşk yemlerinden birini daha yutarken genç adamın aklını alarak onu öper. Gwen geri çekildiğinde david'ın gözleri hala kapalı, dudaklarını yalayıp bekliyorken gwen onun yakasını düzelterek mırıldanır

“konukların uğurlanması gerekiyor, biraz daha sabret..”

david başını sallarken gwen bütün güzelliğiyle gülümser ve kocasının kollarından sıyrılarak tekrar büyük salona dönerken bir köşede sürekli onları gözleyen koruması bay preston langley'le göz göze gelerek hafifçe başını sallır. Uzun boylu, mavi gözlü ve hafif kır saçlı adam her şeyin yolunda olduğunu anlamış, elindeki brandy kadehini hafifçe kaldırarak miss rosenthall'a selam verir..

“dylan, kızların yanında kal..”

dylan tüyleri diken diken olarak gwen'e bakıyorken elindeki kadehi daha sıkı tutar

“şimdi mi?”

“sen kızların yanında ol, şimdi olan bir şey yok..”

dylan başını sallayarak gülümser ve elindeki kadehi gwen'e vererek uzaklaşırken gwen kadehi yanından geçen bir garsonun tepsisine koyarak ellerini birleştirir. Son konuklar da uşaklar tarafından uğurlanıyorken gwen onlara da gülümser ve evin kahyasına temizliği yarın yapmalarını söyleyerek preston'ın yanına gelir

“mutlu yıllar bay langley..”

“size de miss rosenthall..”

“iyi geceler, yarın görüşmek üzere..”

preston hafifçe başını sallayarak genç kadını güzellik uykusuna yollar, kendisi de kadehindeki son yudumu alıp tabakları mutfağa götüren garsonlara iyi geceler dileyerek salondan çıkar..

SOUNDTRACK / Rob Dougan - *Clubbed to Death* (Kurayamino Mix)

preston odasına girdiğinde kol saati çıkarır ve yatağın üzerine koyarken odadaki kameraların dijital takip sesleri duyuluyor, genç adam hepsinin nerede olduğunu bilerek hareket ederken komodinin üzerine koyduğu saate bakılırsa güvenlik görevlisi değişimi 3 dakika içinde olacak gibi görünüyordur.

Preston gömleğinin yakasını da açarak gardrobuna ilerler ve kapakları iki yana açtığında david rosenthall'ın gardrobunun bir eşi karşısına çıkarken her şey o kadar rastgele konulmuştur ki, özellikle bakıp karşılaştıran biri ancak aynı olabileceğini anlayacaktır.

Preston, miss rosenthall'ın direktifleri üzerine siyah bir ipek pijama takımı giyecek, şimdilik gri olanı seçer ve yatağın üzerine bırakır. Kameralar onun her hareketini takip ediyorken preston bir an durur ve pijamaları tekrar gardroba koyarak kapının yanındaki elektrik düğmesine ilerler, ışığı kapatıp tekrar yatağın başına gelirken kameralar gece görüşü olsa bile görüş açıları zayıflamıştır.

Preston pantolonunu çözer, gömleğini de çıkarıp yatağa girerken miss rosenthall'ın ona verdiği kumanda elindedir. Genç adam yorganların altına girdiğinde küçük kumandanın düğmesine basarken güvenlik odasındaki kamerada kendi odasına ait görüntü yatakta huzurla uyuyan bir preston göstermeye başlar. Preston kumandayı komodine koyarak yataktan kalkarken hareketleri hızlanmış, gardroba ilerleyerek

siyah pijama takımını çıkarır, kumaşları yatağa bırakırken yatağın ayak ucundaki aynada genç adamın yansıması david rosenthall olduğunu gösteriyordu...

“yılbaşı akşamı çektiğimiz işkenceye bak..”

rosenthall malikanesinin güvenlik odasında dönüşümlü görev yapan 3 adamdan bir tanesi bu akşamki şansına lanet okuyarak otururken şöyle bir kameralara bakar. Miss rosenthall bilekliğini çıkararak yatak odasına gidiyor, yatak odasının kameraları yılbaşı gecesine özel olarak her sene olduğu gibi kapalı duruyorken görevli kendi hayatına bir daha küfrederek diğer açılara göz atar. Çocukların odaları temiz, ikisi de uyuyorken, görevlinin gözü miss dylan’ın odasına geldiğinde genç kadının soyunduğunu görür ve keyifle arkasına yaslanarak izlerken yan taraftaki ekranda preston langley’in odasının yanındaki misafir banyosundan bay rosenthall çıkıyordu, görevli aldırmaz..

gwen yatak odasına girdiğinde david yatağa girmiş, kalın bir dosyayı açmış okuyorken gwen’i görünce gülümser

“bu ayın hasılatı muhteşem oldu, yılbaşında bir sürü müşterimizi sevindirdin hayatım..”

gwen sadece başını sallarken david dosyayı kapatarak yataktan çıkar ve genç kadının sırtına elini koyarak yavaş yavaş aşağı inerken dudakları boynunda geziyordu. Gwen tüyleri diken diken olarak adamın son defa ona dokunmasına katlanıyordu biraz sonra kapı açılıp içeri ikinci bir david girdiğinde gwen gülümser, asıl david ise ne olduğunu anlayamamış, *kendine* bakar..

“üzgünüm geç kaldım..”

“önemli değil, devam et lütfen, ben kızlara bakmaya gidiyorum..”

david görünümündeki preston başını sallarken gwen kocasına dönerek gülümser

“iyi geceler david-“

“bu ne demek oluyor!?”

gwen onun sorularına aldırmadan odadan çıkarken david arkasından atılacak olur, ama preston onu tutarken david çok içinde, kendini tutan *kendine* bakıyorken gwen hemen döneceğini söyleyerek kapıyı kapatır ve gülümseyerek koridorda yürürken bir anlık bir ses duyar, ama sonra her şey sessizleşirken genç kadın adımlarını aksatmadan yürümeye devam eder..

gwen tekrar odaya döndüğünde içerde sadece preston vardır. Genç kadın yutkunarak etrafa bakarken tekrar preston’a döndüğünde rahatlayarak başını eğer. Preston genç kadının omzundan tuttuğunda gwen başını kaldırarak genç adamın yüzüne bakar

“alarm sınırını kaçıracağından korktum..”

“ölen boyutların açılıp kapanması çok çabuk olur miss rosenthall. İçindeki hiçbir şeyi geri göndermeyeceğinden de emin olabilirsiniz..”

gwen başını sallayarak tekrar teşekkür ederken preston gülümser ve tekrar david olurken gwen ondan ayrılır. Preston onu geçerek odadan çıkar ve bir adım attığı anda sahipsiz bir boyut kapısı açılarak tam 2 saniye öyle kalır ve alarmlar çaldığı anda preston’ı yutarken güvenlik görevlileri david rosenthall’ın saldırıya uğradığını düşünüyordur. Aksine, preston kimliksiz boyutların biriyle evin bir yerinden diğerine geçmiş, cisimlenmek yerine kendini boyuta yutturarak hem arkasından iz bırakmamış olur, hem de görevini başarıyla yerine getirerek yatağına girerken komodinde bıraktığı kumandayı alıp düğmeye

tekrar basar. Bir saniye sonra preston dehşetle yataktan fırlayıp alarmların sesiyle odadan çıkarken David Rosenthal bir daha bulunmamak üzere kaybolmuştur..

alarmların sesiyle cora ve lonna yerlerinden fırlamış, koridora çıktıklarında annelerini dylan'ın kucağında sarsılarak ağlıyor bulduklarında o tarafa koşarlar

“anne! ANNE NE OLDU?!”
“baba-babanız-david-tanırım..”

cora ve lonna dehşetle birbirlerine bakıyorken dylan açıklar

“david az önce tanımlamadığımız bir boyut tarafından çekildi. Ne olduğunu bilmiyoruz..”

kızlar bakışları donarak dylan'a bakıyorlarken lonna yutkunarak başını eğer. Annesi iki kızına da sarılarak oturuyorken preston boyut görevlileriyle konuşarak ne tür bir saldırı olduğunu soruyor, gerekli bilgileri alarak onları yönlendiriyordur..

SOUNDTRACK / Fariborz Lachini - It's Snowing

1 hafta sonra..

Rosenthalların haberi medyaya bomba gibi düşmüş, herkes bu kadar iyi korunan bir aile evinde bu tip bir şeyin nasıl olabileceğini anlayamıyorken olayın 3. gününde Gwen basın karşısına çıkarak bir açıklama yapmıştır.

Kocası David'in yıllar boyunca kazandığı dostları kadar düşmanları da olduğunu, şu anda kimseyi suçlamadığını ve araştırmalar devam ettikçe bu durumun da aydınlık kazanacağını söylemiştir. Genç kadın o kadar yorgun, o kadar bitap görünmüştür ki basın mensupları soru sormadan dylan onu kaldırıp götürdüğünde geri kalan günlerde david rosenthall'ının arasının bozuk olduğu insanlar konuşulmuştur.

Bu kadar sansasyona rağmen Gwen kimse hakkında şikayetçi olmamış, genç kadının ruhsal durumu buna elvermiyorken evdeki çalışmalar aralıksız devam ediyordur. Resmi kaynaklardan boyut görevlileri geliyor, sürekli bir iz arıyorken Preston yanlarında oldukça kimsenin iz bulamayacağını sadece gwen ve dylan biliyordur.

Cora ve Lonna olanları sadece izlemekle yetiniyor, tek bir soru bile sormuyorken cora'nın saçları bir haftadır bembeyaz, lonna'nınkı de beklediği gibi simsiyahtır. İkizlerin durumu bile olay için muhteşem bir maske oluyorken gwen bir haftanın sonunda çocukların okullarının açılacağı gün onları biraz olsun rahatlatmak adına bir şeyler yapmaya karar vermiştir.

Cora eşyalarını topluyorken beyaz saçlarını tepesinde toplamış, ama yüzü o kadar korkmuş görünmüyorken genç kız bir an durur ve derin bir nefes alarak kendini bırakırken saçları yine sararmıştır. Genç kız rol yapmaya artık daha fazla dayanamıyorken birazdan kapısı açılıp içeri lonna ve annesi girdiğinde cora ayağa fırlar

“anne, konuşmamız gerek..”

gwen başını sallarken oturmasını söyler

“biliyorum tatlım..”

cora hızla kardeşine bakarken lonna saçları hala siyah, keskin mavi gözleriyle kardeşine bakıyordu. Cora annesine dönerken bir şeyler söylemek istiyor, ama konuşmuyorken lonna'nın sesiyle o tarafa döner

“babamız dönmeyecek cora, buna alışsak iyi olur. Boyut görevlileri umudun iyice azaldığını söyledi, *annem de onayladı.*”

Cora gözleri dolarak başını sallarken annesine bakar, gwen özür diliyorken cora başını iki yana sallayarak annesine atılır ve ona sınıksı sarılarak ağlarken lonna da annesinin elini iki elinin arasında tutuyor, biraz daha sıkar..

Melekler Okulu tekrar öğrencilerini karşıliyorken her zaman yemyeşil olan bahçe bembeyaz bir örtüyle kaplanmış, havadan bembeyaz pamuk parçaları gibi lapa lapa kar yağıyordur. Cora ve Lonna özel arabadan dışarı adım attıklarında okulun sesi bir an onları sarar. İki genç kız rengarenk öğrencilere, uzun binalara ve güvenli ikinci evlerine bakıyorken lonna kardeşinin elini tutar, ikisi yavaş adımlarla okula ilerlerken yeni bir sene ve hayat başlıyordur..

“gitmek zorunda mısınız?”
“gözümü korumalıyım..”

cameron hafifçe gülerek önündeki adama uzanır ve dudaklarını örterken mason onu tutuyor, saçlarını hafifçe okşayarak geri çekilirken cameron onun yakalarını tutmuş, bırakmadan konuşur

“işlerini bitirdiğinde geleceksin-“
“hayır, kaçacağım-“
“mason!”

mason onun yalancı sinirine bakıyorken cameron tuttuğu yakaları çekerek konuşur

“ciddiyim, bu garipliğe çok alıştım, tekrar eski halime dönersem beni zor bulursun..”

mason çok korktuğunu söylüyorken cameron gülümseyerek tekrar genç adamın dudaklarına uzanır. İkisi yatak odasında öpüşüyorken salondaki carrie gitmeden önce son bir kez yağın karı izliyordur..

latty sabah erkenden kapısı çaldığında ewan'ın kapıya dayandığını düşünerek heyecanla yataktan kalkar ve sabahlığını zar zor kollarına geçirerek aşağı koşarken kapıyı açtığı anda birini görmek yerine ayaklarının dibine bırakılmış bir yılbaşı sepeti görür. Sepetin içinde en sevdiği çikolatalar, meyveler ve çok şık cam bir şişede berrak bir su duruyorken genç kadın olduğu yerde eğilerek sepetin üzerindeki kartı açar ve okuduğunda başını kaldırarak yağın karı izler ve kapıya dayanırken elindeki kartı yine sepetin üzerine bırakır

Mutlu Yıllar,
B.

“bana kart yollamış, *bana*. Nasıl yapar ewan!?”

ewan telefonda gelen sese yüzünü buruştururken konuşur

“tek B biana mı latty-“

“elbette biana! Ne seviyorsam hepsini koymuş, bir şişe de evrenin en pahalı suyundan bulmuş-o kadın hala para mı alıyor?!”
“çocuklarımla annesinden bahsediyorsun latty..”

latty sakinleşerek derin bir nefes alır ve masanın üzerine koyduğu sepete bakarken kendini koltuğa bırakır

“onu affetmek istemiyorum..”
“zorunda değilsin, kendini iyi hissetmek için yolladığına eminim. Bir cevap beklemiyordur..”

latty tamam derken ewan da onaylar ve birazdan tekrar arayacağını söyleyerek telefonu kapatırken colm’un ona getirdiği dosyalara bakıyordur

“robot mu yapacaksın?”
“yapay zeka araştırma sektörüne destek için ben başlatıyorum, çocuklara arkadaş olur..”

ewan çizimleri ve sistem özelliklerini inceliyorken tekrar en öndeki sayfaya döner ve beyaz, orta boylu, sevimli robota bakarken gülümser

“evreni yıkacak kadar akıllı olmadığı sürece kabul ederim..”

ve gerekli olan imzaların sonuncusunu atarken colm da memnun olmuş, dosyayı alarak ofisten çıkar..

SOUNDTRACK / My Chemical Romance - Teenagers

8 Ocak 7108, 16:42 - Luplex

Nathan evin kapısını açıp kendini içeri atarken üzerindeki kolları silkeler, ayakkabıları çıkarıp paltosunu ve çantasını bir kenara atarken mutfığa ilerler. Duvardaki incecik telefonun mesaj sinyali yanıp sönüyorken nathan düğmeye basar ve mesajlar arkada duyulmaya başlarken delikanlı buzdolabının kapağını açarak babasının vereceği süper haberi dinler

“Dax’ın yapım onayını aldım, hadi yine yaşadın. İsmi daha resmi olarak kayıtlara geçirmedim, ama isim haklarının sana verildiğine emin olacağım. İlk robotun için kutlarım oğlum. Ayrıca annen buzdolabına yemek bıraktığını söylememi istedi, abur cubur yeme. Akşama görüşürüz..”

Nathan annesinin bıraktığı yemeğe bakıp burun kıvrır ve dünden kalmış cips sosunu alarak buzdolabını kapatır..

8 Ocak 7108, 16:42 - Luplex

Shia evin kapısını açıp kendini içeri atarken üzerindeki kolları silkeler, ayakkabıları çıkarıp paltosunu ve çantasını bir kenara atarken mutfığa ilerler. Duvardaki incecik telefonun mesaj sinyali yanıp sönüyorken shia düğmeye basar ve mesajlar arkada duyulmaya başlarken delikanlı buzdolabının kapağını açarak babasının vereceği süper haberi dinler

“Dax’ın bakımını tamamladım, hadi yine yaşadın. Sen gelmeden önce eve bırakmış olmalılar, bu sefer devreleri açarken dikkat et. Robotunu yüzüncü defa bozduğun için tekrar kutlarım oğlum. Ayrıca annen buzdolabına yemek bıraktığını söylememi istedi, abur cubur yeme. Akşama görüşürüz..”

Shia annesinin bıraktığı yemeğe bakıp burun kıvrır ve dünden kalmış cips sosunu alarak buzdolabını kapatır..

Shia elindeki büyük cips torbası ve sos kasesiyle beraber odasına girerken yatağının ayak ucunda duran Dax'ı gördüğünde gülümser

“naber dostum! Açalım seni şöyle bir rahatla..”

shia ağzına bir parça cips atıp dax'in başına gider ve eğilerek robotun çenesinin altındaki optik okuyucuya parmağını sürerek onay beklerken birkaç saniye sonra beyaz robotun ağzının yerindeki yeşil ışıkların hepsi yanar, bütün eklemleri test için oynamaya başlarken shia onun hazır olmasını beklerken bir cips parçasını daha sosa batırır..

8 Ocak 7108, 16:52 - Luplex

Nathan cips kutusunun içinde bir tane daha alıp ağzına atar ve tekrar elindeki joystick'e abanırken karşı takımdaki adam onu vurduğunda delikanlı küfrederek oyunun bitişini görür. O sırada kapı çalarken nathan cips torbasını yatağını arkasına atar, sos kasesini de yatağının altına saklayıp ağzındaki kırıntıları silkeleyerek aşağı koşarken annesi gelirse arkada bir kanıt bırakmamıştır. Delikanlı merdivenleri inip kapıya asılır ve açınca karşısında kenda'yı gördüğünde şaşırır

“ne işin var senin burada?”

“servisin motoru bozuldu. Tamiri beklemek yerine buraya yürüdüm, hemen iki sokak aşağıdalar..”

nathan iyi yapmışsın diyerek genç kızı içeri alırken kenda koyu mavi kocaman beresini çıkarak saçlarını serbest bırakır ve çizmelerini çözmek için eğilirken nathan ona aç olup olmadığını soruyordu..

8 Ocak 7108, 16:52 - Luplex

Shia, dax'in önüne oturmuş, robotun karnındaki bir şeyle uğraşıyorken beyaz robot da başını eğmiş, onu izliyordur. Shia birazdan biteceğini söyleyerek masanın üzerine koyduğu incecik bir kalem pili alır ve tam dax'in içine yerleştirecekken kapı çaldığında robot ve delikanlı hızla birbirlerine bakarlar. Shia kocaman koyu yeşil gözleri olduğundan daha da büyümüş, küfrederek etraftaki eşyaları saklıyorken dax de dikkatlice karnındaki deliği kapatır ve normal pozisyonuna dönerken shia robota bakar

“şunları saklamam lazım! sen kapıya bak dax-annemse tuvaletteyim!”

dax dijital bir sesle *tamam*, *shia* diyerek odadan çıkar ve yavaş adımlarla kapıya giderken zil ısrarla çalıyor. Odadaki shia küfrederek daha da hızlanırken dax aşağı inmiş, delialona'dan öğrendiği gibi *geliyorum* diyerek kapıya gider ve açıp karşındakini 14 salise süreyle inceler. Hemen ardından ağzını oluşturan yeşil ışıklar gülümseme haline geçerken mutlu robot konuşur

“Megan Collins, 14 yaşında-“

“tamam dax, çekil, donuyorum!”

megan, dax'in kapıyı tutan kolunun altından girip kapıyı iterek kapatırken shia merdivenlerden yuvarlanırcasına inmiş, megan'ı görünce daha da şok olur

“sen-sen neden geldin?”

“servisin motoru bozuldu. Tamiri beklemek yerine buraya yürüdüm, hemen iki sokak aşağıdalar-niye hayalet görmüş gibisin sen?”

shia *öyle miyim!?* diyerek derhal yüzünü düzeltir ve sırtırken ellerini açar

“her hayalet senin gibi olsun megan, bu güzellik, bu gözler-“
“tamam, kes..”

shia keserken megan masmavi gözleri parlayarak başındaki koyu mavi bereyi çıkarır ve siyah saçlarını serbest bırakarak mutfağa ilerlerken shia onun arkasında bıraktığı parfüm kokusuna eğilerek kokuyu havada yakalamaya çalışır, ama beceremezken megan yiyecek bir şey olup olmadığını soruyordur, shia güzel kızın isteklerini yerine getirmek için mutfağa gider..

“megan?”

megan hazırladığı sandviçlerin içine birer dilim domates koyuyorken başını kaldırarak keskin mavi gözleriyle shia’ya bakar

“shia?”
“sana bir sırrımı versem saklayabilir misin?”

megan gözlerini kısarak hafifçe gülümserken tezgaha dayanır

“büyük m  küçük m ?”
“devasa..”

megan daha da gülümserken başını sallar

“hemen söyle-“
“sandviçleri de alalım, ihtiyaımız olabilir..”

megan *tamam* diyerek sandviçleri yapmaya devam eder..

shia sandviçleri birer peçeteye sardırmış, iki kutu da meyve suyu almışken odasına çıkıyordu. Megan da delikanlının arkasından geliyorken konuşur

“bir yere gideceksek annemi arayacağım-“
“anneni ararsan nasıl sır olacak megan!?”

megan ellerini kaldırarak geriler

“tamam, aramıyorum, sakın..”

shia zaten sakın olduğunu homurdanarak odaya girer, dax içerde onu bekliyorken shia robotunu görünce gülümser

“dax, megan’ı da yanımıza alacağız..”
“*emin misin shia?*”
“eminim, sen kendini hazırla, pili yerleştireceğim ve işimiz bitecek-“
“ne yapıyorsun sen? Pil falan?”

shia büyük bir gururla megan’a döner ve bir elinde sandviç, diğerinde meyve suyu, devasa sırrını açıklar

“dax’ten bir zaman makinası yarattım! Bugün ilk yolculuğumuzu yapacağız.”

Megan’ın çenesi düşerek açılırken shia daha da gülümser..

SOUNDTRACK / Alan Silvestri - A Science Experiment

8 Ocak 7108, 17:33 - Luplex

“hesaplarıma göre, bu pili yerleştirip Dax’ın saatini bir saat ileri ayarlayacağım ve uyku devrelerini çalıştırdığımda favian’ın doku örnekleriyle-“

“favian’ın doku örneğini nereden bulduğunu sorabilir miyim!?”

“çöp, saç, jilet-“

“tanrım, shia-“

megan midesi bulanarak yatağa otururken shia genç kızın önünde yere çöker

“bunların hepsi bilim için megan! Zaman gezgini ya da boyut görevlisi olmadan zamanda gezebilmek-“
“eğer zamanda gezebilmek normal insanların işi olsaydı zaten çoktan bir makine bulunurdu! Hem-ya kanun dışı bir şey yapıyorsak!?”

shia pffftlayarak amatör bilim denemelerinde kanun dışı olan hiçbir şey olmayacağını söyler

“eğer başarabilirsem artık kimse bana ezik diyemeyecek-“

“sen ezik değilsin, üstün zekalısın..”

shia, megan’a aldırımıyorken tekrar dax’in önünde eğilmiş, masasının çekmecesine sakladığı pili çıkarır ve robotun karnında açılmış küçük bölmeye yerleştirirken başını kaldırır

“tamam dax, kapatabilirsin..”

dax memnuniyetle denileni yapar, bölmeyi kapatıp başını kaldırırken shia da kalkarak megan’a döner

“hazır mısın?”

“hayır.”

shia sırtarak önüne dönerken megan arkadan o işin o kadar kolay olmadığını söyleniyordur. Shia onun söylediklerini duymuyor, dax’in arkasına geçer ve sırtındaki paneli indirip uyku devrelerini aktif hale getirirken geri çekilerek bekler

“gözlerini kapat..”

megan hala dik dik shia’ya bakıyorken delikanlı ona dönerek bağırır

“gözlerini kapat!”

megan *tamam* diye bağırarak gözlerini kapatırken bir an sonra etraf bembeyaz bir ışıkla parladığında shia bağırarak gözlerini kapatır..

8 Ocak 7108, 18:33 - Luplex

Megan, shia’nın susmasıyla tek gözünü açarak etrafına bakar, ama bir değişiklik göremezken delikanlı atılarak baş ucundaki saate bakar

“BAŞARDIM! BAK! 6 BUÇUK! BAŞARDIM-EVET EVET EVET!”

shia saati bir köşeye fırlatıp megan’a atılır ve sarılırken genç kız da şaşkın, kolları havada sallanarak sarsılıyordur. Shia sonunda onu bıraktığında dönerek etrafına bakar, her şey aynı görünüyorken sandviçler ve meyve suları yoktur. Delikanlı kaşlarını çatarken yerdeki joystick’i fark eder

“bu burada değildi..”

shia eğilerek joystick’i kaldırırken megan yataktan kalkıyordu

“ne demek orada değildi?”

“biz giderken yerde bir şey yoktu-“

“saçmalama shia-“

ama o anda merdivenlerin tarafından sesler gelirken shia joystick’i yatağa atıp eliyle megan’ın ağzını kapatır. Genç kızın mavi gözleri dehşetle kapalı kapıya bakıyorken shia da yine gözleri kocaman olmuş, yutkunarak seslerin yaklaşmasını dinliyordur. Adımlar yaklaştıkça megan shia’nın kolunu sıkarak inerken biraz sonra kapı açılıp içeri nathan ve kenda girerken birbirini tanımayan gençler bir anda korkuyla haykırmak için odanın iki ayrı köşesine koşarlar..

“KİMSİNİZ SİZ!?”

“ASIL SİZ KİMSİNİZ-BURASI BENİM EVİM!”

shia şokla burasının evi olduğunu iddia eden delikanlıya bakıyorken ağzı açılmış ileri bir adım atacak olur ama megan onu kolundan tutup tekrar yanına çekerken dax ikisinin önüne geçmiş, onları koruyordur

“shia, etkisiz hale getirmemi ister misin-“

“hayır dax! Sakın!”

“dax mi?”

nathan şaşkınlıkla önündeki robota bakıyorken ilk anın korkusundan sonra şimdi bu beyaz robotu yeni yeni fark ediyor, yaslandığı duvardan ayrılarak büyük bir şaşkınlıkla konuşur

“bu-bu benim robotum, dax-“

“HEY HEY! ROBOTA DOKUNMAK YOK!”

shia atılarak dax’in koluna sarılırken nathan da aynen geri çekilir

“bir şey yapmayacaktım! Sen bu robotu nereden buldun!?”

“bir yerden bulmadım, babam benim için yaptı-“

“baban kim-“

“sana ne!? senin baban kim!?”

“evime giren sensin!”

“burası benim evim-“

“COLM PULVU!”

kenda ve megan aynı anda bağırışlarken shia ve nathan gözleri yerinden çıkacak gibi birbirlerine bakıyor, nathan duvarla bir olurken shia dax’in kolunu daha sıkı tutuyordur..

“SENİN BABAN-“

“BENİM BABAM SENİN BABANLA-“

“AYNI ADAM MI!?”

iki delikanlı aynı anda feryat etmişken kenda artık dayanamayarak araya girer

“siz kimsiniz? Buraya nasıl geldiniz!?”

shia uyanarak siyah saçlı güzel kıza bakarken cevaplar

“biz-yani en azından ben-ben *oyum*.”

Shia, nathan’ı işaret ediyorken delikanlı duvarda çekilerek doğrulur

“nasıl *osun*!?”

“burası normalde benim odam, benim eşyalarım, her şey aynı-“

“ne saçmalıyorsun sen salak-“

“HEY!”

“SANA HEY!”

nathan ve shia yine alevlenirken kızlar onları kollarından çekerek sakinleştirir. Kenda diğer kıza bakarak sorar

“senin baban da ewan lysander mi?”

“hayır kenda! Benim! Megan!”

kenda şokla onu tanıyan kıza bakıyorken megan ağlamaklı olmuş, onları tanımayan arkadaşına bakıyordur..

“Eidan’la Vien’in kızı, megan!”

kenda başını iki yana sallarken mırıldanır

“ben megan diye birini tanımıyorum, vien ve eidan’ın da bir tane bebekleri var, adı lucas-hatta hala bebek-“

“hayır-SHIA! BİZİ NEREYE GETİRDİN?!”

shia bilmediğini söylüyorken büyük bir hayretle başardığı şeyin büyüklüğünü kavramaya çalışıyordur..

“nathan, birilerini aramamız gerek..”

nathan, kenda’nın fısıltısını dinlemiş, ama gözleri hala karşı duvarın kenarında onlar gibi yere oturmuş üçlüdeyken beyaz robot yanındaki delikanlıya dönerek konuşur

“*shia, babanı aramalıyız*.”

“babam burada değil dax..”

dax *hm*mlayarak önüne dönerken megan üzgün gözlerle kenda’ya bakıyordur, konuşur

“bütün gün böyle oturacak mıyız?”

“elbette hayır, ben telefon açmaya gidiyorum..”

kenda kalkıp odadan çıkarken megan da onun arkasından gidecek olur, ama o anda nathan atılarak kalkarken konuşur

“biriyle konuşana kadar hiçbirinin bu odadan çıkmıyor-“

“*evren yasalarına göre birini evinde esir tutmak suçtur*-“

“tamam dax, önemli değil..”

dax dönerek shia’ya bakarken delikanlı gerçekten önemli olmadığını söyleyerek başını sallıyordur. Dax sonra biraz eğilerek megan’a bakarken yeşil ışıklı ağzı üzgün bir surat olmuş, konuşur

“megan, üzülme lütfen..”

megan iyi olduğunu söyleyerek başını iki yana sallıyorken gözleri dolmuş, dax’e belli etmemek için başını yana çevirir. Beyaz robot tekrar önüne dönerken karşısındaki delikanlının dik dik ona baktığını görünce yeşil ışıklar zigzag şekline girerek akıllı robotun rahatsızlığını gösterir..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

“ÇOCUKLAR! NEREDESİNİZ?”

colm hızla merdivenleri tırmanırken nathan’ın odasından shia ve nathan birbirlerini iterek çıkarlar

“BABA!”

colm gözleri büyüyerek nathan’ın yanında, ona *baba* diye bağırarak çocuğa bakar, sonra nathan’a dönerek sorar

“neler oluyor burada?”

“colm, bir sorumuz var..”

colm kapıdan çıkan robotu gördüğünde atılarak nathan’ı yanına alır, onun arkasından kenda da koşturarak colm’un diğer tarafına geçerken genç adam kapıda duran delikanlıya, beyaz robota ve onun arkasından gelen genç kıza bakar. Kapıdaki üçlü de diğerlerini izliyorken shia konuşur

“baba, çok garip bir şey oldu-“

“kimsin sen?”

shia iç çekerek başını eğerken dax yavaşça elini kaldırarak onun omzuna koyar ve hafifçe okşarken onun yanındaki megan atılır

“ben megan, bu da shia-“

o anda shia başını kaldırarak bir anda konuşmaya başlar

“zamanda yolculuk yaparken buraya düştük. Ben aslında bir saat ileri gitmek istemiştım, gittim de, ama bir anda bu ikisi çıktılar, ama her şey aynıydı, sadece sandviçler yoktu, bir de joystick, gerisi aynı-“

“tamam-“

“ama baba anlamıyorsun-“

“*tamam.*”

Shia susarken colm ellerini kaldırmış, herkese sakin olmalarını söyler

“şimdi hepinizi alıp oreon’a götüreceğim..”

shia rahatlarırken dax de başını sallıyordur. Colm, nathan ve kenda’yı önden arabaya yollar, sonra diğerlerine dönerek konuşur

“çocuklar, yalan söylemediğinizden ve şu anda korktuğunuzdan eminim..”

colm'un gözü yine robota takılmış, kaşlarını kaldırarak derin bir nefes alır ve tekrar diğer ikisine dönerek devam eder

"... ve durumu düzeltmek için de elimden geleni yapacağım-"
"babam anlar! Gördüğü anda anlar-"
"babam?"

colm mavi gözlü kıza bakıyorken megan başını sallar

"eidan collins, babam.."

colm elini alnına bastırarak *pekala* der ve koridorda kenara çekilerek onlara yolu gösterir

"her şeyi anlayacağız, yürüyün bakalım.."

shia derhal öne düşerken megan da onun arkasından koşturarak elini tutar, ikisi beraber merdivenlerden iniyorken colm dönerek beyaz robota bakar

"sen de...*dax*."
"*tabii colm*.."

beyaz robot genç adamın önünden geçerek merdivenlere ilerlerken colm bir an durup onu izler, sonra kendi kendine bir şeyler söyleyerek yürürken oreon'da bekleyenler de gittikçe sabırsızlanıyordur..

shia, megan ve dax sorgu odalarından birine oturtulmuş, yan odadakiler tek taraflı camdan onları izliyorken bütün kurbağalar da oradadır. Dante cama yaklaşarak odadakilere bakar, sonra dönerek babasına bakarken sorar

"böyle bir şey olabilir mi?"

calis emin olmadığını söylüyorken onun yanında cama adeta yapışmış olan eidan içerdeki siyah saçlı, mavi gözlü, su gibi güzel kıza bakıyordur. Ellerini cama yapıştırarak biraz daha eğilirken konuşur

"kız haklı, o benim.."

herkes dönerek eidan'a bakarken vien de kocasının koluna sarılmış, içerdeki kıza bakıyordur. O sırada asıl beklenenler, colm, nathan ve kenda içeri girer, ewan kızına atılırken, delia da oğlunu yanına çekiyordur. Kenda babasına sarılıp bırakırken yanlarına siyah saçlı, parlak mavi gözlü ve daha önce hiç görmediği bir çocuk yaklaşır

"kenda, iyi misin?"

kenda irkilerek babasına tutunurken gözleri büyümüş, yutkunarak başını babasına kaldırır

"ba-baba? Bu-"
"lucas buraya gel-"

lucas onları bırakıp dönerek babasının çağırdığı yere giderken eidan oğluna içerdeki kıızı gösterip bir şeyler sorduğunda kenda dudaklarını birbirine bastırarak hızla nathan'a bakar. Nathan da şokla ona bakıyorken kenda babasını bırakarak geriler

"bir şeyler oluyor.."

ewan kaşlarını çatarken diğerleri de o tarafa dönmüştür, o sırada odanın kapısı tekrar açılarak görevlinin tuttuğu kapıdan biana içeri girdiğinde kenda koşarak annesine sarılır

“anne! Bir şeyler oluyor!”

biana kızının sımsıkı sarmış, diğerlerine bakıyorken kimse ne olduğunu bilmiyor, öylece bakışır..

shia dik dik karşı duvara bakıyorken içerdekilerin onları izlediğini biliyordur. Dakikalardır kimse onları kontrol etmeye girmemişken delikanlı yerinden kalkarak etrafta dolaşmaya başlar. Megan başını çevirerek onu izliyorken yanındaki dax de delikanlıyı takip ediyor, başı 360 derece dönüp tekrar önüne baktığında shia masaya ellerini koyarak onlara bakar

“her ihtimale hazırlıklı olmalıyız..”

megan kollarını kavuşturarak arkasına yaslanırken bakışlarını karşı duvara diker

“ben eve dönmek istiyorum..”

shia hepimiz istiyoruz diyorken dax de başını sallıyor, megan gibi kollarını kavuşturarak mavi lazerli gözlerini karşı duvara dikip beklemeye başlıyordur..

“kenda, tatlım neler oluyor?”

genç kız başını kaldırarak korku dolu kahverengi gözleriyle annesine bakar ve fısıldar

“yaklaş..”

biana başını eğerek saçlarını kulağının arkasına alır ve kızının söylediklerini dinlerken bakışları lucas’a döndüğünde ohlayarak geri çekilir. Kenda hala korkuyla ona bakıyorken biana kızını kendine çekerek diğerlerine bakar

“kenda ve nathan onların bildiği lucas’ın bebek olduğunu söylüyor..”

herkesin gözleri büyürken lucas da kaşlarını kaldırmış, annesine sarılan genç kıza bakar, sonra hafifçe gülümsediğinde kenda yutkunarak bakışlarını kaçırır. Lucas babasının yanından eğilerek favian’a bakar ve omuzlarını hafifçe kaldırıp tekrar indirirken favian dönerek kenda’yla göz göze gelir

“kenda bugünün tarihini söyler misin?”

“8 ocak 7108.”

“doğru..”

herkes bunu da öğrenince bir anda uğultular ve aynı anda konuşmalar başlamış, her kafadan bir ses çıkıyorken biraz sonra varlığını bile unuttukları odadan onların cam duvarına vurulduğunda herkes susarak oraya döner. Odadaki shia cama bir iki kere daha vurup ellerini cama yaslayarak içeriyi görmeyi çalışıyor, geri çekildiğinde seslenir

“birisi artık bizimle ilgilenecek mi!?”

ilgilenecek birileri dönerek bir gönüllü arıyorken biraz sonra delialona odadan çıktığında nathan onun arkasından kapanan kapıya bakar..

SOUNDTRACK / Joshua Bell - Songs My Mother Taught Me

Delialona içeri girdiğinde megan ve shia fısıldaşarak kavga etmeyi bırakmış, aynı anda kapıya bakarlar. Shia annesini gördüğünde bir anda doğrulur ve heyecanla bir nefes alırken ona doğru bir adım atar

“anne?”

delialona odadaki üçlüye bakarak bir an durur, sonra yavaşça kapıyı kapatarak shia’ya bakarken gülümser ve o anda delikanlı koşarak annesine atılmış, sımsıkı sarılırken geldiğinden beri zekayla parlayan koyu yeşil gözleri şimdi dolmuş, annesinin kokusunu içine çekiyordur

“anne ben çok kötü bir şey yaptım!”

delia hazırlıksız yakalanmış, elleri havada, öylece ona sarılan çocuğa bakıyorken shia onu biraz daha sıkıp başını boynuna sakladığında delialona ellerini indirip delikanlının başına koyar. Biraz sonra omzuna damlayan bir damla yaşla gözlerini kapatırken şşşleyerek oğluna ağlamamasını söyler, buradadır..

annesi buradadır..

“böyle olacağını bilmiyordum, özür dilerim..”

shia annesini bırakmıyor, ağladıkça daha da konuşuyorken delialona onun başını tutarak geri çekilir ve delikanlının yüzünü tutup yaşlı gözlerine bakarak gülümser

“düzelteceğiz, ağlama lütfen..”

shia başını sallarken karşısındaki kadının annesi olmadığını anlamış, bir adım geri atarak ondan ayrılır

“özür dilerim, öyle bir anda atladım-“
“önemli değil shia-“

shia annesinin ağzından adını duyduğunda hızla ona bakar, delialona fark etmemiş, dönerek megan’a bakarken gülümser

“sen iyi misin megan?”

genç kız başını sallarken delialona beyaz robota bakıyor, hafifçe elini sallarken dax de aynısını yapınca genç kadın gülümser. Shia, annesi tekrar ona döndüğünde kendini toparlar ve elinin tersiyle yüzünü silerken konuşur

“hiçbiriniz bizi tanımıyor musunuz?”

delia üzüntüyle başını iki yana sallarken shia da başını sallıyor, gidip megan’ın yanında iskemlesine oturur

“peki bizi nasıl göndereceğinizi biliyor musunuz?”
“henüz değil, ama eminim bir şey bulacağız..”

shia yine başını sallarken megan uzanarak onun elini tutar, sonra delia’ya dönerken sorar

“annemle babam oradalar mı?”

genç kız karşıdaki camı gösterince delia arkasını dönerek oraya bakar ve başını sallır

“oradalar, gelmelerini ister misin?”

megan hızla başını sallarken delia tamam diyerek kalkar ve kapıya giderken o daha uzanmadan kapı açılmış, eidan kendini içeri atarken megan shia’yı bırakarak ayağa fırlar

“baba!”

eidan elini sallayarak genç kıza yanına gelmesini işaret eder. megan koşturarak oraya gider ve babasının beline sarılırken eidan nefesini tutarak kendi denizlerinden çıkan incisine sarılır ve eğilerek kızının başını öper, sonra karısına dönerken konuşur

“doğru söylüyorlar..”

vien gözleri dolarak başını sallarken megan babasının göğsüne başını yaslamış, ona bakıyordur

“anne?”

vien bakışlarını oğlu lucas’ın gözlerine eş mavilere çevirirken megan konuşur

“sen anlamıyorsun, değil mi?”

annesini büyük bir üzüntüyle başını iki yana sallarken megan başını kaldırarak babasına bakar

“ama sen biliyorsun, görüyorsun, değil mi baba?”

aklın elementi su kıran başını sallıyorken karşısındaki kız ondan hiçbir şeyini saklamıyor, apaçık ona bakıyorken eidan onu tekrar kendine çeker ve sımsıkı sarılırken onları izleyen vien yanındaki delia’nın elini tutmasıyla genç kadına yaslanır..

çocuklarla ve robotla bir süre eidan ve ewan ilgileniyorken delialona odadan çıktığı gibi kendini asansörlerin birine atmış, şimdi açılan kapılardan çıkıp odasına ilerliyorken onun arkasından colm geçitlerin birinden çıkar

“delia!”

delia kocasının sesiyle arkasını dönerken mavi gözleri kocaman, koridorun ortasında durarak elini ağzına kapatır. Colm hızla yürüyerek karısına sarılırken yıllardır annesi, babası ve nathan’dan başka bir şey hissetmeyi bilmeyen genç kadın şimdi temelinden sarsılmış, ne yapacağını bilmiyorken gözleri dolarak kocasına sarılır

“doğru söylüyor-nasıl-neden bilmiyorum, ama doğruyu söylüyor-colm..”

delia geri çekilerek genç adamın gözlerine bakarken hafifçe gülümser

“gözleriniz aynı renk-“

“delia-“

“çok korkmuş colm..”

delia sesi kısıldığında derin bir nefes alarak gözlerini kapatırken yaşlar süzülerek yanaklarından akar. Colm yaşları parmaklarıyla silerek karısına tekrar sarılırken bir anda ikinci bir oğlu olmuş ve bu bir savaşa yön vermeye ya da bozulan bir robotu düzeltmeye hiç benzemiyorken kime ya da neye güvenceğini bilmiyor, öylece bekler..

“shia, neler olduğunu teker teker anlatmanı istiyorum, anlaştık mı?”

shia başını sallarken karşısındaki favian onu dinliyordur. Delikanlı bir an megan’a bakıp tekrar favian’a dönerken anlatmaya başlar

“birkaç senedir dax’i bir zaman makinesine çevirmeye çalışıyordum. Senin, yani favian’ın, artık her nerenin favian’ı oluyorsa, onun doku örnekleriyle dax’in enerji sirkülatörlerindeki boş haznelerin birini kullanarak yapay hücre bölünmesi oluşturmaya başladım..”

delikanlının sağ çaprazındaki colm ilgiyle dinliyorken onun yanındaki ewan da colm gibi bir adamdan ancak böyle bir çocuğun çıkabileceğini düşünerek kollarını kavuşturmuştur. Shia sanki biyoloji dersi için sunum yapıyor, hücre bölünmesi için gerekli olan şeyleri teker teker nasıl elde ettiğini anlattıktan sonra sırtır

“biyoloji dersinde de bunu dönem ödevi olarak kullanıp ikinci dönem sınavlarından yırtmıştım..”

colm gülümserken shia da babasına bakarak daha da gülümser, o sırada ewan’ın devam etmesini söyleyen suratını görünce gülüşü silinerek tekrar önüne döner

“hücre bölünmesi tamamlanınca iş zaman gezgini hücrelerine bir çok vermeye kalıyordu. Zaman gezginleri gençken daha istemsiz ve rahat geçiş yapabilirler. Heyecanlandıklarında, üzüldüklerinde ya da vücutları herhangi bir şoka girdiğinde insanların kalp krizi geçirmesi ya da en basitinden hapşurması gibi zaman gezginleri de zamanda atlarlar, favian biliyorsun sen zaten..”

favian başını sallarken shia babasına ve ewan’a dönerek konuşur

“ben de dax’in uyku devrelerini çok kısa bir süre içinde açıp kapatarak hücrelere ihtiyaçları olan şoku vermeye çalıştım, ama tabii zavallı robotun metabolik işlemcileri henüz benim istediğim kadar çok devir yapamıyordu. Birkaç kere yaktım..”

colm kaşlarını kaldırırken shia ellerini masaya koyar

“tamam, 3 sene içinde 147 kere yaktım-“
“ne!?”

shia hızla babasına bakarken colm karşısındaki üstün zekalı oğlana bakıyor, sorar

“3 sene içinde 147 kere zamanda gezmeye mi çalıştın?”

shia başını sallarken konuşur

“en son başarılı olduğumda da buraya geldik işte..”

colm *off*layarak arkasına yaslanırken favian düşünüyor, ewan karşısında deanthe’nin üç başlı boyut görevlilerinden biri oturuyormuş gibi shia’ya bakıyorken delikanlı dönerek onunla göz göze gelir

“deli değilim ben, üstün zekalıyım..”
“orasını enerji sirkülatöründen kol bacak yapmaya çalıştığının sırada anladık..”

shia sırtırken megan masanın altından onun bacağını çimdikler. Delikanlı o anda hatırlamış, ciddileşerek biraz daha dik durur

“şimdi bir şekilde eve gitmek istiyoruz, siz de yardım edeceksiniz.”

Favian, colm ve ewan delikanlının *emriyle* ona bir bakış atarken shia hafifçe öksürerek ellerini açar

“yani, tabii eğer edebilirsiniz, yoksa ben-öyle, edeceksiniz falan-“

megan yine delikanlının bacağını çimdirdince shia acıyla irkilerek genç kıza döner

“söyledik işte! Morarttın!”

shia bacağını ovuyorken megan öfleyerek yine kollarını kavuşturur, o sırada odaya eidan girerken favian’a ilerleyerek elindeki kağıdı ona uzatır

“Julia’nın pluto’daki telefonu..”

favian teşekkür ederek alır ve kalkarken eidan kızının yanına oturur ve neler kaçırdığını sorar..

SOUNDTRACK / Elton John - The Heart Of Every Girl

Eyes can light up any room the moment she steps in..

“hoşgeldiniz Miss Mensonn..”

Oreon lobisine kapılarını açmış aracın içinden kahverengi saçları dalga dalga, üzerindeki elbisenin kocaman pembe çiçek desenleri parlayan, güzeller güzeli bir kadın çıkar ve elini görevliye uzatarak lobiye ayak basarken bembeyaz binanın içindeki tertemiz havayla gözleri parlayarak gülümser. Julia elindeki çantasını kolunun altına alarak yanında görevliye döner

“bay ludlow-“

“julia!”

bay ludlow’dan önce asansörlerden sarışın bir fırtına çıkmış, etekleri uçuşarak oraya geliyorken julia yüzü daha da aydınlanarak gülümser

“kurtulamayacak mıyım ben sizden?”

delora gülerek genç kadına sarılırken julia da onu tutmuş, ikisi gülüyorken daha hızlı bir yolu tercih etse de yine de geç kalmış olan favian geçitlerin birinden çıkar ve ilerde sarılan delora ve julia’yı görünce gülümseyerek oraya gider

“yine erken geldin..”

julia kaşını kaldırarak favian’a bakarken genç adam gülerek ona sarılır

“pardon, biz geç kaldık..”

julia gülümserken favian’dan ayrıldığında sorar

“odette nerede?”

“yukarda arkadaşlarıyla beraber, geleceğini daha haber vermedik..”

julia buna daha da mutlu olurken eteklerini düzelterek saçlarını da geri atar

“sürpriz olması daha güzel.. evet, hadi şu oreon’u görelim bakalım, sonra da davetsiz misafirlerle konuşacağız..”

delora ve favian derhal ciddileşirken julia olanları bir daha duymak istemiş, favian bildiklerini tekrar anlatıyorken julia bir yandan onları dinliyor, diğer yandan sanki buraların sahibiymiş gibi yürüyerek herkesin başını döndürüyordur..

“o çocuklar nasılsa gidecekler de size ne olduğunu anlamadık biz..”

kenda, benjamin’e bakarken bütün kurbağaların ortasında oturan delikanlı sorar

“lucas’ın bebek olması olayı nereden çıktı?”

“bir yerden çıkmadı, daha dün bebektir, bugün-büyümüştür!”

lucas gayet keyifle olanları izliyorken konuşur

“senin aklın karışmış-“

“aklım falan karışmadı! Tamam hızlı büyüyorsun, ama bu kadar değil! O çocuklar bir şey yapmış olmalı..”

kurbağaların hiçbirinin bir fikri yokken nathan oturduğu yerden ayağa fırlar

“yoksa biz mi başka bir yere düştük!?”

“ancak rüyada nathan..”

nathan, dante’ye dönerek o sırttan suratı görünce hala aynı yerde olduğunu anlamış, yerine oturur

“hepiniz bizi tanıyorsunuz, biz de sizi tanıyoruz, lucas hariç-“

“onu da tanıyorsunuz da işte, kafanız karışmış..”

kenda kafalarının karışmadığında ısrar ediyorken allison sorar

“dün ne yedik mesela, onu şöyle-“

“akşam hepimiz buradaydık, lazanya yedik! Hatta sen sevmedin!”

allison doğru diyorken kenda yerinden kalkarak lucas’ın yanına gider

“sen mi bir şey yapıyorsun?”

“ben?”

“evet, sen..”

“ben ne yapacağım? Bütün su güçlerini sen almışsın zaten benim ne işim olacak? kıran bile değilim, bir şey yapamam..”

kenda daha geçen hafta kucağına aldığı bebeğin dönüştüğü delikanlıya bakıyorken ensesindeki tüyleri diken diken olarak diğerlerine döner

“bir şey oluyor, aklımız da karışmadı, *bir şeyler oluyor*. Göreceksiniz.”

Herkesten birer *peki* çıkarken kenda gidip nathan’ın yanına oturur ve delikanlıya yaslanırken kurbağalar bir cevap bekler..

“julia gelmiş..”

odette oturduğu yerde zıplarken emily içeri girerek büyüklerin evreninden getirdiği haberleri verir

“favian aramış, o da gelmiş, şimdi diğer çocuklarla beraberlermiş..”
“çocuklar ne zaman gidecekmiş?”

emily bilmediğini söylüyorken kenda sorar

“bizim hakkımızda bir şey söylediler mi?”

emily başını iki yana sallar, kenda tamam diyerek önüne dönerken brittany usulca sorar

“bir tek lucas mı farklı?”

kenda başını sallarken elini kaldırarak odayı gösterir

“her şey, *her şey* aynı. Sadece o..”

lucas yine gösterilmişken ellerini kaldırarak oturduğu yerde geriler. Kenda gözlerini devirerek önüne dönerken nathan konuşur

“ya çocuklar geri gitmezse?”

bütün bakışlar o tarafa dönerken brittany o ne demek diyordur, nathan önce ona, sonra diğerlerine bakarak

“baksanıza hepiniz lucas’ın bu halini biliyorsunuz, kabul etmişsiniz. Çocuklar da aynı şey değil mi? ya çocuklarla beraber lucas da gidecek, ya da herkes kalacak..”

brittany gidip lucas’ın koluna yapışırken öfkeyle nathan’a bakar

“lucas hiçbir yere gitmiyor..”
“gitsin dedim mi ben? Gidebilir dedim-“
“senin kafana boyut çarpmış bence-“

nathan ve brittany birbirlerine girecekken benjamin araya girer

“tamam, sakın!”

herkes susarken delikanlı ayağa kalkar

“ben gidip anneme soracağım, siz de birbirinizi yemeyin..”

kimse söz vermezken benjamin kapıyı açıp dışarı çıkar ve annesini aramaya koyulurken yan odada kimsenin hoşuna gitmeyecek haberler veriliyordur..

SOUNDTRACK / Alan Silvestri - A Science Experiment

“kısacası, bu olan şeylerin tamamına *çoklu zaman bütünlemesi*¹ diyoruz..”

¹ Aslı astarı olmayan, benim uydurduğum bir teoridir. Bilimsel gerçeklerle oradan buradan desteklenilmeye çalışılsa da yine de henüz mümkün olan bir şey değildir.

toplantı odasındaki herkes boş boş julia'ya bakıyorken genç kadın gözlerini devirerek bir kalem ister. Colm tahta kalemini ona uzatır, julia alıp arkasındaki tahtaya döndüğü gibi her köşesine rastgele çizgiler çizmeye başlar

“bu tahtayı evren olarak düşünün. Bu çizdiğim çizgilerin hepsi birer zaman. Bu zamanlar nasıl oluşuyor demiştiniz?”

“yapılan tercihlerle..”

julia, favian'ı onaylarken rastgele çizgileri bırakmış, şimdi ortadaki bir çizgiyi kendine rehber edinerek onun altına ve üstüne çok yakın geçecek şekilde çizgiler çiziyordur

“evrendeki her canlının yaptığı tercihlere göre zaman kırılr. Büyük ya da küçük, herkes bir şekilde zamanı kontrol edebilme gücüne sahiptir. Bunu bilerek ve isteyerek yapanlar zaten ya tanrı katındadır, ya da zaman gezginidir..”

julia istediği kadar çizgi çizmiş, kalemin kapağını kapatarak masada oturanlara döner

“şimdi ondalık sayıları düşünün. Mesela 4.989, bu sayıyı yuvarlayınca kaç olur?”

herkes *beş* derken julia başını sallar

“şimdi şu tahtada birbirine yakın çizdiğim zamanlara bakın-başka renkli bir kalem alabilir miyim?”

colm ona kırmızı bir tane uzatırken julia birbirine yakın çizdiği çizgileri kocaman kırmızı bir dairenin içine alır

“bu zamanların ayrı devam ettiklerinde 4.989 olduğunu düşünelim...”

genç kadın kırmızı dairenin ucundan kalın, kırmızı bir çizgi çizer

“hepsi birleştğinde 5 oluyorlar. Siz de şu an 5 olmuş zamanı yaşıyorsunuz, yani kalın çizgiyi. Bu çok yakın, ama ayrı zamanlar *çoklu zamanlar* olarak bilinir. Bu çizgilerin birbirine yakın olmasının sebebi neredeyse birbirlerinin aynısı olmaları. Neden aynılar? Çünkü bu zamanda var olan evrenin canlıları çok nadir olarak farklı kararlar veriyorlar. Ben şu zamanda sabah kalktığımda düş almaya karar vermişsem, şu alttaki, hemen yanındaki zamanda vermemiş olabilirim, ama günümün geri kalanı aynı geçmiştir, aynı cümleleri kurmuş, aynı yerlerde, aynı zamanlarda var olmuşumdur. Sizin durumunuz da bunu gösteriyor. Shia ve Megan çoklu zamanların birinde Nathan ve Lucas yerine var olmuşlar. Onlarla aynı kararları vermiş, aynı şeyleri yaşamışlar. Ama sonra bir gün *puf!* Shia zamanda dolaşmaya karar vermiş ve tesadüfi olarak bir saat sonra nathan ve kenda'yla aynı yerde olacak şekilde zamanlar çakışmış.”

Shia kocaman gözlerle anlatılanları dinliyorken bir büyüünün etkisi altındaymış gibi yavaşça elini kaldırır

“ben.. bir şey sorsam?”

julia *tabii* diyerek delikanlıya söz verirken shia hafifçe gülümseyerek sorar

“bu bütünlemeye ben mi sebep oldum?”

“hayır..”

“nasıl *hayır?*”

julia hafifçe gülerek kalemi tahtanın önündeki bölmeye bırakır

“sen sebep olmadın shia, bu kadar büyük bir olaya senin yarattığın bir zaman makinesi sebep olamaz-“
“nasıl-*nasıl*-yani şimdi ben-ben bir şey yapamadım mı!?”

julia, delikanlının hayal kırıklığıyla dolu şokunu izliyorken başını iki yana sallar

“eğer insanlar bu kadar basit makinelerle zamanda gezebilselerdi tek bir tanrı değil, en az 7 farklı zaman tanrımız olması gerekirdi shia. Üzgünüm. Bu çoklu zaman bütünlemeleri genellikle evrende çok derin olaylar yaşandığında meydana gelir ve inan bana şu anda tanrıların katında oldukça derin bir olay yaşanıyor..”

shia hala nasıl *hiçbir şey yapamadığını* anlamaya çalışırken tanrıların katı zerre kadar umrunda değildir. Julia gözlerini ondan ayırarak diğerlerine bakarken konuşur

“Çoklu zaman bütünlemelerinde bazen tek bir tane, bazen milyonlarca fark olabilir. Emimin ki şu an evrenin her köşesinde binlerce insan dün fark etmedikleri yeni şeyler görüyorlar, dejavu’lar yaşıyorlar. Siz bir anda büyük şeylerle karşılaşarlardan birisiniz sadece. Shia ve Megan diğer herkes için yeni, Lucas ise Nathan ve Kenda için, diğer her şey de Shia ve Megan için yeni. Ama aslında geri çekilip baktığınızda her şey birbirine bağlı..”

bakışlar bu kadar büyük bir şeyin aslında yaşadıkları kocaman evrenin sadece küçük bir parçası olduğunu kavıyorken julia devam eder

“yaşadığımız evren çok büyük. Her gün zamanlar o kadar çok kırılıyor, o kadar çok birleşiyor ki bunun ölçüsünü elinde bulunduran güçler bile bazen yoruluyor, inanın bana. Kırılmalar ne kadar zararlıysa birleşmeler o kadar yararlı-“

“böyle bir şey nasıl yararlı olabilir!? Evim yok oldu! annem beni tanımıyor!”

megan artık dayananaımış, yaşlı gözlerle yerinden kalktığı gibi odadan fırlayıp çıkarken eidan da arkasından koşar. Kapılar onların arkasından kapandığında julia ilk defa sıkıntıya düşmüş, diğerlerine döner

“bunun zor olduğunu biliyorum, ama bir şekilde ayak uydurmak zorundasınız. Aranızda ruhları çok kuvvetli olanlarınız var. Yeteneklerinizi kullanın, anlamaya, *inanmaya* çalışın. Aradaki bağlarda mutlaka bir şey saklıdır, bir kez kabul ettiğinizde az da olsa sizi ikna edecek şeyler bulacaksınız, sadece aramayı bırakmayın..”

başlar sallanırken julia yine gülümser

“uzun zamandır böyle bir şey görmemiştim, beni de heyecanlandırdınız..”

“ama ben bir şey yapamamışım..”

julia dönerek shia’ya bakar ve geçip delikanlının önündeki iskemleye otururken konuşur

“zaman makinesi mi yapmak istiyorsun?”

“istiyordum, ama yapamamışım..”

“vazgeçecek misin?”

“ben bir daha zaman makinesi dersem megan beni öldürür. Neler olduğuna baksanıza-“

“neler olmuş? Hiçbir şeyin senin suçun olmadığını söyledim, değil mi? zekisin shia, görüyorum.

Arkadaşına yardım edeceksin, burası sizin de eviniz, kimse aksini söyleyemez. Bir süre zorlanacaksınız, paralel zamanlarda yaşanan akıl karışıklığını bilirim. Hiçbirinde kalmak zorunda olmasam da yine de seni anlayabiliyorum-“

“gerçekten eve dönemez miyiz?”

julia son bir kez başını iki yana sallarken shia iç çekerek başını eğer, sonra dönerek annesine bakarken delia da onu izliyor, julia’nın dediği gibi aradaki bağlarda saklı olan şeyi görmeye çalışırken hafifçe gülümser. Shia annesinin güzel gülümsemesiyle kendini bir şeylere ikna etme çalışıyor, arkasında evrenin en parlak beyinlerinden biri olan koyu yeşil gözlerle julia’ya bakar

“o zaman tanrılara şu mesajımı iletir misiniz miss..”

julia gülümseyerek ne olduğunu sorarken shia masada biraz daha ona yaklaşır, julia da o tarafa eğilirken shia fısıldar

“artık evrenin dengesini bozmaktan vazgeçip yerlerinde oturlarsa hepimiz çok daha mutlu olacağız.”

Julia bütün yüzü aydınlanarak gülümserken shia’ya bakar

“ben de aynı şeyi düşünüyordum..”

shia gülümserken julia ona göz kırparak doğrulur..

SOUNDTRACK / Tonic - Waiting For The Light To Change

Hoping you'll never be lonely again

It's a fear that you just can't face..

Toplantı odası boşalmış, herkes diğer çocuklara haber vermek için çıkmışken içerde sadece colm, delia ve shia kalmıştır. Shia masaya koyduğu elleriyle oynuyor, başını kaldırıp annesine ya da babasına bakmıyorken delia yanındaki colm’u tutarak kaldırır

“sen nathan’ın yanına git colm-“

“ama-“

“birazdan onu da alıp gelirsin, olur mu?”

colm bir an durur, sonra gülümseyerek *olur* der ve uzanarak karısının dudaklarından öperken shia yan gözle onları izliyor, kendi kendine gülümseyerek önüne döner..

delia kapıyı colm’un arkasından kapattıktan sonra gidip usulca shia’nın yanına oturur. İkisi sessizce oturup önlerine bakıyorken delia başını çevirerek *oğlunun* saçlarına ve yüzüne bakar, sonra uzanarak ellerini tutarken shia doğrularak annesine bakar

“bir şey hissediyor musun?”

“sen?”

shia başını sallarken mırıldanır

“ben senden başkasını bilmiyorum, nathan ne hissediyorsa ben de onu hissediyorum. Sanki ben başka bir yere gelmemişim de sen beni bir gün uyanınca unutmuşsun gibi düşünüyorum. Sen ne hissediyorsun?”

“ruhları kuvvetli olanlarda biri de benim, elbette bir şeyler hissediyorum shia, ama senin istediğin ya da umduğun kadar güçlü olmayabilir-“

“gidecek başka bir yerim yok, başka bir annem de yok-“

“ben hala aynı delialona’yım, hala annenim-“

“sadece başka bir çocuk doğurmuşsun. Benimle yaşadığın şeyleri onunla yaşamışsın gibi biliyorsun..”

shia ellerini çekerken önüne dönerken delia üzüntüyle onun gözlerine bakıyor, usulca konuşur

“bazı şeyler değiştiremem shia-“

“biliyorum, sadece üzülüyorum..”

yeşil gözler tekrar delia’ya dönerken delikanlı usul bir sesle sorar

“Alışmaya çalışmadan önce biraz üzülebilir miyim?”

delia başını sallayarak önündeki çocuğa bakar, biraz sonra o çocuğun gözleri dolup başı yine önüne eğildiğinde delia uzanarak ona sımsıkı sarılır. Shia da annesine tutunurken sessizce ağlar..

“nasıl ya!? Ne demek burada kalacaklar!?”

nathan bir anda parlamışken colm kaşlarını çatarak oğluna bakar

“neden bu kadar sinirlendiğini anlamadım, sesini yükseltmeden de anlaşabiliriz nathan-“

“ama baba ne dediğini sen duyuyor musun-“

“elbette duyuyorum ve ben ne diyorsam sen de ona inanacaksın-“

“ama o çocuk benim kardeşim değil! Hiçbir şey değil-“

“NATHAN!”

nathan babasının bağırmasıyla irkilerek bir adım gerilerken colm ellerini önündeki masaya bastırarak sakın olmaya çalışır

“şaşkın olmanı ya da endişeli olmanı anlarım, ama taş kalpliliğe ya da bencilliğe tahammülüm olmaz-“

“ama-“

“ama falan yok! Büyüdükçe daha ağır şeyler yaşayacaksınız! Biz oturup izlediğiniz eski dünya filmlerindeki gibi yaşamıyoruz oğlum, hayatımız her gün o insanların *olağanüstü* dediği şeylerin içinde geçiyor. Bu kadar zor bir tanesinin başımıza gelmesini istemezdim, ama geldi. Şimdi de olabildiğince akıllıca davranarak üzerimize düşenleri yapmamız gerekiyor-“

“gidip ‘kardeşim!’ diye sarılmamı istiyorsan çok beklersin-“

“sen babanla nasıl böyle konuşursun!?”

“babam eğer gidip daha adını bile yeni duyduğumuz bir kadının söylediklerine inanıp beni azarlıyorsa aynen böyle konuşurum-“

“nathan, sabrımı zorlama-“

“O ÇOCUK SENİN DEĞİL! BİZİM DEĞİL!”

colm elini kaldırıp oğlunun suratına bir tane tokat indirirken nathan sarsılmış, elini yanağına bastırarak babasına bakar

“peki *baba*.”

Delikanlı dönerek koşar adımlarla odadan çıkarken kapıyı arkasından çarpar, colm şokla elleri titreyerek masaya tutunuyorken öfkeden ve üzüntüden gözleri dolmuş, yanındaki iskemleyi kırarcasına çekerek oturur ve başını elleri arasına alarak beklerken zor olacağını biliyordur, ama *bu kadarını* tahmin etmemişken sessizce bir süre daha olduğu yerde oturur..

Nathan odasının kapısı açılınca elinin tersiyle yüzünü siler ve ayağa fırlarken babası sert bir yüzle içeri girmiştir

“oraya gidip ‘kardeşim’ diye sarılmamı istemedim. Sadece anlayışlı olacaksınız. Seni tanıyan insanlar, arkadaşların, ben ve annen yanında. Onun hiç kimsesi yok, o yüzden kimsesiz bir çocuğu görünce içinin cız ettiği kadar, belki de onun onda biri kadar bir merhamet verebildiysek sana, *onu* çıkaracaksınız. Onun yerinde sen de olabilirdin, biz bir gün kalkıp seni unutmuş olarak da hayatımıza devam edebilirdik, bunu da aklının bir köşesine yaz..”

nathan sessizce babasını izliyorken colm kapıyı bırakıp arkasını dönerken konuşur

“annen aşağıda senin bekliyor, beş dakika içinde toplantı odasında ol..”

babası uzaklaşırken nathan odasında durmuş, içinde onu kemiren pişmanlıkla kavga ediyor, yutkunarak aralık bırakılmış kapıya bakar..

“megan? Hadi aç kapıyı..”

eidan dakikalardır oreon’da normalde kullanılmayan boş odaların birinin önünde, ara sıra kapıya vurup içerdeki genç kızla konuşuyorken megan dışarı çıkmamakta ısrar ediyordur. Genç adam sonunda pes etmiş, iç çekerek yanındaki duvara yaslanırken birisi onu kolundan kavradığında o tarafa döner. Vien kapalı kapıya bakıyorken eidan’ın kolunu hafifçe sıkarak sorar

“bir şey söyledi mi?”

“ağlıyor vien..”

vien kocasını bırakıp kapıya ilerler ve kola asılıp yavaşça açmaya çalışırken içeriye konuşur

“megan, benim, açar mısın kapıyı tatlım-“

“İSTEMİYORUM!”

vien içerden gelen boğuk bağırışla dönerek eidan’a bakar, sonra tekrar başını kapıya çevirip konuşur

“megan konuşmazsak halledemeyiz-“

“NE KONUŞACAĞIZ!? SEN BENİ TANIMIYORSUN BİLE-“

“izin verersen belki bir şeyler yapabiliriz-“

“BEN ANNEMİ İSTİYORUM!”

vien içi acıyarak kapıyı bırakır, sonra eidan’a döner ve fısıldar

“bu kapıyı açacak birilerini bul, ben buradayım..”

“emin misin, ters tepmesin-“

“nesi ters tepebilir eidan, gencecik bir kız. Annesini istiyor ve benden başka kimse veremeyeceğine göre..”

eidan uzanarak karısının yüzünü tutarken vien belli belirsiz gülümser

“hadi tatlım, gidip birilerini bul..”

eidan tamam diyerek ondan ayrılır ve uzaklaşırken vien kapının girişine yaslanıp kollarını kavuşturur..

megan içini çekerek ağlıyorken şu anda yapayalnız oturduğu boş ve karanlık odanın aslında dolu olması gerekiyor, ama onun bildiğini hiçbir şeyin izi kalmamışken genç kız nasıl böyle bir şeyin başına geldiğini anlamıyor, sadece ağlıyordur.

“megan?”

megan kapının açılmasıyla irkilerek o tarafa dönerken annesi içeri giriyordur

“kızma lütfen..”

megan sesini çıkarmıyor, öylece bakıyorken vien koridordan vuran ışıkla içeri ilerler. Odanın sensörleri sanki megan’ı anlıyor, kesinlikle etrafı aydınlatmıyorken genç kız başını karanlığa çevirerek yüzünü gizler

“konuşmak istemiyorum..”

vien bildiğini fısıldayarak onun yanında yere otururken megan kendini iterek tanımadığı kadından uzaklaşır

“ben burada kalmak istemiyorum..”

“biliyorum tatlım-“

“bana tatlım deme.”

Vien bir anda üzerine dikilen mavi gözlerle içinden bir iki adım geri atarken megan yanakları ıslak, ama gözleri öfkeyle parlıyor, konuşur

“ben senin tatlın değilim, onun da değilim..”

vien onun kapıyı göstermesinden eidan’ı kastettiğini anlamış, sorar

“ama seni hissettiğini biliyorsun-“

“hissediyor, ama bilmiyor. O oğlunu biliyor, onu hatırlıyor, beni bilmiyor. Ben sadece onun güçlerinin bir parçasıyım, tılsımı gibi, kutsal suyu gibi. Ama kızı değilim..”

megan’ın sesi incelirken vien uzanarak ona sarılmak ister, ama sanki yalan söyleyecekmiş gibi düşünüyor, hareket etmezken megan burnunu çekerek başını yine karanlığa çevirir

“gitmek istiyorum..”

“mümkün değil megan, üzgünüm..”

megan yumruğunu dudaklarına bastırarak yıldızlara bakıyorken vien artık boşvermiş, yaklaşarak elini genç kızın simsiyah saçlarına koyar

“istediğin kadar ağlayabilirsin, ben buradayım..”

megan annesinin sesiyle sarsılarak ağlarken vien genç kıza biraz daha yaklaşarak bileklerini bulur ve kendine çekerek göğsüne yaslarken megan annesinin nerede olduğunu bilmiyor, ama kokusu çok yakınındayken ona sarılarak ağlar..

kenda dalgınca koridorda dolaşıyorken elleri uzun saçlarının uçlarını örüyordur. Genç kız gevşekçe birbirine doladığı tutamlardan parmaklarını geçirerek açarak iç çeker ve boş koridorlarda öylesine yürümeye devam ederken oreon’un bu kısmının neden hala kullanılmadığını bilmiyordur. Soluk ışıklar güç tasarrufu için birer arayla yanıyorken kenda başını kaldırarak onlara bakar ve ikinci adımında solundaki kapıdan çıkan lucas’a çarparken irkilerek geri basar. Delikanlı da ona bakıyorken sorar

“benim yanıma mı geldin?”

“hayır?”

Lucas tamam diyerek ondan sıyrılır ve her nereye gitmek için odasından çıktıysa oraya giderken kenda onun arkasından bakıyor, bir an bekleyip sonra seslenir

“lucas!”

delikanlı olduğu yerde durup topuklarının üzerinde arkasını dönerken ellerini cebine sokar

“yine millete nasıl büyü yaptığımı mı soracaksın-“

“hayır, sen benimle ilgili ne hatırlıyorsun onu soracağım..”

lucas hmmlerken omzunu silker

“çok bir şey hatırlamıyorum. Benim yerim daha çok scorchio, doğduğumdan beri birkaç kere buraya geldim, ama iyi ki gelmişim, seni bir delirmiş görmemişim, o da oldu-“
“sen ne zaman doğdun?”

soru delikanlının hoşuna gitmiş olacak, yine yamuk bir sırtışla kenda’ya bakarken cevaplar

“8 ay önce-“
“8 ay-bu işte bir terslik var, ben demiştim-“
“yine gitti kafa-“
“kalem kağıt var mı? orası odan mı ayrıca? Bu koridor kullanılmıyordu-“

lucas onun ardı arkası kesilmeyen sorularına aldırmandan yürürken kenda da arada sekerek onu takip eder ve delikanlının arkasından açık bıraktığı odaya girdiği anda neden bu kullanılmayan koridorda kaldığını anlar.

Kenda şu ana kadar gördüğü en karanlık odaya girmiş, kocaman odada sadece bir tane güçsüz abajur yanıyorken genç kız kaşlarını kaldırarak duvardaki çizimlere ve oraya buraya atılmış kağıt parçalarına bakar. Bir tanesi yerde, ayağının önünde duruyorken kenda saçlarını tutarak başını eğer ve o karanlıkta ne gördüğünü anlamaya çalışırken biraz sonra gözünün önüne boş bir parça kağıt girdiğinde başını kaldırır. Lucas ona bakıp kağıdı sallar

“kağıt istemedin mi?”
“evet, teşekkür ederim..”

kenda kağıdı alıp elinde çevirirken lucas yine masasına dönmüş, kalem arıyordur. Kenda göz ucuyla yine yerdeki kağıda bakarken hiçbir şeye benzetememiş, artık eğilerek kağıdı alırken lucas son anda elinden kapar ve bir kalem uzatırken konuşur

“kalem de burada. Daha aydınlık bir yere git istersen..”
“insanları odandan kovmak kabalıktır lucas-“
“benim iznim olmadan eşyalarım dokunmak da senin kabalığın-“
“biz gerçekten çok iyi tanışıyoruz, değil mi?”

lucas cevap vermeden elindeki kağıdı masanın üzerindeki bir başka tomarın arasına sokar

“en iyi arkadaşım değilsin-“
“su kıran olduğum için mi kızılıyorsun?”
“bir şey için kızmıyorum, sen neden kağıt kalem istedin?”

kenda o anda tekrar hatırlamış, elindekilere bakarak cevaplar

“şu anda zamanın çizelgesini çıkaracağım, belki daha kolay anlarım. Bana göre sen iki hafta önce doğdun çünkü..”

lucas güler ve başka bir şey söylemeden kapıya giderken kenda’nın arkasından gelmediğini fark edince arkasını döner

“sen de çıkacaksın..”

kenda son bir kez etrafa bakıp lucas’ın önünden geçerek odadan çıkarken koridorda yürüyor, bir an onu bekleyip beklememesi gerektiğine karar veremez, sonra beklememeye karar vererek yoluna devam ederken kimse arkasından gelmez..

kenda elindeki kalemle havada bir şeyler çizerek kendi kendine olayları sayıyorken önünden geçtiği toplantı odasının kapısı açılır. Genç kız dışarı çıkan nathan'ı görünce kalemi indirip onun yanına gelmesini bekler

“bak ben zaman çizelgesi çıkarıyorum, daha kolay anlarız belki-“

nathan isteksizce başını sallayınca kenda delikanlının kolunu tutarak bakışlarını yakalar

“ne oldu?”

“hiç.. ne yazdın?”

kenda bir süre daha cevap vermeden nathan'a bakarken delikanlı babasıyla arasında geçen şeyi kimsenin bilmesini istemiyor, konuşmadan uzanarak kağıdı onun elinden alır ve yürümek için bir adım atarken kenda da onun koluna girmiş, ikisi beraber çizelge hakkında konuşarak yürürler..

SOUNDTRACK / Rosie Thomas - You and Me

You and me, me and you

There's so much that we've been through..

Delialona banyodan çıkar ve elindeki havluyu makyaj aynasının önündeki küçük pufun üzerine bırakırken colm yatakta oturmuş, yerdeki döşemeleri izliyordur. Delia usul adımlarla kocasının yanına gidip yatağa oturur ve genç adamın şakağından başlayarak saçlarını okşarken konuşur

“konuşabildiniz mi?”

“uyuyordu..”

delia hmmlerken colm devam eder

“uyandırmadım-aslında uyandırırdım, ama ne diyeceğimi bilemedim. Yine üzerini açmıştı, gidip örttüm, sonra da buraya geldim..”

delia gülümserken colm dönerek karısının parlak mavi gözlerine bakar

“ya beni hiç affetmezse? Ya ben hiç özür dileyemezsem?”

“bir şey olmaz hayatım. İkiniz de birbirinizi üzmüşsünüz, hem o daha çocuk bile olsa sen de asırlardı baba değilsin, sen de öğreneceksin..”

“oğluma bir daha el kadırmamayı öğrenirsem iyi olacak..”

“kaldırdığın zaman ne kadar üzüldüğünü anladın, bir daha olmaz..”

colm başını sallarken saçlarındaki eli alır ve avcunun içini öperken sorar

“sen nasılsın?”

delia daha anlayamadığını söyleyerek başını iki yana sallarken iç çeker

“bugün o kadar zamandan sonra ilk defa annemle babamı düşündüm..”

colm bütün ilgisini delia'ya vermiş, genç kadının elini tutarak dinliyorken delia da onun ela gözlerine bakıyor, konuşur

“ben onlarsız olmaya o kadar alışmıştım ki oysa. Bugün bir an için başa döndüm. O odadan ilk defa girip bana *anne* dediğinde hissettim colm. O anda anladım, yoktu işte, annesi gitmişti. Onun yerine onun aynısı bir kadın vermişler, artık bu senin annen diyorlardı, kalp kırıklığını gördüm. O kadar çok onun annesi olmayı diledim ki..”

mavi gözleri dolu dolu bakıyorken colm genç kadının yanağından akan yaşı silerek onu dinlemeye devam eder

“ben onun benim yaşadığım acıyı bilmesini istemiyorum. Kafası karışık olabilir, ama yokluğu hiç hissetmesin istiyorum, ama yapabilir miyim, o kadar büyük bir boşluğu doldurabilir miyim bilmiyorum..”

deli başını eğerek derin bir nefes alırken colm eğilerek dudaklarını onun saçlarına dayar, hafifçe öperek yanağını siyah saçlara yaslarırken konuşur

“boşluğu biz bıraktık, doldurmasının bir yolunu da bulacağız, eminim..”

delia başını kaldırırken gözleri umutla parlıyor, sorar

“buluruz, değil mi?”

“buluruz sevgilim..”

delia uzanarak yakışıklı adamın yüzünü tutarken usulca ağlıyor, yıllardır küllenen acısının tekrar çıkmasını istemiyorken mırıldanır

“sen olmazsan yapamam..”

“asıl ben sen olmazsan yapamam. Benim süper güçlerim yok..”

delia göz yaşları arasında gülerken colm da güzel gözleri parlayarak gülümsüyor, uzanarak delia’nın sıcacık dudaklarını örterken genç kadın bir anda içinde bir şeyin havalanmasıyla kocasının dudaklarına gülümser. Colm başını hafifçe geri çekerek ona bakarken gülümsüyor, sorar

“ne oldu?”

“yine aşık oldum..”

colm önündeki güzelliğe bakarak bir an dururken delia biraz sonra ellerini kocasının saçlarından geçirerek dudaklarına uzanır ve onu kendine çekerken colm da genç kadının bornozundan açılan bacaklarını kavrar ve ona uzanırken ikisi de yıllar sonra yine ilk gün gibi ürpererek birbirlerine sokulur..

delia başını çevirerek boynunu üzerindeki adama açarken colm onun çiçekler gibi kokan tenini öper. Genç adamın uzun parmakları delianın bembeyaz bacaklarında dolaşıyorken genç kadının ıslak saçları yastığa dağılmış, mavi gözleri kapalı, her dokunuşu duymaya çalışıyordur.

Colm eğilerek karısının göğüslerini öperken delia nefesini tutarak genç adamın başını tutar ve biraz sonra dudakların yavaş yavaş beline inip hafifçe derisini ısırdığını hissedince usulca güler. Colm da gülümsüyor, genç kadının karnını öperek bir an dururken sağ elini getirip karısının karnın üzerine koyar. Delia gözlerini açmış, başını eğerek colm’u izlerken genç adam da gözlerini ona kaldırmış, gülümser

“çocuklarımız var. bir değil, *iki* tane. Ailemiz var, evimiz, arabamız, mutfağımız, döküntülerimiz..”

delia gözleri dolarak gülümserken başını sallar

“biz yaptık..”

“*biz yaptık..*”

colm elini genç kadının karnından çekerek onun üzerinde yükselirken delia yine nefesi içine sığamadan kendini kocasına kaldırır. İkisi bir an sonra tek vücut olurken colm nefesini bırakarak gözlerini kapatır, delia da onun boynuna sarılırken ikisi sessizce sevişirler..

“miss mensonn’un istediği dergiler efendim..”

favian alarak teŖekkür eder ve görevliyi yollarken onun yanındaki julia büyük bir memnuniyetle dergilerini kendi kollarına alır

“herkese göz kulak ol, durumlar iyi değil favian..”
“başımızdaki tanrılar yastaysa iyi olmadığı kesin..”

aracın içindeki görevlilerden biri gelip julia’dan dergileri alırken genç kadın ona teŖekkür ederek favian’a döner

“güç dengeleri sarsılmış bir durumda. Ŗu yaşadıklarınız her gün olabilecek şeyler değil-ayrıca o çocukları kimsenin dışlamasına izin verme, onlar doğruyu söylüyor, kontrol ettim-“
“ne zaman?”
“bir zaman, senin beni takip etmen mümkün mü?”

favian gülererek *değil* diyorken julia da gülümser. Birazdan ikisi sarılırken julia, delora ve odette’e iyi bakmasını söyler ve favian’ı bırakıp ekstra lüks uzay aracına girerken genç adam kapıların kapanıp aracın ayrılmasından sonra omuzları gevşeyerek esner ve asansörlere ilerler..

shia kaldığı odanın kapısının tıkatılmasıyla oturduğu yataktan kalkar ve arkasını dönerken aralıktan megan gördüğünde delikanlı rahatlar

“diğerlerinden biri sandım..”

megan bir şey söylemeden içeri girer ve kapıyı kapatır, sonra yavaş yavaş yatağa ilerlerken shia da tekrar oturmuş, ayakkabılarını çıkarıyordur. Birazdan delikanlı arkasından ona sarılan megan’ı hissedince ayakkabıları bırakıp doğrulur ve belindeki elleri tuttarak öylece beklerken megan usulca konuşur

“uyuyamadım..”
“ben uyumayı denemedim, sen en azından onu yapmışsın. Pijamaların bile var..”

megan delikanlıyı bırakıp yatağa otururken kollarını kaldırarak üzerindeki pijamaya bakar

“o ısrar etti..”
“o kim?”

megan ve shia göz göze gelince genç kız konuşur

“ona anne diyemem..”

shia başını sallayarak tekrar önüne döner ve ayakkabılarını ittirip yatağa çıkar, gerileyerek sırtının yatağın başına yaslar megan da gelip onun yanına yaslanır

“ne yapacağız şimdi? Ya bize yalan söylüyorlarsa? Ya aslında geri dönebileceksek-“
“dönemeyiz, julia yalan söylemez. Tanrıların görevlileri yalan söylemez..”

megan bildiğini mırıldanırken öylesine söylemiştir işte, sadece korkuyordur. Shia arkadaşına dönerek üzgün gözlerine bakarken iç çeker

“özür dilerim megan..”
“dileme, sen yapmadın. Keşke sen yapsaydın, en azından bağırır çağırırdım..”

“zaten bağırp çağırдын..”
“ama işe yaradı mı? hayır.”

shia belli belirsiz gülümserken megan iç çekerek gözlerini ovuşturur

“çok uykum var, ama uyumaktan korkuyorum..”

shia bunun üzerinde yataktan kalkar ve örtüyü açıp çekiştirirken megan da kalçasını kaldırıp örtünün kaçmasına yardım eder. delikanlı yatağa girip yastığı tam ortaya koyar, megan da sesini çıkarmadan yorganın altına girip başını yastığa koyduğunda ikisi de tavana dönmüş, sessizce artık onların olmayan duvarlara bakarlar. Biraz sonra megan sağına dönerek shia’nın koluna sokulur ve gözlerini kapatıp uyumaya çalışırken shia da yanağını onun başına yaslayıp kocaman yeşil gözleriyle tavanı izlemeye devam eder..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

“çocukları aradım, onlarda bir problem var mı diye sordum-“
“var mıymış?”

delora olmadığını söylerken latty sorar

“lucas’ın kim olduğunu sordun mu?”

delora gülerek başını sallar

“biliyorlar, benim delirdiğimi sandılar..”

latty gülümserken ewan ofisin açık kapısını görmüş, içeri dalar

“benim hakkımda mı konuşuyorsunuz?”
“evet, ne yapsak da seni yollasak diyoruz..”

ewan o biraz zor diyerek koltuklardan birine otururken latty sorar

“colm’a yardım ediyor musun?”
“arada gidip saçını okşuyorum, öpüp seviyorum-“
“dalga geçme ewan. O çocuklardan biri senin olsaydı da böyle mi yapacaktın-“
“tamam hemen kızma, ediyorum. Sabah nasıl gittiğini sordum, saklanacak bir yer arıyordu, ofisime yolladım.”

Latty gözlerini devirirken delora ewan’ın kafasını ittirerek ofisin kapısına ilerler

“saklanmasını engelleyeceksin. Colm bizim gibi ‘aa! sağ böbreğimin parçası’ hislerine sahip değil-“
“ben de artık değilim, normalim!”

ewan kendi kolunu çimdendirken latty gülümser, delora her neyse diyerek odadan çıkarken colm’u saklandığı yerden çıkarmaya gider..

“colm?”

delora ofisten içeri girerken colm neredeyse bütün eşyalarını buraya taşımış, işlerini yapıyorken delora gözlerini devirerek masaya ilerler

“kendi ofisine gitsene?”
“burası daha merkezi-“
“senin departmanın burası değil..”

colm, başını kaldırıp delora’ya bir bakış atar. Delora hiç umrunda olmadan hala beklemeye devam ediyorken sorar

“delia nerede?”
“o da kaçıyor-“
“yalan söyleme-“
“çocuğu uyandırmaya gitti-“
“oğlunu.”
“oğlumu.”

Delora iç çekerek masanın etrafında dolaşır ve colm’la bilgisayarın arasına girip masaya otururken colm geri çekilerek ona bakar

“çalışıyordum?”
“bir şeyi kabullenmek için illa süper güçlere sahip olman gerekmez..”

colm kollarını kavuşturarak arkasına yaslanırken delora ellerini açmış, konuşur

“bak, robotlarını bile getirmişler, hem de sen yapmışsın-“
“delora, gerçekten gerek yok-“
“var, çok var hem de. Robotu ne yaptın?”
“departmana gönderdim, diğerleri bakıyor-“
“gidip sen baksana, merak etmiyor musun ne yaptığını?”

colm sessiz kalırken delora hafifçe başını eğerek hm?lar

“hadi kalk, beraber gidelim-“
“dax’i nereye götürdünüz!?”

colm içeri dalan shia’ya bakıyorken delikanlı yine gözleri büyümüş, korkuyla colm’a bakıyordur, genç adam cevaplar

“departmana-“
“kapatmadan mı yolladın?!”
“kapatmam mı gerekiyordu!?”
“dax orayı görünce kafayı yer!”

shia arkasındaki delia’dan nazikçe sıyrılıp koridorda depar atarken colm da arkasından fırlamış, ona yetişerek geçite dalar..

colm ve shia departmana girdiklerinde ortalık birbirine giriyor, herkes bir köşeye koşturuyorken colm’un içeri girdiğini gören teknisyenlerden biri koşarak oraya gelir

“EFENDİM, ROBOT SİSTEMİNİ KİLİTLEDİ, KARŞI KOYUYOR!

Shia onların arasından fırlayıp dax’in yanına giderken ağzındaki yeşil ışıkları kırmızı olmuş, yanına yaklaşıp vızır vızır elektrik akımı yollayan robot shia’yı algılayınca kollarını indirerek o tarafa döner

“izinsiz giriş. İzinsiz giriş. Shia, yardım et.”

Shia etraftakileri uzaklaşırarak dax'in kolunu tutarken zavallı robot da beyaz elini arkadaşının elinin üzerine koymuş, üzgün neon mavileriyle ona bakar

“ana panelimi izinsiz açmaya çalıştılar-“
“biliyorum dax, buradakiler seni daha tanımıyor..”

dax bakışlarıyla bütün departmanı yoklarken shia diğerlerine dönüp durumu açıklar

“dax tamamen çalışır durumdayken ana panele ve diğer yaşam devrelerine ancak ben ve babam erişebilir. İkimizden biri makineyi kapatmadan asla dokunamazsınız, canınızı daha fazla yakmaması mucize.”

Delikanlı sonra colm'a dönerek konuşur

“her şeyi bir tek benim hatırladığımı unuttum, özür dilerim..”

colm cevap vermiyorken shia dax'e döner ve elini robotun ensesindeki bir optik okuyucunun üzerine bastırıp çektiğinde dax'in bütün ışıkları söner, kolları ve bacakları inip başlangıç pozisyonuna geçerken shia robotun yanında çekilir

“şimdi bakabilirsiniz, ama dikkatli olun..”

teknisyenler temkinli bir şekilde robota ilerlerken shia biraz uzaklaşarak onların ne yaptığını izlemeye başlar. Colm da onun yanına gelerek dax'in ana panelinin açılmasını izlerken shia yan gözle babasına bakar, sonra tekrar önüne dönerken dax baştan keşfediliyordu..

SOUNDTRACK / *Pink Martini - Hang On Little Tomato*

*When change is hard and not so nice, if you listen to your heart the whole night through,
Your sunny someday will come one day soon to you..*

Kenda kahvaltı masasında bile bir şeyler not alıyorken diğer kurbağalar da onu izliyordur. Nathan bugün yine sessizken yeni gelen çocuklardan hiçbirini ortada görünmüyordur.

Kenda sonunda yazmayı bitirmiş, bir yudum süt alır ve başını kaldırarak diğerlerine bakar

“Sizin söylediklerinize göre saptayabildiğim en büyük fark benim doğumum. Annem beni doğururken güçlerini bana vermiş, ama kimseye söylememiş. Sonra olaylar patlak verince scrochio durumu aynı şekilde ortaya çıkmış. O dönem içinde eidan ve vien çocuk yapmayı denememiş olacak ki lucas geç doğmuş, o da sürekli scorchio'da vakit geçirdiği için 8 ayda bu kadar büyümüş-bir dakika..”

herkes çiğnemeyi bile bırakıp bir dakika beklerken kenda saçlarının ucunu parmağının etrafında kıvrarak kağıdına bakar

“peki çocukların geldiği zamanda durum neydi? Megan ne zaman doğdu mesela? Onlara da sormam gerek..”

kimse bir şey söylemezken kenda başını kaldırarak onlara bakar

“onların ne kadar zor durumda olduğunu da anlıyorum, siz de anlıyor musunuz?”

yine kimseden ses çıkmazken bir an sonra nathan konuşur

“hatıralarını kaybettiler, ama geri kalan her şey aynı..”

kenda dönerek arkadaşına bakarken gülümser

“onlara yardım etmezsek de hep öyle yarım kalacaklar..”

sonra diğerlerine dönerek sorar

“değil mi?”

başlar sallanırken kenda çok güzel diyerek yerinden kalkar

“ben gidip ikisinden birini bulacağım, katılmak isteyen?”

kimse şimdilik gönüllü olmazken kenda onları zorlamaz ve sabah kalktığında herkesten daha şanslı olduğuna karar veren su kıran iki zamana da hakim olmak için yemek salonundan çıkar..

“Voc!”

kısa boylu adam miss kenda’nın sesini duyunca o tarafa dönerek gülümser

“günaydın miss-“

“Voc, megan’ın nerede olduğunu biliyor musun?”

“megan?”

“megan ya da shia, yeni gelen çocuklar hani?”

Voc ohlayarak başını sallar

“shia robotunun yanında teknoloji departmanında, diğer miss’i hiç görmedim miss kenda, odasından çıkmamış olmalı..”

“odası-“

“6. kat, collinslerin yatak odasının karşısı..”

kenda çok teşekkür ederek asansörlere giderken Voc kısacık boyuyla yine hızlı adımlar atar ve işine döner..

Megan odada dolaşarak etrafı inceliyorken çalışma masasının üzerinde tek başına duran bilgisayarın karşısına geçer. Kendi bilgisayarındaki hiçbir şey burada değil, resimleri, yazıları, müzikleri, bütün her şeyi de diğer hatıraları gibi yok olmuştur.

Genç kız iç çekerek bilgisayarın başından kalkarken kapısı tıklatıldığında gerilerek o tarafa döner

“evet?”

“megan benim, kenda, girebilir miyim?”

megan bir an duraksar, sonra başka çaresi olmadığını biliyor, kendi kendine başını sallayarak girmesini söyler. Kenda gülümseyerek içeri girerken kapıyı açık bırakır

“günaydın, nasılsın?”

megan hafifçe omzunu silkerek kesin bir şey söylemezken kenda elindeki kağıdı gösterir

“bu zamandaki değişiklikleri not alıyordum, sana da sizin zamanınızla ilgili bir şeyler soracaktım, sorabilir miyim?”

megan yatağına oturarak başını sallar, kenda bir iki adım daha ilerlerken sorar

“doğum günün ne zaman?”
“12 mart 7094”

kenda ohlarken megan kaşlarını kaldırır

“ne oldu?”
“sen burada mı büyüdün? Yani herkesle beraber?”

megan yine başını sallarken kenda kağıda onu da not alır ve gelip yatakta megan’ın yanına otururken sorar

“scorchio olayı ne zaman ortaya çıktı?”
“buraya gelmeden birkaç ay önce..”
“ben yine su kıran mıydım?”

megan başını sallayarak onaylarken konuşur

“biana sana güçlerini doğduğunda vermiş, ama kimseye söylememiş, ortaya çıkmamasını istiyormuş, ama sonra engelleyememiş. Dorian, maynard yangını falan..”

Kenda başını sallarken yeni zamanla Meganların zamanı eş görünüyordur. Genç kız dönerek mavi gözlü yeni arkadaşına bakarken gülümser

“anladım sanırım..”

megan başını sallayarak önüne dönerken kenda usulca konuşur

“iyi arkadaşlar mıydık?”

mavi gözler yine kenda’ya dönerken megan yine başını sallar ve konuşur

“aynı sene Mars’a gidemiyoruz diye çok üzülürdük..”

kenda gülümserken megan da hafifçe gülümser ve sorar

“diğer çocukla, adı neydi?”
“lucas..”

“onunla da iyi arkadaş olabilmış misiniz?”

“Lucas burada büyümemiş, 8 ay önce doğmuş, hep scorchio’daymış. Ama aynı zamanda okula gideceğiz, o ikinci litle beraber olacakmış..”

“abim olacak yani..”

kenda başını sallarken megan onun elindeki kağıda bakarak konuşur

“nathan da shia’nın abisi olacak o zaman..”

kenda o anda tekrar aklına gelerek shia’nın da doğum gününü sorarak onunla ilgili de bilgileri yazarken megan her şeyi teker teker cevaplar..

“baba biz-“
“EFENDİM!”

görevlinin bir tanesi kenda ve megan'ı ezmekten son anda sıyrılmış, ewan'ın odasına atılırken ewan kaşlarını çatarak bu kadar haşın bir çağrı için ne olduğunu merak ediyor, sorar

“çocukları ezecek kadar önemli şey nedir?”

“Wusla ve Edward Regan evrene giriş yaptı efendim..”

Ewan'ın yüzü beyazlarken kenda ve megan da aynı şokla gözleri büyüyerek birbirlerine bakarlar..

SOUNDTRACK / Alan Silvestri - Doc Returns

(bttf III - 2:51 olan)

Bütün oreon söylenenlerin gerçek olup olmadığını anlamak için ayaklanmış, koridorlarda herkes birbirine bir şey soruyorken ewan arkasında kızlarla beraber konuşan görevlileri geçiyor, herkesi işine yolluyordur. Biraz sonra geçitlerin birinin kapısı açılıp şok içinde bir delia dışarı fırladığında ewan onu tekrar geri ittirerek kızlarla beraber geçite girer. Kapılar kapandığında ewan önündeki kadını kollarına tutarak şok içinde ona bakan gözlerine bakar

“sakin-“

“annem, baba-“

“biliyorum.”

Delialona gözlerinin dolduğunun farkında değil, elleri titriyorken geçitin kapıları uçuş üssüne açılır ve içerdeki hengamenin sesi her yana dağılırken ewan delia'yı tutarak arkasını döner. Silahlı güvenlik görevlilerinin ortasında oldukça şaşkın bir wusla ve sinirleri tepesine çıkmış bir edward görürken yutkunur..

Delialona nefesini tutmuş, ilerde sapasağlam duran annesine ve babasına bakıyorken bir an başını döner ve dizleri çözülürken kenda ve megan genç kadını kollarından tutarak destek olurlar. Ewan onları bırakmış, görevlilerin arasından iki davetsiz misafire ilerliyorken edward hiç beklemeden konuşur

“nedir bu saçmalık!? Erken döneceğimizi 12 saat önceden haber verdik, kimse çalışmıyor mu?”

“edward-“

“silahları indirin.”

Ewan görevlilere başını sallarken silahlar yavaşça iner, edward herkese ölümcül mavi bakışlar atıyorken wusla onun kolunu tutarak ewan'a bakar

“biz yokken bir şey mi oldu? güvenlik seviyesi artışından haberimiz yok, neler oluyor ewan?”

ewan 13 senedir duymadığı sesi duyunca bir an sarsılmış, ama hemen sonra kendine gelerek hafifçe öksürür

“biz..şey-güvenlik normal. Siz..nerdeydiniz ki erken döndünüz?”

wusla sorunun garipliğine aldırmadan verona derken edward araya girer

“hepiniz topluca kafalarınızı bir yere çarpıp yamulmadıysanız yolumuzdan çekilin, karım hamile ve saatlerdir anlamsız bir uzay trafiğinde sıkışıp kaldık. Giriş onaylarını darmadağın eden ekibi de en kısa zamanda ofisime yolla ewan..”

edward karısını koluna takarak ewan'ı geçer ve geçitlere ilerlerken kapının önünde delialona ve diğer kızları görünce durur

“delia, tatlım iyi misin?”

delia usulca inleyerek başını tutarken wusla, edward'ı bırakarak kızının yanaklarını kavrar ve yüzüne bakar

“gel tatlım, sen bu halde neden buraya indin. Megan, sen bu çantayı tutar mısın hayatım?”

megan robot gibi sadece wusla'nın uzattığı çantayı tutar ve boş boş daha önce sadece resimlerde gördüğü kadına bakarken wusla ve edward delia'yı da alarak geçite girer. Kenda da onların arkasından içeri girivermiş, delialona'yla bakışır. Delia ise bitkin, titriyor, ellerini annesinin koluna sımsıkı yapıştırarak rüyasından uyanmayı bekliyordur..

“BÜYÜK ANNEM Mİ GELMİŞİ?”

shia sesinin ölçüsüne hakim olamayınca megan onu kolundan çekştirip susturur. O arada colm yarım saattir yaptığı gibi kafasını kaşımaya devam ediyorken ewan artık onun beynine doğru bir delik açmasından korkarak elini tutup çeker

“konuş.”

“ne diyeceğim?”

“delia yukarda onlarla beraber, kenda da yanlarında, senin de çıkman gerekecek...”

colm yine elini kafasına götürürken ewan tutup indirir. O sırada Lucinda kollarını kavuşturmuş, favian'la bakışırken konuşur

“megan'ı tanıdığınızı söylediniz. O zaman *bizim* zamanımızdan değiller. Kimleri ve neleri tanıyorlar, neleri biliyorlar öğrenmemiz gerek. Julia her şeyin neredeyse aynı olması gerektiğini söyledi, ama bir yerde büyük bir fark var, onu bulmamız gerek..”

“daha kaç kişi gelecek?”

herkes dönüp eidan'a bakarken vien üzüntüyle kocasının kolunu hafifçe sıkar. Su kıran diğerlerine bakıyorken kimse cevap vermiyordur. Eidan bütün cesaretini toplamış, hafifçe yutkunduktan sonra sorar

“ya franco da buralarda bir yerlerdeyse?”

“ya değilse?”

eidan dönerek odanın ucundaki dorian'a bakar. Ateş kıran güç kardeşine bakıyorken eidan iç çekerek önüne döner ve bir daha soru sormaz..

SOUNDTRACK / Fariborz Lachini - Autumn In My Heart

Delialona annesinin yardımıyla yatağına girerken gözlerinden yaşlar süzülüyor, ama o aldırmiyordur. Wusla kızının yorganını üzerine kapatırken gülümser

“*hasta olmayacakmı*. sen kimi kandırıyorsun?”

edward da yatağın diğer yanından gelip kızının baş ucuna oturur ve saçlarını okşarken konuşur

“geldik, buradayız..”

delialona babasının dokunuşuyla kendini bırakarak bir anda hıçkırarak ağlamaya başlar. Wusla bir an kocasına bakıp sonra iç çekerek hasta küçük kızına dönerken delialona onları ellerinden kendine çekiyor, ikisine de sarılmaya çalışarak ağlıyordur. Kenda odanın bir köşesinden onları izliyorken yanağından süzülen yaşlarını elinin tersiyle yavaşça siler..

colm önünde nathan ve shia’yla birlikte yürüyor, annelerinin kapısına geldiğinde çocuklarına döner

“nathan, büyük annen ve büyük baban seni tanımıyor olabilirler-“
“biliyorum, şimdilik bir şey söylemeyeceğim..”

colm başını sallarken uzanarak oğlunun ensesinden tutar ve hafifçe sıkarken nathan da mavi gözleriyle babasına bakıyor, başını eğer. Colm oğlunun başına sarılmışken shia kapıyı yavaşça aralayarak içeri bakıyordur. yatakta ağlayan annesini ve ölü bildiği büyük anne ve babasını görünce gözleri kocaman olarak kapıyı tekrar kapatır ve babasına döner

“gerçekten gelmişler.”

Colm hafifçe gülümserken shia yutkunur ve bu sefer kapıyı doğru düzgün açarak içeri girerken edward torununu görünce konuşur

“annene iyi bak demedim mi ben? Yine gidip robotunla mı oynadın bütün gün, babasının oğlu..”

colm yanındaki nathan’ı tutuyorken edward torunu shia’yı yanına çağırır. Shia hala ruh gibi ölü adama bakıyorken edward elini bir kez daha sallar

“gel buraya..”

shia yavaş adımlarla o tarafa ilerler ve sonunda yatağın yanına geldiğinde annesinin perişan yüzünü görmüş, şaşkın gözlerine belli belirsiz bir hüznün çöker. Delialona hafifçe gülümsediğinde shia onun nasıl hissettiğini tahmin edebiliyor, annesini ve babasını kaybettikten sonra tekrar bulmanın nasıl olacağını az çok kestirebiliyorken dönerek dedesine bakar

“robotla oynamadım, o benimle oynadı daha çok..”
“cevap da hazır, getir kafayı..”

shia eğilerek başını uzatırken edward gülerek delikanlıyı kendine çeker ve boynundan sarılıp yanına oturturken delia yine gözleri dolarak babasının torunuyla şakalaşmasını izliyor, annesine biraz daha sokuluyordur. Odadaki diğer pulvu tanınmıyor, yıllardır görmeyi çok istediği dedesine ve büyük annesine sessizce bakıyorken biraz sonra elini başka bir el tuttuğunda sağına döner. Kenda delikanlıya gülümseyerek iki eliyle onun elini tutuyorken nathan usulca iç çekerek öne döner ve babasının yanında durmaya devam eder...

wusla kızının saçlarını eliyle topluyorken dönerek colm’un yanındaki sessiz delikanlıya bakar

“shia, arkadaşını neden bize tanıştırmıyorsun?”

shia dönerek nathan’a bakarken delikanlı büyük annesine bakıyordur. Kimse bir şey söylemiyorken delialona annesinin elini tutarak konuşur

“anne-“

delia yıllardır annesine *anne* dememiş, bir an yine boğazına bir şey otururken yine de konuşur

“size anlatmamız gereken çok önemli şeyler var..”

wusla hafifçe kaşlarını çatarak ne gibi diyorken edward bir hafta bile rahat durup duramadıklarını soruyordur. Delia yaşlı gözleriyle gülümserken başını iki yana sallar

“keşke bir hafta olsaydı, ama durum çok farklı baba. O gördüğünüz delikanlı, nathan..”

nathan’ın bakışları annesine dönerken delia oğluna gülümser

“edward nathan pulvu, bizim oğlumuz baba..”

nathan endişeli bakışlarını dedesine çevirirken edward bütün mantık düzeni alt üst olmuş, bir an başını silkeler

“ne zamandan beri bu yaşta bir oğlun olduğunu bizden saklıyorsun?”

delia biraz daha gülümserken yine başını iki yana sallar

“saklamıyorum-“

“dünden beri çok garip olaylar yaşıyoruz edward..”

edward bu sefer colm’a dönerken wusla da ona bakıyor, sorar

“peki bu olayları birisi bize de anlatacak mı?”

colm başını sallarken wusla *güzel* der. Edward çoktan shia’yla birlikte yataktan kalkmışken delia da annesiyle birlikte doğruluyordur..

“çoklu zaman bütünlemesi mi?”

Toplantı odasında sadece wusla, edward ve lucinda oturuyor, lucinda ikisine de bildiklerini anlatmış, başını sallarken edward çenesini sıvazlıyor, wusla ise olanları kafasında tartarak düşünüyordur.

“peki biz hangi zamandan geliyoruz?”

“onu anlamaya çalışacağız wusla. Diğerleriyle görüşmeden önce ikinize de birkaç soru sormam gerek..”

wusla ve edward sessizce başlarını sallarken lucinda ilk sorusunu sorar

“maynard yangınıyla ilgili ne biliyorsunuz?”

edward refleksle wusla’nın masadaki elini tutarken lucinda bir şeyler yakalamış, edward’ın gözlerine bakar

“bizim bilgilerimize göre ikiniz de o yangından kurtulamadınız. Franco, ashley, odette, delora ve siz hayatınızı kaybettin-“

“delora ve favian bir ay önce döndüler, değil mi?”

lucinda başını sallarken wusla dönerek edward’a bakar, sonra tekrar lucinda’ya dönerken bildiklerini anlatır

“bizim yaşadığımız yangında ben ağır yaralandım, ama kurtulduk. Uzun bir süre rehabilitasyonda kaldık, sizin zamanınızdaki yokluğumuzun yerine geçecek kadar değil elbette, ama biz de yara aldık. Diğer kayıpların hepsi bizim için de geçerli..”

lucinda başını sallarken ikinci sorusuna geçer

“megan ve shia’yı tanıyorsunuz, ama lucas ve nathan’ı bilmiyorsunuz, değil mi?”

karşısındaki çift olumsuz yanıt verdiğinde lucinda onu da not ederek kalem tutan eliyle hafifçe alnını kaşır

“biana ve kenda’nın durumunda da kenda’nın doğumunda annesinin güçleri aldığı gerçeğine sahipsiniz o halde..”

wusla kaşlarını çatarken edward *hayır* der

“biana’nın durumunu birkaç ay öncesine kadar bilmiyorduk.”

Lucinda *oh*layarak bu değişikliği de not alırken mırıldanır

“o halde kenda ve biana bizim zamanımıza göre devam ediyor-peki megan ne zaman doğdu?”
“8 ay önce..”

lucinda *pekala* diyerek önündeki belgede dördüncü bir kolon yaratır ve *wusla/edward çizgisi* adını verirken şu anda ellerinde 4 farklı zaman çizgisi vardır. Lucinda kafasının karışmasına izin vermemeye çalışıyor, aldığı notlara göz gezdirirken wusla ve edward sessizce bekliyordur...

“elimizde dört farklı zaman çizgisi var. Nathan ve Kenda, Megan ve Shia, Wusla ve edward, son olarak da Lucas. Biz Lucas’ın gerçekliğinde yaşıyoruz.”

Lucinda büyük konferans salonuna oreon ekibini ve ailelerini toplamış, büyük dijital tahtada olabildiğince ayrıntılı şekilde elindeki bilgileri aktarmaya çalışıyordur.

“Lucas’ın gerçekliğine göre kendisi 8 ay önce doğmuş, maynard yangınında ashley ellen, odette lysander, wusla ve edward regan, delora nobes ve franco valdez hayatını kaybetmiş. Nathan ve Lucas buradalar. Kenda da güçlerini doğumunda annesinden almış.”

Herkes notlarını düzenliyorken kenda da kendi kağıtlarını işaretliyordur. Kurbağalar onun etrafında toplanmış, genç kız not aldıkça onlar da kafalarını sallıyorken lucinda devam eder

“ikinci zaman nathan ve kenda’nın zamanları. Onlara göre maynard yangını da lucas’ın bildiği gibi olmuş. Ancak onların bildiği nathan 1 hafta önce doğmuş ve şu anda hala bebek olması gerekiyor. Shia ve Megan burada değiller. Bir diğer fark da, nathan ve kenda’ya göre, biana güçlerini kenda’ya bir ay önce vermiş..”

kenda ve annesi bakışırken kızı gülümser ve tekrar önüne dönerek arkadaşlarıyla not almaya devam eder. Biana arka sıralarda yine yalnız başına oturuyor, lucinda’yı dinlemeye devam eder

“üçüncü zaman megan ve shia’ya ait. Onlar da maynard yangınına lucas, nathan ve kenda gibi biliyorlar. Nathan ve Lucas burada değiller, üstelik megan 15 sene önce doğmuş. Ayrıca onların bilgilerine göre de kenda’nın güçleri ona doğumunda verilmiş.”

Herkes tahtadaki üç zamanlı çizelgeye bakıyor, isimlerin karşılarında, olayların altındaki çarpıların çıkıştığı yerleri görmeye çalışıyorken lucinda onların işlerini kolaylaştırarak çakışan yerleri işaretler

“bu üç zamanda da ortak olan şeyler, maynard yangını, delora’nın dönüşü ve shia-megan ikilisinin olmaması.”

Başlar sallanırken lucinda dördüncü satıra geçer

“dördüncü zaman da wusla ve edward’ın çizgisi. Bu zamanda maynard yangınından ikisi kurtulabilmiş. Geri kalan kayıplar aynı. Delora yine diğer üç zamanda olduğu gibi favian’la geri dönebilmiş. Bu zamanda lucas ve nathan yok. Megan ise burada olmasına rağmen 8 ay önce doğmuş. Lucas’ın kendi zamanında doğduğu gibi. Yine bu zamanda kenda ve nathan’ın zamanıyla ortak olarak biana güçlerini 1 ay önce kenda’ya vermiş.”

Lucinda gerekli çarpıları koyarken bu zamanla diğer üç zamanı birleştiren kısmı işaretler

“şu anda elimizde olan her zamanın tek ortak noktası delora ve favian’ın dönüşü. İkisi de zamanda büyük bir dalgalanma yarattığı için bu tip bir bütünlemenin kilit olarak böyle bir anı seçmesinin doğal olduğu sonucuna vardık-“

lucinda’nın lafı konferans salonunun kapılarının açılıp bir görevlinin içeri koşturmasıyla kesilir. Lucinda yakasında mikrofonu kapatarak görevliye yaklaşırken duyduğu haberle dikleşir ve diğerlerine dönerek tekrar mikrofonunu açarken konuşur

“scott..”

scott oturduğu yerden hızla kalkarken lucinda başını sallar

“ashley telefonda. Eranthe rehabilitasyon merkezinden arıyor.”

Scott hayatında hiç yapmadığı kadar hızlı atılarak merdivenlere koşar ve üçer beşer inerek konferans salonundan çıkarken lucinda tahtaya dönerek beşinci bir satır ekler ve başına *Ashley* yazarak optik kalemini kapatır.

Eidan konferans salonunda dört dönüyorken ellerini saçlarından geçirir

“franco da burada olmalı-“

“eidan bu bir bulmaca değil-“

“AMA OLMALI!”

vien oturduğu yerden kalkarak kocasına ilerler ve koluna girerek onu dışarı çıkarırken lucas ve megan da aynı anda kalkmış, birbirlerine bakarlar. İkisi de oturmuyorken arkalarını dönerler ve farklı merdivenlerden inerek babalarının arkasından giderken geride kalanlar kapanan kapıyı izliyordur. Conrad yerinden kalkarak ellerini cebine sokar ve merdivenlere yönelirken konuşur

“böyle olması ölü olmalarından daha kötü..”

sonra dönerek wusla ve edward’a bakarken konuşur

“yanlış anlamayın. Sadece..”

conrad bir an düşünür, ama lafını bitirmeden önüne dönerek aşağı inmeye devam ederken brittany ve sienna da onun arkasından gidiyordur. Ewan kardeşini özleyen abisine bakıyorken yumruk yaptığı eli dudaklarına yaslanmış, bir şey söylemeden sessizce oturmaya devam eder..

“eve gitmek istiyorum, annemle konuşacağım..”

eidan elementlerin ofisindeki eşyalarını toparlıyorken vien onun yanında, çocuklarsa kapıdan ikisini izliyordur. Vien kocasının telefonunu da alıp ona uzatırken konuşur

“biz de gelelim..”

“tabii ki siz de geleceksiniz-“

eidan kapıdaki oğluyla kızına döner

“alacak eşyalarınız varsa gidin kapın çocuklar...”

ikisi de yerlerinden kıpırdamazken eidan güzel o zaman der ve çantasını omzuna atıp iki çocuğunu da kolunun altına alarak ofisten çıkar. Vien gülümseyerek üçünü takip ediyorken kendi telefonuylar norah’yı arayıp geleceklerini haber veriyordur..

“anne! Biz geldik!”

eidan kapıyı açıp diğerlerini içeri alırken anahtarını kapıdan çıkarmaya uğraşıyordur. Üst kattan koşuşturmalar duyuluyorken lucas gayet rahat içeri girmiş, büyük annesinin salonuna ilerliyorken megan annesinin yakınında duruyor, neyin farklı olduğunu görmeye çalışıyordur. O sırada norah merdivenlerden iniyor, kapıdakileri görünce ellerini çırparak gülümser

“hoşgeldiniz!”

vien ve eidan gülümserken norah bütün sevgisiyle megan’a döner

“güzeller güzeli kızım da gelmiş..”

norah torununa sımsıkı sarılırken vien ve eidan şokla norah’ya bakıyor, salondaki koltuktan başını eğip olanları gören lucas dengesini kaybederek yere düşüyordur..

norah, megan’ın saçlarını okşuyorken megan sanki bir can simidi bulmuş, büyük annesine daha sıkı sarılıyorken norah gülümseyerek onun başını öper ve genç kızı bırakmadan salonda yerden kalkan delikanlıya bakıp, sonra eidan’a döner

“bu çocuk kim?”

eidan konuşamıyorken mutfaktan sarah elinde bir tepsi yanmış makarnayla gelir

“anne yanığın kokusu iki sokak öteden geliyor, nedir bu-siz de mi buradaydınız hey!”

megan halasının sesini duyunca büyük annesini bırakıp o tarafa bakar. Sarah da onu tanıyor, gülümseyerek kollarını açarken bir elinde çantası ve anahtarları, diğerinde yanık makarna tepsisiyle kollarını genç kıza açar

“bize de sevgi?”

megan gözleri dolarak güler ve halasına atılırken sarah tepsiyi dengeleyerek diğer eliyle genç kızı tutar.

“özlenmişiz bakıyorum.”

Megan çok diyorken sarah elindeki tepsiyi eidan’a sallar

“beziyle beraber tut-anne, franco aradı mı?”

norah daha cevap veremedi eidan'ın elindeki makarna tepsiyi düşer ve bütün soslarıyla beraber makarnalar etrafa saçılırken bayanlar sıcak yemekten kaçarak feryat ederler..

“NEREDE? TELEFON VERİN!”

eidan delirmiş bir şekilde telefon arıyorken sarah çantasını onun kafasına fırlatır ve salona gitmesini izlerken arkasından bağırır

“ÇOK KARIŞTIRMA! Rezil ettin her yeri zaten. Megan, kilerdeki paspası getirir misin?”

megan büyük bir zevkle kilere koşarken Vien sadece olanları izliyor, norah da mutfağa giderek kağıt havlu rulusunun nerede olduğunu soruyordur. Lucas salondan kaçarak annesin yanına sığınırken vien oğlunu tutarak kendine yaslar

“baban sakinleşince anlatacağız..”

“sakinleşirse..”

o sırada vien'in arkasındaki dış kapı açılıp genç kadının beline çarparken lucas annesini de çekerek kapının açılmasına izin verir. Anahtarlarını kapıdan çıkaran Franco özür dileyerek içeri giriyorken yerdeki sosu ve makarna bulamacını görünce güler

“yine kim neyi devirdi?”

vien gözleri dolarak elini ağzına kapatıyorken franco anahtarlarını cebine atarak ona ve yanındaki delikanlıya bakar

“megan'ın arkadaşı?”

lucas başını iki yana sallarken mavi gözleri şoktadır. Vien franco'un sorusuna da, aldığı cevaba da aldırmandan atılır ve genç adama sarılarak ağlamaya başlarken franco şaşkın, onu tutarak bir an durur ve duyduklarını anlamaya çalışır

döndün, franco döndün, ölü değilsin, döndün!

SOUNDTRACK / *Tonic - Count On Me*

Franco, hala vien'i tutuyorken cebindeki telefon titremeye başlar. Genç adam tek elini cebine uzatır ve alıp eidan'ın aradığını görürken gözlerini devirerek açar

“karın ağlıyor-“

“franco?”

franco başını çevirip salon kapısında dikilen sarışın adama bakarken telefonu indirip tekrar cebine koyar, o sırada vien de burnunu çekerek ondan ayrılıyorken kapıdaki eidan hala telefona konuşuyor, elleri titriyor, ama aldırılmıyorken franco ona bakıyordur

“iyi misin sen?”

eidan'ın aklı tamamen kilitlenmişken franco ilerleyerek genç adamın kulağına yasladığı telefonu indirir ve kapatıp arkasındaki koltuğa atarken biraz sonra eidan uzanarak ona sımsıkı sarıldığında franco da gülümseyerek arkadaşına, *kardeşine* sarılır

“bu kadar özlediğinizi bilsem daha erken dönerdim..”
“keşke dönseydin!”

eidan’ın ağlamaklı sesiyle franco kaşlarını çatarken ayrılmak ister, ama eidan onu bırakmıyordur. Franco genç adamı tutuyorken sorar

“eidan neler dönüyor-“
“sus-YA DA SUSMA!”

eidan yumruğunu franco’nun sırtına geçirerek biraz daha sarılırken franco da onu tutuyordur. Arkalarındaki vien ağlıyor, lucas şokla babasına ve hayatında sahip olduğu tek dostuna bakıyordur. Megan elinde paspas, gözleri dolarak önündeki manzarayı izliyorken senelerce babasının her sene o *günde* ağladığını görmüş, şimdi onların hepsinin bittiğine tanık oluyorken o da ağlamaya başlar. Norah neler döndüğünü anlamamış, ama megan’ı kendine çekerek sarılırken genç kızın elindeki paspası sarah’ya uzatır. Sarah sadece dudaklarını oynatarak ne olduğunu soruyorken norah elini sallayarak şimdi olmadığını söyler ve yerdeki makarnaları işaret eder..

vien sakinleştikten sonra eidan ve franco hariç herkesi bir yere toplamış, onlar orada konuşuyorken diğer iki arkadaş evin diğer ucundaki bir odada, konuşmadan oturuyorlardır. Eidan karşısında oturan adama bakıyorken franco sorar

“vien ölmediğimi söyledi. Onunla mı ilgili?”

eidan başını sallarken franco *peki* der. Eidan hala arkadaşını izlemeye devam ediyorken gözleri yaşlardan parlıyor, gülümser ve çatlak sesiyle konuşur

“sana hiçbir şey anlatmasam rahat duracak mısın?”
“nasılsa bir gün düşünürken duyarım..”
“öyle olsun o zaman, sen konuş, sen anlat..”

franco kafasını kaşıyarak arkasına yaslanırken sorar

“neyi anlatayım? Ne kadarını bilmiyorsun?”
“hiçbir şeyi bilmiyorum, doğduğun günden başla..”

franco *tamam* diyerek otururken eidan gözlerinde biriken yaşlar yanaklarından süzülerek güler. Franco onun o halini görünce tekrar öne eğilir

“neden geri geldim, ya da sen nasıl buraya geldin-“
“birazdan oreon’a gidince onlar sana anlatır, sen bana nereden geldiğini söyle..”
“evden geliyorum, jüpiter’den-“
“ne zaman eve gittin!?”
“15 sene kadar önce-“
“maynard yangınından sonra mı?”

franco başını sallarken eliyle ensesini ovarak arkasına yaslanır

“birinin cesedi ellerine düşünce ilk aklına gelen eve gitmek oluyor-“
“kimin?”
“ashley-ben senin ellerinde mi öldüm yoksa!?”

eidan hayır diyorken gülümsüyordur. Franco onun gülen suratına bakarken elini indirir

“o çocuk kim?”
“hangi çocuk?”
“megan’ın arkadaşı mısın dediğimde hayır diyen çocuk-“
“oğlum..”

franco bir küfür patlatırken eidan yine gülümser. Franco artık sıkılmış, oturduğu yerden doğrulur

“oreon’a gidebilir miyiz?”
“gideriz, otur biraz daha..”
“sonra aylarca otururuz hadi kalk-“
“öldün diyorum!”
“biliyorum, kalk hadi-“
“franco, gitmesek?”
“bu küçük odada sabaha kadar sevişsek?”
“öyle bir şarkı vardı, değil mi?”

franco gülerek eidan’ı kolundan çeker ve kaldırıp önüne atarken eidan onu yanına çekip elini omzundan atar, sonra mutlulukla iç çekerek yürürken oreon’a gidip herkese “*işte geri geldi!*” diye haykırmak istiyordur..

franco ve eidan salona girdiğinde norah’yı iki tarafından lucas ve megan’a sarılır halde bulduklarında kaşlarını kaldırırlar. Norah gözleri yaşlı, bahtsız torunlarına sarılıyorken dönerek franco’ya bakar

“gel buraya sen-ikiniz de gelin!”

eidan ve franco ikiletmeden norah’ın önüne gelip eğilirler, norah anne ikisinin de kafalarını tutup yavaşça birbirlerine tokuşturur

“bir daha ikinizin de başının altında böyle şeyler çıkmayacak, anlaşıldı mı-“
“ama anne ben bir şey-“
“sus sen! Daha kaç gün önce gelip *anne ben aslında senin oğlun sayılmam* dediğini ben hatırlıyorum. Terbiyesiz! Ya bu çocuklar ne yapsın!? İkininin aklı çorba olmuş-“

norah koca oğlanları bırakıp torunlarına döner

“gelin siz benimle, acıkmışsınızdır, kimse kahvaltı etmemiş belli sabahın bu saatinde..”

norah söylene söylene lucas ve megan’ı ittiriyorken eidan dönerek vien’e bakar ve yanındaki francoyu boynundan çekip gösterirken vien gözleri dolarak güler. Sarah hala şaşkın gözlerle onlara bakıyorken eidan onun bacağına vurur

“yarın alırsın..”

sarah da onun kafasına bir tane geçirirken kalkar

“kevin ve julia’yı aramam lazım..”

eidan hoparlörü açmasını söylüyorken sarah çoktan telefonu alıp salonun ortasına getirmiş, numarayı büyük bir zevkle çevirip çalmasını dinler. İkinci çalıştan sonra kevin’in sesi duyulur

“kevin-“
“EIDAN’IN OĞLU VARMIŞ-“
“FRANCO ASLINDA ÖLMÜŞ-“
“MEGAN’I İKİSİ DE HATIRLAMIYORMUŞ-“

kevin aynen telefonu kapatmış, hattın düşme sesi odayı doldururken sarah bir kahkaha atar, eidan ve franco da gülerek oturdukları yerde devrilirken eidan karısını elinden tutup yere çekiyor, vien de onun yanına düştüğünde ikisi usulca öpüşüyorlardır..

eidan artık oreon'a gitmeleri gerektiğini söylediğinde norah çocukların gitmesine izin vermemiş, karısı ve arkadaşıyla ne yapmak istiyorsa onu yapmasını söylemiştir. Çocuklardan da itiraz gelmediğinde eidan eli mahkum, annesinin sözünü dinleyerek franco ve vien'le evden ayrılmıştır.

Üçü tekrar oreon lobisine adım atarken franco bir an olduğu yerde durup derin bir nefes alır

“senelerdir gelmedim buraya-“

“hiç getirmedim mi?”

“son 15 senede üç kere eve döndüm, bu üçüncüsüydü eidan. Koşarak oreon'a gelmedim..”

eidan başını sallayarak yoluna devam ediyorken bir anda geçitlerden sağlık departmanı görevlileri çıkar. Vien onlarla beraber arkasına dönüp neler olduğuna bakıyorken daha yeni gelen bir araç kapılarını açar, içinden scott ve perişan halde bir ashley çıktığında eidan bundan bahsetmeyi unutmuş, hızla franco'ya döner.

Franco'nun gözleri büyümüş, araçtan indirilip tekerlekli sandalyeye oturtulan, upuzun saçları şimdi kısacık kalmış, soluk tenli genç kadına bakıyordur. Ashley başını öne eğmiş, usulca sallanarak kendi kendine bir şeyler mırıldanıyorken yanındaki scott franco'yu görmüş eidan'a eliyle işaret ederek onu buradan götürmesini söyler. Ashley onların yüksek sesle konuşmalarından rahatsız olmuş, ellerini kulaklarına kapatarak biraz daha hızlı sallanmaya başlar. Eidan franco'yu adeta sürükleyerek başka bir geçite sokarken vien burada kalacağını söylemiş, neler olduğunu öğrenmek için scott'a ilerler..

SOUNDTRACK / *Fariborz Lachini - Autumn In My Heart*

Scott, hasta odalarının bitişiğinde olan cam odalardan birinde oturmuş, yan odada sakinleştiricilerle uyuyan kardeşini izliyorken yumruğunu çenesine yaslamıştır. Biraz sonra oturduğu odanın kapısı açılırken dalgın mavi bakışlar o tarafa döner ve içeri giren güzel kızını görünce hafifçe gülümser. Liv sessizce kapıyı kapatarak babasının yanına gidip omuzlarından ona sarılır ve yanağına bir öpücük bırakıp usulca mırıldanır

“annem hepimizi okuldan aldırdı. İyi misin?”

scott başını sallarken liv babasının iyi olmadığını biliyor, ona biraz daha sarılarak çenesini genç adamın omzuna yaslayıp odada yatan halasına bakar

“yine de döndü, değil mi?”

“maynard yangınından beri eranthé'deki rehabilitasyon merkezinde kalıyormuş. Raporlarına göre yılda sadece bir kez onu görmeye gidiyormuşum. Ben, *tek başıma*. Başka kimseye izin vermiyormuş..”

liv gözleri dolarak başını babasının yanağına yaslar. Scott da uzanarak kızının başını tutar ve onun nefesini dinlerken ashley sakince uyuyordur..

“daha kaç kişi gelecek?”

conrad bir hışımla lucinda'nın ofisine girdiğinde genç kadın başını zaman farkına aldırmadan onay bekleyen raporlardan kaldırır

“bilmiyoruz conrad. Evren dahilinde oreon’a ve kraliyete bağlı olan insanların takip edilmesini söyledim. şu ana kadar yeni bir bilgi edinmedik. Bitmiş olabilir..”

conrad başını sallayıp arkasını döner ve odadan çıkacakken lucinda ona seslenir. Conrad arkasını dönmeden bekliyorken lucinda genç adamın sırtına bakarak konuşur

“üzgünüm. Odette için..”

conrad cevap vermez ve kapıyı açıp dışarı çıkarken lucinda onun arkasından kapanan kapıya bakıyor, üzüntülü bakışlarını tekrar raporlara çevirir..

“kimler döndü? Ben, ashley, başka kim?”

eidan ve cuslov, franco’nun yanında, onun sorularını dinliyorken cuslov cevaplar

“wusla ve edward da döndüler..”

franco ensesini, boynunu, sonra çenesini sıvazlarken dudaklarını kemiriyordur. Eidan onun ne yapacağını bilmediğini görebiliyorken franco burnunu çekerek başını kaldırır

“şimdi ne olacak? herkes tekrar hep beraber yaşamaya devam mı edecek?”

“başka bir seçenek görebiliyor musun?”

franco hayır diyerek ayağa kalkarken cuslov ona bakıyor, sonra eidan’a döner ve genç adamın omzunu tutarak kalkar, ikisini yalnız bırakmak için ofisten çıkar. Kapı cuslov’un arkasından kapanırken eidan da franco’nun yanına gelmiş, masada duran dosyayı açar

“senin eve döndüğün zamanda ashley de eranthe’ye yatırılmış. Travma sonrası stres bozukluğu..”

franco yorum yapmadan dinliyorken eidan okumaya devam eder

“onun söylediğine göre de sen onun ellerinde ölmüşsün..”

franco elini gözlerine kapatarak başını eğerken eidan ona bakarak sorar

“nasıl oldu?”

“anlatmazsam rahat duracak mısınız?”

“istersen okurum..”

franco elini çekerek eidan’a bakar

“gerek yok, anlatabilirim..”

“dinliyorum o zaman, anlat..”

franco yanağını kaşıyarak karanlık pencerelerden yıldızlara bakıyor, sakince konuşur

“yangın başladığı sırada ben delora’dan koptum, bir şekilde.. ashley ikinci kattaki departmanı kontrol ediyordu. Korkudan birileri bir köşeye sinmiş mi-bakıyordu..”

franco gözleri dolarak bakışlarını başka bir yöne çevirirken konuşmaya devam eder

“birileri vardı, evet. o kadar korkmuştu ki silahıyla beraber saklanmış. Ashley köşeyi dönüp önüne geldiğinde kim olduğuna aldırmadan silahı ateşledi. Alnından tek kurşunla öldü. Diğer adam koşarak bir

yere kaçtı ama dışarı çıkamadığını biliyorum. Ashley'i saray dışına ben taşıdım. Her şey bittikten birkaç saat sonra bizi buldunuz..”

eidan uzanarak arkadaşının omzunu tutarken franco masadaki dosyayı işaret eder

“bana ne olduğunu bilmiyorum, ama kötü olmuş olmalı. Ashley'i bile üzebildiğime göre..”

franco gözlerinden akan yaşları hızla silip hafifçe öksürür ve dönerek gidip koltukların birine otururken eidan da gidip onun yanına çöker

“bitti. Geri döndünüz..”

“buraya bir daha dönmeyeceğime söz vermiştim, sen de biliyordun.”

“bu ben bilmiyor..”

franco başını sallarken eidan elini genç adamın arkasından atarak omzunu sıkır

“deli olmak ölü olmaktan iyidir...”

franco eidan'a yine o uygunsuz benzetmelerinden birini yaptığı zaman verdiği bakışlardan sunarken eidan hafifçe omzunu silker

“15 sene boyunca bir gün aynen böyle kalkıp geri gelmeni diledim, ki ben aslında bu adam değilim. Benim kendi *evrenim* var, denizler, okyanuslar, her şey.. ama eksik olan hep sen oldun. Deli olarak bile dönseydin yanı başında mutluluktan ağlıyor olurdum, inan bana.”

“ashley beni görürse ne olacak? ya daha çok delirirse..”

“birisi mutlaka ona anlatır, sen ölmemeye bak..”

franco hafifçe gülümseyerek başını sallarken eidan da *güzel* diyerek onun yanında oturmaya devam eder. Franco yan gözle ona bakıyor, sorar

“yanımdan hiç ayrılmayacak mısınız?”

“ikimizin arasında bir yerlerden bir kordon çıkıncaya kadar ayrılmayacağım...”

franco gülerek önüne dönerken eidan ikisinin bellerinin arasına bakar ve daha çıkmadığını söyleyerek oturmaya devam eder..

“sadece 1 hafta gittik olanlara bak!”

jonathan çocuklara ait kocaman ofiste dönüyorken ayağına takılan joystick'i ittirir

“kimin eli kimin cebinde şimdi? Odette halam gelmediyse babam birilerini dövmek istiyordur..”

brittany üzüntüyle başını sallıyorken jonathan iç çekerek olduğu yerde yere çöker

“hiçbirine dokunmasak daha iyi..”

“kenda nerede?”

sophia birazdan geleceğini söylediğinde owen başını sallır. Onların başka birini sormasına vakit kalmadan kenda içeri girerken mars'tan gelen kurbağaların bütün ilgisi ona döner. Kenda gülümserken ellerini kaldırır

“sakin olalım. Herkes şu an rahat. Liv babasıyla beraber kalacakmış, jonathan sen neden gitmiyorsun?”

“sarılıp öpersem beni tartaklar-“

“tartaklamaz hadi kalk. Babam da yaklaşmaya korkuyor, seni özlemiştir..”

jonathan hadi bakalım diyerek kalkar ve odadan çıkarken kenda giderek abisinin yanına çöker. Owen güzel kardeşine sarılarak saçlarını öperken kenda gülümser

“shia’yla tanışmışsınız..”

mars grubu kafalarını sallarken shia da hafifçe gülümser. Kenda delikanlıya bakıyorken sorar

“dax nerede?”

“kapatıp bir kenara koydular, şimdilik açmıyorum..”

kenda diğerlerine dönerek dax’i anlatırken jaden onların arasından sıyrılıp dante ve nathan’ın yanına yanaşır

“kardeşin olmuş nathan?”

nathan, jaden’a ölümcül bir bakış atarken kumral delikanlı gülümser

“daha ne istiyorsun anlamıyorum, mis gibi işte. Herkes döndü-“

“o herkesin yarısı beni tanımıyor.”

“nasıl yani?”

“büyük annemle dedem shia’ı torunları olarak biliyor..”

jaden ohlarken onun yanındaki dante nathan’ın kolunu sıkar

“ne fark eder, sanki sen onları çok biliyorsun, eşit sayılırsınız. Ayrıca onlar seni bilmiyor olsa bile biz biliyoruz, diğer herkes biliyor-“

“babam dün bana vurdu.”

Dante de susarken onlara kulak misafiri olan sophia bir an o tarafa döner, dante ona bir bakış atarken sophia bir şey söylemeden kalkar ve gidip odette’in yanına oturur..

“ne demek vurdu? Kafa göz girişti mi?”

nathan yumruğunu jaden’ın koluna geçirip cevaplar

“tokat attı. O çocuk bizim bir şeyimiz değil dedim, sinirlendi.”

“ben de kafa göz girişti sandım, biz kaç tokat yedik sen bilsen..”

nathan kaşlarını kaldırıp jaden’a bakıyorken delikanlı başını sallar

“sabah akşam sopayla dövdü demiyorum, ama adamın hayatını kolaylaştırdığım söylenemez. Utanmadan kabul ettiğimi görseydi yemiştin kafama tokadı yine-“

“kafa farklı, surat farklı-“

“surata da yedim diyorum, illa bütün anılarımı ortaya sermek zorunda mıyım? Travmatik bir şey değil demeye çalışıyorum. Bak benjamin’in halası delirmiş, gidip ona sarılsak mı?”

jaden göz ucuyla o tarafa bakıyorken benjamin ve allison bir köşede oturuyor, ellerindeki kartlarla amaçsız bir oyun oynuyordur.

“hey, benji!”

benjamin kartlardan başını kaldırırken göz kırparak onlara bakar

“ne var?”

“ne var değil, *efendim*. ne oynuyorsunuz?”

benjamin elindeki kağıtları kaldırıp gösterirken jaden emekleyerek allison’ın yanına sokulur, kuzeninin kucağına yatıp elindeki kartlara bakarken oyundan bir halt anlamaz. O arada dante ve nathan da o tarafa gelmişken uzaktan bir çift yeşil göz yanındaki odette’in ne dediğine aldırmadan onları izliyordur..

liv bir süre sonra diğerlerine katılmaya karar vermiş, odanın kapısını itip girerken ortada kocaman bir çember oluşmuş, herkesin elinde 4 kağıt, bağırışlar çağırışlar gırla gidiyordur. Liv gülerek içeri girerken benjamin ablasını görmüş, ona yer açar. Liv gidip onun yanına otururken sorar

“ne oynuyorsunuz?”

jaden gözleri fıldır fıldır rakip ararken konuşur

“hiçbir şey. Millet elindeki kağıdı gözüne kestirdiği birinin kağıdının üzerine koyuyor, büyük gelirse karşısındakine istediğini yapıyor, bak ben şimdi mesela.. jonathan’ın suratına tokadı basacam, rest çektim at kağıdı!”

jonathan tüm gücüyle kağıdı yere vurur, jaden papazı görünce küfrederken diğerleri gülüyordu. Jonathan büyük bir zevkle jaden’ın suratına tokadı basarken aynı anda colm içeri girmiş, gördüğü manzarayla bir an kalırken jonathan elini sallayarak genç adama bakar

“oyun oynuyorduk..”

“birbirinizi tokatlayarak mı?”

“önceki elde ısırmıştık, yine iyi zamanda geldin..”

colm başını iki yana sallayarak bu grubun geleceği için kaygılanırken gözleri shia ve nathan’ı arıyordu. İki delikanlı da yeşil ve mavi gözleriyle babalarına bakıyorken colm konuşur

“büyük anneniz ve dedenizi de alıp eve gidiyoruz, hadi..”

nathan ikiletmeden kalkarken shia tereddüttedir. İki gündür kalabalık arasında kaynayıp gitmiştir, ama şimdi tekrar eve dönmek..

delikanlı utana sıkıla kalkarken bir an dengesini kaybeder. Nathan atılıp onu kolundan yakalar ve kalkmasına yardım ederken shia bir teşekkür mırıldanır. Colm kapıda onları bekliyorken önce shia çıkar, sonra nathan onu takip ederken colm oğlunun ensesini tutarak kapıyı arkasından çeker..

SOUNDTRACK / Crosby Stills Nash and Young - Our House

Pulvu ve Reganlar evin bahçesinden girmiş, delialona annesiyle babasının arasında pervane olarak koşturur ve kapıyı açar. Ona göre kurduğu evi annesi ya da babası hiç görmemiştir. Wusla ve edward her şeyi ezbere biliyor, ama kızlarının neşesini bozmamak için sanki ilk defa adım atıyormuşçasına bir merakla içeri adım atarlar.

Onların arkasından colm çocuklarla beraber girerken ofisten getirdiği çantasını bir kenara koyar

“dax’i yarın departmandan beraber getiririz shia..”

“tamam baba..”

shia bir an boş bulunmuş, olduğu yerde kasılırken kimse bir şey söylemez. Shia özellikle Nathan'dan bir tepki bekliyorken delikanlı ayakkabılarını çözmekle uğraşıyordur. İşini bitirince ayakkabıları olduğu yerde çıkarıp merdivenlere ilerler ve kimseye bir şey söylemeden odasına çıkarken shia yanağının içini kemirerek onu izliyordur. Colm aşağıda kalan oğlunun başını tutarak konuşur

“sana da bir oda ayarlarız-“

“nathan’ı odasından çıkarmayın..”

“çıkarmayız..”

“senin ofisini benim odam yapsak-“

“sen işini bilerek gelmişsin-delia, oğlun ofisime el koyuyor!”

edward içerden torunun ne isterse yapabileceğini söylüyorken üst katta nathan aralık kalmış kapısını sıkı sıkı kapatıyordu..

nathan bir süre sonra kapısının tıklatılmasıyla elindeki kitabı kapatır ve yattığı yerden doğrulurken girilmesini mırıldanır. Kapı açılıp büyük annesinin gülen yüzü görünürken nathan içinden irkilir, ama dışardan hiçbir şey belli etmiyorken kitabını yatağın üzerine bırakır. Wusla içeri girmiş, torununun odasını inceliyorken daha gülümser

“odanı tanıyorum nathan, ama seni tanımıyorum, ne kadar ilginç, değil mi?”

“üzücü desek daha doğru olur..”

nathan yatağından kalkarken wusla onun hayal kırıklığını olduğu gibi görebiliyor, açık açık hissediyorken delikanlının yanına giderek elini siyah saçlı delikanlının başına koyar

“bazı değişikliklerin kabul edilmesi zordur nathan, biliyorum. Ama şanslıyız ki ailemiz için her şey iyi yönde değişti. Torunumun bir gün ortadan kaybolması yerine yeni bir tanesinin gelmesi güzel bir değişiklik..”

nathan mavi gözlerini büyük annesine çevirirken yavaş yavaş gözleri doluyordur. Engellemeye çalışıyor, ama başaramıyorken biraz sonra büyük annesi uzanarak ona sarıldığında nathan gözlerinden yaşlar akarak hep etrafta olmasının nasıl olacağını merak ettiği kadına tutunur

“annem seni çok özlüyordu büyük anne..”

wusla da gözleri dolarak gülümserken şakağını torununun başına yaslar

“tahmin edebiliyorum tatlım, ama geçti.”

“beni de hatırlamanızın bir yolu yok mu?”

wusla kollarındaki delikanlıdan ayrılır ve onun yakışıklı yüzünü tutarak yaşlı gözlerine bakar

“hatıralar her zaman ruh kadar güçlü değildir nathan. Sen bizimsin, hissediyorum. Annen ben ya da deden kadar güçlü değil, ama *biz biliyoruz* tatlım. Sana yabancı olacak en son insanlar biziz. Bir gün sen de gelip tek başına bizim kapımızı çalıp kim olduğunu söyleseydin o zaman da bilirdik, *hissederdik*.”

“ama shia’yı tanıyorsunuz..”

“shia da bizi tanımıyor, hiç bunu düşündün mü? İkiniz de aynı durumdasınız. Biz ikinizi de hissediyoruz, ama siz bizi tanımıyorsunuz. Üstelik shia’nın senden daha şanslı olduğunu söyleyebilir miyiz? annenin ne kadar çok çaba göstermesi gerektiğini biliyorsun. Senin inkar etmen ona yardımcı olmayacak. Shia’yı dışlayan da onun kalbini kırmaktan başka bir işe yaramayacak-“

“ama ben onu tanımıyorum-“

“benim karnımdaki bebeği de annen tanımıyor, ama kardeşler nathan. Seth büyüye kadar o da ablasını tanımayacak. Kardeşler böyledir. Anne ve babalar *bu senin kardeşin* dedikten sonra tanışırlar.

Aralarındaki duygusal bağ kan bağından hep daha öndedir. Üstelik shia senin kendi kanından. Gerçekten kardeşin, değil mi?”

nathan başını sallarken gözleri kurumuştur. Wusla onda delia’nın duygusallığını görebiliyorken siyah saçları okşayıp ıslak yanakları kurular

“çok acıktık, seni bekliyorduk. Yüzünü yıkayıp aşağı geleceğini söyleyeyim mi?”

nathan yine başını sallarken wusla memnuniyetle gülümser

“konuşup anlatacak o kadar çok şey var ki, acele et.”

Nathan tamam diyerek banyosuna koştururken wusla onun içeri girip kapıyı kapatmasını bekler, sonra mutlu bir iç çekişle odadan çıkarak diğerlerine haber vermek için aşağı iner..

Nathan merdivenleri birer birer inerken aşağıdan gelen sesleri dinliyordur. Edward eline verilen tabaklardan şikayetçi, ama wusla ona sus dediğinde susuyorken hemen sonra tekrar söylenmeye başlıyordur. Colm ve shia alt kattaki ofis tarafında geliyorken nathan onları görmüş, son basamakta durur. Shia da delikanlıya bakıyorken nathan ona dönerek konuşur

“ofis oda olacaksa ben alacağım, büyüğüm.”

“ofis oda olacak demedim.”

“ama olursa ben alacağım, baba..”

Shia sesini çıkarmıyorken dönerek babasına bakar. Colm da boncuk gözlü delikanlıya bakıp sonra da diğer boncuk gözlü oğluna döner

“aranızda karar verin, eşyaları odanın sahibi toplayıp çıkarır..”

babaları mutfağa giderken nathan son basamağı da inip shia’nın önünde durur

“sözümü dinlersen bozuşmayız..”

“sözünü dinlerim ama ezmeyeceksin..”

“odayı ben alırsam ezmem-“

“ben doğduğumdan beri o odayı istiyorum-“

“ben geçen sene almak üzereydim..”

nathan skoru bir adım öne geçirirken shia gözlerini kısarak konuşur

“oyun konsolunu bana bırakırsan oda senin olur..”

“anlaştık.”

Shia da anlaştıklarını söyleyerek gülümser ve nathan’a elini uzatırken siyah saçlı delikanlı uzatılan eli sıkar. İki kardeş anlaşırken delia elinde kocaman bir salata tabağıyla yemek odasının kapısından koridora bakıyordur, ikisinin anlaştığını görünce gülümser

“yemek!”

“tamam anne!“

“tamam anne-“

shia yine irkilirken nathan sırtarak onun önünden geçer ve yemek odasına girerken seslenir

“çabuk alışırsın zeki.”

Shia hey!lerken gülümseyerek o da *abisini* takip eder..

SOUNDTRACK / *Francisco Tarrega - Dream On*

Eidan arabayı garaja bırakıp kapıların kilitlerini açar. Lucas kimseyi beklemeden çıkıp garaja bitişik merdivenlerden sahile inerken megan da diğer kapıdan çıkıyor her şeyi aynı olan evine bakar. Dalgaların sesi kulağına geliyorken buz gibi rüzgar denizin kokusunu da onlara getiriyordur. Genç kız ürpermiş, annesinin verdiği şalı daha da kollarına sararken vien onu omuzlarından sararak ilerletir

“üşüyeceksin tatlım-“

vien bir an duraklarken megan da dönerek ona bakar, sonra hafifçe gülümser ve annesine yaslanırken vien genç kızın başını tutarak güzel saçlarından öper

“eve girelim, hadi..”

megan usul bir tamam mırıldanarak önden giderken eidan kapıyı açmış, kızını içeri alarak franco ve vien’i bekler. İkisi de girdiğinde su kıran sahil tarafına dönerek seslenir

“HAVA BUZ GİBİ LUCAS! SAKIN SUYA GİREYİM DEME!”

sahilde yürüyen lucas elini kaldırır, babasının göreceğini biliyor, geriye seslenmeden yürümeye devam eder..

vien mutfakta yiyecek bir şeyler hazırlıyorken bir paket brokoliyi buzdolabından çıkarıp yanındaki tezgahın üzerine koyar

“megan brokoliden nefret eder..”

vien, franco’nun sesiyle tezgahın üzerindeki brokoliye bakar ve iç çekerek buzdolabını kapatırken paketi de alarak tezgaha yaslanır. Franco da onun yanında buzdolabına dayanmış, gülümser

“alışacaksınız..”

“megan senin gibi değil franco. Sen bizimdin, dün yoktun, bugün varsın. Ödül gibisin, ama megan-“

“ceza mı?”

“hayır! o benim kızım, ceza-hayır..”

franco *o zaman nedir* bakışıyla bekliyorken vien elindeki brokoliye bakarak hafifçe sallar

“daha ne sevdiğini bile bilmiyorum. Ya bir şeye alerjisi varsa?”

“luplex kanından olanların alerjisi olmaz sanıyordum..”

“eidan’ın yumurtaya var, belki babasından geçmiştir..”

franco çağırıp soralım dediğinde vien itiraz edecek olur, ama franco aldırmadan içeri seslenir

“MEGAN, MUTFAĞA GELİR MİSİN?”

biraz sonra kapıdan megan’ın güzel yüzü görünürken franco gülümser

“annen senin bir şeye alerjin olup olmadığını merak ediyor..”

megan başını iki yana sallayarak yok derken vien gülümser

“brokoli?”

genç kız yüzünü buruştururken vien gülerek diğer torbadaki minik havuçları teklif eder. Havuçlar kabul edilirken içerden eidan kızını çağırıyordur. Genç kız izin isteyerek içeri dönerken franco da vien’e bakıyordur

“kolay oldu, değil mi?”

“lucas’la nasıl anlaşacaklar bilmiyorum..”

“lucas’ı ben de bilmiyorum, tanışacağız..”

vien zaten bol bol zamanınız olacak diyorken havuçların pakedini açıp kaynayan suyun içine atar

“eidan seni bırakmayacak, yanımıza yerleşmek zorunda kalacaksın..”

“yarın alışır..”

vien elindeki boş torbayı buruşturuyorken franco’ya döner

“durumu tam anlamıyla kavrayamadığımı biliyorum franco, ama inan şu anda evren başımıza bile çökse eidan’ı üzecek bir şey bulamazsın. Eidan uzun zamandır *eidan* değildi..”

“o zamanları görmediğim için şanslıyım o zaman..”

vien’in kahverengi bakışları hüznlenmiş, başını sallarken elindeki torbayı bir kenara bırakır. Franco torbayı alıp arkasındaki çöpe atar, sonra önüne dönerken vien uzanarak genç adamın kalbine elini koyar ve usul bir teşekkür fısıldarken franco da onun elini tutuyor, gülümser..

lucas kazağının kollarını düzelterek mutfağa giriyorken herkesi bir şeyin ucundan tutmuş çalışır bulduğunda hayretle kaşlarını kaldırır. Vien oğlunun geldiğini görünce gülümser

“deniz nasıldı?”

“soğuk, sakın. Bugün çok ses yoktu..”

vien muhtemelen su perilerinin de tatilde olduğunu söyler, sonra içinde kiraz domateslerin olduğu küçük bir kaseyi kaldırıp oğluna uzatır

“yemek öncesi atıştırma, megan çok seviyormuş..”

lucas bir tane domates alıp ağzına atarken tezgahın diğer ucunda haşlanmış patatesleri ezen genç kıza bakar

“yüzmeyi seviyor musun?”

megan başını sallarken lucas annesinin bıraktığı kaseden bir domates daha alır

“yarın sabah yüzelim o zaman..”

megan’ın hareketi bir an dururken genç kız şaşkınlıkla lucas’a bakıyordur, sorar

“ocak ayındayız..”

“ve?”

“soğuk?”

“ben suyun içindeyken üşümem, sen üşür müsün?”

megan başını sallarken lucas sırttır

“bunu da bir ara scorchio’ya götürmek gerek baba, yeterince öğrenememiş..”

eidan gülerken megan şaşkınca annesine bakar. Vien boşvermesini söyleyerek patatese biraz daha tuz koyuyorken franco, lucas’ın ensesinden yakalayıp bir gün denizden bir kalıp buz çıkarmaktan korktuğunu söylüyordur. Lucas bu adamı henüz tanımıyor, ama yeni insanlara karşı duvar örmek adeti değil, ortama ayak uydurup gülümser..

SOUNDTRACK / Mandy Moore - Gardenia

I'm the one who likes Gardenia

I'm the one who likes to make love on the floor

I don't want to hang up the phone yet

It's been good getting to know me more..

Tekrar bir araya gelmiş aileler akşamlarını huzurla geçiriyorken onlardan bir tanesi hala oreon’da, ashley’nin yattığı odanın başında bekliyordur.

Liv babasıyla beraber bir süredir aynı yerde oturuyorken ikisi de ara sıra küçük sohbetler ediyor, ama hiçbiri kalkıp uyumaya yeltenmiyorken bir süre sonra andrea yanlarına gelir

“scott, tatlım?”

scott *hm*mlarken andrea ilerleyerek onun omuzlarına tutar

“ikinizin de biraz uykuya ihtiyacı var. Vien yarın sabaha kadar ashley’nin uyanmayacağını söyledi. Yarın yine kalktığında sizi yorgun görmesin.”

Liv babasına bakıyorken andrea güzel kızına döner

“tatlım hadi sen de git, kardeşin uyudu-“

“baba? Sen de uyuyacak mısın?”

scott omuzlarının biraz daha sıkılmasıyla başını sallar. Liv annesine bakarak doğrulur

“biraz halamın yanına gitmek istiyorum, gidebilir miyim? Sonra uyumaya gideceğim, söz..”

scott başını kızına çevirince liv hafifçe gülümser. Andrea başını sallarken genç kız eğilerek babasını yanağından öper ve cam odadan çıkıp hemen yandaki kapıdan halasının yanına girer..

beyaz odada kalabalık yapan hiçbir şey yok, loş ışık odadaki ziyaretçi için etrafı usulca aydınlatıyordur. Liv yavaş adımlarla halasının başucuna gittiğinde elini uzatarak genç kadının kısa, kumral saçlarına dokunur

“iyileşeceksin ashley hala, değil mi?”

ashley sessizce uyumaya devam ediyorken liv onun saçlarını okşuyor, çocukken onu kucığına alıp gezdiren, oyunlar oynayan kadına bakıyor, ama o zamanlardan hiçbir şey hatırlayamıyordur.

“sen uyandığında beni tanıyor olacaksın, ben de sana bir sürü soru soracağım. Diğer liv neden ortalığı birbirine katıp seni görmek istememiş bilmiyorum, ama ben o değilim, yalnız kalmayacaksın. Sonra yavaş yavaş iyileşeceksin-hem franco da döndü..”

liv’in heyecanı bir an sönerken tereddütle kaşlarını çatır

“onu görünce daha mı kötü olur bilmiyorum, ama dönmesi güzel bir şey. Herkesin ikinci bir şansı olması..”

ashley sakın nefeslerle uykusuna devam ediyorken liv onun boynunu kesen hastane önlüğünü yavaşça çekerek halasını rahatlatır

“babam bazen seni yeterince sevdiğini söylemediği için kendine kızar. Biz hep *o mutlaka biliyordu* deriz, ama şimdi sen kendin söyleyebilirsin. Uyanınca, aileni tekrar burada görünce iyileşeceksin, biliyorum. Sen istemesen de ben zorlayacağım. Çocuğum ben, yaparım..”

liv kendi kendine gülümserken bir gün halasının da ona gülümseyeceği zamanları düşünüp heyecanlanır ve eğilerek genç kadının yanağına bir öpücük bırakır, sonra dönerek sessizce girdiği gibi, yine aynı şekilde odadan çıkar..

Ertesi sabah...

“efendim, bay ellen-efendim kardeşiniz uyandı-“

scott irkilerek oturduğu yerden doğrulurken uykudan kısılmış gözleriyle yanındaki hemşireye döner ve teşekkür ederek başını sallar. Hemşire odadan çıkıp kapıyı açık bırakırken scott karşı odada uyanmış, ona bakan kardeşini görünce gülümser ve yavaşça elini kaldırır. Ashley onun elini kaldırdığını görünce başını diğer tarafa çevirerek yatağa biraz daha yerleşirken scott iç çekerek kalkar ve cam odadan çıkar..

“hey, günaydın..”

ashley bir şey söylemeden karşı duvara bakıyorken scott onun baktığı tarafa gidip yatağın kenarına oturur. Ashley başını eğerek yastığına biraz daha sokulurken scott uzanarak kardeşinin saçlarını okşar

“seni korkuttular, biliyorum..”

ashley’nin yeşil gözleri abisine dikilirken çatlak sesiyle konuşur

“bana öldüğümü söylediler. Ölmedim ben. Deli de değilim. *Üzgünüm* sadece. Neden anlamıyorsunuz?! NEDEN BANA DELİ DİYORSUNUZ?! DELİ DEĞİLİM BEN! ÜZGÜNÜM! SADECE ÜZGÜNÜM! BEN ÜZGÜN OLAMAZ MIYIM!?”

scott yataktan çıkmaya çalışan kardeşini omuzlarından tutup sakinleştirmeye çalışıyorken ashley öfkesinden ağlıyordur

“BURAYA GELMEK İSTEMİYORUM! GERİ GÖTÜR BENİ-“

“ashley, sakın ol, lütfen-“

“GERİ GÖTÜR BENİ! GERİ GERİ! BURASINI İSTEMİYORUM! *GERİ GÖTÜR!*”

scott genç kadını kendine çekerek sarılırken ashley de abisinin gömleğine parmaklarını geçirerek onu tutar. İkisi yavaşça sallanıyorken ashley gözlerini sımsıkı yumarak kendi kendine bir şeyler mırıldanmaya başlar..

“geri götüremem, orada bırakırsam asla eskisi gibi olmaz. Andrea ne yapacağım bilmiyorum..”

scott çaresizce başını elleri arasına alırken andrea onun başına sarılarak ellerini sarı saçlardan geçirir

“geri götürmeyeceğiz, burada bizimle kalacak-“

“sadece benim görmeme izin vermesinin sebebi kimsenin onu öyle görmek istememesiymiş. Üzgün olduğumda kimse beni görsün istemiyorum demiş. Dosyasını dün gece 30 kere okudum-o kadar baskı altında kalmış ki, o kadar utanmış ki zayıflığından..”

scott’ın sesi titrediğinde andrea yere çökerek kocasıyla göz göze gelir

“yaşadığımız şeyler kolay değildi scott, herhangi birimize olabilirdi! Sana da olabilirdi, ki bizi itmeye çalıştın, uzaklaşmaya uğraştın ama izin vermedik. O yüzden iyisin, o yüzden devam ettin. Aynı şeyi ashley için de yapacağız-“

“o zaman neden yapmamışım-anlamıyorum..”

andrea genç adamın göz yaşlarını kendi parmaklarıyla silerek mavi gözlerine bakar

“seneler önce de neden onu *korumadım* diye kendini suçluyordun, sana ikinci bir şans verildi scott. Herkes senin kadar şanslı değil. Conrad’a bak, eğer ashley’nin yerinde odette olsaydı o adam dağları devirir, ne yapar eder o kızı kendine getirirdi. Sen de güçlüsün, sen de yapabilirsin. Şanslı olan *sensin*. Yeni baştan yıkılmanı izlemek istemiyorum. Ashley ölmedi, yaşıyor, nefes alıyor, sadece korkuyor. Korkmaması gerektiğini anlatacağız, bir şekilde başaracağız. Tamam mı?”

scott belli belirsiz başını sallarken andrea uzanarak genç adamın dudaklarını örter. Scott karısını kendine çekerek sarılır ve öyle öpmeye devam ederken andrea da tüm gücüyle ona tutunmuş, bütün nefesiyle genç adamı öptükten sonra ayrılır

“sabah erkenden franco geldi, o da ashley’i görmek istiyor-“

“hayır, daha çok erken-“

“olmayan bir şeye inanarak mı iyileşecek scott?”

“ben ashley’i gördüğümde aklımı kaybediyordum andrea-“

“tutunacak bir şeye ihtiyacı var. franco’yu da yanına al ve neler olduğunu açıkla. Ashley deli değil, anlattıklarını kavradığı an bir adım ileri atmış olacağız-“

“yine tepki gösterirse?”

“gösterirse üstesinden geleceksin, bir gün tepki göstermeyene, yine ashley gibi soğukkanlı olana kadar üstesinden geleceksin, *geleceğiz*. Ashley *yaşıyor* scott. Hep bunu düşün, başka şeylerin odağını kaydırmasına izin verme.”

Scott bu sefer gerçekten başını sallarken karısına onu sevdiğini söyler ve sıcacık bir sarılışla aynı sevgiyi geri alır..

Franco, ashley’nin odasının olduğu koridorda, iki kapı uzağa oturmuş, dudaklarını kemirerek bekliyorken birazdan diğer uçtan scott’ın geldiğini görünce ayağa kalkar. Scott ayağa kalkan adama elini uzatır. Franco tutarak sıkarken scott onu yavaşça çeker ve sarılırken konuşur

“tekrar görüştüğümüze sevindim franco..”

franco da aynı şekilde olduğunu söylüyorken ikisi ayrılırlar. Scott, gözleri ashley’in kapısında, hemen sonra franco’ya dönerek konuşur

“ashley iyi değil franco. Çok sarsılmış, ama seni görmenin iyi geleceğini düşündük. Aşırı tepki verirse lütfen sakın olmaya çalış. Olabildiğince onun anlayacağı şekilde olayları anlatmaya çalışacağım.”

Franco sadece başını sallarken scott ona yolu gösterir. İkisi beraber yürüyerek ashley’nin kapısının önünde durduklarında içerdeki liv’i görünce scott bir an bekler. Ashley dikkatle liv’in anlattığı bir şeyi dinliyorken franco gülümser

“birileri bizden önce davranmış..”

scott gözleri parlayarak gülümserken hafifçe kapıyı aralar, içerdeki sesler dışarı yayılırken liv son iki günde olanları anlatmaya başlamıştır bile

“..ama tabii shia hiçbirini tanımıyor. Sonra megan var tabii-sen megan’ı tanıyor musun?”

ashley başını iki yana sallarken liv hayretle gülümser

“sen lucas’ı biliyorsun o zaman!”

ashley başını sallarken liv uzanarak onun elini tutar ve konuşmaya devam eder

“o zaman daha kolay olacak hala, sen üzülme. Nerede kalmıştım?”

ashley’nin bakışları açılan kapıya dönerken scott’ı ve yanındaki franco’yu görünce bir anda alevlenir ve yorganları iterek yataktan çıkar, liv’i de iterek iki duvarın köşesine sığınırken liv yatağa tutunmuş, korkuyla olanlara izliyordur. Scott atılarak kardeşini oturduğu yerden kaldırırken ashley ağlayarak franco’yu işaret eder

“BUNU SÖYLEMEDİN! HER ŞEYİ SÖYLEDİN! BUNU SÖYLEMEDİN!”

liv kendine bağırıldığını anladığında gözleri dolarak halasına bakar

“özür dilerim-“

ashley ağlayarak abisine sarılırken franco kapının eşiğine tutunmuş, sesini çıkarmadan ağlayan kadına bakıyordur..

“ashley-ash bana bak!”

ashley bakışlarını franco’dan alıp abisine döner ve korkuyla ona bakarken scott onu yavaşça yatağa götürüyordur

“franco dün geldi-“

“ben de ölüydüm değil mi? yalan değildi! Ölüydüm ben! Nasıl geri geldim?! Nedir bu olanlar?! Beni bu yüzden mi oraya kapattınız!?”

ashley bu kadar şeyi anlayamıyor, olduğu yerde durup iki eliyle başını sıkarken scott onun önünde yere eğilir

“senin eranthe’de kaldığın zaman diye bir şey yok artık ashley. Rahatla, kimse seni oraya götürmeyecek. Kimse ölmedi, herkes burada-“

ashley abisini iterek odada açığa çıkarken düşünüyordur. Kendi kendine bir şeyler söylüyorken liv yaşlı gözlerle babasının elini uzanır

“baba, bilerek yapmadım özür dilerim-“

“tamam tatlım, önemli değil. İyi olacak..”

ashley gerileyerek duvara yaslanmış, başını öne arkaya sallayarak bir şeyler konuşuyorken birazdan başındaki ellere birisi dokunduğunda feryat eder

“DOKUNMA BANA!”

franco ellerini kendine çekerken scott arkadan müdahale edecek olur, ama liv izin vermez. Franco başını eğerek ashley’le göz göze gelmeye çalışırken ashley’nin gözleri onun arkasındaki boşluğa bakıyordur. Franco sonunda göz göze gelmekten vazgeçmiş, konuşur

“ben de nasıl olduğunu tam olarak bilmiyorum ashley, ama oldu. ikimiz de iyiyiz. Benim geldiğim yerde de sen yoktun..”

ashley’nin yeşil bakışları franco’yu bulurken genç kadın ellerini boynuna indirerek usulca sorar

“sen de üzüldün mü?”

franco başını sallarken ashley gözleri dolarak ona bakar

“seni dışarı çıkaramadım, koştum-bir tek sen kalmıştın-ben o sarayı biliyorum, avcumun içi gibi! Sen arkada kaldın, seslendin, döndüm ama bir şey beni dışarı itti-duydum ama bir şey yapamadım!”

ashley ağlayarak yine başını tutarken franco bu sefer itilmeden onun ellerini tutar ve başına sarılırken ashley yine bir anda onu iterek doğrulur. Islak gözlerinde korku dolu bir bakışla odadakilere bakarken sorar

“rüya görüyorum-“

“hayır, ashley-“

“görüyorum! Biliyorum, bazen oluyor, çok gerçek, ama değil. Anlayabiliyorum, yine rüya görüyorum-“

ashley bir anda can acısıyla feryat ederken franco’nun çimdirdiği kolu açıyordur. Genç kadın elini kaldırdığı gibi franco’nun suratına tokadı basarken genç adam owlayarak yüzünü tutar. Scott artık yeterli olacağını düşünmüş, liv’i bırakarak o tarafa giderken ashley abisiyle beraber yatağa yürürken mırıldanır

“rüyamda hiç onu tokatlamadım..”

“rüya değil çünkü ash, hadi biraz uzan-“

“istemiyorum! YATAK İSTEMİYORUM!”

ashley bağırarak yataktan gerilerken liv koşturarak halasının ellerini tutar

“aşağı inmek ister misin? diğerlerinin yanına? Doğru düzgün giysiler giysek, ayakkabılar giysek? İster misin ashley hala?”

ashley başını sallarken kendi kendini yormuş, nefes nefese karşısındaki kıza bakıyordur, gözleri dolarak hafifçe gülümser

“sen hep geldin biliyor musun?”

liv’in bakışları şokla büyürken ashley başını sallıyordu

“okuldan kaçardın, annen hep bilirdi, söylemiştim..”

“annemle konuşuyor muydun-“

“elbette konuşuyordum, deli değilim ben!”

liv *tamam* diyerek karşı çıkmazken ashley onun saçlarını düzelterek devam eder

“Yalnız kalıyordum, sen geliyordun, konuşuyorduk..”

liv gülümserken ashley onun çenesini tutarak mavi gözlerine bakar, hafifçe başını eğerek kendi zamanında tandığını çocuğa bakarken şimdiki çocuk o kadar mutlu olmuş, o kadar rahatlamıştır ki

atılarak halasına sarılır ve sımsıkı tutarken ashley korkuyla bir an scott’a bakar. Eranthe’de olanın aksine kimse ikisini ayırmaya gelmiyorken ashley de ona sarılan kızı tutarak başını onun başına yaslar..

SOUNDTRACK / Mandy Moore - Have A Little Faith In Me

“elini çek, ben yapıyorum!”

ashley elini indirirken liv onun kısa saçlarına şekil vermeye çalışıyordu. Liv halasını kendi odasına sokmuş, cici dresuarının önündeki pufa oturtup neyi var neyi yoksa çıkarmış, gidip annesinin eşyalarından da aşırımsiken elindeki tarakla ashley’nin saçlarının ön tarafını tarıyordu

“biraz alnına düşürsem rahatsız olur musun?”

ashley başını iki yana sallarken liv gülümser

“çok güzel oldu, bak!”

ashley aynada kendine bakıyorken uzun zamandır ilk defa birisi saçlarını taramış ve ilk defa gerçekten kokusu olan bir şampuan kokuyorlarken genç kadın hafifçe gülümser

“çok güzel olmuş..”

“annem giyecek bir şeyler ayarlayacaktı-bak küpeler getirdim! Şunlar çok güzel bak minnacık, çok sallanmaz, seni rahatsız etmez..”

liv elindeki minik altın küpeleri ashley’nin eline tutuşturur, sonra küçük mücevher sandığından yenilerini aramaya koyulurken ashley küpenin bir tekini bırakıp diğerini eline alarak kulağındaki deliğe sokmaya çalışır. Canı acıdığına küçük bir ses çıkarırken liv hızla ona bakar

“kapanmış mı yoksa?”

“galiba..”

ashley sınırlarına hakim olmaya çalışarak yavaş yavaş küpeyi takmaya çalışıyor, bunu yaparsa sanki çok önemli bir şeyi yapacakmış gibi hissediyorken liv de onu izliyordur. Küpe sonunda pıt diye yerine girince ashley gülümser. Liv de gözleri parlayarak gülümserken ashley mutlulukla ikinci küpeye uzanır..

“ashley şizofren değil scott, sorduğun buysa eğer..”

scott başını sallarken vien elindeki raporlara bakıyordu

“hiç şizofren tanısı konulmamış. Travma sonrası stres bozukluğu şizofreniden çok uzak bir kavram. Ashley, maynard yangını sırasında yaşadığı ağır travmayı atlatamamış. Kendini yeterince güvende hissedememesinden kaynaklanan bir durum bu. Travmaya neden olay ortadan kaybolduğu halde Ashley kendini rahatlatamamış. Gördüğü rüyalar bunun en önemli işareti. Eranthe’de kaldığı dönemde hiç ciddi bir taşkınlık dönemi yaşamamış. Verdiği tepkiler bizim tepkilerimize göre oldukça sert. Panik atak yaşama olasılığı yüksek. Asabiyet, uykusuzluk ya da yeme bozuklukları görülmeye devam edebilir..”
“peki biz ne yapabiliriz? Bizimle yaşayabilecek kadar uyumlu olabilecek mi?”

vien başını sallarken elindeki dosyayı kapatır

“tedavinin en önemli kısmı da bu aslında. Ashley son 10 senedir eranthe’de kendi isteğiyle kalmış. Onun durumundaki hastalar koşullarda üst düzey kontrol altında yaşamıyorlar. Kendi evleri var, biliyorsun. Ashley de kendine orada bir hayat kurmuş, ama durumunu iyileştirmek yerine sürekli sabit tutmuş.

Yalnızlık onun için iyi değil. Güvende hissettiği bir yerde olmalı. Onunla aynı şeyleri yaşamış insanlarla konuşmaya, paylaşmaya ihtiyacı var. tedavinin ilk safhalarında Eranthe’de merkez bunu tıbbi olarak sağlamış ve gördüğüm kadarıyla oldukça olumlu sonuçlar alınmış. Ziyaretçi izin listesinde sadece senin adın görünüyor, ama kayıtlar birbirini tutmuyor. Andrea ve Liv de sık sık Ashley’i ziyaret etmişler..”

scott gülümseyerek başını sallarken vien dosyayı masada bir kenara koyarak konuşur

“Dediğim gibi, ilk 5 seneden sonra ashley doktor onayıyla kendi evine geçmiş. İlaçlarını düzenli olarak almış, ziyaretçileriyle bağ kurmuş. Şu anda burada olmasının kimse için bir sakıncası yok. Yavaş yavaş tepkilerini düzeltmesini bekleyeceğiz. Kullandığı dozların listesi bende var, kontrollü olarak azaltacağım. Bu süre içinde sizinle beraber kalması uygun olacak..”

scott çok teşekkür ederek kalkarken vien de gülümser

“her şey yoluna girecek scott. Sorduğu soruları sakinlikle cevaplayın. Sabrını çok zorlamayın, dokunmanızı istemiyorsa dokunmayın..”

scott başını sallar ve tekrar teşekkür ederek ofisten çıkarken daha hafiflemiş hissediyor, kardeşinin şu anda esir tutulduğu yere gitmek için asansörlere ilerler..

“şunu da kapatabilirsek-evet!”

andrea kotun fermuarını kapatabilmiş, ellerini birbirine vurarak keyifle ashley’den uzaklaşır

“çok sıkıyor mu? değilse bir beden büyük setleri istetelim..”

ashley hayır diyerek aynaya dönerken kotuna ve üzerindeki açık sarı, saten bluze bakar. Kulağındaki minik küpelerine dokunup tekrar andrea ve liv’e dönerken sağ ayağını kaldırır

“ayakkabı? Oreon’da çıplak ayakla mı dolaşacağım?”

liv koşturup kapının önündeki ayakkabı kutularının kapaklarını açmaya başlar, o sırada kapı açılıp liv’in omzuna çarparken genç kız feryat eder. Ashley yüksek sesle irkilerek bir an gözlerini kapatırken andrea onun elini tutarak kapıdaki scott’a bakar

“kapıyı vurduğunu duymadık scott..”

“yeterince güçlü vuramadım, üzgünüm, ne yapıyorsunuz?”

ashley üzerindeki giysileri gösterirken scott gülümser

“önlükten çok daha iyi..”

andrea *değil mi?* diyerek ashley’e bakar ve genç kadının kısa saçlarını hafifçe kulağının arkasına alırken ashley abisine bakarak sorar

“franco nerede?”

“eidan’la beraber, görmek ister misin?”

ashley başını sallarken liv ona ayakkabılarını getirmiş, ashley teşekkür ederek giyer ve bir iki adım atıp hala topuklularla yürüyebildiğini anladığında gülümser. Genç kadın birazdan scott’la beraber odadan çıktığında liv mutlulukla annesine sarılır..

SOUNDTRACK / Bond - Dream Star

Oreon'un koridorlarındaki hareketin bitiş ve başlangıç noktasının birleştiği yerde, Yüksek Kurul Başkanlık ofisinde, Lucinda, önündeki ekranda bir gün içinde iki katına çıkmış raporlara bakıyorken bir tek zamanlar ve insanlar değil, sistemler de birbirine girmiştir.

Wusla'nın ve Edward'ın geri dönmesiyle sistem yönetimi karmakarışık bir hal almış, rastgele kendini tekrarlayan raporların dijital onay damgaları sürekli kayıt hatası veriyordur. Lucinda en sonunda gerçekten kendine gönderilmiş bir raporu açıp okurken hemen ardından ikinci bir kayıt hatası penceresi önüne fırladığında genç kadın elinde ne varsa bırakıp yanındaki telefonu kaldırarak 76'yı tuşlar.

“colm-“

“biliyorum, çözmeye çalışıyoruz. Bir süre işlem yapmamaya çalışır-“

“önümde duran kayıtlara göre bazı raporlar zaten 6 ay öncesine kadar gecikmeli görünüyor-“

“her şeyin farkındayım lucinda, gerçekten, bir iki saat daha istiyorum sadece. Sistem yöneticilerinin hepsi bir sektöre bakıyor, en fazla 2 saat 45 dakika. Söz veriyorum.”

Lucinda iç çekerek tamam der ve telefonu kapatırken ekranda bugünün 32. kayıt hatası penceresi kendini gösteriyordur.

Latty, colm'un görevlileri yoluyla yolladığı mesajı almış, şimdilik bilgisayarına dokunmuyorken koltuğunda oturmuş, bir hafta önce kapısına bırakılan sepetteki kartı inceliyordur.

“Mutlu Yıllar. B.”

Latty yüzünü buruşturarak kartı klavyesinin altına ittirir ve arkasına yaslanır. O sırada bilgisayarını kullanamadığı için pek bir şey yapamayan başka bir üst düzey Oreon görevlisi, eski Kaptan Crash, günümüzün Ewan Lysander'i içeri girerken latty gülümser

“gerçekten iş yapıyormuşuz, haberimiz yokmuş.”

“Bütün sistemleri ben bozdum.”

Latty zaten şüphelendiğini söylüyorken ewan kapıyı kapatmış, geçip prensesin karşısına oturur

“biana'yla konuştun mu?”

“hayır-“

“çocukluk yapmaya gerek yok demiştim-“

“çocuklukla alakası mı var ewan? Kadın benim hayatımı mahvetti. Bir yılbaşı kartıyla her şey düzelecek sanıyorsa hiç aklını yormasın, yazık.”

Ewan ellerini karının üzerinde birleştirerek arkasına yaslanır ve başını arkaya atarak gözlerini kapatırken latty onu izliyordur

“uyumak için mi geldin?”

“çok yalnızım. Çocuklarım sürekli anneleriyle vakit geçiriyor, sen de benimle beraber olmuyorsun.”

Latty hiç bu kadar laf arasında suçlanmamış, hayretle kaşlarını kaldırırken ewan tek gözünü açarak ona bakar

“akşam yemeğe çıkalım mı?”

“nerede? Senin mutfağında mı?”

“samanyolu?”

“ertesi gün **BÜYÜK EFSANE DÖNDÜ! KAPTAN CRASH VE PRENSES YİNE Mİ BERABER!?**”

“evet?”

“yapma ewan..”

ewan omzunu silkerek tekrar gözünü kapatırken latty klavyenin altından köşesi çıkmış kartı sürekli ittirip çekiyordur

“konuşmalı mıyım sence?”

“magazin basınıyla mı?”

“hayır. biana’yla..”

ewan artık bir şey bilmediğini söyler. Latty onun uyuklayan suratına bakıyorken sorar

“hiç canın yanmıyor mu? hala her şeyi hatırlıyorsun, bu kadar çabuk mu bitti?”

ewan gözlerini açarak başını kaldırır ve hafifçe kaşlarını çatarak ona doğrultulan soruları bir an kafasında tartar.

“benim yaşadığım her şey yalandı.”

“ama yine de hatıralarındı. Benimle yaşadıkların gibi bir anda uçup gitmedi-“

“ben seninle olan hatıralarımı uzun zaman önce geri aldım latty.”

Latty bir an donarken ewan başını sallar

“akasha, vesaire. Sürekli oynandım. Hatırlıyorum. Sadece kalkıp evrene ilan etmedim.”

“o zaman neden benden sana hatırlatmamı istedin?”

“çünkü sen başka bir adamı hatırlıyorsun.”

Latty başını eğerek tekrar kartla oynamaya başladığında ewan ayağa kalkar

“ben gidip colm’un neler yaptığına bakacağım. Akşam için teklifim hala geçerli..”

latty göz ucuyla ewan’a bakarak hafifçe başını sallarken yakışıklı adam gülümser, odadan çıkıp kapıyı arkasından çeker ve prensesi bozuk bilgisayarı ve düşünceleriyle baş başa bırakır..

ewan gömleğinin kolundaki inatçı bir lekeyle kavga ederek yürüyorken elementlerin ofisinden dorian çıkar. İkisi birbirini görünce konuşmadan aynı yolda yürümeye devam ederken diğer yandaki asansörlerin kapıları açılır ve franco ile ashley görünür. Ashley, ateş kıranı gördüğü anda irkilerek tekrar asansöre geri bir adım atar, ama kapanmış olan kapılar genç kadını ittirirken ewan neler olduğunu anlamış, lekeyi bırakıp dorian’ı kolundan tutar

“biz de şuraya giriyorduk.”

Ewan, dorian’ı ittirerek kimin olduğunu bilmediği küçücük bir ofise sokar ve kapıyı arkasından kapatırken ateş kıran kapalı kapıya bakıyordur

“daha ne kadar kaçacağım?”

“geçmişte şeytani kopyalarının acımasızca canına kıydığı insanlar duruma alışana kadar.”

Dorian kendi kendine bir şeyler homurdanırken ewan etrafına bakarak bu kadar küçük bir ofisin kime ait olabileceğini düşünüyordu. O sırada kapı açılır ve oreon’un en kısa boylu, ama en kıdemli görevlisi Voc ofisinden içeri girer. Kaptan ve ateş kıran aynı anda küçük adama dönerken Voc hayretle gerileyerek kaptan’a selam verir

“pardon efendim, siz devam edin.”

Voc kapıyı kapatıp tekrar dışarı çıkarken ewan dorian'a döner

“neye devam ediyoruz?”
“bilmiyorum. Bir şey soracağım?”

ewan normal boyutta olan ve sadece bir tanesinin odaya sığıldığı koltuğa otururken ne olduğunu sorar. Dorian ellerini ceplerine sokarak arkasındaki masaya yaslanıp konuşur

“sophia okula gitmek istemiyor..”

ewan kaşlarını kaldırarak ateş kırana bakarken dorian başını sallar

“her şeyi yeterince bildiğini söylüyor. Scorchio'dan gelmek istememesinin sebebi de buydu. Ateş kıran olup da üniversiteyi bitiren kaç mimar tandığını sordu bana-“

“korkuyor. Daha genç.”

“korkma diyorum, ama işe yaramıyor.”

“sen beni bile düz yolda yürümeye ikna edemiyorsun marcell-“

“ben seni alevli yollarda yürütmeden önce cevap ver, sophia'yı ceza almadan daha ne kadar süre evde tutarım?”

“bir hafta daha. Sonra zorla bir okula göndermek zorundayım.”

“haftaya görüşelim o halde.”

Ewan çok güzel bir fikir olduğunu söylüyorken dorian içerde oksijen bittiğinden yakınlardan masadan çekilir, ewan'ın başını ittirerek koltuğun yanından sıyrılır ve kapıyı açıp çıkarken daha önce ölümü onun elinden tatmış kimsenin koridorlarda dolaşmadığını görünce rahat rahat yoluna devam eder..

Liv ve kenda bıcı bıcı bir şeyler konuşarak ortalıkta dolaşırken, birinci lig kurbağalar yarın sabah erkenden mars'a dönmeden önce akıllarında ne varsa birbirlerine söylemeye çalışıyorlardır. İkisini sohbeti dorian'ın sorusuyla kesilirken kızlar başlarını kaldırarak ateş kırana bakarlar.

“sophia'yı gördünüz mü?”

“odası?”

“yok..”

“kurbağaların ofisi?”

“erkekler oyun oynuyor..”

liv, o zaman bilmediklerini söyler ve hafifçe gülümserken dorian genç kızın saçlarına ve omuzlarına şöyle bir bakar

“kurbağa nerede?”

“okulda bıraktım, oda arkadaşım ile beraber. Bir gece için sarsılmasın minnacık..”

dorian gülümserken liv de gülümser ve uzanarak genç adama sarılıp yanağına bir öpücük bırakır

“daha çok dedikodu yapmamız lazım dorian, sonra görüşürüz-“

“gitmeden-“

“tamam! Uğrarım!”

liv el sallayarak kenda'yla beraber koridorda uzaklaşırken dorian yine önüne dönerek kızını aramaya koyulur..

SOUNDTRACK / Hans Zimmer - Corynorhinus

“ewan?”

ewan, latty’nin sesini duyduğunda başını önündeki kağıtlardan kaldırır

“akşam yemeğini iptal etmemiz gerekiyor-“
“biliyorum..”

latty kapıyı kapatır ve odada ilerlerken omuzlarından dökülen saçları kısalır, yüzü değişerek latty’e çok benzeyen, ama o olmayan bir kadına dönüşür. Ewan büyümüş gözlerle önündeki kadına bakıyor, yavaşça yutkunur ve gözlerini kapatarak başını silkelerken masasından kalkar

“bitirebilirsin winona..”

winona da onaylar ve bir an sonra ewan’ın ofisindeki ışıklar soluklaşır ve Ewan yine kendi ofisinde, ama başka bir zamanda etrafına bakarken yanındaki Winona derin bir nefes alarak konuşur:

“Bitti, artık sizi rahatsız etmeyeceğim.”

Genç kadın dönüp kral Lysander’in ofisinden çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken Ewan rahatlayarak tekrar arkasındaki koltuğa oturur...

SON.

Pembeye boyanmış, ama aslında katranla kaplı bir evrenin kalıntılarıydı Pink of Luplex. Çok güzel gelişti ve çok büyük bir şeye kapılarını açtı. O çok büyük bir şeyin henüz ismi belli olmamış olsa bile rengi, tınısı, hayatı ve nefesi belli. Umarım daha güzel şeylerde görüşürüz.

Herkese teşekkürler.

Dilek.

19.06.08 - 12:19

31.07.08 - 14:07 * ikinci edit

04.08.08 - 21:57 *üçüncü edit*